

ՀԱՅԿԱԿԱՆ
ՍՈՒՐԲ ԱԹԱՌՆԱՑ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՈՐԴՒՈՅ

ԱՐԱՐԵԱԼ ԵՒ ՀԱՐԱԶԱՏԱԿՐԹԵԱԼ ՅԻՆԵՐԻՆ
ԵՒ ՀԱՅՈՑ ՅԱՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԱԼ
ՊԱՏՄԵՑ ՅԵՂԻՇԷ ԳԱՐԻՆԵՑՒՒ ՅԱՂԹԱՆԱԿԱՒ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ ԿԱՄԱՐԱԿՑԱՑ։

ԿԱՄՈՒ ՍՐԲՈՅՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՈՐ Ի
ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ՏԵՐԱՆ ՂՈՒԿԱՍ
ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ։

ԵՒ Ի ՅԱՋՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ՆՈՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԷՐ
ՏԻՐԱՆ ՅԱԿՈԲՈՍ ՅԱՐԵՒԱԿՈՊՈՍ։

ԵՒ Ի ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵՒՆ ՕԳՈՍՏՈՍԱՓԱՌ
ՏԵՐԱՆ ԵՐԿԻՒՂԴԻ ՀԻՒՐԱԿԱՆԱՑ
ՔԱՂՔԱՑՈՒՆԵՈՑ ՈՐ Ի ԹԻՓԼԻՍ։

ԱՐԴԵՒԱՄՔ ԵՒ ԾԱԽԻՒՔ ԹԱՐԵԳՈՒՇԱՑ
ԱՇԽՈՀԱՑՈՂՄԱՊԱՐՆ ԱՀԱՑՈՑ ՅԷԹԱՆԻՑ։

ՅՈՓ ՏՌ. 1792 Ի ԹՈՒՒՆ ՀԱՅՈՑ 1241։

Ի ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔՆ ՄԱԴՐԱՍ

ՏՊԱՒՈՐԵԱՑ ՏԷՐ ՅԱԿՈԲԵԱՆ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱՑ։
ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ։

ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ
ԱՇՏԱՐԱԿԻ ԳԱՒԱՌԻ
ՀԱՅԿԱԶՆՈՒՆՔՈՎ
ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Ֆ 4
Ա 1
3235

ԻՐԱՒՀԱՐ ԴՈՂՈՒԼ ՄԱՆ

կանցն եկեղեցւոյ՝ սոյն արքայ
և քաղցրաշարժ բանից Գլքոյս
այսորիկ, (որ կշռեցեալ ի քառ
զոյդ վանկէ ոտից ախորժ ընթա
ցիւք) ինոյն պատճառ և ըղձալիս
այս անհետացեալ։ Եւ զի թէպէտ
բազմիցս տպագրեցաւ, այլ ոչ
տեւ նուէր է մաղթական և փառա
գօղքն են բազումք, եթէ ոչ հեռու
ցի նոյն անմիջապէս ի ձեռն տպագ
րուէ կրկին, գրքիս է զուարճ և կա
բոտ ինան քաղցրութիւն նորին։
Յաղագս որոյ՝ այժմ վերստին տպա
գրուիս ի լոյս ածեալ յուսալով
ժանդակուիս սէյն դարձեալ առ
մատուցանք ձեզ փափագողացդ • զոր
ստացեալ սիրով՝ ուսանիջիք չանիւ։
Ա՛ գիտեալ է՝ զի բազմերկանիկ սէ
հայրն մեր ԴԱՒԻԹ Հեղինակն
լոյ։
գլքոյս այսորիկ՝ յոյժ գերազանց է

Ա. Փափագօղաց։

Տիտոս

Գիրք կանոնաց ՅԱ Ժողովոց սրբոյն Հարանց որ ի Քաղկեդոն
ժողովեցան Հայրապետութեան Մարկիանոսի թագաւորի եւ
Ղեւոնդեայ մեծաւոր աշխարհին Հայոց եւ այլոց ազգաց

ՅԱՆԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ

Ի տպարանի Ս. Էջմիածնի

Զորմէ եղեալքըս ներգործ ըզ
իմանալիք՝ ըստ երև
Մարմին եղեալըս և անմահ
անբաժանականք հանդերձ քո
կենդանականք ոգիք քոյա
և անկեղծականք ոգիք ձեշ շուր
Զօրոց ընդ հօր քոմ սիրե
քէզ գոհութիւնք վեր առա
Քեզ ընդ հոգւոյդ քոմ էակ
փառաւորեալ իւնք մատուցա
Ո՛վ լինուրդ լոյս մոքրագոյն
ոգիք ընդ յարկաւ քո մուծա
Ընկալ և զիս ոչ ընդ նո
զըստուերագոյնսդ պատճիրա
Ըզ ներմուծող անատա
և զինչ ըս հօրըդ վատնո
Ո՛վ լեզուս պատիշն սպարդա
և հաւատոյ զոլ սիրը
Ո՛վ զ իշացն որ յադարա
զե բան խոտիցն արածո
Վայելեցե լոյս ոչ զ սուլ հա
մա լեսե լոյ սեռաւորդ քա

Ցանկացել էր քեզ մի եղջե
Քաղցրը մեղուց դառնագոյն
Որպէս սպանին այն առաջ
այն որ մեղքը անուանեին
Որով մեռաւ ամենեք
և կորուստը ըղ ցանկայ
Ո՛հ ես մեղայ նըման նըմ
և յանցանապ մօրն և այ
Ինչ առաջի լքան ըզ նո
գըտայ անցօղ տուրբ օրի
Ջի պատճիւնն էր նոցա
վասըն միոյ դառըն պըտ
Իսկ ինձ քաղցրացըք քարը
վասըն չաղմոյ գին սպանու
Յորոց ի քաղ կամ հրամայ
զի մի մահու մեռանիմ
Ինչ ես կռպեալ կամ ինո
տուռամբ մեղայ որպէս ա
Քացի զանձանցըս պատրո
և զ լաւ ընտրեցըս չար օ
Մեղուցաւս ետու զպատասխա
ամաքտագոյն խորհրդոյն

Ո՛չ աչքս հարի առ ցանկա լին.
յորմէ արդեւ բան հրամա նին:
Ինձ իմ ցընիլ ոչս արշաւե ցին.
Ձիւնափոխին մահս զիս մերձ ա ձին:
Ընդ ան իմ ձգեալ յուզէշ ծա ուին.
Լիծ եղ զգեստուդ ինձ մահս ճին:
Ներանս առեալ զճաշակ մեզս էին.
Բոյց յորմայնըս մարձ զա ոին:
Յարմէ վիժեալ ես ոչնք վինշա սին.
Եւ զարշահոտ մահտես լին:
Ընդ զգիտաս ՚ի պըզծա ձին
Զի պիտանեաս ՚ի չէ լմ ահս տին.
Ըզ պատմուճան զբաւ լին:
Զոր ըզ ձեցոյ յաՀատս նին.
Ո՛չ այն մերկացոյ խոսիմանք չա լին:
Ինձ արկի զմոշիկեզ նին.
Ընդ փոսիկս ե կենայ զբաւ սին.
Զոր խնամոյն օրինա կին.
Ա՛ռակեզի յիմարն ան ձին:
Ո՛հոշ և զառաստակ մեզայ քաւ սին.
Ընդ ոնայ խոտս կենայ վայ լին.
Զոր ըստ յուսոյն ես-ես ևաս ցին:

Ո՜տեմ ք՝ըզ ըտամք՝ զաուօրէ ինն
զաուՆամք՝ ի հոզ ուստի ա ուին
Արդ ազատեմ ես ընդ նը մին
Թէ հայր մեղայ քեզ՝ ի յեր կին
Զեմ արժանի կոչիլ որ դին
պլ վարձկանմցդ առա վեր ջին
Ա՛ժանայո մաքրագու նին
Հօրըդ բարւոյ զբ ոզջու նին
Ընդ հովանեաւ հարսնտրա նին
ժողովեցե՛ս զնս վերըս աին
Ինչ զպատմուճանըն զաուա ջին
զոր աւծուակ՝ ըզ մերկացու ցին
Ո՛րկեցե՛ս գինև դարձել կըզ վին
արպէս ըզկնարդ պըճնեալ հար սին
Զ արքու նական ըզ մատա նին
ոզնըշնակ տիրակա նին
Տացես ուՆիլ յաջոյ ձե ուին
ձչ խոտորիլ ոյլ յահե կին
Ինչ պահապան ընդ դեմ օ ձին
ՏարՀա՛ւ կօշիկ զաթշապա րին
Զի ոյ՝ հարցե՛ ընդ խաչա րին
ոյլ կոխեցի զբ լուխ նա րին

Զ ենամոմք եզին պատարա կին .
որ ի խաչին պատարա գ-ին :
Երբ տիպահոս արեան կ- ղին .
կենաց վրաւոկ մեզ բը ղխա ղին :
Հաղորդս արա զնս վերըս տին .
ըստս աւաւկի անաւա կին :
Աւտե ըզ հոգ.քո զերկնայ լին
ըմպել զ բաժակ կենարա բին :
Ա ոլորեցայ յանապատ տին .
թաւխատեցայ յանվայր վայ բին
Որպէս առաւն է ոչխա բին
զի ի թըշմայըն հարիւ բին
Զ ու պատատեալ չար թ-ըշնա վին
վերօք լեցոյց անհընա բին
Ասաի այլ ոչչ դեզ վե բին
բոյց թ-է ի քէն բըժըշկես ցին :
Ես որ դոչեմ արտաստա կ-
աղաղակեմ զնս վրեկո ղին
Հովիւըդ քաջ և երկնայ լին .
ի ըն խընդիր վարու հօ տին
Այդ արա տէր անկեալ դրա վին
և կորստեալ քո պատկե բին
Զ որ

Զոր թաղեցի մեզոց յախ տին.
Եւ չարաչար հատեալ յոդ քին:
Ոչ ըմբռնեցի զիս տէր յաղտոյ ան ձին.
Ի մաքրութիւն ձեռն սպիտակ կին:
Լըցեալ զիս ըզթիւր տանն երոք դին.
Ոտիկս ըզ ձէթ քաւանեաց կին:
Ջուրձ ի յուսիդ բարձոյ խաւ չին.
Հանգեաս ի վեր զանկեաւ հո գին:
Ներթևացար զզօրըն վե բին.
Վասըն միոյ մեղաւոր բին:
Ընդ աբէլի պատարակ դին.
Ի հոտ անոյշ քեզ ընծայ խն:
Ընկալ և զիս տէր ընդ նը միին.
Մի՛ խոտեսցես ընդ կայե նին:
Թէպէտ և ոչ ըստ արժա նին.
քեզ մատուցի գող ջանկի ղին:
Չի ընտրեցի զինն սուտ ջին.
Եւ զքոյն վերջին մնան ի զո հին:
Դըմանեցայ ներհաւո բին.
Ղբայրասպան դաւճանա նին:
Ասպանեալ զիս կամս վին.
Ներհաւատ անձամբ ան ձին:

Ո՛չ զարտասքին եղբօր մոլո միին
պայ ըզհոգիս իմ ըզներ քինո
Ո՛ստի չաքրկեմ երեսս ի
փառք և խայհարդք իմ առաստա նինո
Որ մըխիթար տըրամադրե ցինո
Հառաւր ըզ սէր ընդ աչք լինո
Ինիլ սերոնդ նախատասել ճինո
և նահապետ բարւոյ ալ գինո
Ք սրտատեցո սէր Հայի նէնո
յոյսդ Կոյսդ առդ արդասա գինո
Որ են մատունք խմաստուս Թեսո
Ծընեալ մանկամբք գործնական նինո
Ես աչեցի յիս վերըս տինո
զանազանական սերմըն քառ նինո
Զ լուսոյ ծընօւնդն իմ առա ջինո
Տրե շատակեան և երկնայ ին
Ար ի նմանեցայց օրդւոյ սէ Թինո
զանկալ դըստերըն կոյնո նինո
Ես յայ եռովսայ նախատե տինո
ո յուսացուբ նախ առա ջինո
Ես եռովքայ անարան տինո
այն որ փոխեալն է ի դրախ տինո

Որ ժառանգեաց ըզ հայրե նմին ։
Ընդ պահել լոյ պատուիրան նմին ։
Բայց յայտնեալ զինչ օգտի ցիմ ։
որոյ նրման ես ոչ լե նմիմ ։
Չի չհեռանիմ շաբաթոց նա նմին ։
ոչ վերանամ մրտաք կեր կնի ։
Այլ կամ անկեալ յախտաբս խարին ։
'ի գուբ տըղոյն գէշ խաճա էրին ։
Որով անդուռնդք անհրնա բրնի ։
զես 'ի յինքեանս ըմբռնե նմին ։
Որպէս մարդ ինք նախանի դա բրնի ։
օրք 'ի յաճախս էին նոց ին ։
Որք ուտէին և ըմպէ ին ։
անտանաքար խառնակէ ին ։
Մինչև եհաս ջուր հեղե նին ։
ապականեաց զամենե սին ։
Մի իայն պահեալ ըզայն որ պա հեաց ։
զամն հինգ հարիւր ըզ կոտո ճի ։
Աղդ որ ըզնոյ և զուխ հո գին ։
ապրեցուցեր 'ի տապա նին ։
Հանդերձ սեռիւք չորքոտա նին ։
և զթևաւորս օդակա նին ։

որ զաշտարկըն շինե ցկին։
Ք անդն նրման գոլով նո ցկին։
կը բիւրքն եղե անօթ չա րին։
Ա յլ հոգեկան ևմըտա էոր։
միայն չէհեղձի զանձս ի ծո վին։
Ես ախտիւք մարմնակա նին։
որե մարքար ևսուրբ հո գին։
Ներե լ աւիս ըզ ձիւթ ե նին։
ըզ գոյն ոսկւոյ ձբ աղաչ նին։
Ա յծ ընդ քացեալ լուսաբա նին։
Հալածակ[illegible] անհետ լի նին։
Յորմէ խոշարըն մեզաս ծին։
ինձ պատուհան մեծի լոս ան։
Ինչ քաց ըզ սիրտս աղջամըղ չին։
այնմ որ լի բուչի ընդ խաչա րին։
Ա ր ն նա տիպ գաղտնի նե ան։
Էլ իշատեսակ գոյն ադաս էին։
Ա երժեւ[illegible] ամրաձ ածուկ ընդ հոմ նին։
կո տապանաշ ազբ խորա նին։
ուլատրհածուկ յաչեաց չա րին։
Ես ի սպահեա ՚ի հնե ղէ ղէ։

Ի քաղանէ մեծի դաշ	տին։
Եւ յաշխարհի քաւիչ	նին։
Ո՛ի ջըրոցն հնդե	զաց։
Եւթե գայցէ այլ աւետես	ցին։
Կամ ի թե յերկինըս վերա	նալ։
Տպաւորեալ եամբըն խորհէ	ցին։
Մինչև հընչեալ հոգւոյ յաւժ	ցին։
Տգիտացն հընչեալքն սատակ	ցին։
Քակեաց զլե բինսըն հըզօր	տին։
Եւ զաշտարակն այն ահա	ցին։
Ի՛ ոզ լեզուացն միտ	կին։
զայն խառնակեաց յեօթն անաս	նին։
Չի մի՛ ի չար միտքա	նին։
այլ քարիւք քաժանես	ցին։
Կոյնպէս և ես բարձրացու	ցի։
զպարիսպ մեզոյ աշտարա	կին։
Հըզօրութեա՛ ի շինեալ քա	րանց։
ամբարտաւան ամբարտա	կին։
Ոյոյ հընձաւ հարտարա	պետ։
Ե տրաւեալին անուն ընդ	ցին։
Ի՛ գործմանոք չար իւրա	նէ։
դիմացըն գունդք լեզուէ	նին։

Գրադարան
Հովհաննէս Ծաւալ
Աշուղ գործ 6

Ոյք և անկեալ կործանես ցին.
ընդ մեբենայս զոր շինես ցին.
Ինձ իմ զերծեալ հազ բից նա ցին.
ասպէս ե բեւրն ե բրայե ցին:
Որ յօրինակ քեզ ընտրե ցեր.
զմեյքեսդ ե կ քանանա ցին:
Ինչհայր անուսոյր անապդայ ին.
և քահանայ աշտայ ին:
Տասանորդօղ դևտակա նին.
մինչև եր յերանան աբրահա մին:
Ինչ թագաւոր եր սադի մին.
որպէս և դու տէր ե բինայ ին:
Ընկալ և զիս հայցմամբ նո բին.
յերուսաղէմըդ քո վե բին:
Թագաւորե լ ընդ քեզ ի նմին.
որպէս զորդիսըն սիով նին:
Որ կոչեցեր ազգմամբ ձոյ նին.
ոզ նահապետն հանուց ազ դին:
Ընկալ աբրահամն այն առա ջին.
ասանտըխառանալ յօտար ե րկ բին:
Ինրև եցար ի մամբրէ ին.
միևդ եռ ներատէ ր նա ընդ կաղ նին:

Ձայն

Յաղթաստանաց ու՛ի չըն՝ չէն։
Ակ բանիւ ուցիս յիմարս քա՝ նին։
Ընդ քեզ և հայր քո և հո՝ պին։
Խնամարհեացիս յիջեա՝ նիս։
Երկիւղածութիւնդ քեզ ՛ի գե՝ ս ին։
Չի ընդ աւաջ քո յարու՝ ցեալ։
Ինձ որ նըստիմ նե՛ղքոյ սգոյե՝ լին։
Իրուեցո զերես ՛քոյ՝ իւն։
Պատասխանի տայր ինն աք բահա՝ մին։
Ո՛վ քանոյց մեղաւոր՝ լին։
Ի բազմապոյն ախտից նե՛ղ՝ չին։
Միշտ չարեաց նենդաւո՛ր՝ լին։
Հանցես և վիս յոյժ նե՛ղ։
Որ մարմնացար յորդւոյ նո՝ լին։
Ի յօրինակ քո գալըս առնանդ։
Որով որդիք մարդկան օրհ՝ նին։
Ինչ խոստացար ընծա գալ՝ ղ լին։
Յորժամ քնութիւնդ էր անմա՝ մին։
Ակ բանիբեացար որպէս մա՝ մին։

Ո՛չ անծնընդական զամո՛ւլ հո պիս.
քարեայ դուրծոյ հոգևո բին:
Գըտցուաբերե՛ք ընդ սառայ ին.
աչեսաւոր բանի՛ք քոյ ին:
❄ Ով տղո՛ւք նահապե տին.
սիրեցե՛ք լոյ ալքսոհա վին:
Գիտեցե՛ք զեզ քօր որ դին.
հանե՛ր ըզ գովա ՚ի սուդա վին:
Չխա արձակեա՛ տէր ընդ նը վին.
կապից մեղաց հայցմամբ նո բին.
՚Ի խորհրդոց սուրանայ ին.
և՛ի դուրծոց ալըզծասի բին:
Չի մի՛ ՚ի հաւ ծըծ ըմբա ծին.
տաշարիցիմ որպէս նո քին.
Եթէ մի՛ յարձան մուծանի գիմ.
որպէս ըզ կինն ՚ի չար դառ ձին:
Գայլ հրամայեա՛ ձև հրե շտա կին.
յաւիրշտակե՛ զիս ընդ նո սին:
Չանե՛ ՚ի լեառնըդ ի բինայ ին.
կարդե՛ ՚ի դաստ ընդ որ կա ցին:
❄ Պատճի՛չ սը բանից տէր առան ձին.
տեսող գործոյ և խորհըր դին:

Ի փորձ մըտեր առ սիրե՛ք լինն.
պատարագել քեզ զամբոր դինն:
Ընթալ ի մեծ բարձըր լե՛ր ինն.
ի գողգոթա՝ որպէս ա սինն:
Բառնալ ըզ վայտ ողջակի գինն.
Իւր միածնին աղջախտ հինն:
Ջոր և հանեալ ի սե՛ղ նինն.
որպէս ըզ քեզ տէր ի խոտ չինն:
Հուսըն հարեալ ի սուսե՛ր ինն.
և մերձ եդեալ պարանո՛ց յինն:
Ա՛ինչ ի վերուստ հնչեալ ձայ նինն.
լա՛ւ ա՛ի՝ մըխեր ի պատա՛ նինն:
Այլ հայեաջիր յայնմ ձե՛ռ ռինն.
կախեալ ըզ խոյն ի սաթե՛ կինն:
Ջոր վոխանակ բանակա՛ նինն.
խոհակից քո՛մ ծառայ լինն:
Ետուր ի ղո՛հ պատարա գինն.
պանքան սահմանեալ ըզ կենդանինն:
Ա՛ի՝ դնա փորձեր տէր ընդ նը մինն.
դանիէլ բարեացս յամենայ նինն:
Ջփարձեալս ի չարն և չոչ քա րինն.
և գանձամբեր անձն իմ փոր ձինն:

Ոչ ի ոչ արծաթի եմ քո-րայ	ին։
Եւ ոչ ոսկի ի է հրով փորձ	ձին։
Ահա՛ եմ անարգ ընդ կապա	րին։
որ՝ ի պատուիդ ըն կորըն	չին։
Ոչ ոչ եմ վէմ կեզք՝ ի ջո	վին։
որ՝ ի յաւէտից անշարժ պա	հին։
Ոչ ոչ արմատ ծառոց կա	րին։
որ՝ ի հողոյդ ոչ տապա	լին։
Ահա՛ եմ նըման բեհեզաձո	ւին։
առաքեր՝ ի ձէջ ջո	վին։
Կամ հոտմանման խըտի՛ կա	տին։
ի ժամանակս աշնանայ	ին։
Դուդ մի՛ տանիր ՝ի փորձու	թիւն։
որ ոչ փարձեա զոք երկրա	ծին։
Ոչ քո անփարձ զօրով չա	րին։
խորհիմք ՝ի մէնջ որպէս ա	սին։
Ահա՛ խիղճ կրեալ զմեզ փու-թա	ցիր։
ի փորձու-թի եանց ժամանա	կին։
Որպէս ըզ հայրըն հաճա	ւոյ։
յորոգայթից փորձասի	րին։
Պատուիրեա ընդ խընդա	լին։
զհոգի ըզ մեր եւ ըզ մար	գին։

Ձեռնդանական զոհ անմա հիդ
Հառոյ և սուրբ ածոյ իս
Որ ոգ կը բասեր ծընեալ որ դին
Խաղակոյ և ուեբե կին
Պնուէանեցեր քեզ սիրե լի
զ յայօք փոխեալն յիսրայէ լին
Ցուցե՛ր ՚նըմա զսպասդոյ յին
Կանգնել սանդուղք երկրէ յեր կին
Յոր աէրս ՚ինձա քարձըր զե տին
ԵՒ էլ և էջք Հրեշտակոյ յին
Իւզալ օծեր ըզ գլո-խս վէ մին
առաւն անուէանեալ տիրակա նին
՚Ինձանուէ Իւն մեծ խորհըր դին
ըզր Հոգէ կիրքըն ծանու ցին
Գատէ մարեալ յերեկոյ յին
ոչպէս է գրեալ ՚ի սուրբ տա ուին
Ինչ ժուժկալեալ յոուամօ սին
սակայն յաղթեալ սրպէս մար մին
Ինչ ես կը բասե՛ տու ՚ի քա րին
ԵՒ կոտորեալ գոլ ՚ի չա րին
Սրպէս եսուէըն նախա ծին
քայց ըստ Հոգւոյ գալով վեր չին

Ա՜հ ահաւասիկ ահագին գան ձին ։
վասըն յոգման սրտից ն ին ։
Ինչ եղծանօղըս կամս վին ։
գգիխս անդրանկաց որ ՚ի կեր կին ։
Ջար ազատէմ գլոյսըդ վե րին ։
գիշեռան դաստըն հրեղ նին ։
Ինացին և ինձ դուռնք եղե՜ր րին ։
սրտիս յոյնժամ խոյսէ ղին ։
Հանցես ՚ի վէր զանկեաղ հս գիս ։
ըստ լուսոսգամ աստիճա նին ։
Որ յօրինակ մարդկան ք՜ր րին ։
յերկիւղ յերկինս անդ սաղա ձին ։
Ծամուռ անուշ իւղոյ հոգ ոյն ։
ղար կտուսի խաբեմուն ջա րին ։
Ծցես ըզգ-լուխ իմ վե րըս սին ։
պահպանական ա՜ջով ֆոյ նին ։
Ճշ ժուժկալեա՜ղ դէմ հրեղ րին ։
գօտեկըս իջ ըստ յակո րին ։
Ք անղե տըկար գոլով ան ձին ։
ունկայ ՚ի բառն անբ պղա մին ։
Ա՜յլ կարկատեա՜ զաջդ երինայ նին ։
Հա ՚ի ի՜կուն ինձ ՚ի մար սին ։

Ինձ խորտակեա զիմ լծըշնա մին ։
զնմին կացցէ այլ ի յո տին ։
Երկոտասան ցեզապե տին ։
ծընեալ որդւոց նահապե տին ։
Յաճախանեալ մետասա նին ։
զ յովսէփ ի ձեռն իսմայէ ելն ։
Զեղբայրն իւրեանոյ վաճառեե ցին ։
ընդ երեսուն դահեկա նին ։
Ի նմանութիւն աշակեր տին ։
դասըս նենդաւոր գող յուդայ ին ։
Վաճառեցար տէր ընդ նը մին ։
Տուաւ ի տան պետափրէ ին ։
Ինձ փըրկեցեր ելիսուհե ցին ։
զՀոգի մաքուր ազնխոս հին ։
Ի ըսեր ի քանտ փարաշօ նին ։
տեսիլ յօցեր ի գիշե րին ։
Դրծակեցեր վասն երա զին ։
Եւ կացուցեր տէր աշխար հին ։
Կոյնպէս և ինձ դաժ գործե ցին ։
որդ իքըն մեր գազա նենգե ցին ։
Հազմաբեղուն ախտից մե զոց ։
վաճառեցին զիս դ իւրա դին ։

Թէ և լըցի զկամըս նո՛ւ
անհակառակ գոլով նը
Ակայն էարկ զիս ՚ի քան
յանե՛լ յանլոյս սուգե՛լ
Ահա՛ որ ըզ՚նա յաժենայ
ազատեցե՛ր յանկ՚ցս վայ
Եթէ զիս փրկեա՛ տէր ընդ՚նը
՚ի զանազան ախտից չա
Եգիպտուհւոյ վաւաշո
մի՛ մատնե՛ցայց գարշ սրտնը
Ահի՛ որ սոզայ նըման ո
ահե՛ղ գոչէ բաստ առիւ
Ահա՛ բարձրացո՛ք քան ըզ՚նո
և տէր կացո՛ եգիպտո
Զի յաղթե՛ցից չար իշխա
անե՛րևոյթ բըռնաւո
Ի սովամահ լինիլ՚նո
դիս տա՛ն արա կենաց հա
Զի յաղե՛ցայց և բաշխե
որ՛ք են կարօտ անմահ քա
Զոր ի՛շեսցո՛ք զերանե
այն որ յիշման է արժա

Ո՜վ ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ

Ո՜վ ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ

Ո՜վ ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ

Ո՜վ ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ
Ես ինձ ոտքդ տուր համբուրեմ

Դարձեալ վառեալ առ նա չայ ին։
զինը մեքենայս քաղմագրու նին։
Ի ընդդեմ ՚ի քէն զնորին մարդ ին։
տանջեալ ցաւօք անհնար ին։
Որոյ առեալ ըզ ցանկալ լեն։
բայց ոչ եհաս յիւր բաղձալ լեն։
Այլ մանրեցաւ ծախօղ ժա նին։
Ի բաւ ՚ի պըղինձ կամ ե րկա ԹԻ ին։
Զանգէ սաստիկ շարժեաց ակ տին։
Ա օրդնոլից արար զմարդ ին։
Նըստեր նե խեաւ ՚ի մէջ ակ բին։
քե րէր քարամբ զշարաւ վէ ին։
Հարեկամացն որք մերձ ե կին։
քանիւք զըզրօնեալ զե րանե լին։
Այլև կընոջն անըզգա ին։
զոր զէն առեալ բստ ևայ ին։
Ինչ այսքանեօք ոչ խախտե յին։
զանդամանդուայ վէմ հաշտ տին։
Խօսիլ քանիւք հայհոյու ԹԻ իւն։
առ տիրականըդ. քո քա նին։
Այլ գոհանայր ըզ.քէն ՚ի նմին։
ընդ.իմանայր քանից նո յին։

Որ ինչվե եղև զբաւէ մար տին ։
և կատարումն հանդի սին ։
Երևեցաւ ահր ՚ի մի գին ։
և խօսեցաւ ընդ սիրե լին ։
Պըսակ ետուր զու յաղթո դին ։
աւտոդ ջուխթիւն յոյժ հիւանդ գին ։
Ըզ կնդանեաց աղգ անբա նին ։
զայն շնորհեցեր նըմա կըը կին ։
Իսկ ըզ բնութիւն քան զանակա նին ։
պարգևեցեր նոյն միա կին ։
Իբ այս խարհու բզ ծածկել խա րին ։
յաւաջագոյն մեզ ցուցա նին ։
Թէ որը մեռանն ոչ կորըն չին ։
այլ յարիցեն յօրըն վեր չին ։
Աղդ ես հայցմամբ նահատա կին ։
և հանգեթօղ հրգնաւէա րին ։
Ով քեզ կարդամ և պատա տիմ ։
հեղում զարտօղըը ցաշա գին ։
Զի թէ խընդրե իմ թ ըշնա ժին ։
աւ ՚ի վտանգէ պահ ՚ի մեր տին ։
Որ՝ տար ՚ի ձիւս աւտա կին ։
մի՛ մատնեսցես կամաց նո րին ։

Ձի ես տըկար լուծեալ մար մին.
Նոգիս յօժար քայց ծչշար ժին:
Ինձն իմ խաչար միտքըս մը լծին.
Կամաչ ՚ի քանտ կամ ՚ի խո րին:
Հայց դու ընդ իմ տարտամն ան ձին.
Մարմըր ընդ դէմ ախոյա նին:
Ու ատցե՛ր քս չալե րե լ.
Դե յաղթե՛ցեր շար խչխա նին:
Ա խան գկամիըս իմ ՚ի քա րին.
Ընկալ փոխան յոքայ չա նին:
Ինչ ըզ պըտակս յաղթանա կին.
Ինձ պարգե՛ւ յապագայ լին:
Ու ըզ մոլեկս ըսքանչե լին.
գ՚ի ձնընդենե՛ ընտրեալ ա րին:
Ծըրկեալ ՚ի ջաւ րոյ հե ղձակա նին.
անուցե՛ր ՚ի տան փառաշո նին:
Ինչ ՚ի լըրման ժամանա կին.
Կըրկին ամաց քառ ասնե կին.
Ինրևեցար ահ ր ՚ի լե րինն.
Բոցով հըրոյ ՚ի մորե նին:
Փըրկիչ ըզ Նա գի րեալ ցե ղին.
առաքի ցե՛ր իւրոյե յին:

Ի սկիզբն էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։

Նա էր սկիզբն առ Աստուած։

Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։

Նովաւ կեանք էր, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։

Եւ լոյսն խաւարի մէջ կը փայլի, եւ խաւարն զայն չընկալաւ։

Եղաւ մարդ մը՝ Աստուծմէ առաքեալ, որուն անունն էր Յովհաննէս։

Նա եկաւ վկայութեան համար, որ վկայէ լոյսին վրայ, որպէս զի ամենքն անով հաւատան։

Նա չէր լոյսը, հապա՝ եկաւ որ վկայէ լոյսին վրայ։

Ճշմարիտ լոյսն էր, որ կու գայ աշխարհ եւ կը լուսաւորէ ամէն մարդ։

Աշխարհի մէջ էր, եւ աշխարհ անով եղաւ, եւ աշխարհ զայն չճանչցաւ։

Իր բնութեան եկաւ, եւ իրեանք զայն չընդունեցին։

Բայց որչափ որ զայն ընդունեցին, անոնց տուաւ իշխանութիւն Աստուծոյ որդիներ ըլլալու, անոնց՝ որ կը հաւատան անոր անունին։

Որոնք ո՛չ արեան, ո՛չ մարմնի կամքէն, ո՛չ ալ մարդու կամքէն, հապա՝ Աստուծմէ ծնան։

Եւ Բանն մարմին եղաւ, եւ մեր մէջ բնակեցաւ, (եւ տեսանք անոր փառքը, փառք՝ որպէս Միածնին՝ Հօրմէ) լեցուն շնորհքով եւ ճշմարտութեամբ։

Յովհաննէս անոր կը վկայէ, եւ կը գոչէ՝ ըսելով. Ասիկա էր որուն ըսի թէ՝ Որ ետեւէս կու գայ, ինծի առաջ եղաւ, վասն զի նա առաջին էր քան զիս։

Եւ անոր լրութենէն մենք բոլորս առինք, եւ շնորհք՝ շնորհքի վրայ։

Վասն զի Օրէնքը Մովսէսով տրուեցաւ, շնորհքն ու ճշմարտութիւնը Յիսուս Քրիստոսով եղաւ։

Աստուծոյ երբեք ոեւէ մէկը չտեսաւ, միայն Միածին Որդին, որ Հօր գիրկն է, նա յայտնեց։

Եւ Յովհաննէսի վկայութիւնը այս է, երբ Հրեայք Երուսաղէմէն քահանաներ եւ Ղեւտացիներ ղրկեցին անոր, որ հարցնեն անկէ՝ Դո՞ւն ով ես։

Ան ալ խոստովանեցաւ, եւ չուրացաւ, եւ խոստովանեցաւ՝ Ես Քրիստոսը չեմ։

Եւ հարցուցին անկէ՝ Ուրեմն ի՞նչ, Եղիա՞ ես դուն։ Ան ալ ըսաւ՝ Չեմ։ Մարգարէ՞ ես դուն։ Ան ալ պատասխանեց՝ Ո՛չ։

Ուրեմն ըսին անոր՝ Ո՞վ ես դուն, որ պատասխան տանինք մեզ ղրկողներուն։ Ի՞նչ կ՚ըսես քու վրադ։

Ան ալ ըսաւ՝ Ես անապատին մէջ աղաղակողին ձայնն եմ՝ Ուղղեցէ՛ք Տէրոջ ճամբան, ինչպէս ըսաւ Եսայի մարգարէն։

Ղրկուածներն ալ Փարիսեցիներէն էին։

Եւ հարցուցին անոր, եւ ըսին անոր՝ Ուրեմն ինչո՞ւ կը մկրտես, եթէ դուն Քրիստոս չես, ո՛չ ալ Եղիա, ո՛չ ալ մարգարէն։

Յովհաննէս պատասխանեց անոնց՝ ըսելով. Ես ջրով կը մկրտեմ, բայց ձեր մէջ մէկը կայ, զոր դուք չեք ճանչնար։

Նա է որ ետեւէս կու գայ, որուն ես արժանի չեմ կօշիկի վարը քակելու։

Այս բաները եղան Բեթանիայի մէջ, Յորդանանի անդին, ուր Յովհաննէս կը մկրտէր։

Յաջորդ օրը տեսաւ Յիսուս իր քովը գալիս, եւ ըսաւ՝ Ահա՛ Աստուծոյ Գառնուկը, որ կը վերցնէ աշխարհի մեղքը։

Նա է որուն համար ես ըսի՝ Ետեւէս մարդ մը կու գայ, որ ինծի առաջ եղաւ, վասն զի նա առաջին էր քան զիս։

Եւ ես չէի ճանչնար զայն, բայց որպէս զի Իսրայէլի յայտնուի, անոր համար եկայ ես մկրտելով ջրով։

Յովհաննէս վկայեց՝ ըսելով. Հոգին տեսայ որպէս աղաւնի՝ երկինքէն իջնելով, եւ անոր վրայ հանգչեցաւ։

Ես չէի ճանչնար զայն, բայց որ զիս ղրկեց ջրով մկրտելու, նա ըսաւ անոր՝ Որուն վրայ տեսնես Հոգին իջնելով եւ անոր վրայ հանգչելով, նա է որ Հոգիով Սուրբով կը մկրտէ։

Եւ ես տեսայ, եւ վկայեցի թէ՝ Նա է Աստուծոյ Որդին։

Յաջորդ օրը դարձեալ կայնած էր Յովհաննէս, եւ երկու աշակերտներէ մէկ մասը։

Եւ նայելով Յիսուսի՝ որ կը քալէր, ըսաւ՝ Ահա՛ Աստուծոյ Գառնուկը։

Երկու աշակերտներն ալ լսեցին զինք ըսելով, եւ հետեւեցան Յիսուսի։

Յիսուս դարձաւ, եւ տեսնելով զանոնք որ կու գան ետեւէն, ըսաւ անոնց՝ Ի՞նչ կը փնտռէք։ Անոնք ալ ըսին անոր՝ Ռաբբի (որ կը թարգմանուի՝ Վարդապետ), ուր կը բնակիս։

Ըսաւ անոնց՝ Եկէ՛ք եւ տեսէ՛ք։ Գացին ուրեմն եւ տեսան ուր կը բնակէր, եւ այդ օրը անոր քովը մնացին։ Ժամանակը կէսօրին չորսի մօտ էր։

Երկուքէն որ լսեցին Յովհաննէսի խօսքը, եւ հետեւեցան անոր, մէկն էր Սիմոն Պետրոսի եղբայր Անդրէաս։

Նա նախ գտաւ իր եղբայր Սիմոնը, եւ ըսաւ անոր՝ Մեսիան գտանք (որ կը թարգմանուի՝ Քրիստոս)։

Եւ տարաւ զայն Յիսուսի քով։ Յիսուս նայեցաւ անոր, եւ ըսաւ՝ Դուն Սիմոն Յովհաննէսի որդին ես, դուն Կեփաս պիտի կոչուիս (որ կը թարգմանուի՝ Պետրոս)։

Յաջորդ օրը կամեցաւ Գալիլիա երթալ, եւ գտաւ Փիլիպպոս, եւ ըսաւ անոր՝ Հետեւէ՛ ինծի։

Փիլիպպոս Բեթսայիդայէ էր, Անդրէասի եւ Պետրոսի քաղաքէն։

Փիլիպպոս գտաւ Նաթանայէլ, եւ ըսաւ անոր՝ Զոր գրեց Մովսէս Օրէնքին մէջ, եւ մարգարէները, զանիկա գտանք, Յիսուս Նազովրեցի, Յովսէփի որդին։

Նաթանայէլ ըսաւ անոր՝ Կարելի՞ է Նազարէթէն բարի բան մը ելլէ։ Փիլիպպոս ըսաւ անոր՝ Եկո՛ւր եւ տես։

Յիսուս տեսաւ Նաթանայէլ իր քովը գալիս, եւ անոր համար ըսաւ՝ Ահա՛ ճշմարիտ Իսրայէլացի մը, որուն մէջ նենգութիւն չկայ։

Նաթանայէլ ըսաւ անոր՝ Ուրկէ՞ զիս կը ճանչնաս։ Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոր՝ Քանի որ դեռ Փիլիպպոս քեզի չկանչեց, երբ որ թզենիին տակ էիր, տեսայ զքեզ։

Նաթանայէլ պատասխանեց եւ ըսաւ անոր՝ Վարդապե՛տ, դուն Աստուծոյ Որդին ես, դուն Իսրայէլի Թագաւորն ես։

Յիսուս պատասխանեց եւ ըսաւ անոր՝ Որովհետեւ ըսի քեզի՝ Տեսայ զքեզ թզենիին տակ, կը հաւատաս։ Աւելի մեծ բաներ պիտի տեսնես քան զայս։

Եւ ըսաւ անոր՝ Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ՚ըսեմ ձեզի՝ Պիտի տեսնէք երկինքը բացուած, եւ Աստուծոյ հրեշտակները Մարդու Որդիին վրայ ելլելով եւ իջնելով։

Իսկ քո ընտրեալ և աղբ հօ տին.
առաջնորդեալ օրպէս խաս շին:
Հօրդան ետուր յանապատ տին.
Տրտում լուսոյ և սեամբք ամպ պին:
Ետուր նոցա հաց երկնայ ին.
և մանանայ հրեշտակայ ին:
Տըպաճօրեալ ըզ քոյդ մարդ մին.
յերկնից իջեալն ըզ կենդա նին:
Էարեր ըզվէմն և բըղխեր յին.
ջերմուտասան վըտակն ար բին:
Ի յօրինակ սաղբեր կո ղին.
առաքեցոյցն քարո ցին:
Երբեակ սահօք քառասնե կին.
մովսէս գօրով ի մէջ մի գին:
Որպէս կենաց ժամանա կին.
ամքըն նորա այսքան ըմբ էին:
Ցուցեր ցյետոյս քո խորհըր ղին.
Թուաքուսեցոյն ի փոսպ վի մին:
Էհղեր ըզ լոյսդ անճառե լի.
ի հոգևղէն դէմըս նո րին:
Ընտրեալ զօրէնսն ի տոխտա կին.
դըրեալ մատանցդ ճշդայ ին:

Ո՛վ ամէն անօրէն անհաւատ տիրոջ
Եւ խըստասրտախտ ժողովըրդ դիրքն
Զոր խոստակէր նա պատուա չէնն
Ըստ պիտոյից որթոյն զոր կազմէ ցիրն
Նա՛ւ ի խորհուրդ ծառիկ առ ի էրն
Վասն օրինացն որ լուծա նէրն
Պատէս երկրորդն որ հատաւ տէրն
Բոյսամ եդեալ անշարժ ուխ աէրն
Ո՛ր կայ ևինոյ յաէտ ի սաէրն
Մի՞չ ի կատար յաէտից նէրն
Հրամանն եւտւր կատարել նոր ցիրն
Ըզ գանազան կարգ խորհ նէրն
Ի նմանութիւն պետրէ վէ միրն
Կամ զերծանիլ մօր սիրով նէրն
Նշոյլ տոպանակ կատարեալ նէրն
Յանիւտ փոյթիկ պատեալ յոսկին
Անառական մարմնոյ քոյ լին
Հաշուելիք եանդ օրինաւ կէրն
Նշ պատմուճանն սահարօ նէրն
Ըզ ղեկտակաւ քահանայ լին
Նա՛ւ ի խորհուրդ հոգեւո րէրն
Զարդարեցեր զ նե րեւ լէրն

Ինչ այսքանուրօք բարեդոր ծեռ.
Ուս առաջէքան ըղսոս սին
Յակայն որիմուն երկիր պա դին
Ի քելթեքրոք զոհ մատու ցին
Զմեծըն մովսէս դառնացու ցին
Աստուածն անարգե ցին
Ինդ մազ իսմ խառնակէ ին
Զորդիս դիւացըն զոհէ ին
Մինչև խոպան բարկացու ցին
Զներըղ բնութիւնըդ շարժե ցին
Հոր Իյակօբ բորբոքե ցին
Ե բարկութիւն իւն յիսրայէ լին
Ինչ յաշեատաց եք ուշատր հին
Զոր խոստացար դու տալ նո ցին
Այց Իյերիւշայն անդ ոչ մո ին
Վասըն մեղացն որ գործե ցին
Աբդ ես ծրխատոզ յամենայ նին
Ե հանմատ չարեաց նո ցին
Որ առաջել տաւ զքա բին
Ես մ ասէ բախտ քան ըզնո սին
Լսցա հերձեր ծով ղազգա լին
Ինձ ըզխաշարն ազ ընտիզ չին

Ցայն

Յայն ժամ ծածկեալ զեգիպտացին
և ասաց զերշանըն մնդա
Նայա ՚ի տունէ տալ հովա
Է ՚ի գիշերի լայս արիւե
Իսկ ինձ է լայս խնատա քա
և հովանի է ձբ հո
Անդ մանանայ լսեծանե
Զի որք կերան մեռանէք
Եւ ատա մարդին քո երկնայ
որկեանքս տայ հաշակո
Նոքա արբին զջուր վխմա
և ես զարիւն վնիդ կո
Նայա կախեալ օձ պղնձն
և ես տեսի զնեանդ ՚ի խա
Նայա օրէնքըն մովսի
դատաստանդ ՚ի տախտա
Եթէ ինձ հաւատդ խնատու
աւետարանդ ճշմայ
Վասն այնորիկ յոյժ պահան
քան զինոցունց յինէն քա
Պրակս առակն է ծառայ
դիտող կանցն և անգի

Նոքա յոսկւոյ որթ կազմե յին.
և ք՝ ի փոխան երկիր ապ գին:
Ինչ ես ՚ի սէր հուժանիւ լծ յին.
խոնարհեցայ անյագ յոյիս տին:
Նոքա քաղցեալ տըրտմին չէ յին.
վասըն հայի յանապատ տին:
Ինչ ես լըմնամբ. հարկաւոր բին.
մի շտ ՚ի խընդիր աւե լոր դ յին:
Նոքա զերծիր շաղախէ յին.
պատընկուլ ծ եամբ. մաղ իա մին:
Եթ ըզ հոգիս իմ զերկնայ յին.
աղտ զնցի զօրծոյ.ք շա բին:
Այայ որ քաւ իշ եզ ի ո յին.
ահ իմ զլծաւծ հօր միա ճ յին:
Ինչ գտանես ըզ քարկու լծ իւն.
հայցմամբ մեծի մարգա րէ յին:
Անցք կինէն զանեսե չին.
ըզ պատուհասն որ ինձ պո հին:
Ինչ պարգևեա զ ըզ չուն ան ձին.
և լծոզուլծ իւն անցեալ ան գին:
ԱՐ սրգե ցես զնս ընդ բազ մին.
յաշետաքե ր երկրէ քոյ յին:

Եւ ընդ երկուցն որ անդ մը տին.
Մինչ վեհ յաշխարհըդ քո վեր բին.
Որ ըզ յեսու որդի ի նա էին
Ընդ սբեալ իշխան յետ մովսէս տին:
Զոր որ սընեալ ի խաբեա նին.
Եւ ի վերինն էր ընդ նը մին.
Նաեւանակիրն ըզքանչե լին.
Անուանդ քոմ փը բկակա նի:
Երամ յոմէ նախ կոչե լին.
Եւ զ կնի յեսու տա ձայնէ լին:
Որ յոգեառկան գոչ ի մար տին.
Նոյ դէմ ծըպիրն ամագե կին:
Որ ինչ տարած մամբ մովսէս ձե ուին.
Գոյր օրինակ քեզ ի խա չեն:
Որով զորդ իսն խրատչե լեն.
Զոյն որ ծընան յանապա տին.
Ծոեր յաշխարհն պարգես տին.
Ընդ քո խոստման անսուտ քա նին:
Ընդ յորդանան անցանէ լին.
Տապանակաւ կատարա նին:
Զուրըն ի յակաւնըն դառնայ լին.
Ի յօրինակ մարդ կան ազ գին:

Հոգիդ ողջ ես ու մարմինակ
Ինչ ես ասեմ վասն իմ ան
Պարտաւորութիւն գործոց նո
Թէպէտ և ոչ նման նը
արիացայ ընդ դեմ չա

Ա յլ

Հոգիդ վիրկէդ զմարմնակա
Ձայներս ածեմ վասն իմ ան
Պարտաւորութիւն գործոց նո
Թէպէտ և ոչ նման նը
արիացայ ընդ դեմ չա

Ա յլ

Հոգիդ վիրկէդ զմարմնակա
Ձայներս ածեմ վասն իմ ան
Պարտաւորութիւն գործոց նո
Թէպէտ և ոչ նման նը
արիացայ ընդ դեմ չա

Այլ մեղսացեալ յոտսպարի զնն.
եղէ հանդոյն վատ ծառոյ լին:
Հայց ձեռըն տուր յիմոմ մարտին.
ընդ անմարելին ամաղէ կլին:
Ըղգամամբ ձեռին քո՛ի փայ տին.
ընդ մահէսի անդր՛ի լե բլին.
Հարցես և զուլթ ազգ խորհր ղլին:
որպէս նոմաւ քոնմանա ցլին:
Զոր կորստեանն և դատըն կլին.
զարծաթասէրն և զձանձրա լլին:
Ընդ բարկութիւն տըրտմակա նին.
և՛զնորահաւս սիրջ հըպար տին:
Կարկուտ քարեայ հոսան նո ցլին.
և ըզպիծակ զօրաց նո ցին:
Անցո՛ ընդ գետս այս երկրայ լին:
անթաց յախթից դարշապա բլին.
Դարձո՛ անդրէն ուստի ե լլին.
յանմահականն վարս դրախ տին:
Պարիսպք մեղաց երի՛քս կլին.
դըթամբ փակեալ անյուսա լլին:
Ընդարձակաւ տասալես ցլին.
դրունք՛ի հինմանց քանդել բարձին:

Նիւս: Սիրտ իմ, ինչե՞ղն քոյդ ծերութ
Իմ: Ծերութ ոմանց ոտ կայ, ի դէմ
Նիւս: Ես ասա Հոգւոյն Տիրոջացըն է ար
Իմ: Ես ոչ ոտդ ի խաւարս ուղէր մա
Նիւս: ոմն ոչխատակաւ յոտնակայ
Իմ: Ես ոչ ոտդ ամենեան անկատարք
Նիւս: Ես ոչ ոտդ ոչ խաւարս ոչնչէր մա
Իմ: Ես ոչ ոտդ ոչ խաւարս ոչնչէր մա
Նիւս: ոմն ոչխատակաւ յոտնակայ
Իմ: Ես ոչ ոտդ ամենեան անկատարք
Նիւս: Ես ասա Հոգւոյն Տիրոջացըն է ար
Իմ: Ես ոչ ոտդ ի

Ինչ ես
Ընկնում ես զնում ոտով
Ո՜վ որ քեզ մատույց՝ ի խորտ
Եւ յամուլի եանն ետուր զոր
Ա՛ս անմտի ոչխար ձոյ
Ահա ոչխարի ոչ՝ ի քան
Զ՝ ի ոչ՝ ոչ ետին նուագարան
տուդ տրտմալե՛ս մրտաց զհո
Ա՛ստ դատ է որպէս նա
ունդ իմանալ սխալա
Տայե՛ս և ինձ ամբ յաղթու
Ետուր յաղթե՛լ հակառա
Կարդ որ փորկիչ ելեր նո
մատնեաց՝ ի ձեռս աշակա
Կայ մեղկացաւ կամաւ յախ
Ձեռն ի իմացաւ չար ոսո
Այդ ոչ դատեաց ըստ օ՛ի
զհոգիս այլի մըտաց խըզ
Խոցեր դատե՛լ դատաւո
զհոգ շինեցի՛ ձեռամբ քոյ
Ահա ելիմըս քաղա
վասըն գե՛ըաչ տապանա
Ան որ մեռաւ քե՛կմամբ ս

Եւ ես գոչեմ ձայնիւ ՚ի Տէր ՚ի
անշարժ շրթամբք խաղայ սրբ տիկն։
Պատակեմ անլքուե լե։
Հնծեմ հոգւովքս վշտաց գիկն։
Թէ գանպատուդ անձս ՚ի բաց ՚ի
Ու պատաբերս գործոց չա ՚ի
Զըաղաբերեա բարեաց գործ ծովք։
Եւ օտարչ զարմանաց չա ՚ի
Չախտըս մերոցըս բաղմա ծ՚ի։
գատաստեցի ըստ վճեննայ ՚ի։
Ամուլ հոգւոյս ըստ անննայ ՚ի։
Հնարհեա որդիս եօթանեք կ՚ի։
Ո՛ երացին անդամք իմ երկրայ ՚ի։
կեցցէ հոգիս իմ վերս տ՚ի։
Ի՞ցէ ՚ի գուբ չար Թը շնա մ՚ի։
Եւ զես հանցես յերկին վե ՚ի։
Որ ըզդաժխէ յեսէա ծ՚ի։
յորդիսն եղեալ ծընունդ վերջին։
Ո՛ անուն խաղտէշ գեղեցկա գ՚ի։
Հոգիք խաշանց անբան հօ տ՚ի։
Օծեր իւղոյն որ յեղջե ր՚ի։
աւ ՚ի քեհուռն որ յոսպա կ՚ի։

Ի՛ ձեռըն ստըրք մարդարէ իմն։
սամուէլի տէսանո դինն։
Յորմէ հետէ խաղայր հո գինո։
և հոգւոյն լինէր նը միւն։
Էրնչէր նամաճ գերգ սաղմո սինո։
իմաստնոպէս ՛ի տաճնա դինն։
Էալածէլով զայսըն ձայ նինը։
զոր հարկանէր ՛ի սաւուլ դինն։
Մերժէր զդաղանս երեք լեա։
զարջն և զառիւծ ՛ի միա սինն։
Հըն ՛ի խմբել սպասէրազ միւն։
ձակատ ընդ դէմ խըրոյ է լինն։
Ալ անեալ նովաճ դու ըզ նո սինո։
տաւանց զինու սպասէրազ միւն։
Գ անդն սպարիւ հովոճակա նինո։
դոյզն քարիւ հեզեզա տինն։
Էարեր զճակատ գողիա լթ լինո։
բարձեր զնախատ յիսրայէ լինն։
Հըն ՛ի նզէտն սրոց հա սինո։
բառնադիմի վարձանք նը միւն։
Պարեցուցեր զկեանըս նո րինն։
և կացուցեր գըլուխ նո յինո։

Ո՛ ընտրեցեր զազգ եփրեմ ՄԻՆ.
Ո՛չ ըզ խորան մանասէ ԻՆ:
Ի՛նչ ըզ յո՛ւդայ ան քեզ լէհէ ՄԻՆ.
յորմէ և դու տուեր մար ՄԻՆ:
Ո՛տուր նըման պարգև կըր ԿԻՆ.
յոյժ քարթադոյն քան ըզքնաճէ ԻՆ:
Ա՛քայ օծեալ հրեաստա ՆԻՆ.
և մարգարէ ա՛ծայ ԻՆ:
Թէպէտ և անց ըստ հրամա ՆԻՆ.
ո՛խալեայ կամաւ ՛իւրիւս ԱՒՆ:
Պատ ընկեցաւ ը՛նդ քեզ բոլոր ԻՆ.
եհան զարիւնն ա՛րիւոյ ԻՆ:
Զի յայտ լինի քո՛ւ է մար ՄԻՆ.
Հուն զքնաճէ թէ նա մարդկայ ԻՆ:
Ո՛չ օտար կամ ե՛րկնայ ԻՆ.
այլ ՛ի ծնընդոց հոգի զի ՆԻՆ:
Այս և ՛իւրոյ յանցաւո ՐԻՆ.
Ո՛տուր գը լաւ ՛ի յայնժամ մե ԾԻՆ:
Զի միմեզօք անյուսա ՑԻՆ.
այլ որպէս գինա պատ լաւ ոտ գարձ ՑԻՆ:
Ո՛չ գիս տուեր մարդ հողա ԾԻՆ.
՛ի յաղտոյ արդ ո՛ւց վեր ՋԻՆ:

Ծընաւնդ գոլով դիշէրայ լին ։
երկամք բէրեալ և ախտայ լին ։
Ծընար անախտ պիս վերըս տին ։
ստեղծեր նորոգ յաճապա նին ։
Օծեր խաղով քո երկնայ լին ։
յորպէս եպսէվ լուն հօրըդ վե րին ։
Ասայց ես անկայ յախտըս կըք կին ։
ելեալ ծընաւնդ մեղասէն րին ։
Չօծուածըն սուրբ ՅԾայ լին ։
սլտեղէյի գործովք չա րին ։
Ասդ պողատիմ երգով նո րին ։
Նայեա՛ խքէն ըստ ստղմո սին ։
Սիրտ ՅՔ հաստեա յիս վերըս տին ։
յարուայնիս պաղիղ հո գին ։
ինձ լքեցօ պ լուր քոյ ձայ նին ։
զուրախարարին և գց ընծա լին ։
Յուժամ հընչէ փողն ահա գին ։
ազդե լոսկերս իմ ցաճա գին ։
Տէր ՚ի մեղաց դարձո գիս ։
պարտեայ իմոյ գիր չընջես յին ։
Հէ յարենէ գոյն արդա նին ։
մաքրեա յիմոյս և յօտա րին ։

Յայնժամ շրթունք հոգոյս բացցին ։
քո լսանս օրհնել արժանաւս ցին ։
Եւ զոտարակիս ոչնման գա ուին ։
Հաղորդ ըստացայ պատարա գին ։
Ոյր յօրինակ քեզ ընտրե ցեր ։
Ըզոդի մեծի մարդարէ ին ։
Ըզ սոզոմոն խաղաղու թիւն ։
Ի քէն քերեալ երկնաւոր րին ։
Նա ի հօրէն իւր սեփհա կան ։
զաթոռն առեալ ըզ Հայրե նին ։
Որպէս և դու հօր միա ծին ։
ոչ արտաքուստ կամ օտա րին ։
Տաճար շինեաց նա երկրայ ին ։
դու ըզ բնութիւնըս մարդկայ ին ։
Նըման տըճաճ խնաստ քա նին ։
բայց դու տըճօղ անճառ շնոր հին ։
Նա ժողովօղ յոգնեմաս տին ։
անուանեցաւ յիսրայէ լին ։
Իսկ դու զցրուեալ ազգ երկրա ծին ։
ժողովեցեր իմիա սին ։
Նըման դըշխոյն հարաւեայ լին ։
Եւն ի տեսիլ բաղձմամբ սըր տին ։

Քեզ, քաւութիւն իսկ աշխատ չի։ ես.
անտեսութեամբ ե րկիր ամ պ.
Ինչ ես շնախօս քոց ընդ նը մի.
Աչք ամպն լոյ զայն ընդ վա տի.
Ել ամպն լոյ զայն ընդ վա տի.
Ուրախ եղիր, ուխտաւոր ե ղբարկա նի.
Ո՞վ ասիցէ նա զիւրում անե դի.
ոյ կարաւան ե ղբ գնա նը պ.
Ո՞վ ասիցէ նա զիւրում անե դի.
Ուրախ եղիր, ուխտաւոր ե ղբարկա ն

Յարդիւնարար գործնակա նին.
Ե՛ւ յաժառատ տեսակա նիս.
Ձի վասոյիկ լուսով շնոր նին.
Եւ ուր աչք նայիլ եր կին.
Գան զի՝ ս սիրքն իմաստուԹ եան.
Եւ ուղքա սուրբ ըստ առա կին.
Ինչ գիտուԹիւն առանց նո բին.
սուիժ չարեաց է ուն ղին.
Այսուիկ քազուիք յանդ իմա նին.
և սղոմոն նախ առա չին.
Սոյն իմն և խուն իմաստու ԹիւնՁին.
անօգտակար առ ուցս ան գին.
Թողնէ զյոլովս որ ըստ կար մին.
ղի ձչնեւէ քանըս քազ էորս.
Ըզ մարգարէս և զԹագա նին.
եղեալ ի տան հրէաստա ժին.
Որ ի յերկիրս եղեալ քա մին.
ի յուդայի և եփրե յին.
Ձի գիտըք սուրբք ՁԾայ ցին.
յառաջագուն մեզ պատմե յին.
Ձիւռաքանչիւր վարըս նո գին.
ի զգուշուԹիւն մեզ ծանուա Ձ.

Զոմանց բարեաց վբկայե ցին.
Ղեկոչինակ մեզ եղե ցին:
Զայլոց ըղձար վբկայե ցին.
Ղնմի՛ նըման լինցուք նա ցին:
Ինչ ես մեւժեալ յինէն դա րին.
Չքերի զաշխատըն տիալ յան ձին:
Այլ ընտրե լով զներկնակ նո րին.
Եղիր նըման յոյժ վատթա րին:
Ինչ կորուսի զիմաստու թիւն.
Զոր ընկալայ բանիւք քոյ յին:
Այդ քե զ գուշեմ զաղեքս բա նին.
Եղիկիայ Թագաւո րին:
Ինեղուժեց միըրկել կըզ կին.
Որպէս և յայն ժամ ըզնա սին:
Ի յոտարոց բըրնաւո րին.
Ի սպառնալեացն ըստիպա կին:
Ինչ ի յոխտից ըն սառուկ գին.
Հայցմամբ մեծի մարգարէ յին:
Էարկե իսպառ սուրբ հրեշտա կին.
Ըղբաղմութիւն լեգէօ նին:
Զանմարինականս ճոյք ի մար մին.
Ըն դ եկեղեցւոյ քում մնալըն չին:

Ինձ զախտ մեղաց մոհտաբեր բլին ։
տուգնապել լոյս չերմամբ նո ցին ։
Քարձցես յինէն հրզօր դիւ բլին ։
որպէս կարող յամենայ նին ։
Դարձո զքստոշեր երեկոյ ին ։
՚ի լոյս կենացդ առաջօտին ին ։
Որպէս նովաճ օր միա կին ։
դարձեալ եղև տիւ երրա կին ։
Որ էր նըշան երեք լոս սայ ։
երրորդ ելիճդ երրեակ ան ձին ։
Նաև ծագմանդ քո և դար ձին ։
և զալըստեանդ ՚իյերկրոր ղին ։
Քայց իմ քարձեալ որպէս նո բլին ։
աշուրք կենաց հոգևո բլին ։
Մերձ եմ ՚ի դրունըս դըժո խոյ ։
և ստուերք մահու զիս ծածկե ցին ։
՚Ի յիշատակ ըմողում յե տին ։
զհամբաւ չարեաց պարսաշս անձին ։
Կամաճ մատնեալ չար ոսո խին ։
որ՚ի յառուծ նըշանա կին ։
Այն որ մանրեայ զոսկերս խո բլին ։
և խորտակեայ զնորհուրդ սր տին ։

Ի ծննդենէ տառաչօ	տիրն։
Միայն Ի գիշեր մահու ստուե	ըրին։
Ինչ ես տըկար որպէս ծի	ծառն։
անդ իմանալ արձ իրը առաջ	Նիրն։
Տեսեալ ճըչեմ առ Թ ըշնամ	միրն։
Նըշաղ ձայնիւ որպէս մըտն	չիւն։
Ջաչս Ի լուսոյ խաւարե	ցիրն։
ԵՒ կուրթաթեամբ գնա առաջե	ցիրն։
Յաշխարհ նայիլ ինձ ուսուս	ցիրն։
ԵՒ ուչ Ի լոյսդ ՀԾայ	իրն։
Ընդ ինձ շնարհեա տէր ընդ նը	միրն։
մերթիլ յախտից ցաշտաց ան	ձիրն։
Դարձո զմեզ աչըս դառնոս	Թիւն։
Ի քաղցրագոյն խաղաղու	Թիւն։
Ընդ որ և գնս փոխարկես	ցիս։
Ի պըտղաբեր զամուլ Տո	գիս։
Նա Ի ծնանիլ դարդարս	Թիւն։
զարդիս լուսոյ Տոգուս	րին։
Ով անդադար քեզ օրհնս	Թիւ։
մատաչանեմ միայ Ի սուր	միրն։
Ինչ ընդ Տրե շաւիղս յաղագոյ	իրն։
Ախառըս Տընչել Ի տաճս	րիս։

Ինչ ընդ ամաց երից հընն գին.
զոր յոտնելեր ՚ի կեանս նո բին:
Շնորհեա և ինձ զանլիր ըշե լին.
յանդգնաբանեան յոտնեմե նին:
Զայնիւ մաղթեմ մանաւանդ լին.
ոչ ընդ ոտից երից հընն բին:
Որ ընդ պատկեր չորեք դի միւն.
կանգնեաց ՚ի տան սբ բարբառ նին:
Ինչ ընդ զարիւն մարգարէ լին.
սղոցիւ հերձեալ նըման միայ տին:
Ինչ ինքն էառ զգարձուած չոս բին.
կապեալ յերկաթի ՚ի տան բան տին:
Զոչեր լալով այրմամբ սր տին.
արտասուեալ թաւխեալ ան ձին:
Ընդպատկեր յաղերս բա նին.
բաղխեր ընկոչս ոզորմա դին:
Ընմենակալ ստեղծող զոյ իգ.
տէր և աճ աբրահամ միւն:
Ի սահակայ.քում ծառայ լին.
և յակոբայ սբբ տան բին:
Ոտայ չեզեր ապաշխար բեւ.
զի վէրք մեզայ ոչ ունէ լին:

Ով	
Իբր անմարմին կոյս՝ ի ստուե	բին
Ջ այն որ երկիրն էր երկնայ	ին
Ըղ վարս ածեմ զեզնայ	ին
Յոգեբս քանի՛ քեզ ընդ քաղ	մին
Վառաստրուքեան անվախճան	նին
Յոլ ընդ զուարթուն արժանայր	
Ընդ վայրկեանըն ստորան	կին
Մի զատեցայդ ընդ սպանո	դին
Զի մի կորեայց ՚ի մեղս ան	ձին
Թեռղ լինձ ծորթեռղ մինչ ՚ի մար	մին
Լեզուաւս ասեմ մեղայ յեր	կին
Էայցեմ անձամբըս ցաւս	դին
գծուներըս ծընկաց և ըղսըբ	տին
Ես ՚ի խոնարհ քեզ արկա	նեմ
Հանդէպ աչացս ըզտիպ ախ	տին
Ես կանգնեցի զպատկեր չա	րին
Ես կուբատցայ յաշխարհ ստո	րին
Զի կասխուցի զաչս ՚ի քա	րին
Ես ՚ի ցաւոցս է սպեղա	նին
Պի քան զաւազ շատ է ծո	վին
Ջեմ արժանի նայիլ յեր	կին
Ես կատարեցի զպատուիրան	
Ես կուբատցայ յաշխարհ ստո	րին
Իբր անմարմին կոյս ՚ի ստուե	րին
Ո՛չ այն որ երկիրն էր երկնայ	ին
Ըղ վարս ածեմ զեզնայ	ին
Յոգեբս քանի՛ քեզ ընդ քաղ	մին
Վառաստրուքեան անվախճան	նին
Յոլ ընդ զուարթուն արժանայր	
Ընդ վայրկեանըն ստորան	կին
Մի զատեցայդ ընդ սպանո	դին
Զի մի կորեայց ՚ի մեղս ան	ձին
Թեռղ լինձ ծորթեռղ մինչ ՚ի մար	մին
Լեզուաւս ասեմ մեղայ յեր	կին
Էայցեմ անձամբըս ցաւս	դին
գծուներըս ծընկաց և ըղսըբ	տին
Ես ՚ի խոնարհ քեզ արկա	նեմ
Հանդէպ աչացս ըզտիպ ախ	տին
Ես կանգնեցի զպատկեր չա	րին

Եմուտ՝ ի յայրն ըստ հրամա նին
եւ ել՝ ի քարե ըստ մովսի սին
Լեռն չէ օտար հոգանիւ լծին
Ո՞ւ տկարութի՞ւն ընդունայ նին
Փախեաւ ապօր քառասներ կին
ի սպառնալեացն ելտաբէ լին
ոչ յօղն կինոց հոգւոյն ար բին
Ասով պատքեալ տգէտ մարդկայ լին
Ի ջոյց նըման ի ջման քոյ լին
Ան որ անձրև չետ ետաշ տին
լըշտոց նըման հրով երկնայ լին
Օ որ՝ ի սերդանն ոդ ջակի զին
եւ ըզ բացօղըն չետ դո հին
Ո՞ վախօղ քանիւ քոյով զէր կին
եւ չօճուլթ եան հոգւոյդ շնար հին
՛ի յօթինակ կենայ հա յին
եւ զլեռլթիւն շնարհօղ նը մին
Ո՞ ի չեւանիլն առ կինն այ րի
մոլեցական յանապա տին
Հրչէր մոլթովք մեռել մաշ կին
՛ի յապառաջուց քեր թեալ հա յին
Ո՞ւ կերակիւր ՛ի յանձա էին

Ի՞նչ ես զկնի՝ ես սաստիկ հող մին.
Նրման անցեալ չքերեղ ղին:
Ի՞նչես և զկուրըն սոդո մին.
Յորում դու ծչ տէր ՚ինո սին:
Չի քարկուլի՞ չ հանդերձ է ին.
ԵՒ ծչ սիրոյ ցուցման մե ծին:
Լըճաձ և զձայնըն.քաղցր ։ դին.
՚Ի տխուր ինչման.քո մեղմա գին:
Որ զնեզաբար դալուստ.քոյ ին.
Նը շանակէր յամըս վեր չին:
՚Նոյն որ մաշկաձ մեռեալ ախ տին.
զեզնեսոս կոչեաց յան դին:
Որպէս և դու զվէմ հաձա տին.
Եւ սուրբ զորդիսըն զեբեթ թին:
Ինչ զյորդանան ցեկեալ նո վին.
անոյին ցամաք ըստ յեսու ին:
Էրեզէն կառօք հաներ յեր կին.
զհոգին ետուր միւսոյն կըզ կին:
Որ համբարձման.քո գուշա կին.
ասալ զհոգին մեռասա նին:
Ինչ.քո փոխան լինիլ նո ցին.
Եւ յետ նոցա որք ըստ կար դին:

Ջի

Ջի որպէս նա վարդապետ տին։
Երգէ նման սիներու քին։
Ի՛մ քեզ ընտրեալքն ի յաշխար հիւ։
Ի գործ հրաշից նըմանե գին։
Նա մաշկեկաւ սիաձեալ ընտրհին։
Ծհերգ ըզ Ջուքն յորդանա նին։
Սրբա զմեզայ ծոլքն հեր ձին։
քարոզու[թ]եամբ կենաց քո նին։
Նա ըզ մանկուանքն քէ[թ]է լին։
տապաստ էարկ վասն այսպա նին։
Սրբա զծընունդ մեզոյ չա բին։
սըլաւ հոգւոյն կատարե գին։
Նա յանիւթ[թ]ե ընտրհեաց զոր դին։
զօր և յաղոյց ըզ մեռեալ դին։
Գաւթին սա նա ե օ[թ]անեք կին։
ըստ գալըսաեան քո ի յոր [թ]ին։
Ե՛ յետ մահուն կենդանու [թ]շ։
եառն ոսկերքն ի տապա նին։
Ի տիպ մահուան քո ի վե մին։
ոսով յարեաք մեք վերըս տին։
Սրբա զամոլ եկեղե գին։
ի բազմածնունդ փոխարկե գին։

Ընդ անցս ընդ կեանս այս երկրայ ին։
Ինչ մոլիկ կաճ մեռե լու. լծէ.
որպէս նոքօք առ երկո սին։
Այրի հոգւոյս առուր լնու լծէ.
Ինչ ընդ մեռեալըս յարու ցին.
Ի յարութեան հաճատ վերջ չին։
Նա զդառըն ջուրն երիքո վին.
փոխեաց ի քաղցր արիմամբա ղեն։
Որքա ի քէն ազ անուճա նեալ.
զանհամուխնա անուշե ցին։
Նա ինչ էման դամասկա ցին.
յորդանանաւ սըբեաց յախ տին։
Սուքա ըզ սեռըս մարդկայ ին.
ուճազանին ջուրք մայրե ցին։
Արդ քեզ հաճոյ վարուք սո ցին.
զիմ փոփոխեա զվատս ի քա րին։
Ինչ փոխատրեա յերկրե յեր կին.
զհոգիս մարմնով յաստպայ ին։
Հայցմամբ կաուօք ամբարձո ղին.
զոր ի լծաքօր բերել լե րին։
Հանդերձե լոց հանդերձո ղին.
կարապետն. քո յերկրոր դին։
Այրի հոգւոյս առուր լնու լծէ.
որպէս նոքօք առ երկո սին։
Ինչ մոլիկ կաճ մեռե լու. լծէ.
անցս ընդ կեանս այս երկրայ ին։

Ընդառնորակ մեզայ հա վին ։
փախեա՛ ի քաղքէն և՛ ի քա րին ։
Անոսականն առիւծ քա նին ։
ղաթ յիս արկ ցես ըստ առա կին ։
Յարն գնդից ի մեռեալ յախ տին ։
օրակէս նոքօք գերիս մար վին ։
Մարթեա ընդքան մահու մա սին ։
ըստ առաւօտ նէ՛ մա նին ։
Ձիս վերածեա ըստ առաք րին ։
փոյթով. քոյդ կենաց կոր լին ։
Եւ քիքք ացայ հոգւոյս քաց գին ։
ըստ պատանւոյն յիմանա լին ։
Տուր առեղամք լուծ հըզօ րին ։
հարաւ ըզսիրտ քե լեա րին ։
Ասէս ևնա ի վախճա նին ։
Նեռիւք ընշան եա աչքաց ին ։
Տայես ևինձ արխա լիւն ։
Նեռիւք խոցել գիմ լիշնա վին ։
Եւ ապերջայ հազից նա րին ։
յորդայիծ ջար որս գին ։
Ինձ յօրինակ պարտե յի շիւ ։
Եւ գերեալ ինն քաքիւ նին ։
Յար

Յորժամ զուխտիւ ձեր օրի նին.
զոր ասացեր նոցա՝ ան յին:
Աչեր պատիժս ՚ի ծոց նո յին.
յաչուր վերիժուց դըլթել ո տին:
Ըղսպառնական լըցեալ բա նին.
զոր աչանդեաց մոլեչս նախ կին:
Քանղն արբոյ, քաղդեա յին.
եմուտ յերկիր հրէաստա նին:
Չերեսաղէմ տապալե յին.
զոլոդխս նորա խողխոզե յին:
Չտաճարըն սուրբ հրդոլ լու- յին.
ըզսբրբուվի իւնըն ալըզծե յին:
Ի զօրինեդուսըն սիոն նին.
՚ի գերուվի իւն խոստ վարե յին:
Ինք անդադար նըստեալ լայ նին.
ձբ զերդասանըն տաճար նին:
Ինք ՚ի յուսխըն կոխե նին.
՚ի գերուվի իւն խոստ վարե յին:
Ի զօրինեդուսըն սիոն նին.
ըզսբրբուվի իւնըն ալըզծե յին:
Չտաճարըն սուրբ հրդոլ լու- յին.
զոլոդխս նորա խողխոզե յին:
Չերեսաղէմ տապալե յին.
եմուտ յերկիր հրէաստա նին:
Քանղն արբոյ, քաղդեա յին.
զոր աչանդեաց մոլեչս նախ կին:
Ըղսպառնական լըցեալ բա նին.
յաչուր վերիժուց դըլթել ո տին:
Աչեր պատիժս ՚ի ծոց նո յին.
զոր ասացեր նոցա՝ ան յին:
Յորժամ զուխտիւ ձեր օրի նին.

Ո՛վ մասունս երից սիրակա՛ս նմին ։
ախտից սըրտով խողխոդե՛ ցմին ։
Ինչ ըզ գ.քարեակ ծընունդ ստ ըմին ։
սրտով մասունք իւր յարդա՛ս ըմին ։
Ի գերուել իւն տառապե՛ ցմին ։
յոտառ աշխարհ այլասե՛ ուին ։
Ի յարուցե՛լ զերամ խո՛ զմին ։
յայսմ աշխարհի տգատա՛ կմին ։
Ինչ ի տառապս ՁԾայ՛ ըմին ։
յորում քնակեաց .քո ձբ՛ հո՛ դմին ։
Ընդունր մեզայ բարեբո՛ցմին ։
Կիւմամբ ախտից տաչարե՛ ցմին ։
Ձայգիս տընկեաւ այգով.քոյ՛ լին ։
և մըշակեաւ հօր.քո ձե՛ ռմին ։
Ձյանկըն .քակեաւ յատակե՛ ցմին ։
կըթեն անցորդ.ք ճանապարհ՛ հմին ։
Ինչ որ զգե՛ րեաւըն սիո՛ նմին ։
յետ դարձուցե՛ր առ հայրե՛ նմին ։
Շինել զտաճարըն վե՛ րըս տին ։
պայծառս և շքե՛զ քան զառա՛ ջին ։
Գարձո՛ և զիմըս գե՛ րուս Ք՛ ուն ։
որպէս և զուխըն հարս՛ ըմին ։

Ա Մինչ

Ամէն ոչ ոք զերծանիցէ քեզ. քոյ ինն։
Ոչ ասէ մահ. քո յոյժ լինի ինն։
Յոյժ խնայեր հոնձս որոյ ինն։
Դարձեալ՝ ի գալն ուրախասս ցին։
Մինչ ըղ սերմանացն տանէ ինն։
Ոչք՝ ի յերկիւղն իմ ոչեայ ինն։
Ընդ դէմ մահու բըռնաճէռ ինն։
Լքեալ ըզբանն մարգարէ ինն։
Ու հարկանել գկարծըր վէ ընն։
Ամենուր զոտից մանկանց նո ցին։
Ե՛ի դիմի հարուալ չա ինն։
Հըզօր տուր ինձ լինել յուժ գին։
Ըղ սկըզբանց ինձ տրա ինն։
Հատ վհոխան գործոց նո ցին։
Ի շուտուտական և գըժնէ ինն։
Ամէն զոտից մանկանց նո ցին։
Խընդրեսցեն զարիւնըն զոր հե ընն։
Ընդ սպանեալ ոչ շահեա գհո գին։
Ընդ քեզ քուր չարեացն՝ ի ծոց նո ցին։
Հատ գործոցս եօթանեքը կին։
Գիտել ըզ սերմանացն տանէ ինն։
Ե՛ի գիմի հարուալ չա ինն։
Ամենայն ոչ ոք զերծանիցէ քեզ. քոյ ինն։

Ա՛ինչ գարձուացես առ հայրե նին ։
ուստի անկաճ մարդն առա ջին ։
՛Ի փափկութիւն ադ ին գրախտին ։
անմահական և յերկնայ ին ։
Հայցմամբ մաքուր յորովայ ին ։
երեմիայ մարգարե ին ։
Ինչ քրովբէից առաջնո ղին ։
զահէդ ՛ի վեր ոչ քոքար գե տին ։
Որք ընդ գերեալն ընկճանայ ին ։
իբրև հովիւ ըզկնի հօ տին ։
Չի մի՛ յանգիստ մոլորի ցին ։
և զահավէժ հոգով լն յին ։
Նաև յոգունց համանմա նից ։
որք յայնմ էին ժամանա կին ։
՛Ցոյն հոգւով տեսանէ ին ։
և զապագայսըն պատմէ ին ։
Յովսեայ քաւրայ սերնանո ղին ։
և ամովսայ մարգարե ին ։
Ա՛ի քի այ գծնունդ քո տեսո ղին ։
՛ի թե թէհէմ տուն եփրա տին ։
Ինչ յովէլեայ ոգբե րեցա կին ։
որ ՛ի դէմն իմ վայ տապր ան ձին ։

Ինչ

Եւ համատխոյ գեղոյ նոյ բիւն։ Խր.
Ընտանեկան տուրք հրեշտա կին։
Ո՛ւմարդարէն այն առա չին։
Աղաչեիա որ կ վեր չին։
Զ.քեզ աչեսէր նոր սիո նին։
Այն որ ներստեալ յաշխանա կին։
Եւ եօթնամսոյս աշխանա կին։
Ձաքարեայ առաքեա դին։
Երեքօրեայ Լ-ադմանք կերկ բին։
Հայցմամբ քոյոյ օրինա կին։
Յորովայնէ չար վիշա պին։
Ձիս վերածեա ահր ընդ նը միւն։
Ննիւէացւոց մեծ քարս դին։
Ի՞նչ յուշնանու արտոյ կի տին։
Եւ անդէի քարոզ լաս նին։
Ցոխոնիայ հրաւառա կին։
առեալ երկր վճարշ ՛ի գը բին։
Ո՞վ որ զվարսխցըն հրեշտա կին։
պահօք եւօղ բարձր ՛ի վի միւն։
Ամբակումայ զարմանալ ւոյն։
ընդ որս նաշուա եղկիսա ցին։
Ի՞նչ աբգիսա հոդիկրս դին։

Երկից մանկանց քաքիլը նին
աշակերտաց դանիէ լէն
Աննանիայ ազարէ ին
մաքուր մանկան միսայէ լէն
Այնք որ ի հուրն անկան հնո ցին
ղէ պատկերին ոչ վնէ ցէն
Զորում իջեր ար առ նո սէն
տրարդ եղեր ընդ երրոր դէն
Փառաւորեցեր զքնուճ հրայ ին
ի մեղմագոյն ցօղ երկնայ ին
Որ բարձրանայր չորեքտաս սին
ինըն կանգուն յաէլոճա ծին
Ի յօրինակ եօթեանց եօ թին
այսըմ կենաց եօթանց դա ռին
Զորում զօրէ հուր ախտայ ին
վառեալ փրչմամբ մեղսասէ րին
Այն որ յաճուր ուղեղոր դին
բառնէն իսպառ գալով քոյ ին
Ընծ մեղաւորք մեզք չքն չքն
և ամբարիշտք ոչ գրտա նին
Հայց եսմեզք յայժմուս կի զեմ
իբր զվառօղ այնըր հրա տին

Եւ քարձրանայ յիւս քոց չար ։ ըին ։
յայժ առաջել քան ըզհնո ։ յին ։
Փրկեա և ղեխ ահր ընդնո ։ սին ։
յայրեցմանէ չար խորհըր ։ դին ։
Դի կիսմանէ անբնակա ։ նին ։
Եւ ի հրատից բնուլթեան ախ ։ տին ։
Ցօղ քո իջցէ իքր ի հնո ։ ցին ։
անձրև կենացդ առաջօ ։ տին ։
Զիմ շնջուացէ ըզքոց տա ։ սին ։
փոխարկեսցէ յամպ ցօղա ։ դին ։
Եւ զանվախճան հուր դեհե ։ նին ։
զոր ժառանգեն հրեշտակք չար ։ ըին ։
Ըզդառնագոյնն և զխաչա ։ ըին ։
որ ծընաւնդ մեղաց ախ ։ տին ։
Զոր վառեցի անձամբ ան ։ ձին ։
բորբոքեցի փըչմամբ չա ։ ըին ։
Հիջո յինէն հայցմամբ նո ։ ցին ։
արժանացո լուսոյդ վե ։ ըին ։
Պատատանօք մարգարէ ։ ին ։
ի մանկուլթեան տեսանո ։ ղին ։
Դանիէլ հոգւով ծե ։ ըին ։
մարմնով ծերոց կըշտամբո ։ ղին ։

Զան 5 ի

Ջ անյայտ տեսիլքն մեկնո ղին.
Բաբելացւոց մեծ արքայ լին.
Զվեմքն հատեալ առանց ձեռ ռին.
զառ ի կուսէն քո ըղմար մին.
Երբ զգալաստեան քու օր վերք ջին.
որպէս տեսեալ ծանուցո ղին.
Ջ հայր հին աշուրց անուշանո ղին.
և զքեզ ընդ ամպըս տեսո ղին.
Երկնազար մակաբայ ին.
ինքնանուէր եր քահանայ ին.
Երբ ըստ հաւուց որդւոց նո բին.
եօթ ըն եղբարց և մօր նո գին.
Ոքք ի վերոյ հայցին օրի նին.
մարմնով մեռան և ոչ լու ծին.
Երբ դանտիոքն երևե լին.
և զանմարմինն անարդե գին.
Ջ իս ազատեա հայցմամբ նո գին.
ի բռնաւորէ անց քեզ բին.
Ընդ արքայական քո առա ջին.
գոչեցաւ ղող խորհուրդ խոտ չին.
Քայց այսքանեօք բըժիշկ ան ձին.
զոչ բուժեցաւ խոտ մարդ կոյ ին.

Ք ան

Քանզի կարեզաք բնութիւն է ինն
և բըժըշկել ոչ կարաս ցինն
Զի ըստ հըզօր ցաւոց վէ բինն
հըզօր դեղոց սիրտանոյ ինն
Յար ըզդաձեալ տրկաւք մարմ մինն
տալքինել ոչ բաւէ ինն
Մինչև կենայ դեղդ երկնոյ ինն
Էաւ զբնութիւն մեր ախտոյ ինն
Հեղ ըզմոզձն ցաւա գինն
Խոսեալ ի կեանսըն սուա ջինն
Կամ ի հոգւոյդ ծայ ինն
Մաքրեալ հոգի սրբոյ կու սին
Զօրութիւն հօրըդ վէ բին
Տալանայեալ գոլով նը մին
Ասա որդ իդ հօր միա ճին
կամաւ իչեալ յորովայ նին
Շրնաբաշխեալ ուղեր մարմ մին
ծ և մարդ մի երկո քին
Ընար մարմնով ըստ մարդկայ ինն
որ ի հօրէ նախ անմար մին
Լուծեր զերկունս նախաստեղ ծ ինն
զտեր լուսապատն ի խանձար բին

Ման

Հանդ՝ ի մըտուրըն անբա նիշ
գոլ կերակուր քանակա նին
Լոյսըդ յոյսն եաւ լուսով աստ դին
մոգքըն նովաւ երկիրպագ դին
Դասք հրե շտակաց ի ջեաւ յայ ըին
ձըք ծընընդեան քո սպասէ ին
Հովուացն ազդեաւ աւետէ ին
փառք ՝ի բարձունս վերըդէ ին
Ըստ նախահայրցըն ըք ուխ տին
թ ըւփոսեցար յուրթօրէ ին
Ջ ի զանթ ըւփոստ սիրտ մարդկային
թ ըւփոսեցես հոգւով քոյ ին
Օրինադիրդ ըստ օրինի նին
մըտեր կընծայ ՝ի տաճա ըին
Ընծղինն աւուրցըդ ծերուս նին
գը գոչէր տըղայ ՝ի տուրբ գը կին
Ջիս որ մեղօք ծընեաւ ուխ տին
ծընաւ գարձեալ յաւուրս նին
Ջոր մերկացայ խտբմամբ չա ըին
շաղախեցայ յատխտըս կըդ կին
Ըղջեա ծընդեամբ. քո վերըստին
ընծայեալ հօր ՝ի յեր կին

Աղա

Լուսացե՛ս ջերմով յորդանա	նին	4
Այլ զի ըզմեզ ադամայ	ին	
Ոչ եղեր մարմնով մարդանայ	նին	
Ո՛չ ի գիշերի ոչ ի ցերեկի	ին	
Ամրացուցես աջով քով	ին	
Մարդախոզխող քըւնաւճս	ին	
Ջիս յերկիւղե գիշերայ	ին	
Ըստ բարբառոյ մարգարէ	ին	
Գնացեր յաշխարհ եգիպտա	սին	
Մանկակոտոր հե լովդե	ին	
Որ յերկիւղե տղայասպա	նին	❄
Եւ ծերունեայն սիմէօ	նին	
Աղաչանօք ետաճ	ին	
		69

Որ շքերչեցար խոնարհ յերկ	րի	ՅԵ
Ի գաղտնաձիգ նետից նո	րին	
Ամրացուցես աջով քոյ	ին	
Մարդախոզխող քըւնաւճս	րին	
Ջիս յերկիւղե գիշերայ	ին	
Ըստ բարբառոյ մարգարէ	ին	
Գնացեր յաշխարհ եգիպտա	սին	
Մանկակոտոր հե լովդե	ին	
Որ յերկիւղե տղայասպա	նին	❄
Եւ ծերունեայն սիմէօ	նին	
Աղաչանօք ետաճ	ին	

Ինձ զիմ լըճա գյանցանիս ամե ձին.
Զտիրոմըն մեղաց սևագոյ նին:
Արպես երբեմն յաճախա նին.
Զոր հնազույն մեղօք կըր կին:
Ընդ յաղթուլթ եան. քո երբա կին.
Ի փորձուլթ եան յանապա տին:
Տուր ինձ յաղթել չար իշխա նին.
աներևոյթ քըւնաւճո րին:
Իջնալ քանիւ. քում հրամա նին.
Յիժին վերայ և՛ իքար քին:
Կոխել ոտիւք գարշապա րին.
Կգլուխ կամակոր վիշապ ձին:
Ընդ ընտրեցեալոյ մետասա նին.
Զոր ընտրեցեր գերարշխար հին:
Հրաւիրեցեր զնս ընդ նո սին.
Ինիլ կըղօրդ չաւճագոյ նին:
Բայց ես հոգւով հեզգըս վեր չին.
Խոտան գըտայ ըստ յուդայ ին:
Թ՝ պէտ և ծչ տիրակա նին.
այլ մատն եղէ անձամբ ան ձին:
Ի՛ քէն մաղթեմ հայցմամբ նո ցին.
դարձեալ ուղղէ ըստայ շաւ ղին:

Ընդ

Նորոյս ետուր զինն երա Նին
Ընդ տախտակով տասըն քա Նին
Երանեցեր զորս ՚ի քա րին
Բացեր զբերանդ ձեծայ ին
Ընդոս ուսուցեր քանդ ՚ի մար մին
Յամպոյն խօսեալ զօրէնըս հին
Որպէս երբեմն իչեր ՚ի սին
Ելեալ նըստաւ բարձր ՚ի լե րին
Զաւուղ չուլթի հիւանդս ան ձին
Եւ ես մոդթեմ ընդ հօր նո րին
Դարձեալ զօրդւոյ Թագաւոր մին
Յանիւ լուծեր զախտըս չեր մին
Զամաքեցո զչուր հեղե զին
Փոխարկեցես ՚ի կարծրու Թիւն
Եւ զնմ լուծեալ յախտից քնու Թիւն
Յ ին ՚ի քէն հրաշիւ նախ առա չ
Փոխարկեցեր զչուրն ՚ի գի նին
Ի հարանիսըն մարդկայ ին
Յոր կոչեցար ընդ մօր քոյ ին
Զոր հրամանաւ քո ուսու ցին
Ելանել գործով զքարող քա նին

Ամեղուղ եդեալ յերկրի յեր կին.
ինքն մատամբք աստիճա նին:
Էանել նովաճ զաղջ երկրա ծին.
դասակցեցեր լինեակ դա սին:
Բայց ես այն քան եղէ ստո րին.
մեղաց ախտիւք ծանրագու նին:
Մինչ զի և ոչ երկն ընդ մին.
յաստիճանացն լինել որդ դին:
Ձաղքատացայ հոգւով չա րին.
յաբքայուԹիճղդ պատճա ռին:
Այլ միշտ փարիմ կամ՛ի նոսին.
քաւեաց աղքատս ամենև ին:
Ո՛չ առգ էառ հոգիս ներ քին.
լալ արտասուիք զմահ իւր ինք նին:
Ձի սպրդել յայնմ աշխարը հին.
ծիծաղական անեմանք քա նին:
Այլ՛ի մեռոխս յայս ծիծա ղմ.
և խրախճանամ՛ի ցաստ ան ձին:
Որոմ և վմին վախանա կին.
և առատանոց կախմամբ լա լին:
Ո՛չ հեզ քանիւ առ հոտաղ գին.
խոտակցեցայ ըստ հրամա նին:

Ձի

Զի ընդ պահօղ սուրբ օրի նին։
Ժառանգէի զերկիր վեր րին։
Ա՛հ.քաղցեցայ արդար հա ցին։
Եւ ոչ ծարաւէ յիս քա նին։
Զի յագէի սիրով.քոյ լին։
Ո՛ւրախ լեալդ ծով այ լին։
Ողորմեցայ ես աղ.քա տին։
Լսումն յուսոյդ կերպարա նին։
Զի յօր մեծի դատաստա նին։
ողորմէիր թ ըշուառս ան ձին։
Ա՛հ սրբոքեայ յաղտոյ չա րին։
զիմ անմաքուր սիրտս և զհո դին։
Զի տեսուիցեանդ ծով այ լին։
արժանացայց միշտ ի մար մին։
Խաղաղարար հակառա կին։
չերեք առիս ըծչ օտա րին։
Ասուլ որդի հօրըդ վե րին։
լինիւ ընդ.քեզ գործով.քոյ լին։
Հալածեցայ քայց տրժգո հիմ։
ի գործակցաց չարսոխա հին։
Զի թէ կամաւ ժառանգէ ի։
զարքայութիւն.քո երկնայ լին։

Լուսով լեցե՛ր զաղջ երկրա՝ ծին։
Լոյս՝ ի լուսոյ հօր միա՝ ծին։
արուա՛քս անկեալ կոխան լի՝ նիւ։
Ձի՛ անհամ գլտեալ ա՝ ղին։
Համեմեցե՛ս շնորհի՛ք քա՝ նին։
Ձանհամուք֊իւն իմոյ ա՛ն՝ ձին։
գիս յաղեցո՛ւս քանի՛ց քոյ՝ նին։
Ա՛ղ անբաւեա՛լ հայցմամբ դ՝ ին։
գոր յաղեցե՛ր զաղջ մարդկայ՝ նին։
Ընատակա՛ն աղջ երկնայ՝ նին։
պոնե մատամբ աստիճա՝ նին։
Ընդ սանդըղամձև քանի՛ց քոյ՝ նին։
եւ լից առ քեզ մըտո՛ք յեր՝ կին։
Ձի հնար լինի հոգւոյս ստո՝ րին։
՛ի ծանրու֊թեանց մեղաց քե՝ ռին։
թե թևայծ գիս ՛ի մա՛ր՝ ծին։
գիրկս արկանեմ ընդ ո՝ տին։
Արդ պատաւիմ տէր լաւ՝ գին։
այլ արդարև ձըշմարտե՝ յին։
Ձոյց ո՛չ ընդ քո կամ սուտ նո՝ քին։
Քամբաստանօք զկըծեցու՝ ցին։
Ձանիւրք քազմօք նախատե՝ ցին։

Ինչ զարհուրելոյս լուսոյ քում Նիդ.
լոյս ասացեր քանիւ քոյ լին:
Լուսաբրեա լուսով նո ղին.
զանգիտու լծեան խաշարս ան ձին:
Թէպետ և ուչ յաշտանա կին.
այլ իւր ընչ ճրագ ընդ գլխոյա նին:
Ի նոր օրէնըս հրամա նին.
հրամայեցեր զայս ըստ կար գին:
Թէ ոք լուծցէ ինչ ամք ըզ վին.
փոքըր կոչի առ արքու նին:
Չինչ արտայէ առ այսպէս սին.
Տոքիս լուծօղ զամենե սին:
Որև միոյ լծէ քընի ղին.
չէ կատարօղ պատուիրա նին:
Պահանջեցեր ըզկինի նո րին.
առաջե լուլ յարդար մա սին:
Ի ան ընդ ըզրացն հին օրէ նին.
զաշակերտայըն մովսէ սին:
Խոչ միայն չեմ յաջե լին.
այլ և ընչոդ համեմա տին:
Դուս լծ սախար ամենե ին.
Ի հին և նոր կտակարա նին:
Չի

Զի սպարտուհւոյն հրոյ դեհեհ նման։
զիս արարի ցասմամբ սրբոց տիրոջ։
Եւ բարկացոյց ես ընկերս իմ տիրոջ։
տարտապարտուց շարժեաւ ախ տիրոջ։
Սէրդ նայիմ ցանկալա նման։
Ի գեղ դիմաց իդ ակաւկա նման։
Ի սիրտս աւնում զխոյշաճ նեստին։
ոչ գիտեզ լոմ առիս ձգո դին։
Ա՛չ շատանամ միով խոտ ցին։
Ի միանգամ հայեցուձա ծին։
Այլ յօժարիմ բազմադու նման։
միչ կարէվեր խոցեաւ լե նիմ։
Ինչ այն զի ձայն քո հրամա նման։
միշտ ի յանկանջս հնչեաւ յուժ գին։
Թէ որ հայի տարիմամբ ի կին։
շնացաւ անգէն յիւրում սրբ տին։
Ոմն դատաստանն յայտնի լե նման։
յառաջեր լոյ քո սուրբ տա ուին։
Թէ շունք և դողք ոյք ի կարդին։
յայնքայուրիեան քում արտաք սին։
Ինայց զինչ ասեմ ըզ տոսկա լին։
ըզ տարտսխուն խմուն ան ձին։

Ոչի թէ աստուստ այնքան տուժին.
զինչ յանբնականն որք ախտաս ցին:
Որով հարեալքս յերկու սին.
ի մահաբեր նետից չաս բին:
Աղաղակեմ ըստ ախտա կրին.
ղիր ղեղ հոգւոյս խոցոյս խա բին:
Յաչաց մըտաց զախտից փո շին.
մաքրեա զնեղլին և զախտա բին:
Որով յըստակ տեսից յե կին.
ըզկերպարանըդ նոխա տին:
Ինչ ընդ լըրոյ տըգեղ քա նին.
յոնախուխին լըսարա նին:
Տըպաճորեա զքան զբ տա ռին.
ձծախօս կտակարա նին:
Դիր սահապան շրթ-անց լեզուդ ին.
ձին:
Ա յլ միշտ խօսիլ կամաճ քոյ լին.
զին:
Զեռաց շնորհեա գործարա նին.
ըզվաստակաւն գործել զքա բին:
Ո՛չ հեշտակաւ վարիլ սո վին.
լին:
Ի՛ վաստակար շօշափե
Ամէն

Ապահով անձին ըզսիրե լին։
Իւյչ տուժել բոլորս նին։
Ինչ լիե գըլխեալ գայթակղես ցին։
տուր հետևիլ ըստ հրամա նին։
Ջուտըն հոգւոյս ուղիւ կին։
Եւ հաստատեա յանշարժ վն մին։
Ջի մի՛ գլորմամբ բոլորս ան ձին։
անկման ի հուրն տուիք լե ցին։
Հերան բացեալ անդուռն ու նիմ։
որով բարիս ոչ բարբա ռիմ։
Այլ վայրապար դատարկ քա նին։
հետևեցայ վնասակա րին։
Ինչ երանի լիե դատար կին։
լիե և համար տալ սպանդ չին։
Ինչ ոչ լիուն՝ք մահաբե րին։
ատւտ և՝նեղող չարախօ սին։
Օրըստօրէ քում հրամա նին։
լըսեմ ունկամբ մարմնակա նին։
լիե մի՛ երդնուլ ամենա ին։
ոչ յերկրային և ոչ յեր կին։
Ինչ իմ խըցեալ զականջս ան ձին։
ոչ տամ տեղի և մուտ քա նին։

Այլ հակառակ բերիմ նը մին.
և անհնազանդ պատճիւա նին:
Զի ոչ միայն յամօ՛ռս մե ծին.
և՛ի ստորև պատուանդա նին:
Այլ որ նըստիսդ յերկնից եր կին.
և էակից հայր և հո գին:
Զոր ոչ յոգւոյս քը ղէհ հո ծին.
այլ է ազդումըն բանասիրօ էին:
Զի քեզ այսնէ ճըշմար տին.
և ոչն՛ի բաց հրաժարե լին:
Իսկ աւե լին քան զայն՝ չա րին.
իսկըզբանէ մարդասպա նին:
Զորս՛ի յիւրոց անտի հա սին.
որպէս յառաջն՛ի ձեռն օ ձին:
Հայց որ ետուր գործի բա նին.
զմիտս և զլե զուս՝ զլուն չ օդայ ին:
Հայց ըզբերանս հոգւով քոյ ին.
լի՛ց օրհնու թեամբ հոգևո րին:
Խօսիլ յօրէնս ՟ծոյ ին.
յաւետարան նորոյ կտա կին:
ՅիմաստուԹիւն տե սակ նին.
և՛ի խորհուրդ գործնակա նին:

Հեռւ սրա զբան հերձուած ծին։
Զհայհոյութիւնն աներես լին։
Եւ զբոլոր տառունջին ընդ քամբասին։
Զբ. քրիստոսին ընդ շոգմոգ ին։
Զխաբէութիւն առ ընկեր րին։
Զմատնութիւն նենդաւոր րին։
Զերդմանըն բան երդաձիտա րին։
Զբռնութեան ի կրեռաւոր րին։
Զբարեկենդանին մոռ չա րին։
Զանհեթեթութիւն առ կեռակ րին։
Ընդ անհեթեթութիւն բարբա ռին։
Զի թ ընդնամանս միմեանց լե րին։
Ընդ ծաղրածու խեղկատա կին։
Եւ զախտաշարժ բանըս նո ցին։
Զանլուռ բերան բռնմախո սին։
Եւ ընդ նսապարծ բան չիմա րին։
Ընդ շատախօս դիւռակա Նին։
Եւ զդողանջին դիմադրա ձին։
Եւ զդողանջին դիմադրա Նին։
Որ յետ խօսիցըն զբնջաս ցին։
Զի տուր ինձ բան բանդ՝ի մատին։
Զի միշտ խօսիլ բանիւ քոյ ին։

Ի հնարէն տալ իմ լեզուս	զին.
Ի շնորհէն իւն քակտեալ ան	զին.
Ո՛չ մատուցի հարկանս	զին.
Յետ աջ ծնօտի դիմողին ահճ	կին.
Ինձ ոչ ետուս փոխ աղքատ	տին.
որոյ փոխան տալ ոչ ու	նին.
Ինձ ոչ գնացի ընդ վարս	զին.
տարապարհակ մը զոն կըր	կին.
Ո՛չ սիրեցի ըզթ ըշխա	մին.
և ոչ ցուցի գուխ ատս	զին.
Այլ ատեցի ըզսիրե	լին.
Ջար հատուցի բարեաս	րին.
Սիրեմ շրլիամբ. ք շարժմամբ լեզուին.	
նրման գալով նենգաւոր	րին.
Ընդդուշացայ. քոյոյ քա	նին.
յողոմուիլ իւն տալ աղքա	տին.
Այլ ծախեցի զնըճազ չքն	չին.
ընդ մարդկանոցըս գովես	տին.
Ջի ոչ միայն ահեակ ձե	ռին.
որ են կողմանք հակառա	կին.
Այլ և փողոյ նրման ձայ	նին.
Հրաշակեցի զոչ ինչ քա	րին.

Ըստ աղօթից պատուէրեան	Նին
Չմրտիլ մըտօք ՚ի տուն սըր	տին
Ե՛ւ ոչ յանկեանն հրապարակ	կին
գոնէ ունիլ վարձ մարդկայ	ին
Այլ հեղգացայ ես յերկո	սին
առ կերպարանն և ճըշմար	տին
Զի ծուլութ՚ես յաղթեաց չոր	սին
երկրաշարժիս և երկնայ	ին
Արդ ըզքնութ՚ը. զո հայր յեր	կին
զոր մեր ետուր շնորհիւ. քոյ	ին
Տ՚ուր ինձ կարդալ քոյորո	վեն
՚ի տուրբ սըրտե զանուն նո	րին
Ախքայութ՚իւն տիրակա	նին
գայցէ տիրել իմոումն ան	ձին
Ե՛ւ երկրաշարժս տուիս լըց	ցին
կամըք նորա որպէս յեր	կին
Զհաց առօրեայ և զմիշտ է	ին
զմարմնոյս դարմանն և զբա	րին
Տացէ առաջ կարօտս ան	ձին
զիմանալին և զբզգա	լին
Թողցէ զյանցանս իմոում պար	տին
որպէս և ես պարտապա	նին

Կամ

Ա՛յժմ մանաւանդ լիէ զերկո սին.
լիտղուլ տայցէ՝ զինձ լիտղ ցին:
Ինչ ու՞մ՝ տայէ լիտյլ փորձո զին.
փորձել ըզ ծոյլս որպէս զա րին:
Պէյլ պահեցէ՛ ի սրոյ նո րին.
և մարտիցէ ընդդէմ չա րին:
Ա՛յ ձընշեցի պահօք զմար միև.
գոնեայ հանդոյն կեղծաւո րին:
Ինչ ո՞չ հոգւոյն օծի զհո գիս.
ի՞ւղով լուսոյ պատուիրա նին:
Ա՛յ լըճացի զմիտըս խըղ ճին.
ար ՚ի յերեսս օրինա կին:
Ա՛յլ պարապատմամբ որովայ նին.
լուծի զկանոն առաքե զին:
Ո՞ւղտ լուսով առօրէ ին.
ձըլտագ մարգեոյ աչ.քըս մը լիին:
Խակ աչ.ք հոգւոյս բանակա նին.
միտ.քըս ներսեմ խաչարոյ ին:
Պարդ եմ՛է զլոյս պատկեր.քոյ ին.
վեղօք փոխեմ գիշերոյ ին:
Խաչըն ձր.քան յիս զօրաւո գին.
անկեալն յերկինից արուեստ կին:
Ա՛յլ

Այլ աղաչեմ զքո յոտդ երկնայ ին.
զվիառայ ծագումըդ հայրե նին:
Ջպատրոյկ մըտաց հոգոյս ճրա գին.
դարձեալ վառեա լուսով քոյ ին:
Երկուց տերանց որք ներհա կին.
ծառայեցի գործով.ք կըր կին:
կերպարանօք իսկակա նին.
և ճրշմարտիւ խաբե բայ ին:
Ի սէր ժըխտող մամօնայ ին.
զիս կապեցի կամաւ յանխ տին:
Եմ զ.քոյդ լուծի առող ջայ ին.
ըզ կապ սիրոյ պատուիրա նին:
Պատուիրեցեր չհոգալ զվաղ ըմն.
ըզ կերակուր և զքնդե ին:
Ջի պատրաստեալ ’ի քէն լի նին.
ըստ ագահ.ումն որ կերակ րին:
Ջհամ.ատասի խոստման քա նին.
և ոչ տեսլեամբըն շուշա նին:
Այլ ծիւրեցայ հոգ.ո.ք նո ցին.
և մաշեցի զկեանս ընդ նո սին:
Անոյշ յառաջ ժամանա կաւ.
ամբարեցի զնիւթ երկրայ ին:

Որպէս անմահ մահկանացու էին.
և անվախճան աւօրէ իին:
Ինձ չիմընդրեցի զուրքայու թիւնն.
ըստ հայրօրէն բարուց խրա տին:
Չի և տըչեալքդ լինէք իին.
ինձ հարկաւորքն և աւէե լինն:
Ա՛ղօք խաւար տեսարա նինն.
ո՛չ նըկատեմ յիս գերա նինն:
Արատես լինիմ այլուա ղինն.
նըման գոլով կեղծաւոր րինն:
Ըղսըրբուելի իւն աւազա նինն.
և զմարգարիտ քոյոյ շնոր հինն:
Հանց և խոտից նըմանո ղինն.
կամաւ եւտու պըղծասի րինն:
Հայց արդ խնդրեմ զոր ո՛չ առնիմ.
տո՛ւր ինձ ի՛մ յոյս ըզկնդրե լինն:
Հայեմ ի՛ քէն զոր կորու սին.
արա գտանել լուսով ճրա դինն:
Հաղեմ ըզդուռնըդ երկնայ իին.
նախ քան զփակիլն ընդ դէմ հընդինն:
Ողորմութիե դուռնըդ բաց ինձ.
մինչդեռ վակեալ չէ ճրշմար տինն:

Ընդ

Ընդ պողոտայն չոքքայ ստէպ ըին.
լայն և արձակ ճանապարը հին:
Ի կորըստեան օրհնեա ննին.
որոնմ բազումք հետևեն ցին:
Ուղիա դուռս իմ յանձուկ շաւղ ղին.
Թեղթև սրա գմեղայոց բեռս. ին:
Ձի կարացից ընդ սակս էին.
Թեղթև Թըուչել սպասով կեր կին:
Ոչոչ գնս ըքեզ դուռն ըվե ըին.
սակաւ առ հայր քո երկնայ ին:
Ճանապարհաւ նեղ և նըր բին.
ուղիղ վարուք ձեծայ ին:
Ա՛յլ որ չարաց ըսպասիներ հին.
և արդարոյն որք ի քա ըին:
Տաս հաւատար գցօղ անձին ին.
և ըզ ծագման լոյս արև ին:
Ինձ որ մեղօք մեռեալ չա ըին.
և ապաշնորհ առ քո քա ըին:
Ցօղեա ըզցօղ շնորհայ քոյ ին.
և ըզ ծագուցն խմանա էին:
Ձեկեալս առ քեզ ըստ հաւատին.
և ըզ լցօղ կենաց քա նին:
Շի

Շինել հնարհեա ըստ արժա նին.
Ի վերայ քոյ անշարժ վի մին:
Չի ի շընչել հողմոց չա րին.
ԵՒ ի յառնել գետոց փոր ձին:
Տանըս հիմունք մի՛ շարժես ցին.
ըստ յիմարին որ յաճա ղին:
Ասա և ինձ ըստ քորո տին.
և հաճատով մերձեցո ղին:
Կամիմ սրբեաց քոյորո վին.
և մաքրեցիր յաղտոյ չա րին:
Չինէորեցայ կայսեր ստո րին.
ոպէս և պետրն հարիւ րին:
Յարքաւեցայ ես ընդ նը մին.
զաղե րսական քանըս նո րին:
Չեմ արժանի Թէ ընդ յար կաբ.
մըտցես ընդ իմըս տուճա րին:
Այլ հրամայեա քանըդ քա նին.
զախտ իմ մերժեա ընդ ծառայ ին:
Տաղնապեցայ չերմամբ ախ տին.
պատընկական զաղթագու նին:
Ի յանկողինըս գարշե լի.
մեղկեաւ անկայ անկանգնե լի:

Ընդ

Ընդ զրքանչէ սիմօն վէ միւն ։
զնս յարուսցես աչ հըզօ րիւն ։
Զի պաշտեցից ես ընդ նը միւն ։
զկենդանատուդ իմոյ սն ձիւն ։
Աղբիւր կենաց չուր խնդրե ցեր ։
սամարուհւոյն ՚ի ծարա էիւն ։
Եւ ընդունեցեր չուր կենդա նի ։
փրկանակեալ անցաւոց րիւն ։
Շնորհեա և ինձ կենաց աղ քիւր ։
զգհոգևոր սուրբ ըմպե լիւն ։
Ձեռնտեսեալ յորովայ նէ ։
զառատ բխօղ շնորհաց հո գիւն ։
Ընդ բազմամեայ անկեալ ան ձիւն ։
պրոպատուիկէ յաճախ նիւն ։
Յարեմ և ես զոք ուն նիմ ։
զի զնս արկց ՚ի մինչ յուզե ցիւն ։
Ասա բառնալ իմոյ մահ ճիւն ։
այս է մարմնոյս Թ անձրեւզու նիւն ։
Ո՛չ մեղանչել դարձեալ կըր կիւն ։
յետ ողջուԹ եան ըստ հրամա նիւն ։
Ով ՚ի խաւովել այլեաց ծո վիւն ։
և յընկերակցիլ բարձեալ նա էիւն ։
Դու

Դու ստատեցեր և լըռե ցին.
այլ ի՛ք ծովուն հանդարտե ցին:
Տնըր և ինձ ձեռն ըստ պետրո սին.
վերատեր իլ այլեսց չա րին:
Չի մի՛ մեղայց շարժեալ ա լին.
հեղձուցանէ զնս ՛ինը վին:
Ընդ դիւտանջսըն մոլե գին.
՛ի դերեզմանսըն բնակո ղին:
Տանջմ և ես յոյժ ցաւա գին.
՛ի խորհըրդոց ար չերև ին:
Ստատեա և իմ չարադի ձին.
որպէս և յայն ժամ առ նո սին:
Ընձ անդընդոց մատնեա խո րին.
որպէս ըզխոզըն երսա կին:
Որ գանդամօք լուծեալ մար մին.
կարծրացուցեր հոգւով քոյ ին:
Հնորհեա և ինձ լըսել ձայ նին.
Լծե մեղք քո Թողեալ լի ցին:
Իշխան մըտօք ընդ յայրո սին.
բուռըն հարից տեառնըդ ո տին:
Ա՛ստն դըստե՛ր մեռեալս ան ձին.
՛ի տուն մարմնոյս մահաքե րին:

Խոնարհեցիս յիս ըստ նը մին.
դաշարեցո զձայն կակա նին:
Կիւր ըզձեռացդ բանակա նին.
դարձո այսրէն յիս ըզկո գին:
✠ Ինձ ընդ միւսոյ ախտաճա րին.
՛ի քոյնցըս տեառնըդ հըպո զին:
Մաքրեա զհոսումըն վքտա կին:
արեան մասոյ զազքատդու նին:
✠ Ցոյժ կաղացոյ պատճառիքդ նին.
և կուրացոյ լուսոյ քա նին:
Կանգնեա և ինձ տէր ընդ կա զին.
և լոյս ծագեա ինձ ըստ կու րին:
Զի վազեցից իքո եղջե րաւ.
ըստ կանխաւտաց մարգարէ լին:
Ինձ զարուսեակդ առաջո տին.
տեսից ՛ի փառսըն հոյրե նին:
✠ Ինձ համրացոյ քարեաց քա նին.
սրտիս քերան այսահա րին:
Ներմանեալ խուլ և համ րին.
Եւ ՛ի դիւոց խըցեա՛լ խը զին:
Ընդ արձակեա զկապըս լեզո ւին.
քարբառեցո ինձ ըզքա րին:

Ինչ խիղճ զանկանչս ընդ դէմ ո՞ ձին
զի մի՛ լուծցից ըստ եբէայ լին
Որ դաստեաւ դործնակա նին
և չորացե՛ալ յախտէ ձե՛ռն ռին
Բան տիրականն զո հրամայ նին
՛ի զդայուԹիւն փոխարկե՛ցին
Էընչե՛ա և իմ մեռե՛ալ մա սին
կենդանասցո՛ զայնիւ զոյ լին
Չի կտրկամեալս անհընա րին
՛ի դործ քարւոյ արձակե՛ց ցին
Այրի հոգիս լայ ընդ այ րին
իբր ՛ի նային մեռե՛ալ զոր դին
ԴրԹա և յիս տէր ընդ նը մին
արժանացո՛ կենաց ձայ նին
Ինչ ընդ կընայ մեղաչո րին
բուռնըն հարիւ կենացդ ո տին
Ցո՛ւր համբուրել ինձ ընդ նը մին
ոտիկս և նա սիրով սըր տին
Կըսեր ադբիւրս ապտաստա ղի
լըսե՛ր ըղ ձայնդ ՁԾայ լին
Հաւատոլ.ք զո զ.քեզ կեցու ցին
դընա յան.քոյԹ խաղաղու ԼԹ ղ

Ճաշուց

Եղէ նըման ճանապար ինն։
Ցոյժ կարծրասոյն ըստ սպասաւաժին։
Զոր կարծես ոսկի ի քեզ դեհե նին։
Ո՞վ ինկամաբ իմով պոյծակիզ ին։
Որք վոքրոգի յիմաստս է ին։
Այր ինձ պատժոց գերագոյ նին։
Քան զիմ յանցանս սուիթ լե նին։
Չպատանոցէս ծանր սլաքս նին։
Անկամաբ ՚ի ծովըն գեհե նին։
Ցայլ որ հընարդ ես անհնա րին։
Կանգնեա՛ և զիս այժմ ՚ի յո տին։
Չի որք զերեալ.ք վ իմ կանգ նին։
ԵՒ որք կանգուն քն են գոհաս ցին։
Ցագարակի լ ընշուառս ան ձին։
Յոր ցանեցեր սերմն ըզբա րին։
Ա՛ւ.քուն լինիլ հա.քոյս հո դին։
Ցանեաց զորմըն լ ընշուա վին։
Որք նախ հընձոց ժամանա կին։
Քաղե՛ալ լինէն ՚ի բաց զի ցին։
Չի մի՛ գ ցորեանն ուսդես շնորհին։
Գորմընըս առաս հոյզ գեհե նին։
Ցոյժ կարծրասոյն ըստ սպասաւաժին։
Եղէ նըման ճանապար րին։

Փուշք աշխարհի զնս հեղձու յին ։
և անպտուղ զանձս արա րին ։
Այլ սերմանօղ տէրդ ըզքա րին ։
յիս առնեցո ըզքոյս քա նին ։
Չի տայ պըտուղ վեյց փո խան ։
հարիւր վաթսուն կամ յերես նին ։
Ա՛չ ծախեայի զդիւր վաստե լին ։
ընդ գիւտ գանձի յայդ արա կին ։
Չոր գոզացաւ իմ ի ընտա մին ։
և ետ փոխան ըզկատե լին ։
Այլ զ.քի զ որ գանձդ ես երկնային ։
մուրճեմ սըտիւ քո լորս վին ։
Տուր ինձ իմաստ գանձե լ յեր կին ։
և անդր ունիլ զխորհուրդ սր տին ։
Որ ի դաշտին դիշերոյ լին ։
գաղտնի սկան ոչ հատա նին ։
Այլ զգուշութ ք ամրապա հին ։
ըստ քո լուսոյ պատուիրա նին ։
Ա՛չ ի խնդիր քո մարգար տին ։
եւ ի նրման վաճառո դին ։
Եւ ոչ փոխան անփոխա նին ։
ետու ըզսէր անցաւո րին ։

Զ վանաւեցի ըստ հրամա նին.
ըղցանկութիւն նիւթակա նին:
Ահա ՚ի տառացումըն մեծա գնին.
և ցօղածին լուսատբե րին:
Պարգևատօրէն ծընունդ կու սին.
ած և մարդ մի երկո քին:
Տուր ինձ սիրոյդ ածայ ին.
լինիլ իրնդ րօղ խանդակա թին:
Հաց զառագաստ փափուկ ղիս.
մուտ ՚ի սենեակ առաքմամբ սրտիս:
Տանարացո գիս վերըս տին.
և ընդ գերկեա աչով .քոյ ին:
Զ հաւատ քոյոր մանանե խին.
արքայութեան օրինա կին:
Ո՛չ ըստացայ յիմումն ան ձին.
զի չար լերինք փոփոխե ին:
Ինձ ոչ նըման թ-ըս-ջնոց երկ նին.
յատըս հանգեաց պատուիրա նին:
Յորում հոգիք մարքս հանդ չին.
ժառանգք երկնից ՚ըս խորա նին:
Ինձ ոչ եղէ խիստ ըստ հա մին.
կամ կարծրասիրտն ճըշմեաց մը տին:

Զորոց մանրեա մանր ըզ ժա նին ։
և զիս կատւ յոստըս ծա ուին ։
Խըմոր եղէ վտակ ծար և հին ։
և ոչ յատակ ամման քա նին ։
Յայն որ լծագոյց յալեըըն կին ։
յեկեղեցի զխորհուր քոյ լին ։
Չի նա ՚ի քէն առեալ նախ կին ։
նովաւ ծանեան դաստըն վե րին ։
Ընդ զանգուածս ադամայ լին ։
խառնեալ բոլոր խըմոր լին ։
Չըրկեալ միայն ես յերկո սին ։
յանճառելն լոյս խմաս տին ։
Ըմ ասացես հաղորդ կըր կին ։
տայես դարձեալ զոր կորու սին ։
Ընդ որոյ եալն ՚ի յուդա նին ։
հաներ և զիս յերգըր ծո վին ։
Յայց յընտրու թե քո ըզ բա րին ։
անկայ ՚ի բայ ըստ խոստա նին ։
Ըրով ՚ի նայն ջուրըս խո րին ։
դարձեալ ի ջի ՚ի դէջ տըղ մին ։
Յորում անդունդք անհրնա րին ։
ղհոգւոյս մասունս սպաշարե ցին ։

Ա յլ

Ա յլ դու կարօղ յամենայ նին ։
վերաբերեա զիս վերըս տին ։
Ինչ՛ի քարի սուրբ աման նին ։
ժողովեացես ընդ ընտրե լին ։
Որ՛ի հընգից նըլկանա կաց ։
Նըշխարեցեր հինգ հազա րին ։
Ինչ՛ի չորից դարձեալ զնո սին ։
կերակրեցեր յամենայն տին ։
Զիս որ քաղցեալ եմ քո հա ցին ։
ՁԾայնոյդ երկնաւո րին ։
Աւրա լընուլ հոգւոյս նո վին ։
յերկնից իջեալ և անմա հին ։
Քանանուհւոյ լըճար ձայ նին ։
և շնորհեցեր ըզհայցե լին ։
Աղաղակեմ ես ընդ նը մին ։
շնորհեա և մնձ զիմ խնդրե լին ։
Զի եթէ շուն կոչես վեր չին ։
արտաքսէս լըսեմ ձայ նին ։
Ճեպել յընթացայս ՛ի կոչ հովուէդ տին ։
և հալածել զօտարս տին ։
Թէ և մանկանց անարա տին ։
չեմ արժանի կըցուրդ մա սին ։

Այլ փոշ շուտով տուրք սեղա նին.
արաժանացո կենաց հա յին.
Կարկամ եղէ ես առ քա րին.
Ներման կընօջն կարկա մին.
Ձեռըն տայես ինձ ընդ նը մին.
զանկեալ հոգիս կանգնել յո ան.
Ալ յայտնեցեր զձծու թիւնդ.
աշակերտաց քոց ի լե րինն.
Ի զանճառ փառսըդ հայրե նին.
փայլեալ յոսկեր աշաց նո ցին.
Պաքեա և զիմ միտքըս մը թին.
և զայսորանըս խաչա րին.
Ընդ յայտնապէս ի կերկրոր դին.
յագիլ փառօքդ ձծոյ ին.
Ընդ լուսնական այսահա րին.
մանկանըն հօր անհաւա տին.
Օրըստօրէ տանջիմ նո վին.
ի նուր ցասման ի ջուր դի ձին.
Յորոց հընար ըստ մարդկայ ին.
չէ ոզջութեան ինձ կերկո սին.
Ալ թէ ի քէն որ երկնայ ին.
ցաւոցն առիթ հալածես ցին.

Ձի 7 Ն

Զի ջերմուխիւք տուընջենայ ին
եւ լուսընականքըն գիշե րին
Մի՛ մեղեայն ինձ ըստ գաւ թին
եւ մի՛ մեղաց պատճառ լի ցին
Ի հարցանելն ըզ.քեզ վի մին
քանիցս թողուլ եղբօրն յան ցին
Ա՛չ աստգեր զեօթնե ւսե կին
այլ ջրոս Տարիւր ընդ ինն ին
Ջո՞ր կենցաղոյս ամքըն թը ւին
անցաւորիս եօթ եանց դա րին
Ի՞նչ որչափ եմք ի յոյս մար մին
պարտ է լիւ ողուլ զքեզ Ջակա նին
Ինչ ես լիեպէտ եղէ վեր ջին
ի յո՛չ լիողուլ պարտապա նին
Վ ասն ախտաւոր քննուլիես անձին
և անկատար գոլ ի քա րին
Պահպան առիս ի.քէն լեց ցին
քո ինձ եդեալ քան հրաման նին
Լիողուլ ց յանցինս առ.քեզ պարտին
որ.քան զաշուց շատ ՚ն ծո վին
Ո՛չ յաղքատիս միայն չա նին
եօթ-անասնիցըն կանո ն ին

Այլ աւաւճէլ քոյդ գօրաս ցին։
Ըսա ողորմութիդ սրճչ թը չին։
Կենդանական չլուծայ ձայ նին։
որ ճչ թաղէլ գՀայրըն թո պին։
Այլ ամեռայ ընդ մեռե չին։
մեռելոտի գործով չա րին։
Ձուռըն հարի զմնացայ բա նին։
բայց ճչ նըման մոճակա չին։
Չի նա չհայի անդր ՛ի յե տին։
այլ ՛ի յակօսն որ յառա ջին։
Ինչ ես թողի զկարհաւրդ վե րին։
ըզ ճանապարհ մոխիյ յեր կին։
Դարձայ այարէն յերկիր սըտո րին։
ուստի հաներ ինչմամբ քոյ նին։
Դրդ բարձրայի գնա վերըս տին։
ու քեզ հանցես յերկնից եր կին։
Մ ի տար դառնալ ու թըշնա մին։
գի մի՛ հարցէ ընդ խաւա րին։
Իներ քինեայն երից բա ժին։
զոր որոշեայ բանըն քոյ նին։
Յորովայնէ և մարդկայ նին։
և ընդ վարուց երկնաւո րին։

Նա՛ յԱրիմաթեացոյ և ես մա
Նին : Տրեշտակական կուսակա
Տին . Պատերազմիլ ընդ դէմ ախ
Ղին : և ընդ քնուխ թերս շարժո
Ղին . Բայց թոյլ դըտայ յաստպարի
Տին : և զէնընկէց ի ճակա
Րին . Յարուա՛ և նետը մուխ չա
Նին : ի սիրտ հարան տիրակա
Լին . Զպահանջեցեր զանկարե
Ին : այլ զիս եդեր իշխան նը
Ցին . Թէ որ կարօղ քն են տանի
Ջին : և որը տըկարը ոչ պահան
Յիմ . Վ ասն այնորիկ ոչ ուն
Ձին : պատճառ քանի խոցմանս ան
Նի . Ընչ ոչ դիպօղ պատասխա
Նին : ի քո արդար դատաստա
Դին . Նայ որ քընինչդ ես խորհըր
Տին : և տեսանօղ դատնեաց սըք
Ձին . Արտմր փոխան պարտեալս ան
Ղին : ընդ թը շնամոյն իմ յաղթո
Ղին . Ա՛ւ տար տեղն չիս փորձո
Ղին : մարմնոյ ախտիւք զնս պատրո

Նայ

Այլ պարփակեա թևօք քոյ	ին։
որպէս ըղ տիպսըն քիւք ա	կին։
Ընդէր իսըն մեծ կազմեալ մե	ծին։
անըդդ ծառայք զնս կոչե	ցին։
Ցոլմէ ՚ի քաց հրաժարե	ցի։
պատճառե լով խրատու.ք չա	րին։
Վ ասն աշ խարհի ապարա	կին։
Եվասն եզանոյ զգայակա	նին։
Ե՞ ընդ կընոջ հե շտասէ	րին։
որով կասկեալ կամ ՚ի սո	սին։
Լուծ ի՞չ կապից զըժոխայ	ին։
լոյծ ըզ կապանս իմ զերե	սին։
Չա՞ ՚ի հոլտէս այս տը րտմա	գին։
տար՛ ի տաճար յուխտեալ տե	դին։
Ա՞ ըժանացն կենայ հա	ցին։
Եըմպե՛ ըզայդ աստուճածայ	ին։
Ո՞ ըտխանալ գինեաՀ քա	նին։
դոր խոստնեցեր անըզդա	մին։
Յե րուսաղէմ մերոյ դ րախ	տին։
ընդ ադամայ յանցաՀո	րին։
Ի՛ երինքսն ի՞չ ստո	րին։
անկայ ՚ի ձեռնս աՀ ազա	կին։
Ոըք	

Ողբ՛ի լուսոյն մերկացու յին ։
զոգիս մեղաց վերծ.ք լը ցին ։
Ա՛չ կիսամահ լծողեալ գնաց յին ։
այլ յետ մահու պատեպատղ մին ։
Զոր և մնալսն սըն զևտա յին ։
և ահարձն քահանայն հյն ։
Տունըն մեծի նահատակ ամն ։
և մարգարէք հնոյ օրի նին ։
Զվերըս յոժոյն անհընա րին ։
և ըզխոցոծածըս սատկա գին ։
Դեղով բանից անցեալ տե սին ։
և բըժըշկել ոչ կարա ցին ։
Ասանարաց-այդ զոր կոչէ ին ։
տոհմըն ժըպիրհ հրէակա նին ։
Յուսից ըզյաջս իմոյ ան ձին ։
տեսօղ աչսդ ՌՃծայ ին ։
Դըթած և չիս ըստ սդա մին ։
զՔր զեղ հոգւոյս խոյսյս խո րին ։
պատեա զդեստուքն իմ առա ջին ։
զոր ուշագակ.քըն մերկա ցին ։
Ո՛րկ ՛ի վերայ գՀԷթ և զգի նին ։
զգեղըն կենաց հոգւոյս վէ րին ։
Տա

Տալով զօծման դարձեալ զհո գին ։
Եւ զգեաժակ նորոյ ուխ տին ։
Բարձ՛ի վերոյ գրաստու խա չին ։
տար ։ի պանդոկ յեկեղե ցին ։
Յանձնեա զը լխոյ քահանայ լին ։
քեզ ըստ մարմնոյ պատարա գին ։
Տուր ընդ երկուց դահեկա նին ։
զքան հին և նոր կատակարա նին ։
Տանել դարման հոգւոյս նո վին ։
որպէս կեցցէ հացիւ մար մին ։
Նախ քան ըզգալ քարեկա մին ։
Հոգւոյս իմոյ պահանջո ղին ։
Ի՛յերկինայնոցն երկնաշո րին ։
և զնա յերկինս ուղևո րին ։
Ընտրեաւ քաւութեամբ քաւուոյ քարեկամի դ ։
զոր առեալ սիրով չա րին ։
Ձև դրունս լուսոյ առաջո տիդ ։
կանխեմ հոգւով պիշերայ լին ։
Տուր ընդ երից ներկանա կին ։
զդաշնաւոր երիցդ անձ լին ։
Եթէ ըզմարմին քո երկնոյ լին ։
որով ծանեաք զերիս զի մին ։
Ջի

Զի՛ ի բարեաց գործոյ մա՛ս ։
չունիմ դընել բարեսի՛ր ։
Մ իայն դհաճատ շնորհոյ.քոյ ։
և ըղձիւ ոշակ կենաց վե՛ր ։
Ընդդէմ անժամ աղաչո՛ղ ։
մի՛ պատճառեր ըզդրանց փա՛ կիլըն ։
Եւ ըզմանկանցն՛ իյանկո՛ղ ։
զանմեղ հոգւոցն՛ ի հանգըս՛ տ ։
Եւ մի՛ սատե՛ր զանկարե՛ ։
որ չկամելոյն փոխանա՛ կ ։
Զի.քո կամիլն ամենե՛ ։
Ի կատարեալ գործ՛ ի բա՛ ։
Այլ տո՛ւր ժըտել ըստ առա՛ կ ։
կի ընկալայց ըզխընդրե՛ ։
Ո՛չ ընդ սիրոյն զոր կորո՛ ։
այլ ընդ ժըտուլի՛ ձ աղաղա՛ կ ։
Ընդ մեծատանըն յիմա՛ ։
որում ետուն անդ.ք տոհմա՛ ։
Յիմն առեալին սերմանիք չա՛ ։
և բազմացան՛ ի միտս ան՛ ։
Մ ինչև.քակե՛ շտեմարա՛ ։
հոգւոյս մատանց բանակա՛ ։

Ահ մեծագոյն գործել պետք ղին։
յոգնաբեղուն պըտղոյ չար բին։
Զոր մանգաղաւ քո երկնայ լին։
Հատցես ըզբոյս դառնաբեր բին։
Ահ աճեցո՛ կեա ըզբաւ բին։
պըտղաբերել քեզ՛ի կեր կին։
Ի մարքրութեան աճազա նին։
յորում ստեղծեր զես վերըս տին։
Այսքըն չարեաց կինէն ե լին։
այնք որ յօձէ անդըր մը տին։
Մերոյ շըրջեալ ընդ անջըր դին։
յոգիս յանէից ցամաքայ լին։
Ցոր հանգըստեան վայր ծչե գիտ։
զես ըստ կամաց իւր ծչէ լին։
Ա՛յլ զի աղքիւր մեղաց ախ տին։
միշտ անըսպառ կինէն վէ ժին։
Ցորմ պատշաճ իսկ յարդա բի։
առնն և տեղի հոգիս նը ին։
Ադեալ զընկերս եօթանե սին։
ըստ կենցաղոյս չար ընդ չա բին։
Ի առնեալ ինքեան այսքըն առա կին։
դարձաւ նոքօք՛ի տուն ան ձին։

Որ դերասանց չարըս վերջ
Ես ինձէն քան զձեզ նախ
Զի յաղթելէն այլ ոչ մտաք
այլ տաժանմամբ և դժուար
Եւ զգուշացայն գոլով նոր
Ես ընդ ընդանման ամբաստ
Որում սիրեաց դարձեալ կրկին
ըստ առաջնոյ յարացու
Զոր հերքեսցես դու վերջս
Ի յանապատն անդ ընդոյ
Թէպէտ և ոչ ըստ օրէն
այլ ըստ առատ քո պարգև
Եւ ըստ չարացն եօթանեւ
զոր մերժեսցես ըստ ներհակ
Ինակեսցուսցես յիս զձեզ
Ի յեօթնարփեան հնարհայ քոյ
Ըստ մարեմայ մադդաղէ
յորմէ և եօթն դևքն ե
Եւ ըստ զաքեայ մաքսաւոր
Զոր նմանող քում ծառայ
Որ այն ուսնէր ընդդ դար

Որպէս	
զի յաւելցայց տէր սէր ամբ. քոյ	ին։
Տուր անկ ունիլ առաջ։	տին։
զի զգուշացայց աչառել	կին։
ա՛ի. քնոյ զարմիս ի մահաբեր	րին։
արիացուն մըտօք ըստ հրամայ	զին։
Ընդ զգուշան պահօղ ան	ձին։
տըգէտ կամաբ լսէ ազգա	նին։
Քայց արդ գիտեն եմ վատթա	րին։
ոչ յոյժ սակաբ չափով ըլլա	սին։
Զի չըմտէր դան ստատկա	գին։
և ոչ հանգոյն չար իմաս	տին։
Ինչ բանի լիե տըգի	տին։
ւգինչըս ան ընդ վատնո	զին։
Ներբեցող և կե րա	զին։
քոյմ ծառայից հարկանո	զին։
Այլ եմ ընդմեն յոյսդ	տին։
անցե ալ պարտե լըստ ծառայ	ին։
Ընծե լ ընդ մէջ քո ըզգ	տին։
և անպատուեմ խոստման պատ	ճին։
Ընտ այսմ և ոչ յոյսդ վե	հին։
պահօ ապատե մ գաղտ քոյ	ին։
Ինչ ոչ յերկիւղդ կամ յերկոր	գին։

Ճաշ

Լսատ պօղոսի զքեզ սիրս ղինն։
Դու ար միայն լէր ինձ քա ժինն։
պհոգիս չեւս սիրով քոյ ինն։
Հոգբոգեցի յանձն իմ ցըր տինն։
Հոգիս սրտիկան հոգի՛ք մաք րինն։
Հեզեր կերկիր գնուրդ երկնայ ինն։
Հաշի հօր քո կամք հաճոյս սինն։
Հ՚ի հօր քո կամք հաճոյս ցինն։
խաւնեա գծուխս անքեր հո դինն։
Հ՚ի դասս ընտրեալ փոքրիկ հօ տինն։
Յաւանդ հնուլի ե ուհօզ գան ձինն։
Հ՚ի քսակըն հին փոփոխես ցինն։
Հողմուլի եամբ խորտակես ցինն։
Կարիամուլի լուն կուամոլ ախ տինն։
Յոդիս անլոյս և խաւար րինն։
Հ՚ոյ ըզնրոզ պատուհիրա նինն։
Պընդել ընդ մէջ ցանկապատ նինն։
Հարիւնհան տուր ինձ գօ տինն։
Հ՚ուրեքանչիւր քաղցեալ անց ձինն։
Հաւ ՚ի ժամու գիմաստ քա նինն։
Ծառայակցաց կեր րակրա ղինն։
Հրա նըման գիս ծառ այ լինն։

Զիսխանոակէ է ինց մա սին։
ոչ տան ջանոց գանագա նին։
Զհաշիշն ես ոչ ըստ ոտա խին։
Եռաւ յատուց ճանապար հին։
Ցիւ՛ի չմատնիլ գաւառէս բին։
ընդ մառնուլծ եան չարախօ սին։
Ոխոց քե բանքըն կարկես ցին։
ոչ գաւառխաղ լինիլ վասն իմ։
Զիս՝ ի ձեռաց կոտրեա գահ հին։
Ե հան յանել բանաէ նա բին։
Ինոր ձորձոյ աճապա նին։
սիրած գուեղոյ կոպէ բանըն հին։
Որ ընկալաւ՝ ի լոյ նո բին։
Ըղձոյն տլեաւ և գոզանե ղին։
Զ Ելս աւ յինէն գքաւթ ղէեատին։
և ըզգեցո գուրխա կին։
Ե զգեցո գուրխան հոգւոյս նեբքին։
լըճա աչոց չուրբ արտասո էին։
Ընոթացու ըզ տիկըն հին։
՛ի հնուլծենե մեղաց գհո դին։
Զինոր գինի պատուհիտ նին։
առանց հեղման չես ապահես ցին։

Հորացուցեա զեա վերըս տին։
Աչքդ կարող հօր հրոյ րին։
Զի հայրատունկ որթ ոդի նին։
Անապական յիս պտղես ղին։
Ի վերադայն նըստոյ բարձ։
Յոտից ձանաց քոց առա ջին։
Ո՛չ յատաչեալ կոչմանբ քոյ ին։
Այլ ինքնաշար վոստանի չին։
Յորժամ կոչես զազդ երկրա ծին։
Ի հանրական կոչարա նին։
Մի՛ յանդ ըղնիս բան կոչը զին։
Ի վայր մատիր բարբառես ցին։
Ա՛յլև անկեալս այժմ՛ի գե տին։
Լըճայց բարեացն ի՛քէն բա նին։
Ի վեր մատիր բարեկա վին։
Ի բարձրութիւն ածայ ին։
Ելից երկինս աշտարա կին։
Եւ զամրութիւն ընդ դէմ քա րին։
Ըղկուստիւն իւն հրեշտակաց ին։
Եւ որոնցն մնքուր պտ հին։
Ո՛չ հաշուեցայ զծախըս վար ձին։
Եւ ոչ ըղրկունըս շինուած ծին։

Ա՛յլ

Ձայլ հիմն ած ի կրօնից կար գին.
առանց գըլխոյ կատարա ծին.
Ձայց կատարին չդ յաջենայ նի.
կերտող բոլոր էակս նին.
Ջիմ կատարեա շինուածս ան ձին.
յոլեա՛ի գլուխըդ վերըս սին.
Ջի մի՝ անցորդ.ք ծիծաղես գին.
յաւանդ լըռնան ժողովուրդ նին.
Ձայ քո բանիւ սըրսակես գին.
հիմն և աշտարան ի միտ սին.
Իմ ժողովուրդ իշխան հո գիս.
յորժամ մըտի յաշխարհ նոյ վին.
Ընդ աշ խարհակալըս խաւար րին.
եմուտ ՛ի մարտս սատեր րազ մին.
Նախ ծչ խարհեալ եդ ՛ի մըջ տին.
ելիթ տասամբըք հազար րին.
Իբրև մարմնոյն զգայարտ նին.
չիցէ կարօղ մըե լ մար տին.
Ընդ այնմ որ գայ բըռնաւօս րին.
հանդերձ զօրօք.քան հազար րին.
Ապը իմ տասամբք ինքեամբ կրկին.
խմովս ընդ իս անդուլ մըր ցին.

Ջորս

Ջուրս և տեսօղք դին դովէ	ին,
Իբր ըզգիտօղ չափոյ ան	ձին,
Ի մայտս մըտեր ընդ դէմ տկարին.	
Եւ ոչ քան զին դիմագրա	ծին,
Ահ յայ առաքել իմ հրեշտա	կին.
Նախ քան զդալ պատերազ	մին:
Ընդ կամս յիշօղ ընտրակա	նին.
Զի օրինօք խաղաղական	ցին:
Սակայն չէզի ուննկըն խրա	տին.
առաքաւոր քո Հրամա	նին:
Որով անկայ ի մէջ մար	տին.
խոցեալ վիրօք անհնա	րին:
Ջայլս տեսի հանճարք	տին.
յաղթօղ պըտեալ յաստղարկ	ձէն:
Ինչ կարծեցի զին ընդ նո	սին.
յաղթեալ կըռուոյ մենամար	տին:
Ահայց փորձուածոցդ իբրև հա	սին.
զանժուժութիւնս իմ յայտնե	ցին:
Յաւաքինեացն որոշե	ցին.
և ընդ վատայըն զին լը	քին:
Ահ յայ լիագաւօրդ իմ ե րկնայ	ին.
ամենազօր հօր միա	ծին:

ըստ անմըտի աղբասի ըին։
Յորում դաւրձեալ սրդ Թաւսալիմ, ին։
Լուսցեր յաղտոյ մեղաց տըղ մին։
Եւ զիս բարձեր տէր ընդ բազ մին։
Լուսիկ եղեալ ես ի ձեռս շտակայ ին։
Լըցեր զգիմ իւր անկեալ դա սին։
Գըտեալ Հաներ ուսով յեր կին։
Ելիկիր սիրով խընդրել ըզ մին։
զոր յանապատ Թողեր վե ըին։
Կըճապեցի զԹիւր հարիւ ըին։
Ի բանաւոր հօտէ քոյ ին։
Մոլորեցայ ըստ ոչխա ըին։
տաղաւարտիւ քո նըշա նին։
Եւ պահպանեա զվե հանդա միս։
Ճըշմարտութիւն ելոյծ քոյ ին։
Չիս ամրոյծ ի սրոյ նա ցին։
ողք եւ բարեօք կերպարա նին։
Եւ զթիւրաւորս յաջակող մին։
ողք յայտնապէս չարեօք կըտո ին։
Էր զհաղարսն որ յահե կին։
Ի հոգևոր պատերազ մին։
Լեր մօրտակից տըկարա ան ցին։
ես ի

Լուծ դարձեալ զիս արտասո ՀՕԲ.
զոր շնորհեցեր անգէղջս ան ՅԻՆ:
Նուաստ վիճակ և սաստկա ԳԻՆ.
ըստ յորդութեան աճապա ՆԻՆ:
Հնազմոլորեալս կամաճ կըք ԿԻՆ.
դարձի՛ ի կամդ ՅԾոյ ԼԻՆ:
Զ իշխանական կամս իշխո ՂԻՆ.
բարձ որ քոյումդ ոչ հնազանդ ԼԻՆ:
Թէ արտաքոյ էքենակա ՆԻՆ.
զոր շնորհեցեր քանակա ՆԻՆ:
Ինչ որ պատճառ էինձ չա ՐԻՆ.
ի թուլութեան թ ըշոճառս ՅԵՃԻՆ:
Զ արքունական պատկեր քոյ ԼԻՆ.
դրոշմեալ ի դէմըս մարդկոյ ԼԻՆ:
Խոր թաղեցի յոդքեւս ախ ՏԻՆ.
կորըստական խրատուք չու ՐԻՆ:
Զ որ խնդրեցես լուսով ճրա ԳԻՆ:
ՅԾուխթեանդ որ ի մար ՄԻՆ:
Ինչ տանս աչել ՅԾ ըստ քա ՆԻՆ.
մանրեա յախտից ըստ սշ խար ՀԻՆ:
Քով հրամանաւ գործեալ զայս ԿԻՆ.
եկեղեցւոյ յօրինա ԿԻՆ:

Կոչէլ զԴրոշիս զեր աշխար հին.
յուրախութիւն իմոյ զար ձին:
Եւ զիս կը ցորդ արա նո յին.
Ի խրախութիւնն որ է վասն իմ:
Զընծայճանալ ընդ ցընծա լին.
որք ըզ մեղայդ առնդն ծչ ա ռին:
Հեռևեցայ ըստ անառա կին.
Ի հեռաքնակ տարտաշխար հին:
Զհայրենական վատնեալ քա ժին.
զոր ընկալայ յաժառա նին:
Յորմ սովիմ կենայ հա ցիդ.
եւ ըմպել լոյդ ձծայ յին:
Ի յարածել խոզ երա մին.
չ յագիմ մեղօք.քոզ ցր եղջե րին:
Զհայրըդ կոչեմ ըստ կըրտսե րին.
մեղայ ասեմ.քեզ՝ի յեր կին:
Թե եւ որդւոյ կոչման ձայ նին.
չեմ արժանի հօրըդ վե րին:
Արա զիս մի ըստ վարձկա նին.
որք ընդ վարձու գործեն զքա րին:
Ընդ ասլե լոյն երկրորդ կար գին.
քանզի լուծի զսէր հայրե նին:

ՀԻՆ. Ո՛հ իմ իրիկս ընկալ լինամոց վէ
ՐԻՆ. Ո՛րթ անանց սուրբ համբուր
ՀԻՆ. Վոխարկելով զհոտ անմա
ՏԻՆ. Ընդ դիակնեալ հոգւոյս հո
ԿԻՆ. Տո՛ւր ինձ ըզմիս պարարա
ՉԻՆ. Ըմպել լոդինին որ՛ի խա
ՄԻՆ. Ջ ընծարձայո՛ զդաստ անմար
ՏԻՆ. Ընդ մեռեալոյս կենաց գիւ
ՑԻՆ. Ինձ զերդ որդի ե՛ր բոյե
ՍԻՆ. Հակառ որ են յարդար մա
ԿՔ. Ոլոր յօրինացն ոգ՛ա
ԿԻՆ. Ո՛ր կերակրեցի զո՛ մերձ ե
ՆԻՆ. Ա՛ խոյն լըճան հեուստ ձայ
ՐԻՆ. Պարծո՛ց կեղոյ մանկանց նո
ՏԻՆ. Ընձ՛ի տաճար անդր ո՛չ մը
ՑԻՆ. Ինքն ախտացեալ ըստ մարդկայ
ՅԻՆ. Ո՛խտանձաքեկ գոլով նո
ՍԻՆ. Ու փըրկուԹեամբ հեԹանո
ՆԻՆ. Որոց նախնիքըն պարծէ
ՅԻՆ. Զի զօրինօք քո ո՛չ ան
ԿԻՆ. Ոլոր ո՛չ միայն պարարա
ՆԻՆ. Զենամարք որդւոյդ չազատէ

Այլ ոչ փոքրու զենուել ու
Հրեշտակական կամ մարդկայ
Թէ ևնոցունց պարգևէ
Նախնի բարիքն ամենե
Կըտակարանքն ըստ պօղո
Եւ աւետիքն և քոյդ մար
Ասյց ու ինև չհամեմա
Միտք այսոցիկ զի ոչ յան
Այլ նախանձոտ իմ Թ ըշնա
Ըստ արարչուԹեանն էրէյ որ
Որք չարախօս զինէն լի
Միշտ անդադար հօրըդ վե
Որպէս յօբաւ ծանուցա
Եւ այլ բազմօք որ ըստ կար
Ջորոց կարկել հայցեմ լեզո
Եւ ոչ դընել ունկըն քա
Ընդ մի՝ մատնել փորձասի
Թէ և խընդրէ զիս ընդ նը
Դատաւորական բնուԹիւն քոյ
Ու ոուն շինեալ բանակա
Ընտրես գօրով մարդն ուղղ
Յաւուրըս տանս այս երկրայ

Ով յառաջեաւ ծնընդոց նո[ր]
տընտես ի քէն զանազա[ն]
Ոմանք մարմնով դերասա[ն]
Աւազք բաշխող հոգևո[ր]
Ի վեհ սկըսեալ թագաւո[ր]
Մինչ ի խոնարհ պործակա[ն]
Ով ի պետե հարցն առա[ջ]
Մինչ յինեն բորդ դաս խորա[ն]
Ի բաքանչիւր ոք ըստ կար[գ]
տընտես ի քէն կարգեալ ի[ն]
Ոմանք գոյից նիւ[թ]ակա[ն]
Ի այլ անիւ[թ] պարգեալ քա[ն]
Բորում ենաս վիճակ մա[ն]
Ի ներհնական թ[ո]ղշտաւա[ն]
Տընտես լինիլ տանըն քոյ[ն]
Բաշխող բանիւդ ճշմա[ր]
Տալ ի ժամու ծառայակ[ի]
Ո զկնի բակուր կենաց հա[ւ]
Զոր ոչ ետու քաղցեալ ա[ն]
Այլ սովամահ [թ]ողի զնո[ս]
Դարձեալ տընտես հաճատա[ւ]
Մարդեայ ճոգւոյ միտք անմա[ր]

Ջիւրայքանչիւր պէտըս նո յին ։
տնօրինաբար տալ ըստ կար գ ին ։
Կերակրե լով բանիւ զհո գ ին ։
և դարմանել չափով զմար մ ին ։
Եթէ երկոցունց կացեալ մի ջ ին ։
պահել անվրէպ զգ կարգ նո յ ին ։
Ի ծառայի գոլով մա ս ին ։
որպէս ստեղծեր կարգել զմարմին ։
Եթէ տիրական իշխան զհո գ ին ։
ըստ նախատիպ քո պատկե ր ին ։
Այց անխրատ ի երկո ս ին ։
Իմիմ անձին և յոտա ր ին ։
Ընդանեցոյ անխրա ձ ին ։
իմ վատուճե անս օրինա կ ին ։
Ար ամբաստան զինէն լե ն ին ։
վասըն չարեացս որ միշտ գոր ծ ին ։
Այժ պահապանն իմ անմոռ մ ին ։
և մարմնաւորքն որք տագնա ս ին ։
Եթէ ես չունիմ իմաստու թ իւն ։
օգուտն ընտրե լ ժամանա կ ին ։
Ոչ առ ի կեանս մինչ ի մար մ ին ։
և ոչ կենաց անվախճա ն ին ։

Թէ ուշ՝ ի լռութիւնն կենցաղ ղոյս ։
Կարեմ գործել ես զբաս քին ։
Եւ ուշ մուրալ յորոց ու նին ։
Զի ամաչեմ յուշ տալ նո յին ։
Ահա դու աւաւաւ յոմիենայ նի ։
տուր զգեղջուկն անգէղ քս անձին ։
Դառնալ աւ.քէդ զոլորս վին ։
Նախ.քան կոչման գիս յատե նին ։
Գարատապանաց դատաստա նին ։
մանն ինչ թողուլ գոնէ պարտ տին ։
Հոգւոյս գյիսունըն մար ձի թին ։
մարթեայ զբանն.քառ յորե նին ։
Դարձեալ զկնի օծման շնար հին ։
մեղուցելոյ զքո Քարկա նին ։
Հազում շնորհել գյիսնե րե կին ։
տը կար բնութ.ե անըն պատճառին ։
Իսկ որ՝ ի հաց.քո երկնայ ին ։
անմա.քառապէս ըստ իմ մեր ձին ։
Պահուս թողուս թ.ըճով.քսա նին ։
.քանդի կարե՞ք չբռնադա տին ։
Նա և զ մեզն որ ըստ հա յին ։
գուծուլ ծանր թ.անձրեւդ ու նին ։

Ինչ զկորհըրդոցն որ ըստ ձի [illegible] ին.
մա.քրեա յինէն շնարհիւ.քոյ ին:
Եր ժանացո ընդ տընտե սին.
երանաւէտ.քում գովես տին:
Թէ և որդի եմ աշխատ հին.
տուր ինձ զնմաստ մեղոց դադր ձին:
Ընդ մեծատանն փափկասի րին.
Ես փափկացայ յառօրէ ին:
Ա տրճնովս այսու անասնոյ ին.
Ի փափկութիւն անըզդա մին:
Չ գեցայ զբեհեզն և զծիրա նին.
Ի յանկուժածոյ բաղմապատ նին:
Թէպէտ և ոչ ել րևէ լին.
այլ բաղմապոյն կերգօք զքա րին:
Ցերդ ել ըզխեաղ ամենա լին.
յոգնատանջեալ խրախճանա նին:
Թակոյկք լքցեալ զանոյշ գի նին.
զ յիմարութիւն առաջնոր դին:
Ուրախ եղէ ես յայսպի սին.
ուրախութիւն անցաւոր րին:
Ցերգ և քընար ձայն ախտոյ ին.
փոխան երգոցն ճչոյ ին:

Ես յոյսպիսեաց քարեաց քաջ մուց.
զոր ընուհեցեր պարգև մա սին,
Ո՛չ դարձուցի զտանսեղոր դին.
քեզ ՚ի քոյոցըն պարգև ին,
Այլ սեպհական ինձ կարծէ ի.
զոր ընդ յարկաւ ժողովէ ի:
Ցերկրէ յօդոց՝ և ծովայ ին.
բիւրապատիկ քարինք քոյ ին,
Ցորոյ չետու ես աղքա տին.
և ոչ բարձի զպէտըս նո ցին:
Ո՛չ կերակուր քաղցեալ ան ձին.
և ոչ ծածկոյթ մերկոյ ու կին:
Ո՛չ հանդերստեան տուն տընա կին.
ոչ օթևան հիւր օտա րին:
Ո՛չ տեսուի լուն առ հիւան դ ին.
և ոչ խնամել զնրս ՚ի քան տին:
Ո՛չ տրջտմակից եղէ վըշ տին.
տրտմեցե լոյ հիւս առ ան ձին:
Եթէ ոչ խնդալ ընդ խընդա լին.
այլ նախանձու վառեալ նո վրն:
Աղք ՚ի զոգար օրինա կին.
բազմասպատիկք են և ոչ մին:

Ով դուրս անկեալ իմ արտաքին ։
սպասպակեն ոզորմա պին ։
Ինչես անլուր ձայնից նո ձին ։
տասլով միշ շրանս ըզսեզա նին ։
Յորմէ պատնիկքըն յատգէ ին ։
Եւ հայհատակ ք պատպատե ին ։
Հունք օրինաց քոց արտա քին ։
գոնե լեզուաշ ոզորկէ ին ։
Ինչես լեստզ քո հրամա նին ։
լեզուաշ հարի զքո նըմա նին ։
Ի միտ չառի զիւոերա քա նին ։
ղաշխատես քո առա կին ։
Որ միշտ լըճեալ անտես լի նիմ ։
քանզի չուենիմ ականջ նե ր քին ։
Ոչ միշեցի զմոհ ոզ քա տին ։
ի հրեշտակապետ առանե լզնո գին ։
Յաջորդաման նահատե տին ։
ի հոգեստող հոնգչիլ գո դին ։
Ով օրինակ է մարդկայ ին ։
ոզքառատութեանդ համբե րո դին ։
Չի կուտ ճըգանցըն վախճա նին ։
յաղթայատութեան ընդդ հանգ չին ։

ԸՆԴ ՅԱՆԴԵՍ

ապաշաւել զոր գործեր — ցին
Ահա տեսի զոր գործեր անձին
դու պատրաստեալ ի գեհեն — նի
Արուի սա աստ մըն խիլեա — րի
Կատարած ես զվճիռ դատաւորն այն — ձին
Ինչ զաղարես փոքրու չար — րին
զոր գործեցեր փոխարէն — նին
Թէ ընկալար դու զոգի — րին
Ընդ մեծատանն պաքրահա — մին
Ընդ մի՛ լըճայդ զպատահեա — նին
այլ փոքր ինչ տալ և աղքա — տին
Մի պարարել որդւոյն զմար — մին
սա առ՛ի խրատ քոյդ — վին
Թէ մեծատանց որ յաշխար — հին
բարձեալ մատանց մատըռուճա — կին
Ընդ թաւակոյկաց էին քաւժա — կին
՛ի գազարէ ծագիւճ մա — տին
Որ կարօտ էր կաթի իւ ջո — րին
՛ի տապ քացոյ դատնադու — նին
Քացուրմ էր գրուն պապակէ — ին
որ՛ի դըժոխս էջ ըստո — րին
Ինչ ծո՛ ը զմահ յըղփեասի — րին

Ընդ յերկիւղածեան որովայ նին ։
պահօք ձրնշէ լ ղբստուծար մար մին ։
Ինձ ընդ երգոցըն պատնէք կին ։
ի գինարբուսն անառա կին ։
Տ՛ար ձայն ողբոց արտասուա գին ։
լալ ինձ՛ ի տուչէ և պիշե րին ։
Չի բորբոքեալ նոքօք հնո ցին ։
վառուանն այրմանց շէնչանէ ցին ։
Ինձ խորախիտ մեծի վի հին ։
լըցեալ անցայց ես առ նո սին ։
Ինձ ընդ բարուց անողոր մին ։
խառնեա յիս գուխ ողորմա գին ։
Չի յողորմիլն իմ ադքա տին ։
ողորմածեան հասից քոյ յին ։
՛ի յիմ քաղաք մարմնոյս դբ նին ։
ալծուս մըտաց գատաւո րին ։
՛ի յատուածոյ անեղիւս ղին ։
՛ի մարդկանէ անամօ թին ։
Չի անձն իշխան է այնպի սին ։
յոչ երկնչիլն և յեկիս ղին ։
Ինձ անպատկառ ըստ խորհըդ դին ։
զի յուժեքէ ոչ տեսա նին ։

Աստ

Ասա և հոգիս՝ ի քէն այ լինի։
Ի միասին՝ իւր երկնայ լինի։
Զանազն զսերդէս օտարս տլինի։
Ի յաւուրս ամենայն երկայնք լինի։
Եւ անդադար այրմամբ սրբ տլինի։
Ազատակէ մըտայ խըղճ ճլինի։
Տուր դատ առնել ըստ ոսո խլինի։
Զնեղ բիօղ մարմնոյ քաղաքակ ցլինի։
Զնեղ բքինն առնել դարձել վերլինի։
Ու լոզ վերինն առնել տառ բլինի։
Որպէս կարդեալ է արար չիդ
Հոգւոյ ծառայ լինիլ մարբ մլին։
Ի՞չ կամելով անիրա ճլին։
Լըսել ձայնի ազազա կլին։
Ձ ասն երկիւղն ածայ լին։
Ու ամօթոյ լինչ մարդկայ լին։
Սակայն յաշխատ առնել այրբ ոլն։
Ի շաստակաբ խոցեալ վճ բլին։
Դադաստանի լըսել նոբ բլին։
Ի նըշմարեալ ժամանակ կլին։
Ա յլ դատաստօրդ իմ երկնայ լին։
Ալոյ երկինք էերկիր դա տլին։
Դա

Դատաստանս լսումն ան ՃԻՆ
Դատել տացես զկս ըստ կար ԴԻՆ
Ձի մի՛ յաշխարս դատաստան ՆԻՆ
Դատաստարտիմ ընդ դատո ՂԻՆ
Յորժամ կապես խիտա ՍԻՆ
Հոգւով զմարմին յանլոյծ կա ԱԻՆ
Զայրիացեալս ի քէն դար ՃԵԼ
կապակցեացես սիրով քոյ ՐԻՆ
փեսայ լինիլ հոգւոյս հար ՍԻՆ
յօդմամբ ի գլուխ քո վերըս ՏԻՆ
Ինչ զհակառակս ոսոխ մար ՄԻՆ
Նահանջեացես ներքոյ նո ՐԻՆ
Խառայասպէս լքեսե լքա ՆԻՆ
և անդապաղ գործել զքա ՐԻՆ
Օրինաշար վարիսե ՑԻՆ
աղօթե լով ի տաճա ՐԻՆ
Դնէր առաջի գգործեսել քա ՐԻՆ
ամենատես աչաց քոյ ՀԻՆ
Հրապարտանայր յիմար հո ԳԻՆ
առ հեռաշար ազգ մարդկայ ՀԻՆ
Ինչ ի վերոյ ժերձաշո ՐԻՆ
աղօթակից մաքսաշո ՐԻՆ

Զար ձչ միայն զաղօթե լինի
Չէաւ լեզուիւդ մեծարեա նինի
Այլ եւ յարդեար գործոց նախ կինի
Վրիպեաց սնապարծ իւրով բա նինի
Ասոյց զի՛ նչ առնեմ լմուռմն ան ձինի
Ախտաւորիս բոլորս վինի
Բարեաց գործոյ հեղգացո ղինի
Չարեաց մասանց ժողովո ղինի
Զի բարեբեր եանցն ձչ հեւուս լմ
Յոր պանծացաւ վարիսես ցինի
Ինչ գերազանց լինելմ՝նը մինի
Ո՛ւ փառաւորել հրպարտ ախ տինի
Այլ ուր ըզձայն մարքսաւոր րինի
Քաջեաւ հոգւոյս մարքսապե առինի
Աղաղակել բանիւ նո րինի
Աչ քաւեաւ զմեզ լմ ան ձինի
Արդարոյն զիս ընդ նը մինի
Ողբալ ըզնա միով բա նինի
Խոնարհեցո զմիտս լմ ներ քինի
Զոր բարեբարոյից շնորհիւ քոյ ինի
Ընդ զաղտրու բարեկա մինի
Ուեւեալ եղայ՛ի տապա նինի

Ո՛չ քաւութեայ այլ քաղցմա միւն.
Մեռեալ հոգիս է՛ի մար միւն:
Զայնըզ հընչեա՛յիս երկնայ յին.
Եւ լըսե՛լի արա՛ զա ՆԻՒն:
Լո՛յծ՛ի կապի՛ դ ըժոխայ յին.
Հան՛ի տանէ խաւարայ յին:
Ընդ զայքէ մաքսաւո՛ր րին.
Ո՛չ քարձրացայ յերկիր ատո րին:
Ի քարձրադո՛ն ծառ իմաս տին.
Ի տեսու՛թիւնդ ածայ յին:
Ձոքըր հասակ հոգւո րին.
բարեաց գործո՛վք յիս չաճե յին:
Ով յարակայ նըշա՛ձե յին.
Ինչ իմաստնարքո՛ զիս արա րին:
Դարձեալ առա՛կ հակառա կին.
Ելի՛ ի ծառ մարդոյ ժան տին:
Ի քաղցրահամ սէր երկրայ յին.
Որպէս ևնա՛ի լի՛ ըղե ՆԻՒն:
Յորմէ հըզօր մանի՛ ըդ յին.
Խուխտով իչո՛ զիս ընդ նը միւն:
Ագահե՛լով՛ի առևնա ան ձին.
Ընդ քեզ և հայր և ըզ հո պին:
Հոգ

Ջի ես քեզ ասեմ ահա ճշմարիտ
Թե ոչ ոք կարէ մտանել յարքայութիւն
Երկնից եթէ ոչ ծնանիցի յերկրէ
Եւ ջրոյ եւ հոգւոյ։ Զի որ ծնանի
Ի մարմնոյ մարմին է
Եւ որ ծնանի ի հոգւոյ հոգի է
Մի զարմանար ասացի քեզ
Պարտ է ձեզ նորոգիլ
Հողմ յորմէ կամի հանապազ
Փչէ եւ ձայնն լսես նորա
Բայց ոչ գիտես զորմէ գայ
Եւ կամ ուր երթայ
Այսպէս է ամենայն
Որ ծնանի յհոգւոյ
Ասէ ցնա Նիկոդէմոս
Զիա՞րդ կարեն այս լինել
Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա
Դու ես վարդապետ Իսրայէլի
Եւ զայս ոչ գիտես
Ամէն ամէն ասեմ քեզ
Զոր գիտեմ խօսիմ
Եւ զոր տեսի վկայեմ
Եւ զվկայութիւն մեր ոչ առնուք
Եթէ զերկրաւորսն ասացի ձեզ
Եւ ոչ հաւատայք
Զիա՞րդ հաւատասջիք
Եթէ զերկնաւորսն ասացից ձեզ
Եւ ոչ ոք համբարձաւ յերկինս
Բայց միայն որ իջեալ է յերկնից
Որդի մարդոյ որ է յերկինս
Եւ որպէս Մովսէս
Բարձրացոյց զպատարիճն յանապատի
Նոյնպէս պարտ է
Որդի մարդոյ բարձրանալ
Զի ամենայն որ հաւատայ նմա
Մի կորիցէ
Այլ ունիցի կեանս յաւիտենական
Զի այսպէս սիրեաց Աստուած զաշխարհ
Մինչեւ զի զմիածին որդի իւր տուեալ է
Զի ամենայն որ հաւատայ նմա
Մի կորիցէ
Այլ ունիցի կեանս յաւիտենական
Զի ոչ առաքեաց Աստուած զորդի իւր
Յաշխարհ
Զի դատեսցէ զաշխարհ
Այլ զի կեցուսցէ զաշխարհ
Որ հաւատայ նմա
Չդատապարտի
Որ ոչ հաւատայ
Արդէն դատապարտեալ է
Զի ոչ հաւատաց յանուն
Միածնի որդւոյ Աստուծոյ
Եւ այս է դատաստան
Զի լոյս եկն յաշխարհ
Եւ սիրեցին մարդիկ
Զխաւարն քան զլոյս
Զի չար էին գործք նոցա
Զի ամենայն որ չարիս առնէ
Ատէ զլոյսն
Եւ ոչ գայ առ լոյսն
Զի մի յայտնեսցին գործք նորա
Եւ որ առնէ զճշմարտութիւն
Գայ առ լոյսն
Զի յայտնի լիցին գործք նորա
Զի յԱստուծոյ են գործեալ

Ձի մի՛տեր լեռըն հաշա տինն ։
պըտղով գարծոցն իմ չորտս ցինն ։
Ան՛յ հաստատեա զիս ՛ի քա րինն ։
որպէս և զուռն՛ի սեւրբ որ ԹՀինն ։
Զոր մըշակէ հայրըդ վե րինն ։
պըտղաբեր՛ լ յաճուն հո գինն ։
Ի՛ զանպըտուղ ծառ ըս.քաղց րինն ։
և զպըտղատուս դառնագու նինն ։
Մ՛ հատաներ յայգւոյ.քոյ լին ։
այլ փոխոխեա զբոլոր աղ քինն ։
Հրաւիրն ացոյ յառաջօ տինն ։
իմ ըսկըզբան յաշխարհ մը տինն ։
Գործե՛լ յայգի պատուիրա նինն ։
ընդ .քո պատկեր դատկա նինն ։
Ի՛չ եա չլինայ հրաւիրս ղինն ։
մըտանե՛լով միայն յոյ գինն ։
Ի այց հնդատացայ՛ի գործ քա նինն ։
ոտով չունիմ ակըն վար ձինն ։
Ա՛յլ հաստատեա զիս ՛ի քա նին ։
տուր ինձ ձըրի զպատրաս շնոր հին ։
Ընդ մըշակաց մեառաս նինն ։
մըտե՛ալ յայգի տուինն դրախ տին ։

Ի հարսանիքն աճեայ լին.
Զոր հայր արար քեզ միւս ծին.
Յոչեայ և զնս ձայն բարբ զին.
Ուրախանալ յանճառե լին.
Այստ ի խորհուրդ քո խորա նին.
Եւ անդ յանկիւթ քաղաք վեր րին.
Յաճէժական յանպատմե լին.
Յանփոխական ուրախա լին.
Ինչ քանզի զդեստ պայծառ չունիմ.
Պիժանաւոր հարկանարա նին.
Չ ի սեաղոյն վէրջ քո ան ձին.
Ազատեցեալ զաճապա նին.
Չ գեստ և զգեցուլ ճրան քըն նին.
Զգեցո զնս քեւ այժմիկ կըր կին.
Ինչ զպատմուճանըն զառա չին.
Պայծառասյո զայժմ ազոե զին.
Չ ի մի լըճայց տեսաւնըդ ձայ նին.
Զնկերն ընդէր այսըր մոռ ծին.
Ինչ մոտանեցայց նման նը ալին.
Ի քանտ անել զըժոխայ լին.
Չխմաստանայոյ ես յերկո ալին.
Ըստ խմաստնոց կուսից հըն գին.
Չ ի

Ձի ղեւրագինն ընդ դժբաղ բին.
Ոչ ըստացայ ես ըզքաղ բին:
Այլ յիմարացն եղէ յաղ տին.
Ոչ պահե լով իւղ լապտեր բին:
Ընդ կուսուլթե ղողորմու թիւն.
Եւկամ զօծուկն աճառզա նին:
Որք ի գիշերն անգործ վեր ջին.
Ինձ արձաքով ոչ վաճառ ուին:
Որով և դրունք հարմնարա նին.
Հեղգացե լոյս ընդդէմ փա կին:
Այլ աստանօր մինչ ի մար մին.
Փետայդ իմ լաւր հոգւոյս հար սին:
Զոր փոխան անդր ողողա կին.
Այժմիկ դոչեմ ողորմա գին:
Ձայ ինձ ըզ դուռնըդ երկնայ ին.
Մոյծ յառապաստըդ քո վեր բին:
Ներժանայծ սուրբ համբառ բին.
Անախտական մաքուր կըր կին:
Ինձ մի՛ լեցի լքեսէ ձայ նին.
Ոչ գիտական պատասխա նին:
Այլ տնըր վառե լշիջեալ ջա հին.
Մըտաց կուրիս լուսով քոյ ին:

Նըմանեցայ չար ծառայ ըին.
Ո՛ւ տատանդացաւ ոչ շահս պին.
Ինչ ելեր ազանձիչ գըտայ նըշ միին.
զի կորուսի զպարգեւ շնորհ հին.
Ո՛չ գործեցի ըզ քոյն կըշիռ կին.
քաւեսցէ զերկուս տասն ըզ հնչին.
Չի տիրէ ի բոլորս վինն.
տասըն քաղաք զգայակս նին.
Ա՛յլ Թագաւորի յերկիր ըզ միին.
ծրարեալ ախտիւք վարշամա կին.
Չարկի զարծաթն՛ի սեղան նին.
զի խընդրէի ըզտուկս սին.
Ա՛յս է ըզբան պատճիրս նին.
՛ի լըսելս տիրակս նին.
Ո՛ւր են սերդան իմանա լին.
իմաստուն եան կենաց հա ցին.
Ա՛ սան այնորիկ ես ակն ոս նիմ.
ընդ մէջ հատմանն և խաւարս րին.
Մ՛ինչ՛ի խընդիր գաս տաղան դին.
գոր շնորհեցեր յաւիտեան նին.
Ա՛յլ փըրկողիդ իմոյ ան ձին.
լսելով յինէն այս տաս ցին.

Թէ մինչ ի ձեռս է ինձ քան քին
տուր քեզ հաճոյ լինիլ նո վին
Որով լքէայցի զուրախա լին
ընդ ծառայի հաճատար մին
Թէ մուտ ի տունն իմ երկնայ ին
յուրախութիւն ածէն քոյ ին
Ընդայնութէ անկեալ ան ձին
ուա սակս յիշման կատարեաս ցին
Ցնծայ բաշխօղ միշտ անթե քին
ի ձեզ և մեզ ձիր ընդհեա ցին

Տէր ըն փառաց կամաւ խա չեաւ
Որպէս պատո քաջ վաչկայ խաչ
ա կորնթացւոց ԺԳ. 8

Ողբ Տէառն Հրէից՝ ալ. ի խաչն և Յարութեանն

ԱՐ ՋՔՐԱԿԱՆ,

Խորհուրդ խաչ չէն ։
յայտնեալ ցուցեր յերեկոյ յին ։
Ընծ գկենարարըդ քո մար միւն ։
բաշխեալ ետուր ընդ բաժա կիւն ։
Ընդ և գնս ընդ սուրբ դա սիւն ։
Հաղորդ լինիլ քում սեղա նիւն ։
Կենաց հացիդ յորմէ ստ վիմ ։
և ըմպել-ոյդ ուստ ծարա ջիմ ։
Ալ մանքունցեր յաւետգա նիւն ։
մանքուր ձեռաք զոտըս նո ցիւն ։
Ընծ ուսուցեր գնանարհու թիւն ։
զար նախ քանիծ յայնժամ յի րիւն ։

Ը

Լըճա և զիմ տիղմըն չա ըին.
սաղայանօք սըրբոյ գըն ղին:
Ինձ ըզ գընացս ուղղեա ղո տին.
խոնարհուԹեան և լինք յեր կին:
Որ ըզ բնուԹիւքդ մարդկայ ին.
ցուցանես լոյս՝ի գիշեր ըին:
Տագնապելոցդ դու յերկինս ղին.
սաղմոսեցեր առ Հայր յեր կին:
փըրկեա և զես գաղտնի նեռ տին.
և յերկինս զիշերոյ ին:
Աստուն՝ Հոգւոյ մեր և մար մին.
յերկինս զո Ձբ բև եուես ցին.
Որ կապեցար ընդ կապե լոյն:
սրձակեցեր գՀանգոյց կա պին.
Զիս սրձակեա յինքնակա պէս:
կապից մեզոյ դըժոխայ ին.
Որ ընդ մեզ՝ զք պարտաճո ըին.
կացեր անմեզ՝ի յաւե նին:
Զորժամ վաւաշ՝ զաս Հայրե նին.
մի՛ դատեսցես զես վե րըս տին:
Որ ձագեցար՝ի լԹու՜ք պըզ ճին.
վասն ամՀԹոյ նախատեղ ճին:
Ջըն.

Ջընջեա զամօթ մեաց լեր բին ։
որով զերեսս իմ ծածկե ցին ։
Որ ներեսկեր չար ծառայ ին ։
ածեալ ձեռօք.քեզ ապաւ կին ։
Հայր յուժգնասկի զդէմըս չա րին ։
որպէս և զիս եհար յուժ գին ։
Որ ծչէ թողեր հոսիլ վէ մին ։
՛ի խոր մեղաց սնդընդայ կին ։
Այլ դաւնապէս լուսով սըր ամին ։
քաւիչ եղեր ուրացո ղին ։
կանգնեա և զիս ընդմանն ընդ մին ։
՛ի գլորմանէ սայթ աքո ղին ։
Ցորդ արտասուս տուլով ա չա ցս ։
և ջուր գրէխոյս ընդմանն ծո վին ։
Որ ըզ գեցար ըզծիրա նին ։
արիար քղամիդ կարմիր յան ձին ։
Հաչատանաց զոր կարծէ րին ։
զինուորք պնտայ պիղատո սին ։
Ըզքուրծ մեղայ մերկեա յի նէն ։
զորդան կարմիր արեան գու նին ։
Հէ ըզգեցո զուրախա րին ։
Որ գգեցուցեր գմարդն առա գին ։

Ո՛հ ծուխն իջեալ կատակէ ին.
խաղ առնէ լով ծիծաղէ ին:
Յոր հայեցեալ զօրքն երկնայ ին.
սիւն երկիր պագանէ ին:
Զի ըզ քնարէիցես ազատմայ ին.
բարձցես զամօթ մեղաստի րին:
Նոյն զնմ հոգւոյս մեղաց խըղճ ճին.
լուծցես զամօթն ըմ տըրտմա գին:
Որ ըզ ըղճուխքդ զերկնայ ին.
յոյսն սարսեալ սերտվքէ ին:
Ահ ահ կեալձորձովքըն կըսւիչ ին.
և հղեգամբ հարկանէ ին:
Ո՛ աըն գըշխոյ հոգի զէ նին.
խոնարհեցոյ կընօջն ո տին:
Զի վերհագոյն յերկնից գա սին.
ըզնա գիցես՝ի քոյդ մար մին:
Նո՛ զնմ անկեալ ինչ՛ի գե տին.
և խոնարհեալ ոտից չա րին:
Ա՛ աըն գործոյ անօրի նին.
ող գնա յերկիր կործանե ցին:
Մի՛ թողուցուս խաղալ նո վին.
ոտիցս մանկանց գընտակ խա դին:

Ա՛ւլ փըչուկեացես՛ի լիւրընամ ւոյն . 3
յօդեաւ՛ի դլուխ քո վերըս տին : 3
Որ՛ի բոլոր քոյոյ մարմ միւն . 3
և բովանդակ մասն անդամ միւն : 3
Ահեր սաստիկ գնացուածք գա նին . 3
յետ վերադարձ գասատեր րին : 3
Չիս որ յոտից մինչև ցըր գլուխ . 3
ցաւօք նեղիմ անդընում րին : 3
Հասցէիդ գարձեալ կըր կին . 3
որպէս շնորհօք աշատա նին : 3
Որ փոխանակ մեղայ փըր շին . 3
զօր մեզ անէծքըն բուստս ցին : 3
Գլխակ՛ի փշոյ՛ի գլուխ և դին . 3
մըշակք այգւոյն խարոյկ լին : 3
խրեաւ ըզ փուշ մեղայ յի նէն . 3
Չօր յիս եհար իմ լիւրընամ միւն : 3
Ահ ոգիացն գնայիք ոչաւ վի րին . 3
գի սակաւ մեղացըն չըլինիս ցին : 3
Որ ընդ պատուոյ քոյոյ ցըտրտու նին . 3
գաւրըն խայթիւք մահացուց չին : 3
Ճաշակեսցե գխաւնեալըն պին . 3
և ըզ քացախըն՛ի ծարա ժին : 3

Ընդ դառնութիւնդ լիցուն զուարճութիւն
զոր ի մասունս հոգւոյս առ
Մաքրեա ի բաց հանդերձ նոտ վնաս
և քաղցրասիրեալ սէր քո ի
Որ փոխանակ մահաբեր
ծառոյն բուսեալ ի մէջ դրախտին
Բարձեր ի յուս քո զփայտ խաչ չին
ի դողգոլթայ հաներ տես
Զիմ առ ի մեղս անկեալ զհոգին
և ծանրագոյն քարձօղ բեռ
Թեթեւացո քաղցրութ լաւ
և փոքրոգի բեռնամբք խաւ
Որ յուրբանալիս ու ծամ յերրոր
յօր սպատրանաց նախասատեղ
Հեւեռեցար տէր ի խաչ
ընդ անօրէն աշտզա
Ձեռք որ զերկիր հաստատեց
տարածեցեր զայն ի խաչ
Փոխան նոցա ձրգմանձ
որ ի ծառոյն մահ կրեցեր
Չիս որ յանցեայ ընման նոտ
և առաւել քան զնոտ

Ձ

Զերամբ տընկիւաւ տունկ դոմարին
պըտուղ կըթեաւ ստոմոյ յին ։
ԱՐՔ տուժեացես չափով չա րին ։
ով՛պահանջեր զհամար պար տին ։
Ա՛յլ ևս քաւիչ իմոյ յան յին ։
որպէս նոցա յանդոյս վայ րին ։
Ա՛ր բարեգործար ՛ի ձեզ խա չին ։
բարձեր զանէծսըն մարդկայ յին ։
Եւ ըզ քնարքն ի ձեռս ի ըշնա ձին ։
բեւեռեցեր դու ՛ի նը ձին ։
Չիս ամրացո՛ ընդ հովան եաւ ։
ամենայաղթ քո նըշա նին ։
Եւ ՛ի ծագէն յարեւե լէյ ։
լուսաւորեա լուսով նո րին ։
Ա՛ր յաչակոզմ աւետա կին ։
քաղեր ըզդուռն ադին դրախտին ։
Ցիշեա և զիս յորժամ դայ ցես ։
ար քայութեամբ քո հայրե նին ։
Ե՛րբայց և ես ըզցընծա լէն ։
զ՛քո առացեալ պատասխա նին ։
Ե՛ս յօր ընդիս իցես յա դին ։
՛ի հայրենիս քո առա ջին
Ա՛ր

Որ ողբալով բաղխմամբ սըր տին.
Ո՛նըդ իմոյ մայր առ խաա չին:
Յոյժամ լսէր ըզձ արաա էին.
Հեղոյր արտօսրը ցաւա գին:
Տացես և ինձ հեղուլ վաան իմ.
յորդ արտասուս նըմանն ծո վին:
Զի լըճացից զհանցանս ան ձին.
և զաղտ հոգւոյս պատմուճա նին:
Որ յահապին գոչմամբ ձայ նին.
բարբառելոյ զէլիէ լին:
Հիմունք երկրի տատանէ լին.
լերինք բարձունք սասանէ լին:
Եւ վարագոյր հին օրի նին.
վերուստ ՚ի վայր պատառէ լին:
Եւ գերեզմանըք բանայ լին.
մարմինք սըրբոցըն յառնէ լին:
Աւրեգական լոյս ջոզ սը կեաւ.
խաւարանայր միջօրէ լին:
Նոյն լուսինն օրինա կին.
փոխիսխ լով յարեան գու նին:
Գանդի ըզ աւրդ իւրեանց տե սին.
մերկ ՚ի խաչին չհանդուրժէ լին:

Որ փոխանակ բանակա նին ։
անքան տարերքըն սարսե լին ։
Եւդ ընդ վխնայն որ շարժե լին ։
շարժեա գանշարժ սիրտս'ի քարին ։
Ընդ մեռելոյն որ կանգնե լին ։
կանգնեա զմեղաք մեռեալ հո գիս ։
Ընդ պատառիլ վարագոյ րին ։
վասըն պարտեայն ադամայ լին ։
Զիմ պատառեա զնոսրիթ ի հարին ։
չըն ջեա ըզդիր մեղացս ան ձին ։
Ընդ խաւարիլ լուսատո րին ։
հերքեա յինէն զդունդ խաւա րին ։
Ընդ լուսանալ յիննեռոյ դին ։
լուսաւորեա զիս վերըս տին ։
Ընդ մերկանալ քո'ի փայ տին ։
ընդ մերկութեանն նախաստեղ ծին ։
Զիս ծածկեայես փառաւոք քոյ լին ։
յաւուր մեծի հրապարա կին ։
Որ փոխանակ խաչահանո ՀԱց ։
տանըն լքեալ հրէից ազ գին ։
Պղծութիւր աւս հայր յեր կին ։
թաղուլ ըզմեղսն որ գործե ցին ։

Ինձ որ հոգւով հաճատաց ցեալ.
Երկը լրացեալ քեղ միա ծին:
Թող ղեմ ղ յանցանս որ գործե ցի.
Մի՛ յիշեցին ժեղ.քն առա չին:
Որ յետ լքնլոյ գրե լոց բա նին.
Աճանդեցեր առ հայր գիտ.
Տիպաճ հարեալ զինաճո րին:
Աղքւր բըղխեաց ՚ի ձբ կո դէդ:
Ջուրն ՚ի լոճայուճն աճաղա նին.
արիւնն յարբուսմըն խորհըր դին.
Ձ ասըն վերայըն կողաճ նին.
որով մեղաճ մարդն առա չին:
Ջիս որ յախտէ ծընեալ մար մին.
և՛ ի հոգոյ զանգեալ ա րիւն:
Ջոր մաքրեցեր ցօղով կո ղին.
և ես դարձեալ ՚ինոյն կըր կին:
Մի՛ թողուցուս կալ ՚ինը մին.
այլ լքճացես զիս վերըս ժին:
Թէ ոչ պարգևքըն շնորհես ցին.
այլ արտասուօք առոգես ցին:
Բաց ըզբերան իմ վքտա կին.
.քո սուրբ արեան կողահո սին:
Որ

Ո

Կենաց բաշ խօղ յամենայ
Ինձ պարգեւեա զքեզ ձիր շնոր
արդար և սուրբ աշակերտ
Ընդ յովսեփայ արեմա
մահկանացուաց և անմա
Ընդ պարգևի չէ արարա
՛ի պարգևի խընդրեալ մա
Ջ անանց պարգևդ՝ այցաւո
արդարութեամբ պատուհիրա
Եւ կարուսի զանմահ բա
Ջիս որ մեղաք մեռայ կըր
զմահու հատեր ղ չկըրա վեր
Յանմահութիւն զնա փոխե
զոր ընկալար մահ ՛ի մեր
Ող ՛ի մահու քո անմա
սէր անարատ անապա
Ջ քաղցրասցի համ քաժա
և զմայլեցայց ՛ի սուրբ հո
Ջի ես սրբից զուրախա
որ զմօրն ինքեան ձըգե զքս
Ողպէս տըղայ ստընդ հայ

Որ պատեցար սուրբդ կըտա ՀՕ.ք.
եդար ՚ի նոր գերեզմա՛ն նին։
Չիս մի՛ թողուր նըման լե նիլ.
որք իջանեն ՚ի գուբք ներ քին։
Ահյլ մեռուսցես զանձն իմ ախտին.
կենդանացո՛ երկնաւո՛ր րին։
Ահ ՚ի խորհուրդ ծք զքմըե սին.
անուշահոտ մանքուր խըն կին։
Որ ՚ի դասուց հոգեղե նաց.
ահիւ պատուիս յիմանա լին։
Նոյն պահեցար ՚ի զինուո՛ր րաց.
պահպան անքուն իսրայէ լին։
Չիս պահպանեա՛ աչով քոյ լին.
և յանձն արա ծք հրեշտա կին։
Գտնել ամբողջ ՚ի գիշե րին.
յաներևոյթ պատերազ մին։
Որ կընքեցար դու մատա նեաւ.
դասուք լուծեալ քահանայ լին։
Գանձըդ կենաց անմահու թեան.
ծածկեալ եդար ՚ի սիրտ երկ րի։
Ըզդրունս մըտից ըզգայուքի եանց.
յորս է բարւոյ մուտ և ջու րին։

Ցայտ
Կին . որ յեւայն ողջէն կըլլ
Ցեր . Ինչ մերձենալ ոչ ներե
Նին . մարխամու մադդաղէ
Պեն . Որ յայտնեցար ՚ի պարտի
Տին . որպէս գհոդիս որ ՚ի քան
Տին . Նրբակեսցես գնա վերըս
Մին . ախտիւ մեղաց որ ՚ի մար
Մին . Չիս որ կապեայ իմ թըշնա
Ջին . Ընդ ջեցելոյ մեզ առա
Նիկ . Հղեալ պըտուղ և անդրա
Ծին . յարեար մարմնով քո կուսա
Նէն . Ի նոր և կոյս գերեզմա
Ջին . գձայն յարութեան փողոյ վերջ
Չիւն . Ինձ լըսել արա գհնչն
Մին . որ ՚ի վերոյ գոչէր վե
Ին . Ինչ աչեսեօք սերովբէ
Ջին . Ջերմ արտասուս տարփամամ քոյ
Տին . Հնարհեա և ինձ կաթիլ սըրտիս
Տին . արտասուեցար յաւաչօ
Լրց . Որ ՚ի կանանց իւղաբեր
Նին . Կընքեա խաչիդ քո նըշա
Բին . և հաստատեա յիս ըզքա

Յայտնեաց և ինձ յուշ եղոյր դին ։
Մեծի վերջի առաջօ աին ։
Ի՞նչ ներեսցես յայնժամ մեր ձիլ ։
անարժանիս իմոյ ան ձին ։
Որ յարուցեան յերեկոյ ին ։
միաշաբաթի կիւրակէ ին ։
Երևեցար մետասա նին ։
փակեալ դրամբք՝ի գիշե բին ։
Ի՞նչ ըզփըչուրն զառա ջին ։
դոր կորուսար մե՛ք՝ի դրախ տին ։
Պարգևեցեր դարձեալ նո ցին ։
Նոքօք քնուեանըս մարդկայ ին ։
Չիս որ զհոգւոյս փակեալ ունիմ ։
դդրունս մըտից քոյոյ քա նին ։
Ի՞նչ անճառանչ խաչարայ ին ։
իքրև ըզտուն գոլով մը թին ։
Մի՛ թողուցուս յանոյս կայր կին ։
մի՛ օթակէց լինիլ չա րին ։
Ա՛յլ զառաջաստ քայ ըզըլը տին ։
փայլեա՛ի սա զլոյս արփւե նին ։
Ո՛նման աշուր կիւրակէ ին ։
յէմմաւուսայ ճանապար հին ։

Կղէ

Ձիս. ՈՐՔ ԱՀ ՏԵՍԱՔ ՈՐպԷՍ ՆՈ : ՔԻՆ.
ՆՈՒՄ ԱՌԱՔ ՄԵՔ ՂԵՐԱ : ՆԻՆ.
և Ղ ԲԼԵԵԱՑԸՆ ՍՈՒՐԲ ՏԵ : ՂԻՆ :
Հ ՕՇԱՓԵԼՈՎ ՂԽՈՑՉԱԾ ԿՈ : ՂԻՆ.
ՀԹԵՐԱՀԱՀԱՏՆ ԼԹՈՒՄՅ : ԻՆ :
ՂԵՔԱՅԸ ԳԼՂՃՈՒՑՆ ԱՇԱԿԵՐ : ՏԻՆ.
ՄՐՏԵՐ ԴԱՐՁԵԱԼ ՏԷՐ ԱՌՆՈ : ՍԻՆ :
ՈՐ Ի ԽԱՉՈՒՐ ՈԼԹԵՐՈՐ : ԴԻՆ.
ՂԱՐՔԱՅՈՒԹԻՆԸՂ ՔՈ ՎԵ : ՐԻՆ :
ՅՈՐ ՈՒԽՏԵՑԵՐ ՄԵՂ ՄԻԱ : ԾԻՆ.
ԵԼ Ի ՍԸՐՏԻ ԴԸՆԵԼ ՀԵՐ : ԿԻՆ :
ՅԱՅՍՐՄ ՀՈՎՏԷՍ ՏԸՐՏՄԱԿԱ : ՆԷ.
ԻՇՄԱՄԲ ՍԻՐՈՅ ՔՈ ԵՐԿՆԱՅ : ԻՆ :
ԴԸ ՃՐՄԼԵՍՑԻ ՍԻՐՏ ԻՄ ՅԱՆ : ՁԻՆ.
ՂԾԱԾՈՒԿ ՏԵՍԻԼ ՔՈ ՔԱՂՃԱ : ԼԻՆ :
ՏԱՆՈ ԱՒ ԻՆՁ ԶԱՆՃԱՌԵ : ԼԻՆ.
ՃՐՄԼԵԱԼ ՍՐՏԻՒՔ ՎԱՐԱՆՔ : ԼԻՆ :
ՉՆՏԵՍ ԵՂԵԱԼ ՅԱՉԱՑ ՆՈ : ՃԻՆ.
Ի ՔԵԿԱՆԵԼ ՍՐՃՔՈՅ ՀԱ : ՃԻՆ :
ՏԱՆՈՀԹ ԵՏՈՒՐ ՅՈՀԹԱԱ : ՆԻՆ.
ԽՕՍԱԿՑԵԼՈՎ ՔՈ ԸՆԴ ՆՈ : ՍԻՆ :
ՂԵՂԱՊԱՆՑ ՄԻՆՉ ԵՐԹԱՅ : ԻՆ.

Զիս որ հոգւով հաւատացա ցեաւլ.
տէր ևաճ խոստովա Նիմ:
Զայնիւ գոչեմ գոյս ընդ նը ինն.
սրպէս ուսայ քանիւ նո րին:
Արժանացո յօրըն վեր ջին.
յորժամ գայցես միաւօք.քոյ ին:
Զ.քեզ տեսանել մարմնով նո վին.
ողջագուրել սիրով սըը տին:
Որ աւ ծոլուն տիքերայ ին.
ներգոծեցեր հրաշքս կըը կին:
Լըսնամք ձըկանցն ի յաւուկա նին.
ևնորատես ձուկն ի կրա կին:
Զիս որ աւետ այս երկրայ ին.
ի ծով մեղաց ընկըղմե ցին:
Վ երանելեա յանախտ քա րին.
սուրբ ուռկանաւ պատուիրա նին:
Որ երրակի սիրով քա նին.
հարցանել քով.քոյ յետ ձա շին:
Զուրախութիւնըն զերե սին.
քոյ ըչխեղեր ըզպետրո սին:
Զիս որ թէ քիւր հարցատիոր ձիմ.
քարեաց մատուռնք ծչերև ին:

Աւոդ

Ա՛ւաղ ջացո զվէրըս խոց ցին ։
և դիր ՚ի խոր զքսպեղաց նին ։
Զի խոցեցայց սիրով քոյ ին ։
քեզ ընդ զբրկել սիրտ իմ լացցին ։
Որպէս երգեաւ առաքո ղնն ։
ըղ սէր հարսին առ փեսայ ին ։
Ի՛նչ ուղղեսցես զիս ընդ նը մին ։
հետևանալ քեզ ՚ի յեր կին ։
Թ էպէտ նըմանն ինձ անհնա րին ։
բայց քեզ հընար ամենև ին ։
Որպէս միւսում աշտկե ր տին ։
սիրեցե լոյն քո ըստ ան ձին ։
Խոստանայիր բանիւ քոյ ին ։
ոչ ընդ մահու լինիլ ձե ռին ։
Ու վերլուծեալ այսբա նին ։
անմահ մընալ բանիւ նո րին ։
Կամ ի՞ կասցոյ իմ ըներձա կին ։
ի՞ կամիցիմ ըզկեալ դո րին ։
Զիմ ըզ մեռեալ հոգիս կըր կին ։
կենդանացո տէր վերըս տին ։
Ի՛նչ գալաստեամբըն քո վեր ջին ։
անմահացո զիս ընդ նը մին ։

Ինչ ընդ օդոյս իշխանու թիւն.
զօր բըռնուիծ եամբ այժմիկ ունին:
Ընկխտուվաքար խաղաղու իծ եամբ.
զինս անցուսցես հայցմամբ նո րին:
Ալ ՚ի լքըման քաւասանե կին.
սուրբ յարուիծ եան յետ պատեքին:
՚Ի ձիւծենեաց հաներ լե րին.
զքնարեալ ըզդաս մետասա նին:
Ինչ գաւետիս հօր ըզհո գին.
խոստանայիր շնարհել նո յին:
Ինչ օրհնե լով տէր ըզնո սին.
վերհամբարձար փառօք յեր կին:
Ինչ ըզքնուիծ իւնըս մարդկայ ին.
զոր չարն արար անդընդոյ ին:
Ինարձրացուցեր գիր ՚ի վե րոյ.
քան ըզքնուիծ իւնըս հրեղ նին:
Կերտար յաչմէ քում ծրնո ղին.
ըստ կանխատես մարգարէ ին:
Երկրպագե ալ յանմարմնա կան.
զօրացն ընդ հօր և ընդ հո գին:
Ինչ զեռ անշարժս առ ՚ի քա րին.
վերառեր ընդ քեզ յեր կին:

Զնե

Ջնե խեալ անդամն այս երկրայինս.
յոդեա՛ ի գլուխըդ վերըս տինս:
Թէ և վերջին յաժենայ նինս.
իբրև ոտից գարշապա րինս.
Սակայն՝ ի թիւս սուրբ անդա մինս:
համարեցայ ես ընդ բազ մինս.
Որ յինեներեակ յոբե լի նինս:
՛ի կատարման պէնտէկոս տինս:
Աղաւթեցեր գքո սուրբ հո դինս.
՛ի վերնատունըն խորհըր դինս:
Ըստ կանխագոյն խոստման բանինս.
և աՀետեաց քոց հրաման նինս:
Ա ը խիթարել ըզտըրտմեալ թիւնս.
աշակերտացդ վերստաւս նինս:
Յորում անտես և անքնին նինս.
հընչեաց ներման հոգւոյ յուժ դինս:
Էլեայ ըզտունն յոր ներստե լինս.
մաքրիչ բոցով ծախող չա րինս:
Յորմէ պատգեաք ձեծայ լինս.
հրեղէն լեզուօք բաժանե լինս:
՛ի հաւատքուն ընտրեա լ քա նինս.
որ ցըրուեցան յաշտարա կինս:
Ջիս

Որ.ք

Մարգարէից նախ առա ջին։
Աւետեցեալ մարգարէից սին։
Յանապատէ բարբառ ձայն նին։
Եւ յովհաննու կարապետ տին։
անապական և միշտ կու սին։
Պաղատանօք աճած նին։
Հոգիդ լեցի սուրբ և քա րին։
Նայ առաջնորդ լինձ ՚ի յեր կին։
Եւ ի հաներ յինէն զհո գին։
Հոգւով հաստեա տիրակա նին։
և յօրհնեան կամակո րին։
Ձին ՚ի հնազեալ մեղայ քա գին։
որ ոչ հնազայ ամենև ին։
Եւ նորոգեա զուղի հո գին։
՚ի մարքուլիս լուն չար խորհըրդ ին։
Լինիլ սփոփիչ տը բտուս ան ձին։
որ է անծախ ՚ի պարգև ին։
Աւետեցեալ զաւստ հո գին։
յանձն իմ սիրօղ կամաբ չա րին։
Ձ ասըն մեղայս որ միշտ գոր ծին։
՚ի հեռանալ շնորհայ քոյ ին։
Ձին որ Թախծեալս եմ տրտմագ ին։

Ոնք ըզհոսանս հոգւոյդ ար բին
և ընդ հանուր մեզ արբուս յին
Աշակերտաց դերասպուս նին
սուրբք հաճեսցի անշարժ վի մին
Ինչ անօթոյ ընտրեալ քան նին
անձառե լեսցըն տեսո ղին
Ա՛ոքուր որդւոցըն զեբեե լիւ լին
օրըք՛ի վերուստ օրհնա յին
Ինչ անդրկի քոմ խոտակ ցին
Լամատիկ ի քարոզ քա նին
փիլիպպոսի զհայր հարցո ղին
բարդողեմէոս զմեզ կոչը ղին
Յակոբոսի մանկանէ նին
Լիթովմայի երկուբրե կին
Դատանձոյոդ շքեմաբո նին
Լյակոբեանըն յուդայ ին
Ինչ ըստ անուշան եղբօր քոյ լին
արդար անուն ուշակեր տին
Ինօթանոյ սրբոյ զոր ընտրե յին
սարկաւագաց վերքու հո տին
Որոց նախկին պատուց դա սին
պըտակ անուննէ ընդ նո ուին

Ինչ

Եհ.քում ընտրեալ եօթանասն ինն։
աշակերտաց քարոզ քա նին։
Եհ որք նոյոյն հետևե ցին։
յիւրոքանչիւր ժամանա կին։
Հոյրապետաց հանուրց տզ գին։
վարդապետաց ուրիշ քա նին։
Որք ըզքեզ որդի հօր միա ծին։
խոստովանիլ մեզ ուսուս ցին։
Պատասխանի սուրբ խորհըր դին։
ինձնեակ դասուց յիկևզե ցին։
Համանմանեաց վերնագու նին։
փառատրողացն ածայ լին։
Նաև նոցունց որք են յեր կին։
Հոյցմամբ վեհից ոգորմեա լինձ։
Որք և վասն իմ քեզ պաղատ տին։
անտես չառնել դգործըս ձե ռին։
Մարտիրոսօքն անթիւս ան ձին։
որք վասըն քո զարիւնս հե ղին։
Ցուր լինձ արտօսրը ցաշտ գին։
հեղուլ վտխան արեան նո ցին։
Ի վերկայն սուրբ առա ջին։
ստեփաննոսի զքեզ տես ղին։

Մ լինչ

Մինչ՛ի վերկայն բնաւից վեր չին.
որ՛ք՝ի նեւնէն կատարես ցին:
Զարչարանօք ամենայ նին.
՛ի տանջանաց փրկեա՛ չա րին:
Եւ կամաւոր մահուամբ նո ցին.
՛ի մահուանէ անվախճա նին:
Խաչար քանտիւք արդե լա նին.
լուսաւորեա՛ զխաւարս ան ձին:
Եւ կուրծրելի եամբ աչաց նո ցին.
յաչքս հոգւոյս փայլեա զար փին:
Հատամամբ ունկանց լսատրա նին.
զիմըս քացցես.քոյոյ ձայ նին:
Եւ ծայրակտուր փողոց օ ղին.
յոգիս քուրեա՛ զհոտ անմա հին:
Կըտրեալ լեզուօք սըրբաբեա նիցն.
զիմն արատեա՛ քանիւ.քոյ ին:
Եւ ստամանց քաղմամբն յուժգին.
քաց ըզքեզ բանս առնուլ զհո գին:
Հատմամբ ուսոցն երկուց ձե ուին.
զիմն արձակեա՛ միշտ՛ի քա րին:
Եւ կոտրմամբ մատանց նո ցին.
զիմ գըրեսցես անուն յեր կին:

Հերձ

Ընդ ստատակաց տուր երկար [illegible]
Ընդ նետս ձիգն որ առ նո սին
Ընդ քաղցանհնար տանջմանն նոցին
Ընդ քաղցանհնար տանջմանն նոցին
Ընդ քաղցանհնար տանջմանն նոց

Ինչ ընդ գեղոյ գեղտիա նին։
զիմ ճրմլեսցես սիրտս առ քա րին։
Ընդ եւսացուսմըն կապտ րին։
զոր՛ի քեզ անան արկանէ ին։
Հինչո գեւանդ բոցոյ ախ տին։
և եւսացո՛ յիս ըզհո գին։
Ընդ սպառնալեաց խըստագու նին։
զոր առ ո՛չ ինչ համարէ ին։
Դ սպառնալեաց փըրկեա՛ չա րին։
և դարձուացես ՛ի գլուխ նո րին։
Ինչ ընդ խոստման անցաւո րին։
յորոյ՛ի քաց հրաժարէ ին։
Մր ի մատնեցայց ես պատրո ղին։
խաբէլ սիրով հիւթանիւ թին։
կախաղանօք սըրբացու ո տին։
զընթացաս ուղղեա առ.քեզ յերկին։
Ինչ կապանօք ծանր երկա թին։
թեթևացո՛ զհոգս երկրոյ ին։
Ընդ շքղթայից պատանո ցին։
զիս կապեսցես սիրով.քոյ ին։
Ինչ ընդ կոչեղս որ յոլո .քին։
զիս ՛ի կապից խըզեա՛ չա րին։

Ոնք վասըն քո ընդ հուր ան յին ։
Ու ընդ եռանդըն կալծայ լին ։
Հիչ ըզհուր մեղայ ախ տին ։
ԵՒը զվառումըն գեհե նին ։
Ինչ ծովահերձ սառմամբ ցըր տին ։
որում նոքա համբերե յին ։
Ջիւր ըզպաղեալ սիրտս առ բարին ։
Չեւռ սիրով ՚ծծայ լին ։
Ոնք վասըն քոյ ողբեմ լին ։
ըզչար գազանն յուտել զմար մին ։
Ջիս ՚ի ժանեաց փըրկեա չա րին ։
Ու յեղչերս միեղչերս էին ։
Ընդ բազմօրեայ քաղցի նո ցին ։
տուր ինձ ըզհայ քո երկնայ լին ։
Ինչ ընդ պատքումըն ծարա էին ։
գանապտական աղքուր կո ղին ։
Ընդ օձաբնակ խաչար գը բին ։
յոր լուսատուն էր իմ ան ձին ։
Հմն զես ՚ի գբոյ տառապա նայ ։
տրտմուտ կաչոյ հայցմամբ նո րին ։
Ինչ գիտնչ ասեմ զի ոչ լը ը էին ։
լեզուաչ մարդկան տան ջանք նոցին ։

Ոնք

Որք այժմ առ քեզ ծածկել պահին ։
և անդ յայտնի հատուցա Նին ։
Որոց առաջիւք զանազան Նին ։
քառաբեա ըզ ցաւս իմոյ ան ձին ։
Զ մարմնոյ ցնծագուցս և ըզմբ տաց ։
և զխորհըրդոց զդործոց զքա Նին ։
Եւ ըստ հատման գըլխոց Նո ցին ։
ոյով գըլխոյդ անդ ամք շէ Նին ։
Զիս յարմարեա տէր ընդ Նո սին ։
առնուլ զաճումն ընդ քոյը յին ։
Ճըգնաժողովքն յանապատ տին ։
Ի հանդուցոց կենաց ձոյ Նին ։
Տնէր ինձ Քրիստոս զտէր աշխարհին ։
վառիլ սիրով քո երկնայ ին ։
Եւ ըստ ձեզ ըստ աշխար հին ։
Եւ ի քարձունսն ոստով խա չին ։
Եւ ըզ ընկերացս իմ ուղղեա զո ղին ։
Պաղատանօք սիրոյն անտե տին ։
Հեղինակիւ տուրըք երա Նին ։
Եւ ոչ այլ Նովաւ յայտ կարգ ե կին ։
Որ չեւ յայժմոյս հաղ ըք լե Նին ։

Ջ անասգանեալ վարուք նո յինն
և ծաղիկ բանգ քեզ ընծայ ինն
Հնուհեա փոխիլ անբերս ան ձինն
ըստ պըտղաբեր քոյոյ տըն կինն
Ոյիք զաղօթ իցն ըզնորհս ա ռինն
և զարտասուաց յորդ վըտա կինն
Ղըզեա և զիս հայցմամբ նո յինն
լիր և հեզգամ ի նոյն քա րինն
Ինձ ոյք պահօքըն մեռուռ յինն
զախտըս մարմնոյ սկըզբնա չա րինն
Տուր ինձ նաքօք առ ցանկա լինն
ստանձն ըզկիրս որսալ նինն
Ոյիք խորհըրդով քըն յաղթե յինն
պատրնկական պատերազ մինն
Տուր յաղթուիմ ծուլիս ան ձինն
զոյն լըրման գործոց չա րինն
Ինձ ոյք ի խուն փոքրու նիւ թինն
ագահուիմ եանըն տիրե յինն
Տուր ինձ յաղթել անիրա ջինն
և շատանալ բաշակա նինն
Կ ա չ եղե լով քըն յորիւ թինն
ընդ ձանձրուիմ իւն միչօրէ ինն

Ընդ

Աղիտացո զՀեղգես առ քա րին.
Եւ զերանգօղս առ վատճա րին:
Որք քարկուճեանըն յաղթե ցին.
Եւ զտըրտմուճիւնըն սանձե ցին:
Նոքօք սանձեա տէր զերկո սին.
Մինչ տարտապարտ առիս շար ժին:
Ինձ որք հրապարտ փառսամո լին.
Յաղթօղ գըտան յասպարի գին:
Զիս փրկեսցես հայցմամբ նո ցին.
Յաջակողմեան մեռնամար տին:
Որք գերազանց պատուճիրա նին.
Քան ըզքնուճիւնս ժուժկալե ցին:
Տուր ինձ գոնէ քաւնալ.քոյ լին.
Քաղցըր լըծով ղեթելի և քե ռին:
Ինչ լիցէ պէտ ուչ ընդ առա ջին.
Ճանապարհորդս որ ՚իյեր կին:
Ոակայն վերջնոյն եղէ վեր ջին.
Հետեւեալով հետոց նո ցին:
Ինչ լիցէ վեհիցն օրհնա նին.
Չեմ արժանի հօր.քո յար կին:
Երժանացո յոյժ խոնար հին.
Քան ըզքնաճիյ լիցերևս յե տին:

Ա՛ի քայն՝ ի թի իւ օդեայ դա սին.
կայծ ևզիս յաչակող ոին:
Իւ լքսեցո ըզ ցընծա լին.
գերանաւէտ ձայնըն քոյ ին:
Յորժամ դըրեալքըն կառա րին.
որ զայնմ աւուր մեզ պատմե ցին:
Ա՛ արպարէից քանքըն յալ գին.
առաքե լոցըն վըճա րին:
Յորժամ տարեւլքըն դըղը դին.
հաստատու թիւնքըն սասա նին:
Իբր ըզծովու կոհակ.ք կու տին.
՛ի յեռանդեանըն կամ ք սայ ին:
Լայնատարած դողոյ գե տին.
՛ի լթանձրու թիճ ցոյ հիմանց շար ժին:
Ա՛ի ըզմիոյ հետ խաւխա նին.
կատեալ.ք յերկու ցըն տատա նին:
Լերինք հիմամբ.ք զարհու րին.
և յուժգնակի քամամբ լթըն դին:
Կարծը ր քնու լթիւնք վիմաց հա լին.
և ամենայն նիւթ.ք հըրդե հին:
Ա՛ ինչ դեւոք հրեղէնք յորդահո սին.
իբր ըզհեղեղ ջուց ծաւա լին:

Հոդ

Հոգմով հանդերձ սաստիկ հընչէն ։
և միգախառըն մըրըը ։
Խըլճնահայեաց դիմօք վա ։
և սէիափանցիկ վայրաքե ։
Իբր ըզտերև մի բորբո ։
քնուլիւնք ամէն հողեղէ ։
Իըւրուք լերամք հալեա ։
և դաշտաձև սլաքարն լե ։
Ծովու ալիքըն ցամա ։
և կենդանիք նորա նուճա ։
Յորժամ բարբառըք նըճա ։
փողըն գոչէ գաբրիէ ։
Յանկարծակի մէջ գիշե ։
՚ի յերկարծ ժամանա ։
Յորժամ հոգիքըն սրւաս ։
ուր ամբարեալք այժմիկ պա ։
Գան միանան ընդ նոյն մար ։
ոք յաղամայ և անդ լե ։
Մինչ դերեզմանք մարդկան բանին ։
փրտուալ մարմինքըն նորո ։
Ե՛ւ որ կերեալ ձրկանց ծո ։
և որ գազանքն ՚ի ցամա ։

Ջան

Քանզի տարերք ամենեք . քին .
առնուն յաճանդ ըզմեր մար մին :
Հաճ անկորուստ պահեն զնո սին .
զի հնազանդին քում հրամա նին :
Հաճ ի լըսել ահեղ ձայ նին .
ած որդւոյդ կենսաբաշ խին :
Զխրատքանչիւր պահեստ մար մին .
բերեն յառաջ ըստ զազա րին :
Ինոյն բնուի դարձեալ խառնին .
ըստ արուճեստաւորդ քոյոյ բա նին :
Ոչ ի յայժմուս լուծանե լին .
այլ ի յանեղծն որ ի դրախ տին :
Ոչ ծերն ի ծեր յառնէ մար մին .
և ոչ տըհաս տըղոյն ի նմին :
Ահա հաճաստար երեսնա մին .
ի չափ յառնեն նախաստեղ ծին :
Ոչ բընութիւն գոյ ախտայ ին .
և ոչ կըրկնէ նեղի մար մին :
Ահա հրեշտակաց նըման բե րին .
ըստ կանխաստաց բանից քոյ մին :
Ցորժամ նըշան քո ոչ խա չին .
որպէս փոյլակն երևեա յին :

Յարևելից ճառագայ թ ին ։
Ի չորս անկիւնս տարածա նին ։
Աւետական լոյս ներշա ղին ։
Եւ լոյս լուսնի խաւարես ցին ։
Աստեղք յերկնից թօթափես ցին ։
Եւ պօրուքի իւնքըն շարժես ցին ։
Եւ հրէական ազգըն կո ծին ։
զի տեսանեն զոր խոցե ցին ։
Մահմետականքն կորըն չին ։
որք անարգեն զնըշան խա չին ։
Երկրըպագուքըն քեզ պար ծին ։
Եւ խաչակցեալքըն քեզ կրես ցին ։
Իսկ մեղաւորքըն թափան ձին ։
որք ծուլութ ք զկեանս անցու ցին ։
Լապտերք կուսից պայծառ վա ռին ։
որք զնըն յառաջ պատրաստե ցին ։
Իսկ յիմարացըն շիջա նին ։
որք անագան գընել կնա ցին ։
Յորժամ հայր քո և ձք հո գին ։
ընդ քեզ յերկիր խոնարհես ցին ։
Հրպէս տեսեալ դանիէ լին ։
ըզկնի աւուրցն և զմիշտ ն ։

Ջ ։

Զի արարածք արժանաւս ցին.
յայնժամ տեսլեան երկնից անձին:
Ի վերայէ լերինդ միա ծին.
ըստ յորդանան և՛ի լե րին:
Ընդ.քեզ և զօրք վերինք հո սին.
մինչ զի թաւիւր մընայ եր կին:
Էրե շտակ.ք յաւաչ ընթանայ ցեն.
Էրե շտակապետ.ք պարունա կին:
Սուրբ զօրութ ճայըն դաս կար գին.
և պետաւ-թ ճայըն գումա րին:
Իշխանութ ն.քըն զարհու րին.
և տէրութ ն.քըն սարսա փին:
Սերովբէ.քըն թ-և աս.քօ զին.
և՛ի խոնարհ ըզդէմն ու նին:
Խ.քերովբէ.ք աթոռ կար գին.
զի զթապատ.ճառդ ընդունի ցին:
Իսկ թ-ադաշ.ճառդ՝ի վեռ քեմ բին.
ընդստի յաշխ ու դատարա նին:
Զի հայր չդատէ զոք երկրա ծին.
այլ.քեզ միայն ետ միա ծին,
Հովուիդ հանդէպ գան ժողո վին.
հօտից ընման ազգ.ք երկրա ծին:

Օդիքն.

Օդի՛ք յայլեայսըդ կարգես ցին ։
Յուլքն ՚ի ձախմէ քումմէ դա սին ։
Ընդ թագաւորքըն չերև ին ։
և ոչ իշխանքըն պատուես ցին ։
Ո՛չ մեծամիտք հըպարտասս ցին ։
և ոչ հըզօրքըն պարծես ցին ։
Զի միայնակ միայն լի նին ։
առանց զօրու զոր այժմ ու նին ։
Ի՛ տեսանեն զոր ոչ տե սին ։
և ճանաչեն թէ ստուեր էին ։
Աղքատք հոգւով թագաւո րին ։
և քարեգործքըն մեծաս ցին ։
Ի՛ պղծուլք կենաց հայիւ ց ցին ։
և մեծատունք ունայնաս ցին ։
Լեզուք ճարտարք անդ համրասցին ։
և հայհոյիչքըն կարկես ցին ։
Զի ոչ ունին զպատասխա նին ։
առ քումմ յարդար դատաստա նին ։
Ընդ կարկամիցըն ձեռք կա պին ։
որ ՚ի յաղքատս ոչ արձա կին ։
՚ի բէն լեսեն բզտոսկա լին ։
՚ի հուրն երթայք յաւիտե նին ։
Ընդ

Անդգաստ երկոցաց կրճխդք դը նին.
որչափ դերկեացըն պահան ջին.
Եթ՛ ի գողոց դողանք խընդ րին.
դատնալ՛ ի տեսոս ուստի ա ռին.
Եթե լիասուր և մերկ լե նին.
հատուցանե լուչ ունի ցին.
Զդործ ըս քարեց փոխան առնուն.
Թէ ուչ ըզկնորհս աճապա նին.
Անդ և սպանօղքըն պատժես ցին.
անպարտ արեանցըն զոր հե ղին.
Եթ՛ բորբոքեալքն ՛ի քոց ախ տին.
պատնիկքն անշէջ հըրով տան ջին.
Անդ ծոմ գաղտնի՛ք յայտ նին.
զոր ՛ի ծածուկ աստ գործե ցին.
Ո՛ւ առաջին և հօր քոյ լին.
և հրեշտակացն ամենայ նին.
Ա՛յսպէս որք աստ խոստովա նին.
լինին ծածկեալք և ուչ յայ շին.
Եթ՛ որ զամօթ կրեն առ ժին.
ուչ պատկառին յայնմ ատե նին.
Ասէ ՛ի մարմին սերմանե ցին.
հընձեն զորոմըն հրոյ լուց կին.
Եթ՛

Ինչ ոչ քո յոգիս պըտղաբեր ըլին.
առնուն զօրայն առաք հաս կլին:
Որք յերգարանս պինեաշ լըվ անին.
և պոգշտեալ ծաղու լըց ցին:
Լան և ողբան ՚ի պեհ հե նին.
և ատամամբ.քըն կափկա վին:
Որք զորովայնըն պոշաե ցին.
և պամօթոյըն պոտուե ցին:
Յ սոմահական հայէդ սո վին.
պէհնուն պամօթն յաշխատե նին:
Որոց պըղծեալ են անկո ղին.
և պոգշտեալ առ յանկա լին:
Ի կայծականց վերայ նիր հին.
այքուն ողոգայըն կեր լե նին:
Որք ՚ի կըշիռ տուրևտ ռին.
վաճառականքըն խաբե ցին:
Յարդարամէտ քո կըշռ ռին.
բազմապատիկ պահանջես ցին:
Որք յաշխարհի գործ արուես տին.
՚ի յերկաթոյ կամ արծա թին:
Ինչ կամ յոյլ ինչ նիւթեղն նին.
զտեարըս նիւթոյըն նենգե ցին:

Հատուցանեն անդրէն նո ցին ։
Նի՛ր քո արդար դատաստա նին ։
Ոչ թէ ըզխուժըն զոր ա ռին ։
այլ թէ զքաւիս աստ գործե ցին ։
Ոյք դատաւորք են երկրայ ին ։
և ոչ զաղքատս ուղիղ դա տին ։
Ի յանաչառ քո աստե նին ։
յանդ իմանե աչք կըշտամ բ ին ։
Որ տէրութի՛ն յաշխարհս ու նին ։
իշխան քաղմաց կամ նըշա ձին ։
Ինչ դատնագոյն սը րտիւ՛ք լե նին ։
ատ հնազանդե ալքս հրամա նին ։
Քո՛ քաղցրութի՛ւնդ աւե՛նև ին ։
Ի դատնութի՛ւն փոխի նո ցին ։
Ի յերեսաց քոց որո շին ։
և ի յանել քանտ արկա նին ։
Որ ընդ վա՛քու ինչ պատճա ռին ։
հատին զանդամ՛ք ստեղծ՛ա ծին ։
Ինչ կամ սպանին բռնութ վին ։
զոր ոչ օրէնք՛ քո դատե ցին ։
Պահանչեսցես զարուն նո ցին ։
և ըզհատեալ մասն անդա վին ։
Ինչ

Որ
յանձինս իւրեանց ընդունին։ ցին։
Ըզ չափ մեղացն որով ստե ցին։
յոգեն ստուգէ առ ընկե րին։
Որք բամբասանս ընդ նախան ձին։
դատարկ բանից ըստ հրամա նին։
Վանզն համար տալ խընդրես ցին։
և՛ ի գեհեանըն սատա կին։
Ելեալք նոցա հրով տոչո րին։
և՛ ի կիշոյըս դատըս լեն։
Խո որք յերդմունըս յանդըգ նին։
Նայհոյուիթ առ քեզ հո սին։
Որոց իժից ժանուք լեզո ջին։
Ըզ ժողովրդիդ իւրեանց տիս։
Բայն ժամ՝ ի քէն ոչ ընկալ ցին։
և ոչ լծոյսն յանցաւո րին։
Որք սխալակալք են՝ ի սըր տին։
և ըստ չարեացըն տուժես ցին։
Խաղանիք նոցա յանդիման նին։
դաշառականեն գանժիլ հո գին։
Որք ներնաւորք վիճեանց լե նին։
մատնես՝ ի մահն յաջիտե նին։
Խո իբրև ոչ տալ ուն ցին։

Որք ոչ ես այժմ երա Նին.
և չարք եղեալ բարի կո չին:
Յիեղերաց ծանակ լի Նին.
Մինչ մերկանայ մարդըն ներ քին:
Դարձեալ որք ինձ համեմա տին.
և կոյր աչօք լոյս անուշա Նին:
Մ Ինչ խաչարին գործքըն յայտ Նին.
Ո՛ի կոչողացըն նախատ տին:
Որք յերկիւղէ ինչ մարդկայ ին.
Կամ ընդ փառաց անցաւծ րին:
Չառ քեզ հաշտատն յոր մըկըր տին.
Փոխանակեն ընդ խաչա րին:
Հոր առաջի և հրեշտա կայ.
յուրաստ լինիս վասըն նո յին:
Յանհաւատից դասըն կար գին.
Ոտից անշէջ հուրն է քա ժին:
Որք ի խորհուրդ քո երկնայ ին.
Ուեալ մեղօք հոգւով մեր ձին:
Ընդ ածասպանսըն կարգես յին.
Կայսրափայ և աննայ ին:
Հիւծ ամենայն ոյք յայնմ ծուր.
անտապաշխար մեղօք լի Նին:

Իբրաքանչիւր ոք զարժա նին.
առեալն ՚ի քէն չափով յան յին:
Նաև բարւոյ կողման մա սին.
պարգեւք բարեաց ՚ի քէն տա ցին:
Ըստ հաճատոյն և ըստ դոր ծոց.
և ըստ շնորհացն աճագա նին:
Նախ առաքեալքըն զո դա սին.
յերկոսեսան սիթոզ նըս տին:
Ջ երկոսեսան ազգըն դա տին.
մեղուցեալոյ խրայէ լին:
Անդ մարգարէքըն յարդա րին.
երամ երամ դասաւո րին:
Որք զայնմ աշուր մեզ պատմե ցին.
յառաջագոյն զոր լինչ լի նին:
Անդ նախաստեղծքըն հիաս ցին.
և նահապետքն ըսքանչաս ցին:
Ջ այնքան տեսչ զազգ մարդկային.
որ ՚ի յինքեանց յառաջ ե կին:
Անդ և հովիւքըն քաջ սպար ծին.
և զբարեբոնն ընդունի ցին:
Իսկ հեղգացեալքըն տուժես կին.
որք ՚ի գայլոյն ծչ պահե ցին:

Անդ մարտիրոսքըն պըսա կին.
որք և մարտեան ըստ օրի նին.
Կոյսքըն մաքուր լի ագիւ պըճ նին.
որք փեսայիդ ըսպասե ցին.
Երե գառան նըմանե ծա գին.
փայլեն հանգոյն արուսե կին.
Գէս պէս փառօք զանազա նին.
ըստ աստեղացն որ ՚ի յեր կին.
Իւրաքանչիւր արդար մա սին.
ասպեն ՚ի քէն զոր գործե ցին.
Ամուսնացեալքն ըստ օրի նին.
և ճրագնաճարքըն որք առան ձին.
Իշ աւետեան որք ըստ կար գին.
գիւրոյ անձին գործեալ բա րին.
Քեզ ընծայեն իբր ըզծա ղիկ.
՚ի հոտ անոյշ և երկնայ լին.
Ումըն զաղօթ ըն սուրբ սըր տին.
և զարտասուան որ միշտ հե ղին.
Այլ ոն ըզսէրն ածայ լին.
և որ յեղբարն է ըստ ան ձին.
Ոն ըզ հրսկումըն գիշե րին.
և ըզկանխաւն առաջ օ տին.

Ո՞ն ըզպահոյն ըզպընդու թիւն.
ըզկերակրին և ըզ լեզո ին.
Ո՞րն զառաստ տուրս աղ.քա տին.
զոր ընդունիս ձեռամբ նո րին:
Ո՞ն ըզթաժակրն յուրտ ջը րին.
զոր ասացեր թէ չկորըն չին:
Ո՞ն ըզխընդալն ընդ խընդա լին.
և զտրտասուէրն ընդ արտասո ին:
Ա՛յլ ո՞ն ըզտեսըն հիւանդ դին.
և զհետևեալն որ՛ի բան տին:
Ո՞րինն ըզծածկոյթ լինիլ մեր կին.
և զհովանի յարկ տրնան կին:
Ա՛յլ ո՞ն ըզ հայր լինիլն որ բին.
և խնամ ածել զթ ով զայ րին:
Ո՞նանք զ յաղթե լըն խորհըր դին.
այնմ որ շարժէն ըզ բոյ ախ տին:
Ա՛յլք ըզ վակե ըն զգայարա նին.
ըզ պատուհանսն ընդ էմ չա րին:
Ո՞ն ըզ պարկե շտ ամուսնու թ շ.
ո՞րն զամբիծ ըզ կոյս հո գին:
Ո՞րն զարիւնըն պանծա լին.
և զչարչարանսն որ՛ի մար տին:

Ո՞րինն

Ո՛ր ինն ըզնեբոզ լինիլ սըր տին ։
Ի՛ բարկուԹեան ժամանա կին ։
Եւ Թըշնամոյն առնել զքա րին ։
վասըն քոյոյ սուրբ հրամա նին ։
Ասայց ես Թափուրս յամենայ նին ։
Աճամեծաց ևնըճա զին ։
Զ՚ինչ տայ յայնժամ քեզ ընդ բազմին ։
բարեաց աղքատս ամենև ին ։
Զի յայսցանէ զոր ասա ցի ։
զոր յընտրեցոց քեզ ընծայ ին ։
Զունիմ մի մանն ՚ի բոլո րին ։
այլ եմ ունակ հակառա կին ։
Ո՛ւ ման այսորիկ նոցա տա ցին ։
վարձս ըստ գործոց դանագա նին ։
Ինչ ես զքրիստ ամենև ին ։
յառաջադիր քո պարգև ին ։
Ելդ ՚ի յաղերս քանիչ խո սիմ ։
կամեցողիդ բարեաց վան խմ ։
Զիս վոսկոխեա այժմ ՚ի բա րին ։
զի մի անվոխս մատնիմ չա րին ։
Աղաչանօք ընտրեալ հո տին ։
որ ք յայնկողմն քո դա սին ։
՚ի

Ի յարեւելէ սըրբոյ նախ կին.
Վինչ ի արդար մարդըն վեր չին:
Նահապետաց՝ մարգարէ իշ.
Նախ քան զօրհնան և յօրի նին:
Առաքելոց նորոյ կտա կին.
ԵՒ այք նովաւ հաճատա ցին:
Ի յարձակել մահու զհո գին
ԵՒ՛ ի կապել քո վերըս տին:
Ողորմեացիս ինձ յերկո սին.
զի քաղցրագոյնք երևես ցին:
Ի լսես զոտ տէր ընդ նո սին.
զերանաւէտ քարբառ քոյ լին:
Ի կայ քօրհնեալք հօր իմ վերին.
Ժառանգեցէք զանճառ քա րին:
Ի ոչ միայն իմոմն ան ձին.
այլ և իմոցն այս եղի ցին:
Նախնի ծնողաց հարցն առա չին.
այժմու եզբարցս և որք լե նին:
Ի այք քարի մտան ինձ ցու ցին.
և անարդիս պատիճ ե դին:
Հատո նոցս զպարտըս վար ձին.
իբր արժանոյ Թէ արա րին:

Նա ձէ միայն որք սիրե ցին ։
այլ ողորմեաց և ատտո ղին ։
Ահ թ ըշնամեացն լմոյ ան ձին ։
թ ողցես զ յանցանս առ իս պարտին ։
Էանուրդ ծնե լոցն աշ ազա նին ։
որք այժմ ՚ի քեզ հաշ ատա ցին ։
Անծանօթ ից և ծանօ թ ին ։
ողորմեացիս յայնմ ատե նին ։
Ահ ինձ շնորհեա տէր ընդ նո սին ։
յօթ և անաց հօր քո վե րին ։
թ էպէտ և ձէ առ առա ջին ։
այլ հուսկ յետոյ վերչնոցն յե տին ։
Ահ որք ՚ի քանս ձծոյ յին ։
զոր շնորհեցեր իմոմս ան ձին ։
՚ի յերնթ ե ունուէն աշխատե ց ցին ։
և յաղօթ ե լքն տաժա նին ։
Շնորհեա նոցա զաղօթ ե լին ։
հատո ըզվարձս աշխատո ղին ։
Լոյս տուր աչացն որք նայե ցին ։
մաքրեա զլեզուն որք վերծա նին ։
Նա և ձե ռամբ մակտզրո ղին ։
և ուղղասէր վոխարկո ղին ։

Աւրէ

Այլև գոյիւք ըստացո ղնն.
Մաստն.ք քարեաց ՚ի.քէն տա ցին։
Եւ աննախանձ վախտգո ղնն.
Եւ ջերմեռանդ ընդծերցո ղնն։
Եւ՚ս՚ի բերան քան առո ղնն.
Լը ցցես սովաւ զեղձըս սըր տին։
Այլ թէ և յախտ ո.ք շարժես ցին.
պարսաւադէտ քանիս լե նին։
Ոը ծչ յինէն յառաջ ե կին.
այլ յաննախանձ.քո պարգև ին։
Մ՚ի համարիր զմեղըս նո ցին.
այլ մաքրեացես զախտըն սըր տին։
Քաջ իմանալ զնմաստ քա նին.
որ ամբարեալ կան ՚ի սո սին։
Եւ որք ինև և կամ յետ իմ.
այսու բանիւ.քեզ պատա տին։
Համարեացիս միշտ ընդ նո սին.
զնս ըզներսէս մաղթել սո վին։
Եւ աւ հոգիս իմ յաւէտն դ ին.
և ՚ի մարմինս ՚ի տանալ նին։
Քարեաց ապդուն՚ի.քէն լե ցին.
Եւ ցընծացեալը.ք կայտառես ցին։

Ես մանուշանդ գիս յիշո՞ղ
Եւ թողուլթիւն ինձ խընդրո՞ղ
Քարե քարոյ ընթերցո՞ղ
Գիտես քանիցըն քըննո՞ղ
Աղերմուլթեանց պարգեւք տա՞ղ
Յառաջաբանիկ քարեաց քոյ
Ես հաճաստար գամենե
Տէր իմ յիշեա՛ յօրըն վեր
Ես քեզ ընդ հօր քումմ անծը
Անեղ անեղիք իսկակա
Ես ընդ հոգւոյդ քումմ էակ
Անճառ բըղխմանըն հայրե
Մի ոք քնուլթեանդ ձեռայ
Գի տէրուլթեանդ եւ միշտ է
Գերակատար երիցդ ան
Կատարողն արարա
Քառք եւ պատիւ եւ գոհու
Եւ բարձրադոյն իշխանու
Յանցեալըն յայժմոյս յապագայ
Եւ յանըսպառ յաւիտե

Յիշատակարան Երգոյն ըստ Մաշտոց
նոց Տէրունէական կարգացոյ

Ովհաննէս Սարկաւագ Հայոց Թոռնակն
և յաւուրսն սկըսեալ նորատ։
Բանըս գրեցաւ աղօթից կան
Երկ հազարեան տասնեքեանգեա կան։
Սկիզբն՝ ի հօրէն մեր Նախնեա կան
Վինչ՝ ի վերջին գարնան վախճան։
Ըղբան և զգործ համանգեա մայն
առնս փոխեալ ի համառա կան։
Երիտուն հոգւոց խրախճանեա կան
՝ի քանս և յիրըս զանեա դան։
Ընդ այ դէմ յանդի ման
Հոգսակից լոկ անձն անարժան։
Քանզի սիրոյն արարչա կան
Որ սերմանեալ ՝ի մեզ բնա կան։
Այս զարթուսյիչ ներքուստ կան
Հանդոյ յառնուն արդիւնա կան։
Զհոգին մերին ընտեմա կան
Զանգեաւն՝ ի հոգ այս նիւթա կան։

Ամ

Այ փուխրէ լոյս պարզուս կան.
Խաւարնէ՛ի գունդն անմարմնոց կան:
Չ միտս անմահքուր աշխարհս կան.
որ ըստ ծուլու աչեաց ծրփ ման:
Այ վերբերէ հրոյն նը ման.
որպէս բնութիւնն է վերնոց կան:
Չանձն ըզգածեալ և զհոգե կան.
՛ի պատճառէ լինչ տըրտմա կան,
Այ ներգործէ ուրախա կան.
՛ի թախծութեցըն հիւթա կան:
Ե՛ որք արբեալք են լիրմրոտ կան:
ըմպօք գինւոյն յիմարու Թեան.
Յուլսէ զարթինուն և զգաստա Նան;
Թէ ընթեռնուն մըտաւա կան.
Որք ես սիրոյն քաղ ձան:
պերազունի լուսոյն ցան կան.
Սորին Թևօք վերասլա Նան.
վերձին ՛ի տիպն անտեսա կան:
Ե՛ զփոքրագոյն անձըն մարդ կան.
որէ պատկեր ծառսոյա կան:
Աստանե լոյն և տիրա կան.
բնութեանն առնէ սա օրհա րան:

Ընծայարգոյնըն բարձրու թեան ։
որ՛ի յերկինից երկին քնա կան ։
Այս վայր քերէ խնամարհա կան ։
ոյնք չիւր անուն ժողովե ցան ։
Ինչ զարարիչն հանրա կան ։
որով բոլոր էակք ստեղ ծան ։
Յովսէ կոչել որդիք մարդ կան ։
Տայր ըստ շնորհն սրժանա ցան ։
Ո՛ ասն այսորիկ տաժանե ցայ ։
գերբել Յաիով ըղբանս ՛ի սմա ։
Ներսէս եղբայր գրիգորի սի ։
Հայրապետիս ազգին հայ կայ ։
Այնմ որ յոգունայ գոլ գերա կայ ։
նախ ներատելոյ յաթոռ նո րա ։
Երեանառուս լուս ծադո գին ։
և հետևօղ հետոյ նո րին ։
Հայց ես հոգւով գոլ քացա կայ ։
մարմնով չգատիմ թե մերձա կայ ։
Զի ոչ յիմոյըս խրատե ցայ ։
և ոչ յայլոյ զոր լսիցե ցայ ։
Աղիծուն թոռէ ի և թըմբե ցայ ։
և խաստուն յիմարե ցայ ։

Սոյն
Նայ։ Լեր և քաղցրամանգամ ջան
Նայ։ Ինչ ինքըն գուլ ծչ ըլլար
տայ։ որ տեսերոյց ըզտուրըն
Նայ։ Ինչ կամ քարին այն յետս
Նայ։ և ըզխաղանն անգիտս
Նայ։ Այոյց ինքն յինքեան անտեսաւ
ցեայ։ տեսօղ այլոց գոլ՝ի քաւ
կայ։ Ինչ կամ աչացս որ՝ի մեզ
Նայ։ և յիւր լուսոյն չպայծառա
Նայ։ Այլ ինքն մըրոմ տըգէղա
տայ։ որ տեսողաց ըզ լոյսըն
ցայ։ Ք անզ ի ճրագի նըմանիր
կայ։ որ քան երկինն աւե ստորա
ցայ։ Ինչ՝ի նմանէ յոյժ հեռա
ցայ։ յանգուգնական աղերս նո
ցայ։ Փոխան մեծին ես կոչէ
ցայ։ քայց ես ախտիւք մեղայ լե
կայ։ քայց մաւտախուղ մըթին չկա
ցայ։ Ինչ՝ի կայլոց հրաշիրե
ցայ։ Չի լուսատուս անուանե
ցայ։ ի՛ միչօրեայ նըսեմա
ցայ։ յոյս կարծէ ի խաւարե

Ոչնպէս և ես յոյս յարա կայ
զոյս մաղթանաց քանս լուսե ցոյ
Թէպէտ և յիս ոչ ազդե սայ
սակայն արժնոց մուքրիչ մը նայ
Ինձ մի՛ ի յոյս ոք տխտա նայ
Թէ չափաւոր քանիւէ սայ
Ինձ արտաքին կարծի սը մայ
որպէս և զերդն ափրոդի տեայ
Չի եթէ սուտն որ ձևա նայ
սովաւ այնքան գեղեցկա նայ
Քանի՞ արդեօք վայելչա նայ
ճըշմարտու Թեան քանս որ ՛ի սայ
Էանգոյն երգոյն սոզոմո նի
այնմ որ երգոց երգ անուշա նի
Որ զփեսային երկնաշո րի
ըզսէրն առ Թէ հարսին կու սի
Ինձ կամ դաշ Թեանըն սաղմո սի
այսահալած մարդարէ ի
Որ յօժմանէ սամուէ լի
Հոգւոյն երգէր ՛ի տասնա ղե
Ինձ այլ քառմացն որք են յոյտ նի
որք վարեցան չափով քա նի

Ձո

և քարեմիտ ընկերության պ։
Ի զուարճութիւն քանասի բ։
Զոր բնաւորական քանս ՚ի քար տ։
Ըստ այսմ և ես նրկարեմ ձ։
Ըղ յոգնասեռ ազգըս քա նկ։
Զ՚ասն այսօրիկ նա տայ լեզո ըկ։
ուրապայազ և ձանձրա լե։
Վ՚անզի քննութի՚ մեր է յայտ նկ։
զի և այնու միտքըն քա նկ։
Ա՚յլոց շնորհէ քանըս տա զկ։
քայց զօրաւոր և ըստ կար դկ։
Ումանց տայ քան որ ո՚չ չա փկ։
զի զարմանալ ընկերական դկ։
Ա՚յլոց խնաստ ծաղկեալ ձա ուկ։
զի Նանրական լուր օգտես ձ ցկ։
Ումանց տայ շնորհ մեկնել քա նկ։
այլ ՚ի բազումըս քաժա նկ։
Ըստ այսմ և շնորհն ո՚չ միա կկ։
և կամ տաւտան ըսկիշտ դա տկ։
Ո՚չ միայն ազգքաստ մեծըն կար ծկ։
այն որ շարժէ զորըս կա մկ։
Ո՚չ ՚ի կինքեանց այլ ՚ի հո դաւոյն։

Յորում յիշման ղես արժա նի ։
Համարեսջիք սիրով սըր տի ։
Չի Թողուլթ իւն ինձ պարգև ի ։
Յաւատաձիր տեառնէն ձը րի ։
Նաև ծնողաց մերոց քա րի ։
ոյք ՚ի ժողովն են այժմ ե րկ նի ։
Մաղթեմ յիշմամբ ազօթե լի ։
Յորտեսուէ լոյն ժամանա կի ։
Ահլև եղբարցն իմ ըստ կար դի ։
Նախ վեհապոյն առաւնըս մե ծի ։
Ապա վասլի վեհ իշխա նի ։
զօրավարին քարթագու նի ։
Ի ծնեալ նոյնոյնըն գաճա կի ։
և բովանդակ ազգատոհ մի ։
Յինէն նորոգ քանս այս լի ցի ։
պատճառ քնաճէց յիշատա կի ։
Ի մարեմայ ձրգնաճո րի ։
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկա լի ։
Ի վահրամա իւր գաճա կի ։
Հանգուցեալն առ քրիստո սի ։
Մ իշտ յիշատակ սա եղիւ ցի ։
այժմ և յաւուրն ապագայ ի ։

Թողուլ զյանցանսն որ՛ի մարմնի ։
կարգիլ՛ի դասըն հրեշտա կի ։
Նաև հանուրց ամենայ նի ։
մերձակայիցս և ոչ՛ք հե ռի ։
Որք հաճատան իմ յիսուս սի ։
տէր նամօրէն ողորմեա յի ։
Ի՛նըմա փոսրք յեկեղե ցի ։
ընդ հօր հոգւովըն ճըշմար տի ։
Յաւէտ յայժմոյս և միշտ էի ։
և յաւիտեանս յաւիտենի ։

❀

Ա՛ստուածածնայ Սիրէտանոյն ասա Աստուծոյ
Նէրսէս ։

Ջ երջանիկ տէրըդ ներ սէս ։
զքեզ ամր ընարեաց՛ի յաշխս ։
Տնօրինել հայոց հան դէս ։
զեկեղեցւոյն շնորհօք պէս ։
Իրկնաճօրոյց նըմանա պէս ։
ինըն դաստուց խորհըրդա պէս ։
Փառս առաքել երկնահան դէս ։
Տեառն ամ՛ի յիւր հօ տէս ։

Օրհնել զփրկիչն անհատաս պէս.
Ընդ հօր և հոգւոյն յոյժ միաս պէս:
Նըմին վեհի մաղթեա պէս պէս.
Զքեզ աղաչեմ ըզքեզ ներ սէս:
Նըշաստ ոչխս ես ստեփան նաս.
Մաղթեա վասն իմ միշտ առ քէս:
Որով սըրբի բարըք մարմ նոյս.
Չընչին յանցանք խաչար հս գւոյս:
Մովսէ գարթնուլ'ի խոր քըն նոյս.
Վերաբերիլ ընդ քեզ'ի լոյս:
'Ի յաղչամուղչ տըղմէ գը բոյս.
Ինձ ձեռ ընտու լինիլ և յոյս:
Խրգել ընդ քեզ զերգըս հա ճոյս.
Երրորդուլթե ստեղծչին ըզ գոյս:
Ըռտեալ անձին ծոյլ և հի քոյս.
Լեր նաճակից ընկըղմե լոյս:
Գոհաբանող լինիլ գե լոյս.
տեառն արարչին ոչ է մեր յոյս:
Ստեղծեալքըս մեք հոգանիւ թոյս.
Փառս առալքեմք առ տէր յի սուս:

Երրորդութիւն միասնաբար էին ։
Աստուածութիւն անհատաբար էին ։

Արէն Տէոն Նէրսէսէ • Ասացեալ ած
Սուրբ Երէրուքունեան։

ՊՈՍՏՈՎԱՆՈՒՄ

Աստուած ըզ հայր.
անծին անեղ և անըս կիրքն։
Խոստովանիմ ած ըզՈր դին.
անժամանակ հօր միա ծին։
Խոստովանիմ ած ըզՔո դին.
՚ի քնութենե հօր անքըն նին։
Երրեակ անձամբ երրորդութիւն.
միասնական ածու թիւն։
Մի էութիւն և մի քնու թիւն.
մի տիրական իշխանու թիւն։
Հայր է ծընօղ որդի ծը նունդ.
Հոգին ՚ինոյն ՚ի քնութե նէ։
Ո՛չ մարմնական ծնընդեան նը ման.
ըն է աննիւթ և պարզա կան։

Եր

Եւ ոչ աղքեր հոսմանն հան գոյն.
Գոլ անմարմին բըզկ խուռն հոգւոյն.
Ա՛հ քաժանել չէուրեն նէ.
բանն և հոգին աւ՛ի հօ բէ:
Ա՛հ մինն ստեղծիչ մինն արա բուծ.
և միւսն օտար պաշտօնա տար:
Որպէս կարծիքն արիւ սի.
Հեթանոսաց համախո հի:
Որ ել և էջս աստուձա նի.
քնութեանն եմոյծ հաճասա բի:
Եւ ոչ անձամբ խառնակե լով.
Երկին ՚ի մի ժողովե լով:
Ըստ որում թուէեցաւ այս սաքեր.
Հրէականին հետևո ղե:
Այլ ՚ի յերկիս լոյս գաստու ցեալ.
Երկին ՚ի մի լոյս ինա ցեալ:
Որպէս ՚ի մի ջահ ժողո վեալ.
Երկոց լուսոյըն մի ե ղեալ:
Ըստ արեգականըն հաճա՛ք մանր.
Ղնուր և ըզ լոյս և զօթա րան:
Կամ թէ զաղքիւր ըզդետ և գծով:
Այսմ օրինակ աւ քեզրե լով:
Երկոց

Երկինքն ջուր բնութիւն դո լով.
Անուշամբ անձամբ քաժանե լով:
Ինչ այս է մի ձծու թիւն.
Երից անձանց անուշանդրու թիւն:
Ամէ լոյս՝ի ջուրըս ծագե լով.
Եւ ճառագայթ ներգործե լով:
Ալիսէս և հայր յորմէ որ դի.
Հոգին ծաւալ ճառագայ թի:
Էայր է պատճառ անպատճա ռայ.
որպէսզի ծննդեամբ հոգւոյն բղխմամբ:
Չի այ չէ ին պատ ճառ.
Ինք պատճառաւ գոյից պատ ճառ:
Ալ՝չէ յառաջ հայր քան զոր դի.
և կամ որդի քան զհնո դի:
Այլ ոչ հայր միշտ յաւէ տեան.
և համագոյքն իւր յէու թեան:
Չի երէ լոյս որդին միա ռաց.
և կենարար հոգին կե նաց:
Չի աւրդ երբեմն առանց լոյս սոյ.
և անկենդան յոչ գոլ հո գւոյ:
Ալ՝չ լուտ բնութեանըն մեծ է հայր
.քան որոց սկիզբն է և պատ ճառ:

Եղբ ահչ ընբասա որք ՚ի նմա՝ նէ.
զի այս և զհայր տեկար ասէ նէ:
Ըստ պատճառին մեծ ասի հայր.
և ահչ քնուբեամբ քանզի է հայր:
Արպէս և մերըս հաւատ սար.
և ահչ ընբաղ որդի քան զհայր:
Քայց պի որդի ասի որ դին.
ահչ մարթնական և ախտայ լին:
Իբրու կարծեն կոյրքըն մք տգք.
հաւանական քըն մահմ տին:
Որք բան ասեն ըստ յօհան նու.
և յանուանէ փախչին յոր դուոյ:
Ո՛չ գիտե լով յինարքն հո գուով.
լծէ չի օտար բանն ՚ի յոր դուոյ:
Չ ի ոգ ծնուանդ է բան սրք տի.
նոյնպէս և հօր ծնուանդ է որ դի:
Լայս ՚ի լուսոյ յաւաչ քե թում.
և ահչ ընման ծնընդեան մե թում.
Բան ասեցյաւ անուն նո բին.
զի անմարմին է ծնուանդ բան նին:
Իբ զի նբին հօրէ քնու իթիւն.
անուանեցաւ որդի ու իթիւն:

Անհաս մարդկան և հրեշտա կաց։
Քանիւ անճառ անտես մը տաց։
Մ'իւյն հասճատ ուղղափա ռաց։
Երկրորդութեն էմ երթալ կաց։
Զի է անկէտ և անսահ ման։
աներթ անուր և անվախ ճան։
Ալ երբեն միշտ և է այժ մուս։
և է տասկի անքաւ դա թուս։
Ո՛չ ըսկըսեալ ւ՛չ դադա րեալ։
և սկըսելոց պատճառ ե ղեալ։
Իմանալեաց և ըզգա լեաց։
և զորս նոքօք պարուհնա կեաց։
Ո՛չ այլայլեալ ՛ի քնու թենէ։
և ո՛չ փոխեալ ՛ի տեղւո ջէ։
Զի այլայլին որք ե զա նին։
և փոփոխին այք փոխա դրին։
Այլ է նոմաւ լքցեալ եր կին։
երկիր և խորք անդընդայ ին։
Նաև ներքոյ ամենայ նին։
և արտաքոյ արար ծին։
Խնամօղ տածօղ եղակա նաց։
և՛ի չէից անպարա պայց։
էութ

Հուսալ ամենից և մերձալ Հոր։
և յուսեքէ ոչ հեռալ Հոր։
Տեսօղ մարդկան ծածուկ սր տից։
զխորհուրդս ըղձան զգուշ կըթից։
Եթէ ինքն յաչսդ հողեղէն Նից։
անտես սուրբ ամպով ծած կից։
Ա՛ի յայն մըտօք նըկարա դրից։
աղօտ նըշաղ ըստ վայլածո ձից։
Իբրև ըզհուր սըրբեցեալ լոյս։
ջինջ և մաքուր ըստ հայեք լուսոյ։
Որ սկըզբնատպին լուսոյ նը մանից։
զինքըն դիցէ դէմ յանդիման։
Նաբզնորին գեղոյն նը մանից։
յիւրըն ցուցցէ տիպ տիրա կանից։
Ա՛յլ ի քնուրթ իւնն անտանել լից։
և ոչ աղօտ միտըք ձըգ տից։
Ո՛չ մարդկային մտքըտպու Նից։
ոչ երկնայնոց սեռին վեր հից։
Զի եթէ է գոլ հաճա տամք։
բայց թէ զի՞նչէ անդ իտա Նամք։
Ա՛ի յառաջինն իմնստ փու թամք։
և յերկրորդէն յոյժ վեր ջա Նամք։

Որ քո յառաջեալն նրկրը տին ։
Եւ առ սակաւ ընդ տկարա նան ։
Ինձ որ քո չափով վերսաբեր րին ։
գեր քան զչափըն վերա նան ։
Յարտարածոյըս ծանուս ցաւ ։
ստեղծօղ սոցա թէ է ան բաւ ։
Ինչ՝ի տեսլեանցըն զանա զան ։
Թէ չի քնուԹիւն այն որ ցուս ցաւ ։
Զոմանս առ ինք կամաւ ձը գէ ։
զոր՝ի բարին գոլ ճանա չէ ։
Որպէս ճարտար արհեստա էոր ։
ընտրէ զինուԹ պատշաճա էոր ։
Չի Թէ անհաս ամենայ նի ։
Նա ամենից անցուսա լի ։
Ցանկայանէ ոչ ձեռն տրկէ լի ։
Եւ ոչ մատաղ հաղորդե լի ։
Ո՞ սան այնորիկ խոնարհի նա ։
յանհաս փառացըն գեր կայ ։
Չի մեք երցուք վարք ինչ առ նա ։
Ի յաշխարհէս ըստորա կայ ։
Ինչ այն սիրով բաղձմամբ սըր տի ։
որով հոգին սը բրեալ մարք րի ։

Աճատես այնու լի նի .
որպէս խոստումըն տէրու նի :
Արդ այսպիսի՛քս ձեծա ցան .
ընդ անեղին և միա ցան :
Ընտանեքար խօսակից ցան .
եղեալ՛ք քազմութ՛ք միա ցան :
Սակայն յորժամ խորոց վէ րին .
միտ՛ք այսպիսեաց գան՛ի ՛քըն նին :
Լի՛չ տեղ ունին ուր դադա րին .
և ո՛չ կայան ուր հանգըս տին :
Ջոր անըսկիզբն անդ անուճա նեն .
և անցանել ընա ո՛չ կա րեն :
Այլ՛ի ստորինս այսր իջա նեն .
անմահական անուն դը նեն :
Եւ ժողովեալ միագու մար .
ղո՛չ ըսկըսեալն և զանդ ա դար :
Ցաւ՛իտենից և մըշտա քար .
քանի՛ զանուն էին ա րար :
Արդ մի անձանցըն միշտ էից .
միննո՛ւ յերից այս անքա ՛ից :
Անճառ ծընունդ գերագոյ ին .
ծաճկեալն՛ի ծոց հօր իսկա կից :
էօր

Հօր իւր սահմանն անշարժ ա կան։
կընիք շարժուն և կերպա րան։
Աներևոյթ անտեսա կան։
լուս՛ի լուսոյ անմարմնա կան։
Պատկեր հօր ծչ փոփոխա կան։
այլ անփոփոխ համանըման։
Սկիզբն ըսկըզբանն արարչա կան։
աղբիւր կենացն անմահու թե։
՛ի կերպարանն իւր ըստեղ ծեալ։
զայ կամաւ հօր անդ խոնարհ եալ։
Զոր՛ի լաւէն յայնժամ տը ընեալ։
՛ի վաստիարէն այժմիկ ա ռեալ։
Ինչ աւետօքըն հրեշտա կին։
բնակիլ յարգանդ սըրբոյ կու սին։
՛Նախ՛ի հոգւոյն մանքրեալ հո գին։
հօր զօրութեանն օճ ա րա նին։
Բանն անմարմին ըստ էու թե ան։
եղև մարմին ձը շմարտու թե ան։
Զիւրըն պահեալ անյեղա ակս։
Ադամ առեալ ըստուգա ակս։
Զոր այս խառնուածն ըսքանչե լի։
ձծ ընդ մարդ քնութ֊ խառ նի։
Ո՛չ

Ո՛չ էուլթ իւնըն փուխո խի.
և ո՛չ ձևով կերպարա նի:
Ոչ աստց ժանտն և տի դէս.
Թէ ո՛չ մարմին առ իսկա պէս:
Այլ առ աչօք անց ընդ կու սին.
խաղովակի նըմանա պէս:
Կամ կաղապար հրահալե լեաց.
որ ըզբնուլթ չին ո՛չ տայ ինք եանց:
Մխայն ըզձևըս քանդա կեալ.
և ըզքանակս ենթակա ցեալ:
Եթէ ո՛չ յերկուցըն միու թիւն.
բաժանե լով յերկու բնու թիւն:
Եթէ կամ յերկուս որդի ս ըզ մին.
ըստ նեստորի չարաբաս տին:
Եթէ ո՛չ մարմին անմըտա բար.
որպէս աստցն ապօղն նար:
Թէ անհոգի իբր՛ի բա գին.
ջնակեաց ած բանն՛ի մար մին:
Արդ յայսպիսեաց փախչիմ՛ք՛ի բաց.
իբր՛ի քարբից թուննաէս տաց:
Ճետևե լով լուսոյ շաւ ղաց.
ըստ ուղղափառ վարդապե տաց:
Եթէ

Եւ՛ի յերկեամսիցն բաժա	Նեն։
Զի ոյք երկուս բնութիւնս ա սեն	։
Մերոմ բնութեանս և ոչ ո	սու։
Ո՛չ օրինակ և դոյզն	փոր։
Եւ միանայ անճառա	բար։
Խաւնի ընդ մեզ անշփոթա	բար։
Եւ ելեալ ոգոյս սրարչա	կան։
Այն որ յաւէտ անմարմնա	կան։
Թէ արարիչ բնութիւնն և	բան։
Զի չեն զարմանըք հինց	մանն։
Անպիտաբար դոյ միա	ցած։
Ի յանմարմնոց և ի մար	մնոյ։
Եւ միանան անայլայ	լած։
Զի թէ ստքա են ասա	րած։
Ի՛ մի բնութիւնըս ժողո	վին։
Պրպէս հոդի մեր և մար	մին։
Ըստ խառնմանն անճառե	լոյ։
Ինչ ասեմք բնութիւն այ	ստա։ ✠
Եղև որդի ատ՛ի մծ	րէ։
Այլ նոյն որդին որ՛ի հո	րէ։
Ո՛չ այլայլել այնու զբնու	թիւն։
Ինչ դաշնակիմըք միու	թիւն։

Զոր ի ծոցոյ հօր անքա-
ծին։ Ծածկեալ յարգանդ սքեյ կու-
կին։ Եւ էր լքեալ նովաւ եր
Նին։ Ալ բովանդակ յորովայ
կան։ զապականեալն անտա-
կան։ Կանխել արար զմեզանչա-
քեան։ Եւ միայոյց բնութիւն կին
քան։ Էառ ի մինչ ածըն
րոյք։ որով եղեն ազգ մարդկայ
միտք։ Խլիւծ հոգի մարմին և
խիմք։ ածայնոցըն հետև
միտք։ Հայց մեք այսպէս խոստովա նիմք։
մին։ Թէ չքաւժանեն յերկուս ըզ
Թի։ Ձէ այս օտար ճըշմարտու
Թի։ Ւրկու աստէ դարձեալ բնու Թի։
Ւրկուց գոլ միու
ծին։ Աստէ հըզօր քան զաստու
մին։ Զոր կամ զխառնուրդըն մարդկայնոյն։
քել։ Ւրկու աստէ դարձեալ բնու
նել։ Հայ է յոգի և՛ի մարմ
րել։ Եւ կամ՛ի մի միաբա
նել։ Հայր է յերկիս գոլ բաժա

Զոր ինձամնեայ ժամանակ կաւ.
տըկար բնութիւն յինքեան տարաւ.
Ինչ որպէս մարդ զձօծ ծը նաւ.
և կուսութիւնն ոչ խախտե ցաւ.
Ստեղծօղ մանկանց մանուկ ցուցաւ.
և հին հաւատքըն տըղայա ցաւ.
՚ի յանբանից մըսուր ե դաւ.
՚ի հրեշտակաց փառաստե ցաւ.
Աստեղքըն լոյսըն ծագե ցաւ.
և ՚ի մոգուցըն պատուե ցաւ.
Խորհըրդաբար ընծայե ցաւ.
ոսկեաւ կընդրուկ և զքմրե սեաւ.
Հայօթիէից հովուաց յայտ նեաւ.
ձձ վրկիչ ահր և օ ձեաւ.
Ան որ հովուէրըն գնարայ կէ.
որպէս խաշին առաջնոր դեաւ.
Կերակրեցաւ կաթն ՚ի մօ րէ.
՚ի կուսական սուրբ ըստե նէ.
Որ զարարածս իւր կերակ րէ.
բանայ ըզձեռն և լքացու ցէ.
Ըստ նախահարցըն թըլփա տէ.
յիսուս վրկիչ վերակո չէ.

Կրաւ

Քառասնօրեայ եկաւը րի.
ըստ օրինացն ՚ի տաճա րի:
՚Ի գիրկս առեալ սիմէօ նի.
առ արձակօղ ՚որ պատա տի:
՚Ի յանկոյէ գոհաբա նի.
եկեալ փըրկօղ խրատէ լի:
Նըստաւ Թեւթև առպոյ նը ման.
գնայ յե գիպտոս փախըստա կան:
Հրաէս ըզ մարդ երկիւղա կան.
չայց մանրէ զկուռւսն եգիպտական:
Յեգիպտոսէ կոչմամբ դառ նայ.
՚ի նազարէթ պանտըխտա նայ:
Ո նանկ ՚ի տուընըն յոխե վայ.
զոր անուանեայ հայր եվք կայ:
Յերկուտասան լըրուին ա մայ.
յերուսաղէմ տօնի գաա կայ:
Չինքեան խօսեալ բան օրի նայ.
գնէր առաջն հրէից ազ գայ:
Ա արինով ածէր և զարգա նայր.
օրով մանկունք հասանին յայր:
խմաստուԹիւնն խմաստնա նայր.
որ խմաստնոց զխմաստըն տայր:

Որում հնազանդ են հրամայ նայց։
զատք անմարմնոց հոգեղէն նայց։
Լինէր հնազանդ մարմնով ծնողաց։
ըստ օրինացն իւր հրամայ նայց։
Նմա երեսուն այսպէս լը ոէր։
ևս նըշանըս ցուցցա նէր։
ինչ ոչ քանիւ վարդապետ տէր։
այլ լիագնաբար յերկրի շըր չէր։
Լինչ ՚ի լեռնէ լիւ իջ երթս նէին։
յայր կատարեալ շատ հասա կէին։
Չի մի՛ ոք ըսչս երկեղ ցէին։
ասօրէնուվ ինքըն մարդկայ էին։
Ցայնժամ իսկ գայ ՚ի յորդա նաև։
ոտ յովհաննէս ՚ի քանին ձայն։
ինչ անկատօտըն մոքրու լիւ ։
ոտ ՚ի մոքրե լ գազգըս մարդ կան։
Ըմ կատարտեսըն վըկայ ։
գատն այ վերանայց նէ։
՚ի մըկըրտե լ գնա հրաժա րէ։
լիւ ինչ ՚ի քէն մոքրիլ պարտ ։
Ջանգի ջանեաւ ՚ի հրե շտա կէն։
այն օր կոչեաց յանուանէ տէն։

Թէ սա է քանն իսկը ղեթ . նէ
Զոր ծանուցեր յորովայ նէ :
Թոյլ տուր արդէն ջրն տանե լով .
Ը՛ի յորդանան ի ջանե լով :
Ինչ մըկը րտիչքն մերձ կա լով .
Զտեղծօղն ինքեան մըկը րտե լով :
Հայր՛ վերուստ աղաղա կեալ .
դա՛հ ոյդ ի լմ սիրե ցեալ :
Աղաչենակերպ հոգին ի ջեալ .
զանձն էակցին մատամբ ցու ցեալ :
Ը՛ի յանապատ հոգւով վա րէր .
.քառասներն օր ծոմով պա հէր :
Որպէս մովսէս ՛ի սինա էր .
և եղիաս նով ին ձրն շէր :
Ինչ ղե սա ջր գոլով նո ցին .
և անկարօտ յամենայ նին :
Զ ինքն ոչ տայր Թոյլ մերձ ի քաղցին
մինչ ՛ի լընու քառասնե կին :
Այլ զե մարմին էր մարդկայ ին .
ծածկեալ նովաւ լոյսն երկնայ ին :
Արկեալ կամաւ փուխրք հա ցին .
Ի բըր կարճիւ կեր փորձո ղին :

Ո՛ր մերձենայր յերկրորդն ա դամ.
ըստ առաջին խորին խաթք մամք.
Դներ առաջի որպէս յայն ժամ.
բանըս պատրօղ երիւք փորձ մամբ.
Հրէից որդի ես աստու ծոյ.
որպէս լքեալ ձայն ՚ի վէ ըոյ.
Դործուվք ըզնոյն ձըշմարտե ցոյ.
առ ՚ի քարանց հաց լինե լոյ.
Զոր ոչ սատեաւ լմբերան եաց.
իբր ըզկարօղ պատուհա սեաց.
Նոյն հեզաբար պատասխա նեաց.
մեկ յօրինակ վարդապե տեաց.
թէ ոչ հացիւ միայն կեց ցէ.
մարդ երկրածին զի կըրկին է.
Հայն ըզմարմինըն քուծա նէ.
բանն ըզհոգին կեցուցա նէ.
Ո՛ւ առաջարին այր աշտա րակ.
դարձեալ կանգնի չարըն դի մակ.
Ո՛ւ յայդմանէ զքեզ՚ի վայր տրակ.
Ո՛ւ հրեշտակաց լեր ընդու նակ.
Որում տրճեալ պատասխա նի.
ըզգրեալն յօրէնսըն մռվսէ սի.

Մի՛ տար ըզքեզ՝ի փորձ չար բի.
զի ահա ձա՛ք ծչ փոր ձի:
Հանէ դարձեալ բարձր՛ի լե բին.
և ցուցանէ զփառս աշխար հին:
Զոր խոստանայ տալ ստեղծո ղին.
եւթէ երկիրպագցէ նը մին:
Ասէ մաստեաց նա տիրա պէս.
լերքըն փախեաւ ծառայա պէս:
Հրե շնակ.ք մատեան՛ի յոյն հանդէս.
և ապաշխեցին ձա՛ա պէս:
Ի կերակրոյ ին չհուեա կան.
որչափ մարմնոյ պատշաճա կան:
Ա՛չ՛ի յերկրէ յօդեալ մարդ կան.
այլ նորաստեղծ արարչա կան:
Դարձեալ՝ յետ փորձին կատարման.
յայտնէ զնուրբ իւննն ձա՛ա կան:
Հրեշտակը շանօք զարմանա զան.
զոր ծչ տեսին ազգըք մարդ կան:
Հաւա յաղթեալ չար իշխա նին.
տպատ առեալ զաշխար նո բին:
Զի իրաւունք դատաստա նին.
բըռնադատող մի՛ կարծես ցին:

Ով ան այսօրիկ քնուելէ չէ լոյս։
Վեր յաղթողն յաղթեաց մարմնոյ։
Ա՛ռ ի չպարծիլ չարին այ։
Լեր յաղթեցայ վերկ աստուծ։
Ինչ ունէք ուսցուք յօրինա։
Նախ խորտակել զչարին զէն։
Ապա ստանալ դիւացն ան դէն։
Զողդոս մարդկին բուժել յախտէն։
Ինչ է սխտից մեզայ յազ լեամբ։
Զախտըս ցաւոց մարմնոյ բուժեմք։
Ինչ է զօրէնըն կատա րեմք։
ապա քարոզ լինիլ կա րեմք։
Արդ միջ վանեաց զընդդիմակացն։
Ով յովհաննէս գոյ յորդա նան։
Ջոր անուանէր ի լուր մարդ կան։
Գառն ես և քաշա րան։
Դառնայ յաշխարհըն գալ լեա։
ու անուանեալ դիւզըն կա նա։
Ցերկոսիդ ուշուր գալոյ նո րա։
ի հարսանիսըն կոչի նա։
Ջոր ինքն ևմայրն անդր ընթացան։
յայտնել ըզ վտառն արարչա կան։

Ակիզբըն գործոյն սքանչելեաց կան.
տո՛ւ տեսանէ եղեալ ալեայն ժամ.
Զի որ ըզ ջուրսըն հիւթեա կան.
վախէ՛ի տունկըսըն սեռա կան:
Դարձոյց և այժմ նոյն հրըտա ման.
զ ջուրն՝ի գինի անտապա կան:
Ահն որ զբնութիւնըս լուծա կան.
տրար կայուն անմահա կան:
Ա յժմուս լուծացմանըն յաչեա զան.
և անդ յուսոցն ածա կան.
Ի ճանապարհ վստահիք ցամ.
որով եթկիր հաստատեա ցաւ:
Ահյլ է հանգիստ աշխատե լոց.
և ճանապարհ մոլորե լոց:
Ահա չքրհորին ծարաւե լով.
զբնութիւն մարմնոյն ցուցանե լով:
Ոամարուհւոյն չուր խընդրե լով.
զ ջուրըն կենաց խոստանա լով:
Ահյլ ուր առ ինք ճայնիւ կոչ շէ.
ըզ ծարաւիս զի արբուսց ցէ.
Եթէ որ ըստ գրոց հաւատասց ցէ.
գետոց բղխեալ յորովայն ցէ:

Գիտար

Դարձեալ կանա գալիլէ ին.
յայտնեաց ըզ փառսն Ածոյ ին:
Տալով որդւոյ թագաւոր մին.
զառաղչութիւն ըստ հրամա նին:
Պրոպատիկէ յաճապա նին.
ութ և երսուն ամ հիւանդ դին:
Ասաց քառնալ իւրն և ման ճին.
շաբ ջել նովաճ յօր շաբա թին:
Յետ յովհաննու մատնիլ քանտին.
հրագին դընիլ ընդ գերբոճա նին:
Զայնըն քարոզ յանապա տին.
լքուեալ սըրով հերովդէ ին:
Աբեգականըն լոյս ծա գէր.
քանըն փոխան ձայնին խօ սէր:
Զազգըս մարդկան լուսաւո րէր.
զախտըս մարմնոյն՝ի քաց մերժէր:
Նախ զաշակերտսըն ժողո վեաց.
զոր իսկը զքանց յաուջ ընտ րեաց:
Հրկոտասանս իւր անուա նեաց.
եօթանասունս՝ զորս առա քեաց:
Նոքո՞ւք՝ի լեառըն հետե Հի.
և ժողովոյն ոյնք ըզկը նի:

Խոնարհութիւնդ զարհուրեցոյց զիս։
Քանզի զբերանդ կենդանի
Ցորմէ բարի բանըս բըղխէ։
Կենդանարար ջուր արբուս
Երանութիւնս ինձմէ աղբիւրէ։
որոց գործովքըն հետև
Այն որ երբեմն առ մովսէս
սինայ խօսէր ահեղ ձայն
Այժ աստ խոնարհ ևհեզ քան
լընուս զօրէնսն որ խիստ գան
Ասա որս ընդդէմ գնաս կարծէ
օրինակաւն տրըճաղ քան
Ասե չեկի զի լուծանե
այլ՝ի լընուլ ըզ նոցսդ լիութիւն
Ասդ աստացաւ թէ ամէն շը
քայց ես դատեմ զի հայեր
՝Ի սպանմանէ անդ արդեօ
քայց աստ գեհեան թէ քաղիլա
՝Ի յերդմանէ ուղիղ
չէ յօրինաց այս արդեօ
Քայց արդ կինէն է հրամայեց
Թէ ամէն երդնուր ոչ յարես

Ինչ այսպիսի բանիւք բառ մօ.ք
խրատեաց զաշխարհս ամէն նո.քօ.ք
Աստոյգ մարքուր լինիլ պտ հօ.ք
և ողորմած որ ոչ կեզ ծօ.ք
Ինչ միանչ հոգւով կերթակրե ցան
բառուածք մարմնով քրիժ ըշխե ցան
կոյրք լուսով պայծառաւ ցան
զ լոյսն որ յերկնից աչօք տե սան
Ջհայնըն կենաց խոսք լաք ևան
և ի մարինն անմահս ցան
Համերց լեղուք բարբառե ցան
ընդ այ խօսակից ցան
Ձեռք կարկամք պարզե ցան
և գօսացեալք առող ջա ցան
Իբր եղջեր ոտք ընթա ցան
անդամալոյծք կանգնե ցան
Յեծաւոխս լեռնէն ի ջեալ
և ըղձալուծն զայն սրբ թեալ
կաքաւնաւոր քաղաքն ե կեալ
դևարիւրապետն ծանու ցեալ
Ջհաւատն մեծ յայտնի ա լաւ
քան զիսրայէլ հրեշօրա բար
Ջծա

Ջ ծ ձ յն հիւանդ յախտ մահա բար.
կեցոյց քանիւ կենդանա բար:
Ջ ոքանչն անկեալ կայր սիմօ նի.
յախտըս ջերման յոյժ տուգնա ալի:
Ձըգեալ ըզձեռըն կենդա նի.
յարոյց առաջ վաղ վաղա կի:
Հազմաց եղև նա կենսա տու.
յորժամ եհաս մուտ արև ու:
Որ զեսայեայ գիրըն լը նու.
թէ զցաւըս մեր ՚ի մէնջ առ նու:
Ջ անձըն նենգօղ խորամանկ ինն.
կըզօրդ չէաւ ճանապար հին:
Որջ աղուէսուց ըզչար գո գին.
որպէս ասի ըզսիմօ նին:
Մ իւսուաձ որ էր յաշակեր տաց.
այն որ ըզհետ դընալ ա՞ սաց:
Թաղել զմեռեալն ո՛չ հրամայեաց.
այլ քարոզել զքանըն կե նաց:
Ընդ աշակերտսն եմուտ՚ի նա.
այն որ կապէ զծով աճա զաւ:
Ջ որ՚ի շարժիլքն մըրըր կաւ.
հանդարտեցոյց մի հրամա նաւ:

Ելևէսալ յաշխարհն գերգեսա ցուց.
պատահեցան տանջեալք յայ սոց։
Ո՜վ մարդի՛կ արագ առողջ ցոյց.
զգեսըն խոզիւքըն խորա ցոյց։
Լուծեալ մարդոյն ըզմեղս ի լծող.
որպէս հրեշտ երկն և յաղ լծօղ։
Ո՜վ մարմինն այնքան արար կա րօղ.
մինչ զի մահճայն եղև բեար ձօղ։
Ո՜վ յանցեալնե՛ն առ մաքսոյ նոց.
եռես ելստեալ ըզմեռելէ ոս։
Ճանեաւ զհոգւոյն որ ՚ինամա լոյս.
կոչեաց որպէս զեղիսէ ոս։
Աշխարհական սիրոյն կա պան.
խըզեալ սիրոզը աննուլթա կան։
Ձերդև արգել ինչ և խա փան.
լըսե՛լ ձայնին տէրունա կան։
Ո՜վ յայրոս անուն դուստր իշխա նի.
ախտըն մահու հանեալ զհո դի։
Կանգնեալ քանիւ նորին լե նի.
որպէս ՚ի քնոյ զարթուցա նի։
Ո՜վ հանապարհըն յայն քա րի.
տեսաւեա կինըն հուպ լե նի։

Զ՝ զանցիւնք զգեստուն փրկել լինի ։
Հաճոյքըն մեծ հրապարա կի ։
Կուրաց երկուց առ ոտս անկեալ ։
Ձեռին հրամմամբ լուսաշէն բեաւ ։
Էամբ ի ձիւին զոմբն կաց լեաւ ։
Շնարհեաց խոսիլ ըզգօնա ցեաւ ։
Ը զգօսացեալն ՚ի միչ կո չեաց ։
Ձոդել ըզձեռըն հրամայ եաց ։
Չ՝ մեռեալ անդամն՚ի կարգ ի՛ ըմբէց ։
այլ անդամոցըն կենդա նեաց ։
Դիւահարին խօսել ևհա մե ։
Շնարհեաց ըզխօսս և ըզ լե սել ։
Ոտով լեզու-քըն մնայ քեր ։
Բեզդե քուրաճ ասեն հա ներ ։
Կրնաս՚ի նաճ յեզ ր՚ի ծո վին ։
Վարդապետ ե՛ր՚ի ցամա քին ։
Ը զսեբաստեացն առաք խա րին ։
զօր եւ ցանե՛ր յերկիր քա նին ։
Ոմն՚ի ՀՃ ըստ նոզ օդ ակա նին ։
առ Հանապարհ քաղեալ հա ուին ։
Ոմն յոտատաճ առարկ կի ղին ։
և այլն՚ի միւսըն հեղձա նին ։

Խակ

Իսկ որ յերկիր բարի ան կաճ.
Երեր պըտուղ տոհմակա նաճ:
Քարեբախտից պատահե ցաճ.
Ըստ հաճատոց պարգևե ցաճ:
Օրինաճարն՝ երեսնտա էոր.
Եւ կատարճ չին՝ վարձ առնտա էոր:
Իսկ պատարագ չքան բանտա էոր.
Վերկոյքն արեամբ՝ հարիւրտա էոր:
Քարձեալ հարիւր բերնոյ պատոց.
գաճառն երկնից վճռակե լոց:
Ինչ փափկուճ ե դրախտըն ին ջոց.
Երկիրս նորոգ՝ տեղ վերջ նոց:
Ինչ գորամանցն ապարտ կին.
դոր՝ ի վերոյ յանեալ չա բին:
՝Ի հընձողաց խըրտնք կա պին.
Եւ ընդ ցանօղն՝ ի հուր մատ նին:
Քայնժամ արդարքն արեգա կան.
փոյլեն ծագման լուսոյ նը ման:
Ոյք՝ ի յորոյն ծչ փոխե ցան.
այլ ճայ Տեացին ցո բեան:
Կաս ըզհատըն մանման խոց.
որ փոքր է նա սերմըն խոտ սոյ:

Որ յաւետ ծնընդեան իւրոյ հանդէս։
Շիլոյ որ եամբըն հերով դէս։
որ հրաժարեալ էր յաշխատ հէս։
Ջ ճրագ օրինացըն յովհան նէս։
որ գնայր ընդ օդըն յանդիման։
Գահավիժեալ գնա կամք ցան։
հանին լերինըն յարտաւ ան։
Որք նախանձու բորբոքեր ցան։
ի փորձողայ լուր ընդեր ցաչ։
Ջ դիւս եսայեայ ղոր ծչ ու սաչ։
յօր շաբաթու ի ժողովն երէց։
Նինի ի քաղաքն իւր նազա էրէց։
որ ի նուիրել յորդեալ ա՞ ճին։
Ալքայուրթ որդիք լէ նին։
Որք և բանիւ զանազան նին։
Ի րօք ինոյն միտըս բե րին։
և ուրախանին ծով արկե նէր։
Ջ վաճառականըն մարդարէ տոյ։
յոգարակին գանձ ծածկե լոյ։
Գարձեալ խօսի վասըն խմո րոյ։
միտչ զի զիշուչնս բառնալ ոստոյ։
Ահէ լինի ծառ մեծա գոյ։

Որ միշտ ի բանտն էր առա
և ըզգալոցըն հարցա
Դեռ ի՛նչ ներքին բանտըն դուց
երթ զայլոք առաքես
Չի աչերուս տամ խընդա
և կարապետ լինիմ յոր
Որպէս յերկրի ձայն բարբառ
և՛ի ըրժոխս որոտաց
Չի դու վեռայ ես երկնայ
ես հարսնածու մարդուր հար
Դու արեգակն յառաջօ
և ես ճըլսած գիշերայ
Ով վըկայէ բանիւ յայտ
սոյն յովհաննէս յայլոմ վայ
Ես դաշանի ըզ սա որ
հօր աստուծոյ անմեկնե
Որ հաճատայ որդւոյ ա՜
զ յաչխատեենից զկեանըս տես
Ես որ որդւոյ չհաճատաս
ըզբարկուրթի ՚ն կրես
Ո՛ինչ՛ի քաղաք անուն նայ
երբեմն երիթայր յառաջօ

Ընդ միամօր այրուդ որ դինն։
Եւ սես քարձեալ ընդ ոտն ոսկի դինն։
Ի յարտասուս մօրըն նոյ էր,
Արագ ընդուգ սրտին սիրտ փէր։
Մանուկ դու քեզ ձայնեմ ա՞ սէր,
Եւ ընդ քանին յարուցա նէր։
Ի նոյն քաղաքէ մինչ դեռ քաղ մէր։
Փարիսեցւոյն տունըն ձա շէր։
Ինչըն պուռնիկ համարձա կէր։
Ընդ շէշ իւղոյն նարդեան քե րէր։
Ընդ ոտս անկեալ ձին արտասո ձէր։
Զոր հաճատով տէրըն կանգ նէր։
Լիժողեալ լեցին քէզ մեղք ա՞ սէր։
Որ կերտիրէ զաշխարհ ա՞ մէն։
Ետ քաղցե լոց հաց գարե դէն։
Ի՛ հրնոցից ներկանա կէն։
Յաւել նը շխար հինգ հազա րէն։
Ինչ որ դընէ յոմնոց ընգը նոց։
Մինչ անմարմին էր քանն ա՞ սաց։
Նոյն ևմարմնով Թ ելեև գը նոյ։
Ի վերայ ջուրցըն կոհա կոյ։

Ը զ պետրոսի ձեռըն կա լաւ ։
մինչ ՚ի ծովուն ընկըղմե ցաւ ։
Ա լեօք մըրրիկ ղեղուծն ՚ի նաւ ։
Հոգմոյն սաստեալ հանդարտե ցաւ ։
Ք անանուհւոյն լըճաւ ձայ նի ։
վասըն դըստերն այսահա րի ։
Ա ւետալ զմանկանցն անարժա նի ։
ըզհայն ետ շան տիրասի րի ։
Զ կինըն կապեալ դիւ ըն կար կամ ։
անկեալ յերկիր ուխտու տասն աւ ։
Կանդնեաց յախտէն աւդալ անդամ ։
կենդանարար քանիւ յայն ժամ ։
Ճ ողովե լոց դարձեալ շնոր հէ ։
լն կերակուր յանապա տէ ։
Ք անզն յեօթանց նըկանա կէ ։
ըզլրս հազարսըն կերակ րէ ։
Խօսի քանիւ նա հարցա կան ։
ընդ աշակերտան երկոտա սան ։
Ձ ասըն կարծեացըն հրէա կան ։
թէ ո՞վ ասեն զինէն նը ման ։
Ա՛ն ասելով թէ եղե ա ։
ԵՒմիւսն ասէ զերեմի ա ։

Ըզ յովհաննէս ասեն նո .քա.
և կամ ըզմի նըմանն սո :ցա:
Որ ոչ լքէան ձայնին յամ .սյց.
Ի յորդանան վըկայե :լց:
Լուարուք որդւոյ իմ սիրե .լե.
որ է կամաց իմոց հա :ճց:
Իսկ որ լուաւ ձայնըն հո .գւով.
Ներկեաց ըզմիտս անե լ դու :նով:
Ընդունեաց դաւճանե .լով.
դու ես որդի հօր ասե :լով:
Որով լըսէր նա ձերա .նին.
Ի թաղթառոյ սուրբ բերա :նին:
Ինչ զեւրտականն անուն վե .սին.
շնորհէր նըմա զանշարժե :լին:
Յետ վեցօրեայ ըստ մատթէ .ին.
և ուրբաթօրեայ ըստ ղուկայ :ին:
Որ սին զաւետրան եղոյց մի :ջեն:
Սիւնն ըզնախանձն և ըզվեր .ջեն.
Էանէ Ի լեառնըն տառն .ձին.
զնա և զորդիսըն ձե բե :թին:
Յայտնէր ըզփառսըն հայրե .նին.
և ճըշմարտէր զբանըս նո :րին:

Ա՛չ Ա

այլ ար յերկուցն է միա ցեալ։
Ա՛չ ելէ քան՛ի դմա քնա կեալ։
և զալատրոսեան քանն հաստա ահէր։
Դա՛ և որդի իմ վերկայ էր։
Եւ հայր ամպոյն ազատու կէր։
Ամպ հովանի նոցա լի նէր։
Չէր ուժանի յանմիկ տես լեան։
Ինչ զի յուդաս անդ միա քան։
ատեան պիտոյ այս խորհըդ դեան։
Ի յայս խորհուրդ զե բիս մի այն։
Ուրիշ նորով բերս վերկայ ի։
Յերկուք՛ի հնոցն ածեալ լի նի։
միևնչև յերիսն օրինա դրի։
Ինչ զի յերկուց քանն հաստա տի։
Եւ ար վասնեայն էր նախան ձուն։
Հօրինադիւն երեր նա ցուն։
Ծածիչ գերծոյն և շաբա թուն։
Չի ասէին վասըն նո բուն։
այլ ար բալեր արարա ծուց։
Ցուցեալ Թէ չէ ոճն՛ի յայ ըոց։
և գերիսա՛ի յանմարմ նոց։
Չմոլսէս բերեալ՛ի մեռե ըոց։

Ո՛չ որոշեալ ծչ բաժա նեալ.
ոչ նեստոր յերկուս հա տեալ:
՛ի գոչմանէ ահեղ ձայ նլին.
՛ի ծագմանէ լուսոյ ար վլին:
Սարսեալ յերկիր անկանէ լին.
և՛ի ծածկիլըն կանգնէ լին:
Պետրոս յահէն գոլ զարհուռ բած.
խօսէր ղերից տագնաւճա բած:
Անդիտանայր թէ ղինչ ա՞ սաճ.
հոգին յայտնէր ղերբեակ ան ձանց:
Երբ պատուիրէր զայն ծչ ա՞ սել.
վինչև ՛ի մեռեալոց յառ նել՛.
Չեղեայէ սկըսաւ պատ մել.
ղերկիրդ գալուստն իւր յարդարել:
Երբ ՛ի լերինն օծեցաւոյ եաւ.
սուաճօտուն վաղիճ իւ ջեաւ:
Ըղ լուսնակաւն այսըն մեր ժեաւ.
և ըզմանուկըն բըժըշ կեաւ:
Այց անդրանիկն արարա ծոյ.
նոյն անդրանիկ և մեռե լոյ:
պահանջի հարկս ՛ի ստեղծուածոց:
ըստ անդրանկացն եբրայե ցուոյ.
Չար

Զոր պետրոսի տալ հրամայէ ։
ոչ յարձաթոյ որ՛ի յերկ ։
Այլ արկանել կարճ՛ի ծո ։
զսատերն առնուլ՛ի ձրկա ։
՛Ի յօրինակ քնուլթեանս մարդկան ։
տասըն բորոտքըն սըրբե ։
Ինննուննքըն տալ փառս ոչ գը տան ։
քաց՛ի միոյն օտարա ։
Թը.քո.ք լուսոյ կենարա ։
լոյս շնորհեցաւ՛ի ծնէ կու ։
Ձեռ.ք որ ըստեղծ զմարդն առաջին ։
՛Ի նոյն նիւթոյ լոյս ետ նը ։
Այս զազարու քարե կա ։
զինքն՛ի յերկուց յայտնէ բա ։
Ա՛ի էութէն գործ.ք կը ։
ածային և մարդկայ ։
Արտաստե.ղծին ըզսիրե ։
և ուր եդիք աստ.ղ զմար ։
Այսու զբնուլթենըս մարդկայ ։
դուցանե լով ըղհաւաս ։
Իսկ՛ի կոչե.լ զանուն նո ։
՛Ի դըժոխոց դրանց ըստո ։

Ա՛ռ
դեռ։ Եւ զբռնողաց օրէնս ե
Ե՛ւ զանիրաւից սիրով մըտ
զանէծս յետոչայ անդրեւստա քարձէր։
Եկ յերիքով քաղաք դատ
դնաց յայնկոյս յորդանա
Ի յեփրայիմ քաղաքն այ
Հրէայք լքցան չար նախանձ
Ը՛նդ յարուներն գազա
ախարժաբար կամաց մի
կըզկին կըզրից ներքոծե
անձառաբար մի եզե
Ա՛յլ ի յերկուց միայե
ոչն ըզհեռաւքն կոչե
Ոչն ըստ մերձաւն արտաստոճե
Ի՛ր ի յերկակի կիրս կրե
Ի՛ր ի յերկուս քաժանե
այլ ի մարմնոյ խաւն ընդ լա
Քանզի ձայնն ոչ էր անմար
Ես յոյց խաւնեաւ հոգեդի
Ա յոս զբնութիւնն ածայ
Եւ պաւ արտաքս զոյզ ընդ ձայ
Լըսել հոտեաւն ի տապա

Ա՛ռ ճանապարհն երկաթ վի.
լքեալ ղկուրացն աղաղակ կի:
խոնարհաքար տառեալ զտե ղի.
ղ լոյսըն շնորհեաց պարգև քա րի:
Երթեալ զտաւիղն հրեակա նի.
՛ի բեթանեա եկաւծո րի:
Ընդ դռնարտաւ յընթերիս քազ մի.
՛ի մարեմայ նարդեամբ օ ծի:
Որոյ քրովբէք սիրտու վիա ռաց.
նըստաւ՛ ինոճաստ իւր արա րած:
Եւ զոր օրհնեն դասք հրեշտակաց.
գովեն մանկունք ըստընդի ած:
Նշն յօրինակ հրէից ազ գաց.
և յաւանակն հեթանո սաց:
Որն օրինօք ըզդօնա յած.
ամըն տըրմուղ ըզդետ կա մաց:
Բարըս քաղցի քանն ձըզ.
մարքուր յոդիս կըրկին ա ղանց:
Ով ըզ վէմ անկեան քա րանց.
մեսսուսին կըրկին կոզ մանց:
Ընտս՛ ի ծառոյ տառեալ ծե րաց.
՛ի ձիլճենեաց պարտե ղաց:
Նման

ԽմաստուԹԻՒՆ ՆըմանԵ ՀՅ։
ողորմուԹԻՒՆ տիպ ցուցԵ ՀՅ։
Ահմատեանիս քերԹեալ տղայ ՈՅ։
՛ի բարձրուԹԻՒՆ ձև արդա ԲՈՅ։
Ընդ առաջ խաղան ձայնիւ երգոց ՈՅ։
ձբ արարչին արարա ԾՈՅ։
ՅանպըտղուԹԻՒՆ դէմըս հրէ ԻՅ։
կամ ՛ի մեղաց պըտղոյն քե ԲԻՅ։
Ան Թըզենին ձգեալ անի ԾԻՅ։
եղև ցամաք փոյԹ ՛ի հիւ ԼԹԻՅ։
՛ի ձիԹենեաց լեառնըն Նըս ՏԷր։
և զաշակերտսն ուսուցա ՆԷր։
Զսպագայիցն իրըս պատ ՄԷր։
և ըզգալուստն երկրորդ յայտ ՆԷր։
Վ ասըն կուսիցն այն առա ԿաՀ։
հինգն խմաստուն էի լապտե ԼաՀ։
հինգըն յիմար յորոց չա ՌաՀ։
ողորմուԹԻՒՆ իւղ ամա ՆաՀ։
Ինձ ծառայիցն այն տաղան ՊՕք։
միւսըն հինգ մեծաց շնոր ՀՕք։
Միւսումն երկու միչակ քա ԲեՕք։
այլումըն մի վաքսուԹԻՒՆ գոր ԾՕք։

Յորժամ փառօքըն հայրա կան ։
և հրեշտակօքն անմարմնա կան ։
Գայ ՚ի դատել զորս ըստեղ ծան ։
զբանտականացն ազդ ամե նայն ։
Զբարիսն յանձառ կեանըս կոչէ ։
որ աստ բարւոյն հետևող է ։
Զչարսըն բանիւ անիծա նէ ։
և ընդ չարին ՚ի հուր մատ նէ ։
Յայնժամ միոյն յաշակէ րտաց ։
անուն յուդա սկարիով ետաց ։
Գաղտ ՚ի հրէից ժողով գը նաց ։
մատնել ՚ի մահ զՅիսրըն տե րանց ։
Ընդ երեսնից լ՚ի նւէ արծա լ՚ին ։
ծախէր զարիւն մերոյ գնո ղին ։
և աճառակուր դոլ եղիւկ լին ։
Կորոյս ըզշահն ընդ վաճա ռին ։
Յերեկոյի հինգ շաբա թ՚ի ։
անհաս վերնոցըն խոնար հի ։
Լոյսն ըսփիածաբ ղենձակ կտա ճի ։
զոտըս լուծանայր հողեղ նի ։
Հկեր ըզգուրըն հին զատ կի ։
և ըզբաղարջն ընդ եղե գի ։

Եւ ելից զօրէնսըն մովսի սի.
զնձըշմարտութեանն օրինա կի:
Ընդ երկինն ՚ի նորըս փոխե լով.
զբստուձերն ՚ի լուս ճըշմարտե լով:
Ձոխան պատուին ինքըն գո լով.
գաւառն այ ՝նըմխրե լով:
Ընդ քառասնից հաց անխը մոր.
եւ ըզ մարմին իւր զերկնա ըոր:
Ընդ կուսականն անսերմնա ըոր:
ևմչ յոխտից գոլ ե րկրա ըոր:
Ինչ ընդ գաւառին արեան ուխ տին.
զարիւնն իւր եւ մեզ ուխտ կրկին:
Ինչ եղեգան գաւնատու նին.
փոխան ըզ վարս ՚ձայ լին:
Պատուական զպատասուէնն յուդայ ի.
և ել արտաքս ՚ի գիշե րի:
Գնեատու խոսէր խրախուսե լի.
և կըշտամբէ իւր հաճախօ սի:
Ընդ մեռանելոնըն յորդո րէր.
ոչ երկընչիլ քաջալե րէր:
Ջիւր յաշխարհէ գփոխիլն ա՚ սէր.
և ըզ գալուստ հոգւոյն պատ մի:

Ի վերնատունն խորհուրդ ... դոյ
Եւ կեդրոնեան յայնկոյս ձոր ... րոյ
Համառօտ պարտէզ ընդ պարսիւ ... պոյ
Եմայծ զադամ դրախտին ներ ... քոյ
Երկու.քն եդեալ առանձնաւ ... բար
Հոգւոյդ ըզկրիցըն տըբտամա ... բար
Փըրկեալ զաշխարհս հոգիս յօ ... ժար
բայց է քնուլիթ մարմնոյս տը ... կար
Ո՛չ ամն ուժեզ և զօրաւ ... ձոր
Եւ ամն անզօր վըտանգաւ ... ձոր
Ալէլ մի և նոյն գոլ միաւ ... ձոր
Կըրկին ըզկիրսըն կամաւ ... ձար
Ծունըդ դնէր խոնարհա ... կան
որուհմ կըրկնի ծունր առեալ ... նայն
Գանըս խօսէր տոլճա ... կան
Վասն իմ առ Հայր ի՞նչ է ... կան
Ինձ է փըրկիլ մարդկան հնար ... է
առանց մահու իմ որ գրեալ ... է
Հաժակ մահուս չինէն անց ... դէ
Ծչ իմ կամաւ այլ քոյդ ես ... դէ
Ա՛յս հոր կամաց չէ հակառ ... ռակ
Ծոսէ կարծեն ոյք են ներ ... հակ

Ա՛յլ հաճատար յոյժ և ուի ակ.
Գոլցցէ զերկուսն անընդդի մակ։
Ա՛ւ յերկիւղէն քեզ բռնանց հո սեալ.
Երակառձև կայլակ վէ ժեալ։
Ի՛նչ պօրանալ հրե շտակ մեր ձեալ.
Գօրինական դիւրըն լը ցեալ։
Չի կատարեալ էաւ զքնու թի.
Ճշմըն քան ըզմարդկու թիւն։
Գարտ էր զերկիւղ և զտը րտմու թի.
Յիւրաւմըն կրե լ տնօրէնու թի։
Ի՛նձ յուդաս որ մատնե լոց.
Հանդերձ դասուք միարնե ցուց։
Ընկան նըման ստորանկե լոց.
որք յաբխտեան չէն կանգնե լոց։
Յուդաս մերձեալ համբուրե լով.
աւելի մահու նըշան տա լով։
Ձոխան սիրոյ զնա մատնե լով.
չար ընդ բարւոյ վըճարե լով։
Գետրոս տու գուլի չերմըն սի րոյ.
ըզ ծառային չարութա րոյ։
Ի՛նձ սուսերըք զակաչն ա չոյ.
զար ծչ լըճաւ տեառնըն խրա տոյ։
Խակ

Իսկ տէրքն մեր ահա ալէս.
յուսկըն մեր ձեռաւ բըժըշկա ալէս:
Աւուղչացոյց արագա ալէս.
զոր ոչ տեսին կուրացն հան դէս:
Կալան կամաւ զանկասկե լին.
կապեաւ ըզձեռան արձակո զին:
Ի յատարանըն տանէ լին.
կայիափայ և աննայ լին:
Դյլ աշակերտըքն ցըրուէ լին.
պետրոս ըզհետ երթայր նը միւն:
Ի յողկիանէ շարժեալ վե միւն.
լուոզոյր երկոցս ըզբաղձա լին:
Զի տկար քնուլ ինըս մարդկայ լին.
աւա՜ այ մի՝ ապրծես ցին:
Ընդ դիմանալ հնարից չա րին.
աւա անց նորին հըզօր ձե ուին:
Նըշանակեալ հաւըքն խօ սէր.
աւ՛ի պետրոս ասըն ակն ար կէր:
Զբանըն յիշէր դառն արտասուէր.
՛ի գլորմանէն դարձեալ կանգ նէր:
Ճառայն զերես ան ապտա կէր.
յոյմ սրտվբէն թևասքօ զէր:
Ճան

Ցաւատ բնութիւն է բոլոր մարդ կան։
Ցոփութ նո.ք.ա նախ հաշտե ցան։
Ի ջնոյդ դոլով հօր և մարդ կան։
Բայց որ զերծուխ եղիւ ան կեան։
արհամարհեաց նըմանա սկս։
Ինչ հերովգի անգամնե լով։
աւա ՛ի նորին դատել հան դէս։
Զոր ես տանել աւա հերով դէս։
Եդե ես մարդ որ ոչ խո սի։
Զի կանխաւաց դիրըն լաց ցի։
Այն ոչ առնէր զպատուախա նի։
՛Ի հարցանել պիղատոս սի։
Ասն ՛ի դատել կայր առա ջին։
Զաւայն յատեան դատարա նին։
Ետուն յատեան պիղատո սին։
՛Ի յոբրաիշտս առաջս տին։
Զայն որ փայլեաց լայս ՛ի լե լին։
Զդէմըս յառոյ ասլտակէ ին։
յայն որ լի ը.քով լայս ես կուս լին։
Զիւղ բերանով լի ը.քանէ ին։
օրինադանց դատապար տէր։
Զանտըն վըկայս չարեաց բեր երէ։

Որոյ ըղձեսան է լոյս փա[illegible] ւաց.
արկին հանդերձ նախատա[illegible] նաց:
Նախ ըսպիտակ հաստա[illegible] կաց.
տալա քղամիւք կարմիր նե[illegible] կած:
Զի որ զգեցեալն էր՝ էր կըր[illegible] կին.
ձծ և մարդ մի եր[illegible] ելին:
Պախտակին՝ ի լոյս ձծոց [illegible] ին.
կարմիրն՝ ի գոյն արեւամբ մարմ[illegible] նին:
՝ի յերեսաց ի կամոյ նո[illegible] ցա.
խընդրել զյայ ի՞ր զբարեաց [illegible] բա:
Պատակեն խաչել ըզ [illegible] նա.
զգոյն արձակել փոխանն [illegible] բա:
Ցիրտոտան զձեռըն լուծա[illegible] ցե ալ.
՝ի յարեներէն անպարտ ե[illegible] պե ալ:
՝ի գլուխ ինքեանց տանէն քարձե[illegible] ալ.
և՝ ինուցուց որդւոյ ծը[illegible] նե ալ:
Պատ ՝ի մահ դատապար[illegible] տե ալ.
զմահապարտոյ գանըն հա[illegible] բե ալ:
՝ի զինուորոց ձեռն տը[illegible] էե ալ.
ողջ յաղթողն ըմնա տա[illegible] րե ալ:
՝ի հանդերձէն մերկանա[illegible] լով.
և զգեցուցին կարմիր գու[illegible] նով:

Գլուսակ ՚ի փշոց նախատե լով ։
և եղեգան գաւազա նով ։
՚ի ծունր իջեալ կատակե ին ։
զգլուխն եղեգամբ հարկանել ին ։
Զվուշ անիծիցըն բարձո ղին ։
և առ ՚ի կեանս ըզմեղ գնո ղին ։
Եւ այնր ՚ի խաչն տանէ ին ։
բառնայր ուսով ըզխայտ խա չին ։
Ո՞ւր էր եղեալ մարդն առա ջին ։
Հատն ըմպել գինի զմըռ սեալ ։
և կերակուր լեղեաւ խառ նեալ ։
Զոր ըստ մահուն չափ ճաշա կեալ ։
և զբովանդակն այն ծչ ար բեալ ։
Զի ըզձեռնն իւր ստեղծ ուածոյն ։
զոտ ՚ի մեռեալ ճաշակ պըտ ղոյն ։
Ճախարակե սպէ ըզգառնա գոյնն ։
՚ի համ կենացըն քաղցրա գոյն ։
Վերկայուցին զերկրորդն ա դամ ։
զի գալեցուսցէ ըզհինն ա դամ ։
Զհանդերձս յինքեանս քաժանեցին ։
պատմուճանին վճակ ար կին ։

Ըզ ձեւսն և զոտսըն ծակէ ցին ։
ըստ յայտնապէս դաւթեանն ձայն նին ։
Ընդ վայս խաչին բնեաւք ցին ։
զմատռուանն որ դրեց՛ի տախտա կին ։
Զեռք ընդ ձեռին տարաճե լոյ ։
տաք ընդ ոտին ընթանա լոյ ։
Ծայտ ընդ ծայտի դաւըն պըտոյց ։
կեանք ընդ մահու փոխարկե լոյ ։
Դէմ ՚ի երկաց անօրէն նաց ։
Կայր մերկացեալ տոհմովն օրէն նաց ։
Զար ոչ առնին զգեստ կու բաց ։
Ըստ ՚ի միոյն աշտարակ կաց ։
Հատեալ և հաւեալ սաց ։
Հին ի մահու տէր և կէ նաց ։
Ցիշեա զնա տէր զգաստա կեաց ։
ընդ ինս ինձ սատակեա նեաց ։
Ի սան ոյսօրիկ արեգա կան ։
Ըզ տիրն զարար գիշեր նման ։
Ծածկեալ ըզ լոյն ըզ գոյա կան ։
վան լուսոյն արփիա կան ։
Զ ըստաձերըն քօղ արկ մերկու թե ։
դի ՚ի՛ տե սցէ ոչն անար ժան ։

Ինչ զի լուսոյն մեծի ծագ ման.
Ճաճանչ փոփքունց խաւարե ցան:
Ի միջօրեայ ներեմա ցաւ.
Յորժամ ադամ մեղք մե ռաւ:
Ի հինսե ըտրդն ի լուս դարս ձաւ.
Յորժամ մահաճամբ մահըն լուծաւ:
Ո ացեխա եւառն ի ծարս էի.
այսմ որ ըղձեաց գեառ յադե նի:
Ինչ ի վեմէն յանապա տի.
երկոտասան վըտակ բա ղի:
Ի յերրորդ ժամ պատրեաց ձին.
զմիտըս նախնւոյ մօրն եւայ ին:
Ի վեցն անկեաւ մարդն առա ջին.
հաճանատկան քանիւ նո րին:
Ի սոյն ժամու ետն ի խա չին.
զի քաւեսցէ զմեղըս նո յին:
Ինչ յորժամ եւ ադամըն հին.
եմոյծ ըզգոդն ի մէջ դրախա տին:
Էլուէ լե աղաղա կէր.
իմովս ընդ իմ զհայր աղա չէր:
Նոցա չ՚այրել զմեղս աղո թէր.
և ըզմեզ ծչ թողու հայ դէր:
Դար

Դարձեալ ձայնիւ աղաղակ կեայ։
Պնդութիւն կամաւ հօր աւանդ դեայ։
Ինչ ընդ ինքեան վերամիւ եայ։
Պնդութիւս մարդկան հօր ընծայ եայ։
Այլ ըստ մերումս արտաքոյ չէ։
Այլ արտաքոյ մերոյս գոր ծէ։
Զի մերձ՝ի մահ ձայն մեր լը ռէ։
Իսկ նա հընչմամբ մեծաւձ գո չէ։
Թէ ոչ այլուստ աստ իմա նի։
Երթէ կամաւ նա մեռա նի։
Ապէս առաց ինքըն նախ կի։
Դնող և առնող անձինն յայտ նի։
Նոյն քանն որ էր ծընուն դ նա հօր։
Եղև մարմին յորովայն մօր։
Ճ ըշմարտապէս մեռաւձ մարմ նով։
Զի փըրկեսցուք մեք թվ։
Ընդմանուն բնութիւնն ածայ ին։
Մեռաւձ բնութիւնք մահկանա ցոչ ին։
Ինչ մահացուն խառնեալ՛ի նմին։
Եղև անմահ ընդ անմա հին։
Ի՛չ ումն անմահ ումըն մե ուեալ։
Զի այս երկուք են բաժա նեալ։

Այլ որ անմահ նոյն և մեռ ուեալ.
և որ մեռեալ անմահ ինու ցեալ:
Որպէս ծընունդն ընքանչե լի.
Նոյնպէս և մահըն հրաշա լի:
Ի՞նչ երկոքեանն անքննե լի.
Ըն աստուածոյ է ատար չի:
Զի անդ որ էր դարձեալ չի նի.
և էութիւնն ուչ կորըն չի:
Ի՞նչ աստ անմահըն մեռա նի:
և՛ի մահուն էր կենդա նի:
Որպէս և հոգին ընդ երկու թոյ.
սանչի ուռամբ հարկանե լոյ:
Թէ և նըմանն չէ այս աղ դոյ.
զի երկոքինն են՛ի նիւ թոյ:
Այլ դուշնաքեայ նըմանե լով.
հոգի կրակից մարմնոյ գո լով:
Բայց չէ և այս ճըշմարտե լով.
զի բաժանին չարչարե լով:
Իսկ էութիւնն ճշմա կան.
առեալ զնուիրեալս նիւ թիա կան.
Անքակտելի է միա կան.
յոլովմանէ մինչ յաւի տեան:
Ամէն:

Ոստի հոդի իւր մարդկայ ին.
զոր աճանդեաց առ հայր յեր կին:
Հանդերձ ընտրեալ ձեռայ ին.
Եջ ի հոդիան որ ի բան տին:
Որ բռնանդակ և ի մար գին.
Մինչ բաժանեալ եղև հո գին:
Եւ ոչ թաւսուր ծոց հայրե նին.
Եւնդհանուր էից ընտ րեաւն:
Եւ ոչ ձեռ էր որ մե ռաւ.
յայտնեն զարմանքն որ գործե ցաւ:
Երկիր հիմամբք սասանե ցաւ.
Եւ վարագոյրն ընդ մէջ հե ձաւ:
Եւ հմբ՛ի յինքեանց պատառե ցան.
Եւ գերեզմանք մահու բա ցան:
Մարմինք սրբոց զազմաց յար եան.
՛ի հաճատալ մեզ յարու թեան:
Եւ ձեռաւքն էր կենդա նի.
Թէպէտ և մահըն հաճա տի:
Յայտնեալ կողին ղխոցած ա ի դի.
Կայլակ աղբերցըն կըրկնա կի:
Զուրն ի լուանալ մեզուց ցոյ.
՛ի մահ նուրա մըկը րատ ցոյ:
Ան

Ա՛րիւնն՝ի մնուանդ մաքուր հոգւոյդ.
տու՛ ի ք՚ս տղայոցն լոց։
Կողին խոցմամբն որ պատա ռեաց.
ըզ կողաճնին մեղս ջրն ջեաց։
Ջ՚ակեղեցի այնու շն նեայ.
և ընդ դրախտին մեզ պարգև եայ։
Որ եղեւ լոցըս շնորհ քաշ խէ.
ըզ նա յովսէփ պսպղեա խընդ րէ։
Ընչ զոր վաստաց լոյսըն ծած կէ.
մաքուր կտաւօք ըզ նա պա տէ։
Թանն որ ըզ քան ըստեղծա նէ.
՛ի բարբառոյ քանից լը ռէ։
Որ շունչ քոյոր զգայնոց շնոր հէ.
հոտոտե լեօքն ձչ տարբե րէ։
Ջ՚աչըն որ զանդունդըս նըկա տէ.
յովսէփ ձեռօք կտիուցա նէ։
Ջ՚ունկն որ լըռեաւ շրյծանց լսէ.
դիպուծած մահուն խըմիուցա նէ։
Ջ՚ձեռն որ զերկինըն հաստա տէ.
երիզապինդ պարաճան դէ։
Ջ՚ոտն որ ընդ օդս վերացե և է.
տըկար բնուԹիւն կըտաւոյ կապէ։

խունկ

Խունկ և զքմուռս ընշան թաղման.
մարմնոյն քերին անապա կան:
Ոսկ երիերն է օձ ա րան.
մարմնով եդաւ ՚ինոր առա պան:
ԵՒ ինձիս ընդդէմ եդեալ դը րան.
զվէմն արգելին ըզգլուխ ան կեան:
Ընծ զարեգակին անստուերա կան.
՚ի գուբ ծածկեն ընտեւմա կան:
Անքուն էիցըն պահա պան.
ընկչէ մահուամբ ՚ի գերեզ ման:
Ընծ այր երկինք չեն բաշա կան.
կընքի յայրին պարագրա կան:
Որով մեռեալք համանգա ման.
յառնեն ձայնիւ կենդանու կան:
Ինքըն մեռեալ տնօրէնա կան.
կայր ՚ի բանտին դըժոխա կան:
Որոյ սարսին զօրքըն վե րին.
զինուք պահեն ազգ երկրա ծին:
Ընծ տըրտմութիւ մեր քարձո ղին.
կանայքն ողբով իւզըս բե րին:
Ընկչէր աւերծն ՚ի խոր գը բին.
մըռընչեալ չար գաղա նին:
Ան

Ա՛յն որ ըզ ծնունդս ոչ ամաչեյ ընդ
կըրեալ պահէր յորովայն
Մ՛ինչեւ ժայռ՛ք քեզաց զաւակնեբ
զինքըն կորոյս զիւ՛ր օգնօ
Զաւետն եաւ ըզ գերդ /
դարձոյց անգրկէն տուր հայրե
Ա՛չ արգե՛լ ետց վէմն ե՛կեղա
յե՛ղց ըզ վէմըն հոգե՛
Ա՛յլ յաւուրն օծման երրորդ ա՛ր
ծուգեաց յերկիր լոյսն երկին
Ի կոյս մօրէ ծընեալ մարմ
ըզ կուսուհի՛ն ոչ խախտե
Ի կոյս երկրէ նոյն յառնե
և զկնիւքն ամբոզչ իսկ պահե
Մ՛ի զօրանիցն ըզ նա տես
դասք զինուբցն երգեն մե
Ը՛զ կատարիչ վէմըն լուր
ահեղ լուսով վերանըս
Զայն ուէ տեսց կանանցն երբ գնե
ներման միտոյ հընչմամբ գո
Յարեաւ խաչեալքն գոր խընդ
Ա՛ի զարհուրինք այլ խընդա

Ա՛շա

Աշակերտացը պատմե ցկ.բ
Ուզեցայի պարտացը լը ցկ.բ
Ի գալելեա երթ այբ տե սկ.բ
Եւ աշխարհի քարոզե ցկ.բ
Ահյոցն երթեալ վազավաղա կի
Քայց մարիամ էայր յարտա սոճի
Նոցա ի գնալըն պատա հի
Յոզջոյն ոսկին երկըրպա դի
Մարիամու մոգ դալե նի
Պուցաշ նըման պարսկզպա նև
Կարծէր ըզ նա անյուսա լի
Քարձոզ մարմնոյն սիրակա նի
Ճանօթ ըս տայր ընդել ձայ նոյ
Ի յանուշանէ գնա կոչե լոյ
Զոր մարիամ քաղձամբ սի լոյ
Հրաժեալ ինա փոփաքե լոյ
Ա՛ա արգելու գնա ասե լոյ
Մի՛ մերձենար գգալե գը լը մի
Զի չեմ ելեալ առ հայր ամ պոյ
Ազամայինն զգեցեալ մարմ նոյ
Ինչ յերկնայինն ծառըս կե նոյ
Նախ ազաւեանքն են մերձա հոց

Ինչ ծչ եշայ ձըգումամբ ձե ուաց.
որ հաճ զաղամ յանճաու վիա ուաց:
Ահա ղ յարուցիցե պտուղս տուայնին.
պարտե նուիրել հօրքն վե բինն:
Ալե իմ քնուցիչ է հայր յեր կինն.
և ձեր շնարհօք աշատա նինն:
Ըսե կուչե իմ ըստ մարմ նոյ.
զի ան է մոսն արարա ծոյ:
Ինչ ձեր ամ քնուցիչ քա բուոյ.
որ և ատեղծիչ դուշ յանգոյ այ:
Ընդ հակառակս ընկճանա լով.
պետրոս և յօհաննէս սի լով:
Ջ պատանսըն լոկ տեսանե լով.
և գիտըշամանկն ուրոյն գնե լով:
Ի հրե շուտկաց ծուլեալ գո լով.
ատ ի պատիւ մե ծ խորհըր դով:
Ջինքըն գըլուխ մեր պատճե լով.
և գմեզ անդամ ք յօդե լով:
Բայց գինուորացն անդրէն գարձել.
հրե ից պատմեն գկրաշըն տես եալ:
Ջորս արծաթով կուրացուե յեալ.
յիւրոյն ասեն գնա գոլա յեալ:

Ո՛ւնմին աչուր յայլուսն դի մաց.
յայտնեալ երկուց կըղէտ պետանց:
Ըղ վկայմանէ նոցա է հարց.
Թէ ըզ տըգետըս կըշտամբեաց:
Ըղ մովսիսէ կարգաւ պատմեաց.
պոր վը ինքեան նախ դուշա կեաց:
Ի քեկանել հացին յայտ նեաց.
Եւնոյն ժամայն զինքըն ծած կեաց:
Եմ միմն չ դարձան և պատմե ցին.
առաքե լոց սեռտոսա նին:
Ա խաշտբանէ յերե կոյ ին.
և մուտ վտակեալ դրամք ք առ նո սին:
Հնօրհեաց նձ փըչմամբ ղՀո գին.
գոյն որ կորոյս մարդն առա չին:
Իշխան արար յերկրէ յեր կին.
Թողուլ ըզ մեղըս մարդկայ ին:
Յորում թ ովմոս անդ ձչ գո լով.
յաստ է նոցա չհաւատա լով:
Ցետուն թ աչուր դարձեալ դա լով.
զոր հաւատացյ շօշափե լով:
Չ խոյշած տիգին ձեռամբ տես սել.
Ո՛ւնոյն մարմինն որ յարու յեա լ:

Տէր և ած խոստովա Նեալ.
զայն որ ՚ի խաչըն քեւե ռեալ:
Ո՛չ յորժամ ըզն այլոմա խեալ.
կամ ՚ինոճաստից վիառաւէտ լեալ:
Որպէս և ջուր ամըն կոր ծէր.
անապականն նախ ծչ ա՞ ած:
Ել ըկայէ լանն ընդ դէմ չա րոց.
զոր յորժամ ել վանն իւր ա՞ ասց:
Թէ նոյն մարմին եմ ոսկե րոց.
և ՚ի յառնել ծչ վիակո խեաց:
Պայց աշակերտըք նորա զնա ցին.
՚ի ժամադրեալ նոցա տե ղին:
Ընդ ակն ել խոնալ զաբրըն տե սին.
օրպէս երբեմն ՚ի ձեռ լե ղինն:
Ոչ ճանչին ՚ինոճաստ յերկուաձոյց ին.
բայց ՚ի յերկին ոչ նախ տե սին:
Տէրըն խօսէր վեառոտ նին.
և առաքէր յերկիր զնո սին:
Ըզ հեթանոսս աշակե՞ տ տէր.
Ըզ սլատառէիրանն ուսուցա նել.
Ընդ ամենայն ազգս երկիր նե:
Ինքըն յաջէտ ընդ ամենայն Դասր

Գարձեալ յայնի այլանը մանն։
առ ծովակին տիբերտ կան։
Յուցեալ գործովքըն հրաշս կան։
գինեքն ի բնութենէ արարչա կան։
Ընկանց ծովու հրամոյե լով։
յուսկանս նացա ըմբ ըռնե յով։
Եւ գնորաստեղծ հոգն առնե լով։
ձուկն ի կրակին խորովե յով։
Եւ ընդ նոսին ճաշակե լով։
գներ յարթուվ ինն ըստուգե յով։
Զպետրոս երիցս հարցանե լով։
զուարճութենըն քաջե յով։
Եւ գինի իւր հրաւիրե լով։
զարհարանօք խոնարհեցե լով։
Եւ գյօհաննէս յաւետ սի լով։
ասաց պահել բանիւն իւ յով։
Եւ ի յաւուրըս քառա առն։
գինքըն յայտնէր ամենե յան։
Խօսէր ընդ նմա ոգւոյն սուրբ թուն։
ար քայութենէն առնէր գի տուն։
Եւ ի լերինս քառասունե կին։
ընկերակուր խընդրէր վեր չին։

Զմանն ինչ ձըկանց խորովա ծին.
և ըզխորխոխ քաղցը մղ ոճին:
էանկ գնուա՛ ի քեզ թան ի՞ա.
իբը ըզմովսէս չեաւըն սի նա:
Եդ՛ ի վերայ գըլ խոց նո ցա.
գձեռն իւր օրհնել բանիւ գնո սա:
Ինչ գաւեսխըն հայրա կան.
որ է հոգ-ին ձեզ մաքրա կան:
Ասէր ինքեամբ առաքա կան.
օրպէս մի տէր և համան կամ:
Ինչ՛ ի յերկինըս վերա ցեալ.
վերայ լծւոց հոգմոց ե՞ լեալ:
Նովին մարմնովքն համբար ձեալ.
օրով մեռաւն և յարու ցեալ:
Նըստոյց յաջմէ հօրըն գնա ռաց.
գքնութ-իւնս անկեալ կոխան դի ըստ:
Երկը րպատեալ՛ ի հրե շտա կաց.
և յամենայն երկնաւո րաց:
Մ ինչև նե ր.քոյ գաւշտա րաց.
Նորա ղ լոյն հոյլ.ք լծ ըլնա մեռ:
Ընե րևոյթ- հակուա կաց.
ե րեւե լե մարդկան չա րաց:
Ցոր

Ցորժամ փառօք հօր եկես յէ։
Նովքին մարմնոյն որ ՚ի կու սէ։
Զբնութի՛ մարդկան յարուցա նէ։
և ըստ գործոց հատուցա նէ։
Զարացն ըզբար վճռիս հատ յէ։
յոճիտեննից հըրով տան զէ։
Իսկ որ քարիքն են պըսա կէ։
անձառ փառօք փառաւո րէ։
Զերկեղչի հարսնացու ս յէ։
և ընդ ինքեան միաբո րէ։
Ով անդամ՛ի գլուխ յո դէ։
և ժառանգորդ հօր իւր առ նէ։
՚ի հրեշտակաց դասըն կար գէ։
զի զանկե լոց թիւըն լցէ զէ։
Զ անձառ խմաստըն ծանու ս յէ։
բանըն բանիւ վարդապե տէ։
Մ ինչև նըման ինքեան դո ծէ։
ով խոստումն իսկ անսու տ է։
Զի տեսանի՛ ինոցա նէ։
իբրև ըզհայր և՛ ի հո րէ։
բայց վայե լումըն թե զի՞նչ է։
և ոչ մըտօք ոք հասա նէ։

Ցան

ՅանմահուԹիւն քանըս դի ստ.
ԷանապատուԹիւն միայն ԼԹ է.
Ընդհարսանեաց տնուն քե իե.
Ըզոր միածնին հայր իւր առ նէ.
Ինչ ինք վեսայ անվախճան է.
ԵՒ յաւիտեան ԹագաւորԷ իե.
Երդ որ այսպէս հաւատաս ոյ.
ոպէս և դրեալքն ՛ի սկզբնէն նէ.
Զոր ծանաւյոյք փոքրիշատ ստ.
յուղղափառաց հայոյն աՀան դէ.
ԶարքայուԹինըն ժառանգ դէ.
գանգաՀ քաՀիսըն վայէ լէ.
ԼԹէ գործով քաՀաստատ իե.
և ոչ նովին մեռանցես նէ.
Թայց որ արդէն չհաՀատաս ոյ.
այլ ընդդիմակ և ներհակ է.
Յորժամ յերկնից եկեալ տես ոյ.
յոկատոյ կամ երկըր պագէ.
ԹագաւորԷ և ոչ յոգուստ քե իե.
այլ անձամբ գանձըն կոծես ոյ.
Զորս գեհենիւ դատապարտ ստ.
զչհաՀատացեալն ՛ի նոյս նէ.

Իսկ մեք հանցուք փառս ընծայ.
Հօր և Հոգւոյն միշտ յաւիտ կայ:
Յանցեալն յայժմուս և յապա գայ.
Երկրպագութիւնն մըշտա կայ:

Յիշատակ Տէառն Նէրսէս:

Ո՛վ ան ես որ ի սիրտ յիմար անձն ա-
նարժան՝ ոչ է տեղի խմաստու թէ:
Գիարտ է սը լըբոյն ձը բնակա րան.
և մոլքրե լոյն մոքուր կայ ան:
Նատա լինիլ ձօտա բան.
և անձաւ իյըն վնտա սան:
Հայց փոփա քուշն ոգոյս բնա կան.
ստիպեաց քան զոյժ ըս գերա կան:
Ընդ երկ ուխ ինըն հայրա կան.
Համարձակիլ ետ ինձ ոյս քան:
Ի գրե լ բանիւ ձօտա կան.
ոտիւք չափե լ նե րտուգա կան:
Ո՛վ ան է ուխ եանն անհասա կան.
և բանին հօր մարդե գրու լթ:

Ո՛չ նորաձև և աննը շան ։
յինէն շինած առանց հի ման ։
Ա՛յլ ի վերայ անշարժա կան ։
վեմին եդեալ սա կի փոյ եան ։
Ինչ զի ոսիւք է պարզա կան ։
և ոչ քանիւ անչափա կան ։
Ո՞ի յայս լեզուաւ պարսաւա կան ։
բարբառեսցի անփակ բե րան ։
Քանզի բազում նախ վարժե ցան ։
այսպէս յիմաստս ածա կան ։
Չի արարչին քանի քնու թե ։
տացեն այսու քան գովու թե ։
Ոչ դաւթեան սաղմոսա րան ։
և սողոմոն առակա բան ։
Ո՞ եծըն դրիգոր ածա բան ։
և ձըն երիրեմ ասդա կան ։
Նոցին և մերս հետևա նան ։
բան դուզնաքեայ համանը ման ։
Ո՛չ ի տուրիճ վերջ յանգա կան ։
զի ո՛ր ծուլեայ լուր ծանրա նան ։
Ա՛յլ խըտաբար վոսխոխա կան ։
զի ընթերցողքն ոչ ձանձրա նան ։

Թէ արժանի առնէ քեզ իշ ման.
զնս ընդնէ ըսէս անձն անար ժան։
Ի լի՛ւ եօժանդ տանց հարիւրդ տոյ։
կատարեցաւ քանս հազար տոյ։
Ի վեց հարիւր լծաձկն հայ ոյ.
յինքն հարիւր չորք հնուռ մոյ։
Ի տկարանալ հնօմեայ՝ կ ոյ.
և զօրանալ հազարա ցոյ։
Ընդ քարքարիլ մի զոց մե րոյ.
յոյժ քարձրագոյն քեզ զ քաղդեացոց։
Ասսուռ սուլտանն յիկոնա ցոյ.
եկեալ յաշխարհն գերմանա ցոյ։
Ուեալ զաճանս քաղաքայ նոյ.
մինչ՛ի կողմանս եփրատա ցոյ.
իսկ հայրապետն հանուրդ հայ ոց.
անուն զրճարքն գրիգորի ոս։
Ձառանգ նահանջն աքաղ ռոյ.
անուանակիր սեռազգայ նոյ.
Ի ծով անուն դժեկէն եղ լեալ.
զոր սեպհական ինքեան շի նեալ։
Ի յանաւիկ ամրոցս հա սեալ.
հնօմեական կլա յորջոր քեալ։
Ցոր

Յորմէ նախանձ տեսանին եւ լեալ.
յահէ նեղչայրն փախուս յեալ.
Ըզսա կոմաս սըմին տը ճեալ.
Լինել յաշէտ սեպհական նեալ.
Ահուդ յոյսպիսուս ժամանա կի.
դատն և դըժնեայ և անբա րի.
Յորուս քնակիմք յոյսմ ամրո ցի.
՛ի պետապատ քարանձա ճի.
՛ի յեփրատայ պարտգրե լի.
որ յոդինայ քաւարդե սի.
Յէլից կուսէ հե գիկ շար ժի.
՛ի միս փոքուէ մըտիւք պա տի.
Ինքն ամբարձեալ իւր ըզկղ զի.
յալեաց ծովու ոչ երկըն չի.
՛ի մարդկանէ ոչ զարհու րի.
զի է հնարից ան յաղթե լե.
Ջոր տնօրինին ամենայ նի.
տեղ պատրաստեաց ապաճի նի.
Ա՛ ամենուցս ըսքանչե լե.
՛ի քարխուլիճ ժամանա կի.
Յորուս նեգինք յանօրի նոց.
՛ի յարտասքին չար ոգա նոց.

Ի մանկանց սը բերդ եկեղե ՟ի
Ի՞նչ գըշմարտին հասատատե ՟ի
Ողջ ընդ դիմակը են հաշա տոյ
Հակատակից պատմենձե ՟ի
Ատաղ. մըտաց հասանե ՟ի
Ընկե՛ր ըղձից վերծանե ՟ի
Միայն ըզմիտսըն ցուցե ՟ի
Ճգըրտե բանիւ կարճ ՟ի կար ՟ի
Ոչ՝ բե խոսեցան ըզխոսմբ հո ՟ի
Աղբ խոսեցան ըզխոսմբ հո ՟ի
Ի՞նչ ՟ի տոս-ից սը բերդ նիւ ՟ի
Ոչ խոսատ ոչ է յիս մոր ՟ի
Ա՛յ ՟ի յինէն բան ըստ մարմ ՟ի
Ներսէս եղբայր անըս մե ՟ի
Ինս անուժան գոլով բա ՟ի
Առանուշոր տուղիշ չա ՟ի
Ի՞սա գրեցի զբան հաշա տոյ
Յանձն եղիցու՛ք նորին կա ՟ի
Միք և յոսոյն ժամանա ՟ի
Ինչդև յայսօր ամբող չ ատա ՟ի
Յորոց միըրկիչըն մե ր կե ՟ի
Ի՛սոսա անուն քրիստոնէ ՟ի
Ընդ ինձ ոչ ընչաց ՟ի զբաթա ՟ի

Ո՜ր
Խաղաղական կենօք քո բա
Օ՜ան ոց հայեցէ միշտ պահե
Եւ ոքը նըչէն առ առատ
Ո՛ր կենդանիք ասան լո
Յոգնաշատիլ քարեգար
Ի՞նչ համօրէն նոցին ծներ
Ասանայր մանկունս ըստ
Ո՛ր չեռ մանկանցն որ ըստ մար
Եւ ոչխարիր չ քարեանե
Ինչ մարդասիր քեռ ընտրե
Եւ զօրաւոր կոչեցե
Ո՛ր ասիլ անուն վեհ արքու
Դեր վիտուռնակ պատուեցե
Ինչ երկոցունց ուշ խարհոյ
Դեր համանուն համանմա
Ո՛ր է յամէ ոս զ-ի-ին
Նախ վեհագոյն ամեր ի՞
Ինչ հարազատ եղբարոյս ի՞
Համաստուին արշակու
Յազգէն գոլով պարհատու
Քարեպաշտից ծնողացն ի՞
Ի չիշատակ քարեաց հո

Զոմանց խընդրել ժամանե լոյ.
այծառ ի ենաց հանդերձե լոյ:
Ընչ խընդրողին զբանըս դը րոյ.
երկոտոյն նզօր որ դուոյ:
Որ սակրատ յորչորչե լոյ.
ըստ նախանեաց հարցն անուանե լոյ:
Ցայ եղկի պատճառ քա րուոյ.
յիմաստուէր խն դը րթե լ հո գուոյ:
Խստորնոյնոց սմքաւնա լոյ.
և յերկնոյինսըն հըսկե լոյ:
Ընչ բոլորից հնազանդե լոյ.
այսմ սէանդից ձծոյ նոյ:
Տայէ յ ապրգև քա րուոյ.
այժմ և յաչուրն իւրում վերչ նոյ:
Ի փառըս հօր սատիւ որ դուոյ.
Ի գոհուէթ տօհողն հո գուոյ:
Որ միշտ երդի յարարա ծոյ.
յիմանալեացն և ի գգա լուոյ:

❧❧❧

Երջանկագործը՝ որ Հայրըն Կ՚ի՛ր սէս ։
Երկրէդ քերէ՛ զող մեզ իբր ընդ Մովսէս ։

Կ. ՈՒԼԻՆ ՏԻՏԱՆ ՀԱՅԵՑԵՒ ԱՔԵՈ ԻՍԿԻՒՊՈՒԼԻ

ԶԱՆ ԼՐԱՓԱՀԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՆՑԱՆՑ . Ի

ՊԱՏՄԱԾ ԱՅԲՈՒԲԵՆԻ ՓԱՌԱՒՈՐՈՂ ՀԱՅԵՐԷՆ :

ԶԲԱՆ ԱՄՍՈՒՆ

Զ.քեզ մերձա կայ .
Լինիլ խրատուէ Թէ հաճեա տայ :
Տեսող գործոց ըզնա իւ մա .
Լսող բանից ծանիր ըզ նա :
Գիտունիւք սրբոյն՝ աչօք նո րա .
Չէն ի ծածուկ այլ յայտնի կայ :
Թէ այս մըտօք հայիս ի նա .
անմեղ մընաս միշտ յաղթա կայ :
Հեռուն քանից աստ չու րբեաց .
սանձեա զլեզուդ վասն ընկե րայ :
ի

Ինչն

Նո՛ւ ի մեղսոց ոչ յաղթեաս ցի

Զի որ սոցին աւրն կալ ցի

Նման գոզոց՝ ի գիշեր րի

Մինաւով լինիլ յանկարծա կի

Հոգւոյդ կոչմանըն տէրու նի

Ի՛նչ՝ ի մարմնոյդ քո վախճա նի

խրատե ըզ քեզ սպասե լ յերկ րի

Ո՛չ ոգի քո ծչ մոլո րին

այլ հնազանդեսց պատուիրա նին

Ինչ ուզիւ՝ ընդ դէմ կալ հրամա նին

Գոչքըդ նոցին հետևես ցին

Կանուխ քո նոքօք յարդարես ցին

ուսու-ցանէ խրատե լ լեզո ցին

Գեւերն գըրկով՝ ըզ ամօթ ցին

Եւ յանհաշտ դատաստան նաց

Զի սպրեցիս դու՝ ի մե ղաց

դիր պահապան քոյոց շրթ թանց

Զայն ի բերանոյ քո հան՝ ի քաց

Ա յս

պայծառ լուսոյն և ընդմիս նոյ:
Զի ոչ չէ խոչընդոտ կոչ յոյ.
և արքունի ձեզ լեր սիրոյ յոյ:
Ընդ մեզ ասէ ասե առաւ և ֆիդել.
Խրատ լինիլ միշտ հայե գոյ:
Ինչ լուսոյն տանուրդ ծա պոյ.
և անդ փառաւոր սրտից գիր:
Հարց արդարոյ ի ոչխար ընդէր գիր:
յանունդ կենացդն մի՛ գոբ կիր:
Յանդգնութեամբ մի՛ խոտ բիր:
և՝ ի յանձին լսեսի գոչեսցես գիր:
ի՛ խոտ ընդոյ մահու զարթ ֆիր.
որ միշտ ասէ չծ է գօրա գիր:
Զոյն գուշակից սրտին ծա նիր.
և սրտագնաց ՀԾայ նոյ:
Քանզի արդարս ես քո հո գոյ.
աս՝ ի գնասցեալ սահանջիլ լոյ:
Համ ոչ փ մի հին արդեաւս գոր ծոյ.
ըզ տախտակին համար աս լոյ՝
Ել մանկտանք յոտանն գը լոյ.
տալ ըզգեամսն պարտուցեալն գո:
Ինչ երդէ միշտ յանանչգա գո.

Ա յսպէս հոգի չասէ ոչ ոք ծօղ.
Մարտն ի հոգւոյն չէ ընդդու նօղ.
Ընդ ինձն ընկերի քո պատա չէ.
Բարեաց իրաց ինչ չայգր դէ.
Խոստ ողբ քեզ մի՛ յաչեա դէ.
մի՛ մոխանօք ողբ քեզ ոչ չէ.
Ահա ինչ կամիս ասէ Տանգ չէ.
Ե առատուծոյ հաճոյ լի նե.
Պատ գոհութիւն տուողին յա էե.
այնմ որ գիտէ հոգեատա իե.
լճան ոն քո ողբ ատէ ար քունա կան.
Կամ պի տալ ինչ իշ խանա կան.
Ինչ ընկալցիս գոյ ողբ ոզմարդ. կան.
մի՛ Տամարիր քեզ ոչ ինա կան.
Ահա ետ Տարանց իոյ որ ա ցան.
Ծանիր ոզ քեզ ծաղկի նը ման.
Ինչ մի՛ լինիր ամբարտա ջան.
այլ քոզգր և Տեզ խոնարհա կան.
Ա ամանակեայ գիւ ոնս անցա էոր.
Կարծես չքոյ քեզ միտա էոր.
Զի ինչ ի կատ ես ոգա էոր.
և կամ ինշ խան յոյժ ոչոա էոր.

Էդպէս ծընուած ես հիւթիս մէջ
Ես քո համար չէ՛ որ ծնայ
Ինչո՞ւ ես գործ կաս ապաստան
Յոյսն էլ կոչիս ոչ յոժար
Ո՛վ ցաւատանջ գու՛ն քոյդ
Եւ ինչ ընդ քեզ ասէ ոյ
Եթէ ինձ ընդ քանըս լիր խընայ
Աւա՛ղ սըրտէդ յաւաչ քեզ
Մի՛ անողորմ ըզգոյք ասան
Ով անիրաւ նրըս գոր
Չի ինչ կրեսցես զոր ասաց
Զտանջինն՝ ի հուրըն մահա
Ընդ իւնըն լըսել չարդ ապե
՛ի ցաւոտին քաղկուիթե
Էանդ՝ինչ ասէ ՛ի չար ախ
Եւ յանհանգիստ տըրտմուիթ
Ընկնիլ ըզսոյն և՛ ի տեառ
Յերանուիթե հնազոց քա
Ծանիր լիե մերձ է որ գա
Հատուցանել քեզ փոխա
Խորհըրդակից քաոսի ե՞
Մերժե զխորհուրդ խորամանկ կեա՛ղ
Ի՞

Ո՛հայ՛ի քէն նա հեռա ցեալ.
որ յաստուծոյ է ատե ցեալ:
Ճ ըշմարտուլիճ լեր հետև եալ.
ուղիղ խօսից սիրօղ գը տեալ:
ՁՐ ինչ զի և քան լոկ աստ ցեալ.
յինիլ երդման գերազան ցեալ:
Ցանուցանէ յոյժ ծանրա գոյն.
զգաստ երդման ուրանա լոյն:
Զի լա՜ւ վաւերաց ասէն՛ի յայ ոն.
և՛ի չարէն ասաց սը տոյն:
Զի՞նչ առնիցեն՛ի յերդնը լոյն.
միշտ՛ի յանուն տեառն այն:
Եւ այն ստուերք յոլովա գոյն.
որոյ մեզաց չինք վե հա գոյն:
Պէնըն կենաց զանցաւո րէ.
կըրկին դըրամք քաղաք ա՜ սէ:
Ընդ մին մըտեր մերկ յարգան դէ.
ընդ միւսն ելցես մերկ յաշխար հէ:
Ընդ զի՞նչ օգտիս դու՛ի շա հէ.
ի՛ քաղաքին այս վաճա ռէ:
Յոյժամ՛ի դրունըն կոդրա տէ.
մահն օր կենաց լը ընամին է:

Ես ի քեզ.
Հոգւոյն ի հօքն արիա բառ։
Ել արեւ գնոգւոյդ նաւէն անդատարտ։
Ընդ դէմ կացեալ հրդեհա բառ։
Աստ յուզեր ահեայն կեր կար։
Նաւերէ յայս ծով տայ հրմտա բառ։
Ղ եկեր աւնուրքեզէն ճար տար։
Ընդ առաջ նորա թռուչիս սա պով։
Յայնժամ յաւնե լքն. քո մարմ նով։
գընաս յօրէնս ոչն սի բով։
Ի է անմոլար ճանապար հով։
գնոգիդ աստ անդ ներստե լով։
Եչ կատարեսր ուզ գնչ սան ձով։
գմարմնիդ՝ ի կատըս լքծե լով։
Ձնոյ ըզ.քեզ օրինա կով։
յանլոյս խաչառ բանտ արկա նիս։
Եչ Ի՛ չուենիս ոգատասխա նիս։
ես քոստ գործոց.քոց պահան չիս։
Ձի յորժամ ոչ գիտես կո չիս։
ալ միտոխեծց միոյնի՛ ի բա բիս։
Ա՛ց յատաղեր գուս՛ի չա բիս։
Ես ահ գեցաղեր մի շա՛ի սնո տիս։
Էայեծց աստ յոյժ ոյս բա նիս։

Զի հաստուտեսցես անդորրութ. բար
յանդգնեալ տեղին խաղաղա րար
Ճչէն ճառագայթ աւե՛լի սրբտէդ
ասէ ծագեսայ լուսոյ հանդ պէտ
Զբանըս բարի հե՛ղ՝ ի լեզո՛ ՀԷդ
զաղօրմուխ-ի՛ւնն՝ ի ձեռա՛ ՆԷդ
Հայց յարտաշէն քեզ պարգև Էդ
ա՛ի վատիճ-արաց վաստե՛ր յանդ պէտ
Թէ ձէն վքճար առաս՝ ի յանձ ՆԷդ
յորժամ խընդրե՛ս՝ ի յառա՛ ղէդ
Մերժե՛լ՝ ի բաց առե՛ս՝ ի քէն
զախտըս մեղայ որ՝ ի չա՛ րէն
Զպատրիարքականն և զայլն ա՛ մէն
որով գազանի նետիւք խո՛ ցէն
Յայլ կապարճէ առնու իւր պէն
՛ի գերեզիկ տեսլեան դի՛ մէն
Ի՛նչ հարկանէ զաչըդ՝ քե՛ զէն
Յինչն առե՛ մանուկ ընտ ԹեաՂ
զայս քանխըրատ յաշխարհիս կաՂ
Ա՛նայնուհե՛տ անց ըզքեզ մի՛ առաՂ
սնոտի խաղօք ա՛նմըտա ՆաՂ

Այլ յիմաստնոց դրունըս գը նալ.
Եւ յուսամանէ ոչ ձանձրա նալ:
Զի մի՛ անձինդ տաս զըղջա նալ.
յարժամ հընար չէ յետ դառ նալ:
Ընդրոզ ասէ երիտա սարդ.
զնմաստութիւն զգեցիր.քեզ զարդ:
Ար ի զպատմուճանըս բաղմա զարդ
որ ըզ տըղայս առնէ զբ Հարիւթ:
Այլ ըզհանճար ծերոց և զքարտ.
որով յայտնի ճանաչես մարդ:
Քանզի յիմարն է հասեալ յարդ.
իսկ իմաստունն ոչ ըզ վարդ:
Հաւտ է ասէ ով ծերու նիդ:
Հնացեալ մեղօք կալ յաշխար հիդ:
Ժամէ դառնալ այժմ՛ի հո դիդ.
մինչդեռ՛ի ձեռս է.քեզ բա րիդ.
Ծառայեցեր մարմնոյ գե րիդ.
մինչև՛ի յափրն տապտա նիդ:
Ցնծա՛ր՛ի ննայեալ ժամանա կիդ.
զմեան ինչ հոգւոյ քանակա նիդ:
Ողջոյնս տացես.քեզ զիւրու Թէ:
և աստ և անդ լի՛ բարու Թէ:

Սիրել զԱծ Հրեշտարտու Թէ.
և զքո ընկերն ըստուգու Թէ:
Մեժել ըզ չարն ատելու Թէ:
Դըրկել զբարին սիրելու Թէ:
Գահել կՅոգիդ քո սըրբու Թէ.
և անհըպարտ խոնարհու Թէ:
Ձար է ասէ ազատհու Թի.
զի շատ մեղաց է ծնեալու Թի:
Ինձմանէ է ըսպանու Թի.
նա է առնար և գերու Թի:
Ընտի սկըսեալ և գողալ Թի.
և անիրաւ դատողու Թի:
Ի յայնմանէ վաշխառու Թի.
և ըզմի մեանս ատելու Թի:
զԷն պատուիրէ կալ անբաւ բաս.
Ի յայս չարեաց յորում Թէ կաս:
Ջի մի՛ Հոգւոյդ առնես վը նաս.
Ի ձախակողմըն կալով դաս:
Եւ մի՛ նախատ՛ի կեանըս յայս.
յորում զարժանն ուժք ոչ տաս:
Տուր զանպատուորըն զոր ստա նաս.
և ան զանպատուըն յոր գը նաս:

Ջրն

Քընջիլ զհոգիդ ասէ ջք բովք.
յախտից մեղաց ջերմ արտաս ընծ.
Չի լաւ է լալ աստէն կա մծ.
և անդ ցընծալ մեծաւ փառ ուծ.
Ջի այն աստ խընդալ պէս պէս մեղծ.
և անդ կը ծռել խիստ տառա մծ.
Ահ այս տակաւ ժամնանա կծք.
և այն յաւէտ անթիւ ա մծ.
Ոչ նախանձիլ խրատէ վա րուց.
Ահ գինարբուծաց երգոց պա րուց.
մի՛ հաղորդիլ լքկտի բա րուց.
Ջի փոխանակ աստէն ծո ղուց.
կոծուիս և լայլ է անդ նո ցունց.
Ընդ մեծատանն այնմիկ դա տուց.
որ փափաքէր կալիլ մի ջուրյ.
Ահէր աշխարհիս այս ախտա շարժ.
ատել խրատէ զաղտեղի գարշ.
Ահ թէ մեղաց մի՛ լինիր քաժ.
ախտից տուռամբ ձգելով՛ի քարշ.
Ջի թէ մարմինդ ասասցէ վարշ.
հոգիդ հիւծանդ լինի և հարշ.
թէ

Թէ տասա ուրախ առնէ և հրաշ.
այլ յետոյ տայ քեզ մահու ձաշ:
Վարք տասէ պիղծ և անառ. ռառկ.
որն կամայ է յոյժ նեղ հակ:
Ընդ որ՛ի յոյս սէր է հա մակ.
է աստուծոյ սիրոյն դի մակ:
Արդ մի՛ ըմպեր խմոյտ ախոր ժակ.
զանցաւորիս սիրոյ քա ժակ:
Ահա վասվոխեա զմբըրատե սակ.
յանապատական սէրըն յըս տակ:
Տուըն տերանց և իշ խա նաց.
խրատ ընծայէ խմաստուս թէց:
Թէ մի՛ սիրէք ժողովէ դանձ.
այլ ըզժողով քարի ա րանց:
Ըզ մըտերիմըն տէրու թէ ցէ.
ևզհետևօղըն քաջու թէ ցէ:
Վարք վասըն ձեր՛ի մահ ան ձանց.
կամաճ դիմեն որպէս՛ի գանձ:
Ըհէն տասւ չէ բանի սկըսո հաճ.
այլ յակամայ բըրնաբա րած:
Քայց դու զականջդ տու ընթ ք րած.
Թէ ղինչ խօսի՛ ըզ մըտաւճ աճ:

Ողբ

Լայն ընդ խրատտակոն բանից տայ
Ղոզ քո քաղցրն փառաց է քեզ քան
Մտաւ ո զդօնանոց միտքըդ յա
Վաւ եթէ շինչանի բոյն որ ՚ի
Կատ յիշեա զամօթ և ըզ պատ
Պատ Կատ քան զուտե՞ նորա իս
Առ քեզ երկի քաղցր և դիւր
Տատ Յորժամ մեզաց դատն պա
Ասա բոյզ զոր յոդ է քեզ խըրատ
Տատ Խունն յօդուածան միայն է
Տատ կամ՚ի վերջին օրըն հաս
Հատ կամ՚ի յաստի կեանս անընդ
Դատ Եւ հատուսցէ փոխան քեզ
Յայտ Զի ՚ա ծածկեսցն է
Դատ Եւ ՚ի ՚ն ներսդեր զընկեր քո
Մարդ Մ ի նախանձիր քընաւ ընդ
Դատ Ա՛ր ՚ի չարեացն առնէ ա՞
Բատ Ցո՞ն ցուցանէ միւս քան խը
Յատ Եւ ՚ի մեզաց միշտ լըճա
Ձաձ Զհոգիդ սփոհեա յախտից մաքրուած
Աձ Եւ օրինաց Նորին խնամ
Ձաձ Միրեա քոյոր սը լտիւ

Ով մեր Թէ սրբոյն լինիս՝ ի յոյզ.
Եւ տաս աճել որպէս զգ քոյս:
Ջ հոգիդ մաքուր պահէ և լոյս.
Յիշատակարին խաչեալն լոյս:
Ընդ հանդերձեալ կենաց տոյ յոյս.
պարտական առնուլ քեզ ընդ հա ճոյս:
Քէն կատարուին է այս տա ուխ.
ոայ ակն ունել աշուրն ե՞ լեց:
Ո՛չ ընդ սիրոյ ստորակայ ից.
միշտ բեւեռիլ յանլոյծ կա պից:
Ընդ ազատիլ յայժմուս ախ տից.
ընդ. քի դուլ խաչա կից:
լինիլ սրբոցդ. քաղցքա կից:
Ո՛ան մարմնոցըն պարա կից:

Աղօթք քանիս յայտնիկ հան դէս.
դուռմարե լոց աստ տիրա պէս:
Ընդել տարին հոմերա պէս.
խաւնեալ ի հիւլէ ըս հոգե պէս:
Սամեալ ի քէ ըրս տարրա պէս.
դանաղանեալ տառ ին յան դէս:
Ցա ոչ գիտնոց այլ առղայա պէս.
մանկանց տըճաշ նուռզոյա պէս:

Ի թագուհեալքն մարմնա պէս ։
Երից յինչից խորհրդա պէս ։
Սուրբ հոգևոր բանըս պէս ։
որոց նըպաստ եղև ներ ։

Նոյն Տէառն Նէրսէսի. Բան հա-
մոյնտ Հայկական տառից վերոց ե-
ղոյց ։

Յան անըսկզբն աօհ զաճ ։
անեզ քնուԹիւն շնչ արարած ։
Յերից անձինըս բաժա նաճ ։
ի մի քնուԹիւն միաշո բաց ։
Իենըն քնաՀից ասէ ան ճառ ։
Հասման մըտաց գոլ անհը նար ։
Զորդւոյ ծընունդն անյեղա քար ։
զհոգւոյ բըզխուն անհատա քար ։
Թըրէ ինքեամբ ինուԹէ ե- ի ։
զանհուԹականն իմաստ քա նի ։
ՀԹէ ած էր միշտ կենդա նի ։
Եէ այժմուս և եղև ցի ։

Դայն

Դայն դաշնակի զերծ լրտեսդու թիւն ։
երեք անձինք և մի քնու թիւն ։
Ո՛չ միու թի քեն ՚ի խաւնու թիւն ։
ոչ բաժանմամբն յոտնատու թիւն ։
Երբե ակ անձամբ թի իւ կատար եաւ ։
զերծտրդու թիւնըն ծանու ցեաւ ։
Ո՛չ.քան զերծին առաջե լեաւ ։
և ոչ երկու կամ մին ե՞ զեաւ ։
Զայս թի իւ առեալ բատեսայ եայ ։
՚ի սրտիցդ սուրբ ասել նը նա ։
Երկիցդ սուրբ ասել նը մա ։
և մի անգամ ևս զերա կայ ։
Ոչն էապէս մեզ քարտ զէ ։
զոր էինս ուսեալ՚ի մովսէ սէ ։
Թէ ած էր խակը զբա նէ ։
և ոչ էզեալ՚ի յուդա ։քէ ։
Ընդհին ընդ էին հօր զուգա կան ։
զորպի ասէ համարձնա կան ։
՚ի յովհաննէ ուսեալ զայս բան ։
որ որոտայ յաշէեան բան ։
Ինան հաւրդմանէ մեզ տիրա բար ։
զհոգւոյն ը ըղխուսիս անքննա բար ։

Յորում եղեալ տիբրին գոյ ծոյ։
ասէ փոխեաւ լուսոյն՝ ի քոյ։
Խ աշխար մնծեալ՝ի յանդ ըն գոյ։
երկրորդ դգալն համառա բան։
Դ՚այս առաջին ըզ հրեշտա կոյ։
լուոյ սկըսաւ ասէ ստեղծո ՚ծած։
Հայոց ընդ հօր է և հո դին։
որով եղեալ քս ամէն լի նին։
Հայոն որ անեղ և գե բան։
Հաղորդ ընդ հօր է և հո դին։
՚ի յոչընչէ ստեղծեալ զեր կին։
Ինն իսկապէս ասէ քա նին։
և ոչ աշխարց ըզնա չա ին։
Ա՚չ ժամանակ առ նա հա ին։
ասէ զաջ գոլ ըստեղ ծող։
Ճ ամանակի պարունա կող։
առնու յորդւոյ անճառա բան։
Թէ ՚ի հօրէ է յոտկա բան։

Ի հան

Ընդ մեր պատիւն որ յարտաք չէն։ քէն։
Մախեալ ասէ առ՝ ի չա քէն։
Ողջոյն եդիր պատառիւրա նաց։
Ձկինն՝ ի հողէն արար հատուածոց։
Ղկինն զայրագնեալ ասէ վիսաց։
Ձէն ձայնագոյժ առնել պատկեր նըմանն նո բոնն։
Ել ո՛ի հողոյ ստեղծեալ մարդ դոյն։
Երկրորդութիւն եանըն միտ քոնն։
Ղօղեալ խորհուրդ ասէ Թագունն։
զանազանից կենդանեաց դաս։
Վկըզնել յերկրէ հոգբոտաս նեաց։
առ՝ ի առումն հոգւոյնիւ Թեայս։
Ձայն տիրակաև ասէ ե՞ հաս։
Եւ որ՝ ի ջուրըն լողա կան։
Ձայնս որ՝ ի յօդս են Թևաւա կան։
Հան՝ ի ծովէ կըրկին կեն դան։
Հրամանն առէ տրտրչաւ կան։
Եւ զաստեղսոյ պարուճն յօ դոյս։
Ձարմանալ զանկապն տուէ՝ ի նոյս։
Ի՛ յոյսրոդին յանօթ նիւ Թոյս։
Կապեաց զանկապն տուէ՝ ի լոյս։

Ինչան խաբմամբ առ՛ի դրախ տէն ։
Է ած յերկիրս յայս փըշէ ղէն ։
Յայն ,քան մեղաց ասէ չա րիս ։
արկ ըզբնութիւն հուղէղ նիս ։
Մինչ սահանաց բանալ երկ նից ։
Ծածկել ջըրով զորս՛ի յերկ րիս ։
Նոյ յազգի անդ ասէ ընտր րեալ ։
Միայն գըտաւ իւրով քն ապ րեալ ։
Ի ասպանին զոր էր գոր ծեալ ։
յորմէ կըրկին երկիր լե ցեալ ։
Հինուծած ասէ աշտարա կին ։
յետ այնորիկ յանդըգնէ լին ։
Յոր խաւնակեալ լեզուք նո ցին ։
Ձեռամբ իւրեանց զայն քակէ լին ։
Ոսուցանէ սքարահա մոծ ։
Թէ հաճոյ տան հիւն է դաճ ։
Ոյով զաճ հիւր ընկա լաճ ։
և աճեսեաց որդի ծը նաճ ։
Չարեօք ասէ մարդկան որ դուց ։
լքցաւ աշխարհ սպաշտամամբ կը ռուց ։
Հայ յաւորեան յայն ծընընդ դուց ։
որ յերկաթ ին մըտին հը նոց ։

Պրտուճեայ տապանն ասէ զմով սէս ։
Եւ յարութեայ զարմին հան դէս ։
Փըրկիչ վնասս ասստուածա սկէս ։
յերկիւղատուէ սքանչելս սկէս ։
Հանապ ասէ տու ինք ձըզ դեզ ։
առըն պօրդիս մարդկան վըզը կեզ ։
Պատամբն իւրով օրէնս գը բեզ ։
և մարդարէս ոչս առաւ քեզ ։
Քառիկ ասէ պազգըս մարդ կան ։
պնձչ այսս առնա դար ձան ։
Պեծատունկ կարօտս ցան ։
Հնարից դերոց բըժըշկա կան ։
Պիրով ասէ հայր առաւ քեաց ։
զբանն ընդ մարմին միաձո րեաց ։
Հոր և մարքուր կոյսըն կը րեաց ։
ծընաւ մարմնով որով վըզը կեաց ։
Ել երնոյըն լոյս ասէ մարք րից ։
ծափեաց յոշխարհ այս ստար էից ։
Հըզ հալածեաց զիսուշարն յէ ից ։
ոչ՝ փայլեաց լոյսն առ նից ։
Հայ ասէլ բան ըզծայրս գոյն ։
վասըն բանին իմանա լոյն ։

Տեառնըն փոռաց խոնարհնե լոյն ։
միունչս խաչի համբե րե լոյն ։
Բամ աչե տեաց ձոյնիչ լե նի ։
լիե և ընուլիլնըն ձայն չու նի ։
լիե որ նըն չե այն ՚ի տապա նի ։
նոյն ապատեաց զարս՚ի բանն տի ։
Յոն ցընծուլիւն մեզ բարո դէ ։
զիշտ կենդանուայն յարուլիւ ե նէ ։
Ինչ զ յարուլիւնն մեր հաստա տե ։
նըմին նըման յորժամ գայ յէ ։
Խուսէ ըզ մեզ ընդ նոյն սի լով ։
յօդեալ՚ի գլուխն ամբաւնա լով ։
Ա՛յն որ նըստի ընուլիլ չէ մե լով ։
նօր ընդ այմէ բանզնեալ մարմ նով ։
փառայն անձառ լինի գու շակ ։
որոց զաչ սիրենն յըս տակ ։
Յորժամ մարինամէն մերու նակ ։
Ծափի յերկնից որպէս փայ լակ ։
Ք էն քի ձեռնիս իւ լով ։
զմեզ յորդորե խաչակ ցե լով ։
Չի և փառայ նորա յոյ սով ։
Հաղորդ լինցուք մարքեալ հո գեով ։

Ի թրոց մանկունք իմաստուս Թ 2
տըճաք զայս քան ձեզ խրատուս Թ 2
Երկնաւորացըն գիտուս Թ 2
և համայնից ե՛ղե լուս Թ 2
Սակերտ էին արարչոյս Թ 2
և փըրկական տնօրէնոյս Թ 2
Միրօղք լանին խոհեմուս Թ 2
ղմիտըս սուրբ տա՛ք.քըննուս Թ 2
Եւ ճաշակէ՛ք հնամքերուս Թ 2
քան ըզ մեղուս յոյժ.քաղցրուս Թ 2
Պակաս է սա.քանակս Թ 2
և յոգնախոսմբ ունակս Թ 2
Ի յիմասանոց ճանօթ ու Թ 2
ոչք միտ դընեն վե՛ր թռանու Թ 2
Կին քանի քան գոհաս Թ 2
մատուցանեն փառաստուս Թ 2
Օններ սէս յիշել մի՝ դանդաղ ղ.ք
որ զոհարձանայ.քեզ յայդ սիկ
Տո՛ւք զփոխարէն զոր և պատ տո.ք
զատօ՛ր ըս տուրբս յոր պատ տո.ք

Նպատակ հանդուցեալ Աստուածասէրն՝ ի քնոյ
այլ ոտքն անքնին

Այրն առաջին ըզքեզ տրտմայ
Հանէ յիմաստըս գե րակայ
Ինորդուհեանըն մերձա կայ
Ինիս երիւք ստեղամբք նա
Բնէնն բանիւ ի քեզ բըզ խէ
զկաթին իմաստից արբուցա նէ
Զևռիս իւրով վարդապե տէ
ըզխոնարհին որդւոյ պատ մէ
Դեմըն դանձէ քեզ բիւր բա րի
դրեալով զիմաստս ի տախտա կի
Ջնա սրկ ի քոմ պարանո ցի
որ պատուհական է քան զոս կի
Դուռըն բանայ քեզ գիտու ցէ
ըզտաճարին իմաստու ցէ
Հաղիեա և մուտ արիու ցէ
մի արտաքոյ ինար հեղգու ցէ
Ինրկնաշէորացըն տայ ցան կաշ
ի յերկրայնոցս ի բաց դաւ նաշ

Ասամբք զը բոց զբէարձա նալ։
խմաստուլթ եամլն ուբախա նալ։
Հատլթուցանէ ըզ քե զ մա նուկ։
Ձայնիւ հընչմամբ ոգ լթ ըմ բուկ։
Աբ յուսանանք լինիր տաղ տուկ։
զն մի՛ տաս վայ անձինդ յա տուկ։
Խրատուլթ եանց նախնի զո լով։
զ քէզ հրաւիրէ զաւլթ եան եր գով։
Ձո՛ւ շարեաց հեուանա լով։
Ընդ քեզ խօսի զայս բան խը բատ։
Ձի մի՛ տրնկուէն զինքե անցն տրատ։
զ՛ի յանխարտելոցն կալ՛ ի զատ։
զ՛ի սը բան քուա օրպէս տը մատ։
Ձ՛ հ մտ զընես ասէ քա նին։
խմաստուլթեան սոզոմն նին։
Ա՛չ կատօտիս իմուա խրա տին։
քանզի նովաւ խօսի հո գին։
Ձ՛ ուժկա լինիլ ասէ յու տուն։
Ձ՛ և ասպատակ տանուս յատ բուն։
Էայեւոյ յոակին որ ՛ի քրոջ բուն։
զի ծեծե լով տանու գմաք բուն։

Ի՛նչ նանրուքից ասէ դատ	ձիր։
Եւ ստուտ խաղօք մի՛ ըղձա	ղիր։
Ըմպէ անուիտ մանկունց մի՛ նախանձիր	։
այլ խմաստնոց ներմանէ	ցիր։
Լսէ արդ ասէ հօր քո խրատ	ստու։
Լեր օրինաց մօր քո հղ	լու։
Ի արդ ապետին հնազանդ կաց դու	։
յոյժ շահ բան լուսաւ	ստու։
Խրատեա խաղալ ընդ ձեզ դը	րոց։
մի ընդ անմիտսըն տըղայ	ոց։
Ինչ ընդ բանից ՚ի՛ծ խմաստ	նաց։
Խոհեմն վիճմունցն ըզբար յի	շող։
Ծովու ներման ասէ դե	մաստ։
ար՛ի յերկնից իջեալ է	աւետ։
Ջաց ըզհոգւոյդ քո զառա	գաստ։
Ծրծել մըտօքըդ լեր պատ	բաստ։
Ամէ՛ի միայն լեր առնու	ցուս։
՚ի ջրոյն կենաց որպէս մե	ղուս։
Ո՛չ ծարաւեխս ասէ յայժ	մուս։
այլ ըստ գեստոց բըղխես զա	ւուս։
Էայեակց ասէ մանուկ և	տես։
զինչ՛ի տախտակըդ ծրծա	դրես։

Չի մոլեխի դու նըման նես
զդիրս ես կըկին զը ըս
Չայնէ առ քեզ մանուկ ու շիմ
լծէ ականջ ըւր ըզ բանս իմ
Ոսման զըրոց լեր մըտե բիմ
և բարձրանաս դու՛ի յեր կին
Ղամպար վառէ քեզ լուսա ըսր
երթէ իցես մարդ մըտա ըսր
ձըրթեայ յիմաստըս հոգե ըսր
որով լինիս դու երկնա ըսր
Շէն հանաչէլ տայ ըզհան ըսր
ըստ առակաց բանին յայր մար
Որով խրատիս լինիլ ար դար
և աստուծոյ հաձոյա ըար
Մ առուցանէ քեզ օրի նակ
զորս՝ի մանկանոյ բարեաց ու նակ
Ըզդանիէլ մըտօք յըս տակ
զոր և ցանկայր նըմա հրե շ տակ
Ցիշեա ասէ զմանկունն ե՞ բիս
զհաշակերտեալս դանիէլ ըիս
Չի երթ ասցա նըմանն մոգ բիս
՛ի հրոյ մեզաց ոչ այրես ցիս

Ա ի

Ա՛ծ մի՛ ծայլ կենալ և գեղե յատ։
Ջ անլիւ հասցես ասէ շնոր հայց։
մի՛ առարժամ բերանդ ա՞ ծել։
Ա՛ծ ըզդինի քընաւ սի՛ րել։
մի՛ զորովայնըդ խըճո ղել։
Պէն պատուէրե պարկեշտ լե նել։
վանն իմաստից՝ն շահա քեր։
Թէ հարկանիս մի՛ երկմը տեր։
սանդըխատուճ ժուժկալ դու լեր։
Զարբատանաց ասէ համ քեր։
եթովղ ըզսէր ըստոյնա նոյս։
Ա՛ր՝ի մաշկեակըն հըպե լոյս։
Ներմանն առ քեզ զեղեսե ոս։
Ա՛վ դու ասէ մանուկդ՝ի քոյս։
մինչև՝ի մահ եղեն ճըգ նօղ։
Ա՛ր առ իմաստըն վարեա քօղ։
դու իմաստնոց լա՛ր հետև օղ։
Շնորհեաց ասէ Թէ ես սի լօղ։
եգիպատական ախտին հան դէպ։
Գահեա և դու զքեզ անվէ րէպ։
ըզհրեշտակաց նըմանն՝ի դէպ։
Պայեաց և տես ասէ զյով սէփ։

Ար ի սիրեր զքոյն դանդաղութ Նազ.
Ա՛ի՛ արթնութիւն ըղբաղդ Նազ:
Ախտիւ հանէ զքեզ՛ի բարձունս.
գընաւ հոգւով ընդ իմաս ուռունս:
Ախ զանձկալի քո տաս՛ի ճը դունս.
երկեաս յիմաստութեան գերադար գունս:
Սիրել ասէ ըզնիւթ ուս մանր.
զ՚խոհեմութիւն ասեմ և զՀան:
Ահա զխորհուրդըս մաքրա կան.
որով հոգիքըն զօրա Նան:
Ձ՚ աղք աշխարհիս զայս ծանուա ցել.
Լի՛ւ է ներհակ ուսմանն ե՞ զեա՛լ:
Զի որ ախտիւ զհոգին զան գեա՛լ.
Նա՛ի շնորհաց հոգւոյն զա տեա՛լ:
Ցայ քեզ խըրատ քան հոգե ՀՈր.
պահել զհոգիդ ըզգուշա ՀՈր:
Մի յոյք հըպիլ արատա ՀՈր.
և մի ունիլ չար մերձա ՀՈր:
Ընթանալ վարդապե տի.
.քեզ ըզբարիս ուսուցա Նէ:
Էնատանդ լինիլ ծերոց ա՞ սէ.
որպէս օրէնքըն պահան չէ:

Ցաւդ ասէ խոնարհա միտ.
Լեր առ ընկերն և լարեր միտ:
Ինչ ծէշ հրապարտ բարուքդ և բիրտ.
Թեթև և շնորհ ունիս յո պիտ:
Խիստ ընդ այս բանիս յաղ մաղ.
Մի՛ շատ խօսիլ և վայրապար:
Մի ծիծաղիլ անկարգաբար բար.
Մի՛ վճաբան լինիլ և չար:
Փուլթա ասէ վարժիլ ան դօրէ.
զի մի՛ շնորհաց լինիս ա՜ մուրէ.
Ինչ լեզ մըտօքդ ես բուլթ և գօրէ.
Քանիւ զիմաստըն կէր և կուրէ:
Կ՚ես զ հաճարեալ տայ բարեկամ.
որ ըզ վա ուսման հարուն քեզ գան:
Կ՚անգիր ասլտակ և գաշտան գան.
Լետոյ բազում փոստրա քեզ տան:
Կ՚ախանձէ լի մարդկան լեզ նիս.
Լեզ զվերտգրեալդ՝ի միտ ու նիս:
Ինչ քեր մանուկ գոնկըն քո կիս.
Լուր և անսա խոհեմ բան նիս:
Բաքուն լինիմ բոլոմամբ արք տիս.
ուստացանեմ քեզ ըղբա րիս:

Սիրեա զուսումն որով պատա — Հիս.
ի յերկնայինսն և ի յերկ — րիս։
Դրանեալ և մեծ լե — նիս.
Եթէ զերկիւղ ես ուսա — նիս։
Սիրոյ ի քաց լեր աշխար — հիս.
և աստուածոյ սիրելի վա — ռիս։
Հնձ լուր որդեակ հօր քո խրատիս.
և յուսամանէ մի՛ ծուլասա — յիս։
Եթէ ի յայս սէր բարքս — քիս.
անանց կենաց ժառանգ լե — նիս։

Ներբեր Տեառն Ներսէսի Ասպետ Հայոց։

Ա — նուղ անհասա — կոյ.
հայր գրքոց — լի ե անոյ
ինձ ողոր — ժեա։
Հանդ ի հօրէ անճառ ծը — նանիդ.
որ մարմնացար ի յիս գը — լի ա։
Դուեալ հոգիդ սուրբ — ջ.
որ նորոգօդ ես ողոր — ժեա։
Դաշանաղես երրորդու — լի եդ.
երրորդութիւն սք յիս գը — լի ա։

Երկ

Երկնաշէնութեայ և անմահ	հիւ.
զանխիճ ստեղծօղ ինձ ողոր	մեծ։
Ջ ապչքըս մարդկան յօրինե	յեր.
ձեռամբ պատակեր քո յիս գը	թա։
Երանեալ ածած	նին.
աբ ծնընդեամբն ինձ ողոր	մեծ։
Ընտրեալ մեծի կարծանե	տին.
մըկը ըտուրթ ըն ՚ի յիս գը	թա։
Թաղաւորացն ընդ. քեզ յեր	կինս.
ատաբե լոյն՝ ինձ ողոր	մեծ։
ձ. տառանգողացն ըզկեանդ անձառ.	
աղաչանօքն ՚ի յիս գը	թա։
Ի լոյսըն չիւր. քո սիրո	ղաց.
մարդու հայցմամբն ինձ ողոր	մեծ։
Ի տառապելսոկ. քոց վձկայ	հց.
Հեղմամբ արեանցն ՚ի յիս գը	թա։
Խաչակից ես լոյն ընդ. քեզ հոգ	ւոյ.
պաղատանօքն ինձ ողոր	մեծ։
Ծարաւեալ լոյն աղբեր ջը	ղոյդ.
արքա և ոչխ և յիս գը	թա։
Կենարարիդ չարչարա	նօքն.
ող յաղագս իմ՝ ինձ ողոր	մեծ։
Հար	

Ջ սամ

բարձեր՝ ի մէնջ և չիս գը թ։
Պատակաւ փրկողն ը զիս ուշ մե ղայ։
Հոմքեր ըե լովք՝ ինձ ողոր մեա։
Չարչարանացն անարգա բար։
Ետուր սուբ հայր՝ զոյիս գը թ։
Որ զմարդկային հոգին յա ձանդ։
անշարժուրթ՝ զբո ողոր մեա։
Հարժմամբ ահիւ երկիր հի մանց։
կողիւ պատեալ հինն ադա մայ։
Կորոգե լով՝ ի հնաւթե նէ։
արեամբ և չրովքն գիս լե ջ։
Յանապատական կոչիդ հոս ման։
ձբ բևեռօքն՝ի չիս գը թ։
Ա ած-մամբ մարմնոյդ՝ ի միայնխաչին։
անպարտականդ՝ ինձ ողոր մեա։
Ճըշմարտապէս խաչե լու թեամբ։
և վասըն թ-բոյն՝ ի չիս գը թ։
Ղ օղան չանօքն հոյհոյու թեան։
և եղե գամբն՝ ինձ ողոր մեա։
Չաղանօքն՝ ի գինեաւ ըայդ։
ի ծառայէն և չիս գը թ։
Էարմամբ ծնօտի քո՝ պատկե րին։

Ջ ամբեռալ վասն իմ՝ ի ծարաւ էին .
զգաւն և ղլեղին՝ ինձ ողոր մեա :
Ի եւտին, քաղ ցօւ մեղ արբուս ցէր .
ինարմնով Հարեամբդ՝ ի կիս գըլխա :
Ոկրով եդար և ծարտաստ հօր .
՝ի տապանին՝ ինձ ողոր մեա :
Ա երաբերը քո յարուս Թ քդ .
զմարդիկ ՝ի կեանս և կիս գը Թա :
Տ ը ըզխուրձիս արձակե ցեր .
և արձակես՝ ինձ ողոր մեա :
Ըստեա դմարմինս իմ ընդ Հոգւոյս .
՝ի գալըստեան քո կիս գը Թա :
Յ ընծացայ բերկրեալ յոյս սով .
քոյին ծնընդեամբն՝ ինձ ողոր մեա :
Ի իւսմամբ փառաց սլբսակե լոյ .
աղաչանօքն՝ ի կիս գը Թա :
փը րկիչ յորժամ գայցես վիա ռօք .
զիս Նորոգեա և ողոր մեա :
Ք եզ գոհուրձիդ երգեմք ընդ հօր .
և սուրբ Հոգւոյդ այժմ յարա կայ :

Նուէն Տէառն Նէրսէսի Կաթ կաթուղիկոսի
Յաղագս Պաշտօնէից • զոր խրատէ ցեղօքն

Գլուխ։

Ասէն հոգւոցն ՚ինձ ա.
խաղալ անուանն սր. քա։
Բարեաւետեալ խմաստուս թ եամբ.
զարդ իա խրատեաց ըզդօնու ի՛ք։
գեղեցկագիւր քանիւն ՚ի կատ դ.
գլուխ եղև հոգւոյն սրա դ։
Պատճի ի սրդ ի վեհ քան ըզմարդ.
մանուածն ածոզաւր դ։
Նոյնպէս տառիւ վերաբեր ե.
զմտաւիկ յերկինըս մակագր ե։
Չ գեստ արիւնէ տղայոց բեհե զ.
գնացողանդ ընկերքն հօր և հե դ։
Էին շնորհօք պրատակ կոչ է.
մանեակ ոսկի զպատանոց է։
Ըստ ժանիկանն ոյոց նոցա ը
նոյն և խոստաւմնն յարիւա ը։
Ի ջանկանիլ դատն որոգայ ի՛ք։
Ի ջանկանիլ դատն որոգայ ի՛ք։
գ ա

Ճամանակէս կենցաղըս չոյ ժ.
ասէ զանկէտըս՝ի սմա անքուն ժ։
Ինքն երբէք խոր գիշեր ի.
կամ պըղպըջակ ինչ կամ ուռած ի։
Ո՛ւյն ճանապարհըն հետևեր ե.
ասնի՝ ի գուբ խորին ընկեր ե։
խոյատուզեա մանկանցն՝ի յոյ իա.
խրատ ընծայէ սա հոգէքուն իա։
Ծառուկ քարեաւ խորհըրդոյ սգացաւ ի.
Վշտա՛ի յոգւոյ ունիլ զաստուծա ծ։
Ինատիրին սպասել համա կ.
ոչ մուանալ եք գիշատա կ։
Չայիլ վերջին յօրն և՛ի մա հ.
՚ի սպառնալեացն երկիւղ և ա հ։
Ձայնըն հաւնան յոյժ գերասան ձ.
որով գայցեն մեռեալքն՝ի դար ձ։
Ղօղեալ սարսին դատերքն՝ի խաղ ղ.
ողբան տրխար ձայնիւ նըբա ղ։
Ճառագայթից լուսոյն ճառան ճ.
լուսին Հաստեղք ճեմին գըՀաք ճ։
Մեծ ին փայլմամբ չիայլեն այլու մ.
Մինչ փայլակէ լուսն անպատու մ։

Յորժամ լիր ըստ չին՝ի կատա ամպո յ
արդարը ընդմեն խոխոտ մարախոս յ
Նըշին ծաղկի նը շուն գարնա ն
գունով պըճնին վճկայքն արեա ն
Հրջին կոծով գնացօղքըն դար շ
կամար մեջտեղն անկյին՝ի քար շ
Որք՝ի քարձունս հային լուս ո
ափշին գողոն յահեղ բոց ո
Ձկ պիտանի արծաթի ըն կին չ
Եւ չ ոսկուցն դեղ գարդ արխ չ
Գարօղն անուշ հասայ՝ի վեր պ
պատկեր եօթանց գարուցո՝ի գ ի
Քըրյն կենաց սափորն՝ի միջն չ
այն խորտակի տղեըրըն մէ ւչ
Ահաւիր սը ըրօցըն լուսա վա ռ
գնացին յերկինս՝ի տունն անճառ
Ցա միջակին է խրատ մարդ ս
յորժամ շարժի ախտիցըն բոց ս
Ել երազատունայ ներհուն քանո վ
երգէ գեմնատա երգարդ տաղո վ
Տիրակոնի մոսին սա գա ռ
ար յերկրացնոց կըրնցո՝ի գա ռ

Աստուածային սիրոյն տիսիս ը.
Կատուկեան անմիջական ը.
Ցընծալ բերկրիլ ընդ հրեշտակաց
ի յառաջասան օրհնութիւն գ.
Խնամեակ հարսին սիրով հիւսո ե.
մոլորեալ եւ լուսատու ե.
Փրկչին ի ջմեռնէ ցօղատարա ի.
Համբուրէ զերեսն լուսոյ սր ի.
Գաղթ կուգէ լով յաճախատ ժ.
յանկուցիչական տարեալ քաղցր ժ.

Աղբերական փառաց Քրիստոսի։

Աստղատեսնի այս մանկանօք ղօք.
Փախաքեցի յոյժ սրբուհուս ի.
Ես ոք քնարէից բարեաց սկիզբ ի.
Խնամարկուհի բան կենսատու ե.
ակն ակն ցաւոց իմ լուսատու ե.
Ցընծամ հոգով մինչ կարդամ ջկզ.
Լիակատար եղբ ուշ եմ յանուն գ.

Բոտե գմարմինըս հոգևս ը
Ով իտըս գործե քանից ազբիս բ
Տանե ղանտեսն ամենազե գ
Հոգի չանիմիբեր լոյսն ոչ դե դ
Ո ասն ոչնորիկ տաժանեբս ե
Մտասբ ըզսա գըծտդրե ղս զ
Պատցաւած բարեաց չերևե ղոյ է
Եւ չետ մահս չիշուսն եւ չոյ ը
Ով տիրն քազ ցոս կենաց բարքս ժ
պըտղաբերչ անմահ սյս ծս ժա
Ջ երմարտաւճօք ջուր կալիճաձոջ ժբ
Ի լքստոզաց հոսչ հոգևս ժգ
Պատան վերաց լինի ե կա ժդ
Ժի ոք սրմին լինի պարա ժե
Ձչ նախանձոտ սա ուսուցի ժզ
քանզի ձըրմ է պարդևի ժէ
Ալ ոք մըտացըն քերան ի
Դուռն ըզքանոյ սյս հանճար իա
Շնորհե յատաստ գանձուն իւր ոչ իբ
Ուզով մարդե ի հոտ անոյ իգ
Արդս քրքում զմուռս չ հալչինն իդ
Կատմե քատ[illegible] գատուցինի ի

Ցանդաստանէ քեզ ըստ իւրում խընկոյ ։ յ
Մեռուս լուծի իւն ախտից մարդկան ։ յ։
Մի երթ՛ ի քաց դալխատըս տատրատ ։ մ։
Գործով՛ք քարեաց առնէ վարձ ամ ։
Ճառից տարա լըսել պատշաճ ։ ճ։
Ահեղ անի ձայն հընչէ յոկիան ։ ճ։
Ղ ամպոտ լուսոյ մրտաց ընդ ։ ղ։
Նե խաւար հոգւոց լինել լոյս ։ ղ։
Ձիոց ընդման մեծ առատաց սան ։ ձ։
Եւ ազքատաց՝ իմաստից գան ։ ձ։
Հաց հանձարոյ տարա անմիա ։ հ։
Երկիւղ կենդանի սոփեալք ի մա ։ հ։
Կացցէ ի սիրատըս ձեր յըստա ։ կ։
Խաւնարանին անմահ քաժա ։ կ։
Ծարաւեցայ քանիցս անգի ։ ծ։
Ու առիւծացայ դրոշմել ի դի ։ ծ։
Խանդակաւոր առա միշտ ։ խ։
Հասի յաւարտ վախճան կանու ։ խ։
Ի ըցի զգեղեցիկ իմ անձկացեա ։ ի։
՛ի սոյն ծամանէ վարժմամբ կրթեալ ։
՛Ա ժամանակ յոյժ անքաւ ։ ի։
Միշտ գերմանիկն տաճար ։ ի։

Ճ. սմանեցին աշխարհի գոյ
ժ. քրիստոնէից գոլով անոյ
ժ: Թուէն հայոց հինգ հարիւր ոե լթ.
լթ: նաև ոլթսուն երկու՝ք և ոե
ը. Ընտրեալ գլուխ գոյր հայկազն
ը: գրիգորիոս պահլաւունն
է. էր՝ ի յաթոռ լոյս՝ ի լուս
է: շնորհօք լեզուաւ՝ ի քրիստոս
զ. Ջարմ և զաշակ հօրն ամենայն
զ: հանճարման և ձչնրբա
ե. Հեղեայր երկից գոլ յարգանդ
ե: իմ՝ ներսիսի որ զայս երգ
դ. Դարձեալ եղբարց երկուց ճընուն
դ: ըստ աշխարհի գոլ քաղեսնուն
գ. Գոլեալ վասիլ իշխանն առոյ
գ: և զօրավար ընդրեալն՝ ի կար
բ. Թայց և ճնողաց հանդերձ մեր քերբ
բ: յերկի յիշուածն յաւուրն անդր
աւ. Ընծայեա քանիս ետր ողորմե
աւ: առ հասարակ մեզ և նոց

ա մարգարէ ծծա քան ։
և իմաստուն յոյժ խոհա կան ։
Այս օրինակէ ասնը ման ։
սողոմոնի ճըշմարտու թե ։
Այս ՚ի հօրէն իւր սեպհա կան ։
առնու ըղթափն և զգաշա ղան ։
Պատէս և տէրն իւր հայրա կան ։
Ընտեալ յոյժ ուսն ծծա կան ։
Ընդ լինիլ այն ջուգա ծոր ։
երկուց կանանց նախ դատա ծոր ։
Որս վճռաւ վարդակա ծոր ։
Ցոյց զարթեանըն մերձա ծոր ։
Որպէս և աստն իմ դատա ծոր ։
խաւիթ գնշխանըն քըրևնա ծոր ։
Որով կըրկինն գայ ատա ծոր ։
դատե ըղանեռըս քանա ղոր ։
Պ ասպարտիայ շինեաց տա ճոր ։
այս սողոմօն խորհրդա յոր ։
Պ ուր երկայն ոյ չկընչեաւ ՚ի քոր ։
Լայն օրինացն ՚ինմա քնա թոր ։

Ա՛չ
Ա՛չ հոգիս ալ ընչա՞ս
Ա՛չ համեմատ երկածը
Ասա՝ արդեն մեր հաշիւը
Ա՛չ խոյն փոխան ժողովս ան
Ա՛չ եթ՝ քան ըղձա՝ արդն ասա
Ա՛չ ինչ զի ծագաց երկրի չը
Ա՛չ եթ ծափահարած տեսնեմ՝ լը
Այլ անմարմնոց՝ ձորը՛ի մարմ
Ա՛չ մարմնական որպէս ա՞
Խաղաղութիւն որոց կերկ
Ձեռք ունեն մեր լը
Յիշել յաշխարհս քաղցեալ ներս
Խաղաղութեան անուն քա
Ընդել ուռնէր սա սրախա
Զի կեղեցւոյ կանգնեալ կա
Երանց ներման անշարժա
Զառ՛ի կուսէն մարմին ա՞
Հաշտարար յոյժ՝ քան զայս
Հաշտել զերկուս ընդ միմեանս
Ոչ ոք ի մեզ ապրի առանց
Ոչ ոք ի մեզ ապրի առանց
Ոչ ոք ի մեզ ապրի առանց

Ո՛չ ինա խնեաց ի ագաՀո բայ.
Ո՛չ յապագայ բըննաՀո բայ:
Ո՛չ մարմնական միայն վա ռայ.
Կամ Հեշտու ի Հանց անցաՀո բայ:
Ընկի զիմաստըս պերա ապանծ.
զոր վերագոյն ծանեաք բազ մայ:
Այն ինձ ըզքանն ես ի մայ.
անպուղական զոլով նը մայ:
Ա՛ի կերկրէս ըստորա կայ.
ես՝ ի կերկնից իջեալ ար քայ:
Նըմա զիմաստըն չսփով տայ.
իակ ինքն ունի զՀօրն անԼը նայ:
Ա՛ս կորուսեալ զոր ետ նը մայ.
սա շնորՀըս տայ ազք յապա մայ:
Ըմանաքար խորՀուրդ ինմին.
յայտնէ և միւս անուն նո բին:
Ինայք տեսցուք զիմաստ քա նին.
ըզմիտս անուճան ժողով ղին:
Ամէն զՀանճարըս սա՛ի սին.
զիմաստուԹեց ըզպիտա նին:
Միտով զորդիան իարոյէ լին.
ժողովեր լով զամենե սին:

Ելբ սեսանել զայս առ փըղկ չին.
Գրգռմարտասէս ժողովս ղին.
Պարտուցեալ զայս ազգմամբ չա րին.
Բերող զղջալոյն խնդիս սին.
Ի խորանի աստ ըստա րին.
Յերկա-սաղէմ հանէ վե րին.
Հայց և ըղձիորհս ձեզայ ին.
զոր բաժանէ մասունս հո դ րին.
Շահակերտայց շնորհէ բա ն ին.
Նոքօք ծնընդոյ աշխարհա ն ին.
Դէ բոէս ծառայ ևնդդ վե րին.
Հայկեմ առաստ շնորհէդ կըր կ ին.
Պերբել զկոդիս յախտից չա րին.
առաքար առնել զքեզ վե րըս տ ին.
Խորհուրդս ի քեզ երկեակ ան ձ ին.
երգել միշտ փառս ընդ սրովբէ ին.

Թող ես կին
Եւ սոնդ բանիկաց գրե լոյ չի ը կին
Ընդ հրե շտակաց իննեակ դա սին
Ոնա թնակակից նայիս նո յին
Իրանն լեացըն .քաղա .քին
այ ծչ ողաա կըսկըծա գին
Ծ մանուկ տըգայդ .քո զթաղծա լին
Սաքրե ո յոդուայդ աչայ ըը բին
Ինչ լթէ դու գայդ մեզաց մըլթին
ու ծչ ե սուգ ծչ տը լսամու լթէ
Դիտեն պաշխարհըն գայն վե բին
Ե ծչ ցանկան նիւթ ատա նին
Գանձեն զանիւթ գանձն ի հոգ ին
այնը հաշատով ինա հայ ին
Բայց ողը քանան զաշչը սըը տին
ը սա աւքայ անսուտ բանին
Նատան է յոյս աճայ ին

Ելաս

Բուա ո ն Ա Ի Ա Ն Ա Ի Ա Ն Ա Ի Ա

Թաքաղարմից լոյս ելաւ մին.
Համապայծառ է պանծալ լին.
Ճառանգ վերինն սիրով նին.
Ժառանգակից որդւոյ նո՛ր նին.
Ի գիրկս հօրնէ գըգուէլ լին.
Լոյժ գեղադոյն անառա կին.
Լոյս աշխարհի հօր միած նին.
Լերգայրուքիւն հրաբիւրե լին.
Ի ընդա՛ մեծաւ այսօր յոտ սով.
Սքանչելիքը ի սգոյդ ըսփոփե լով.
Ճանկը զենուքիցը մեր մարմնով.
Մահկանացու անդարձ վըշ ուով.
Կայց ի կանգուն օրինա կով.
Զոր մեզ ետուն հարքերն գը րով.
Հայեցայ յաբէլ սրեամբ մա հով.
Հօրն առաջի մեռանե լով.
Ընդ զաբրահամ տիպ առնե լով.
Զորդին տաճողին ներ իրե լով.
Ո՛ամպատ մանկանց ոգւոյ ակի զով.
Ըզմինն ընդ երիս ընծայե լով.
Ճախոյտ լոյս խորին թը էով.
Եղջերոց եօթանց ներմանե լով.
Ման

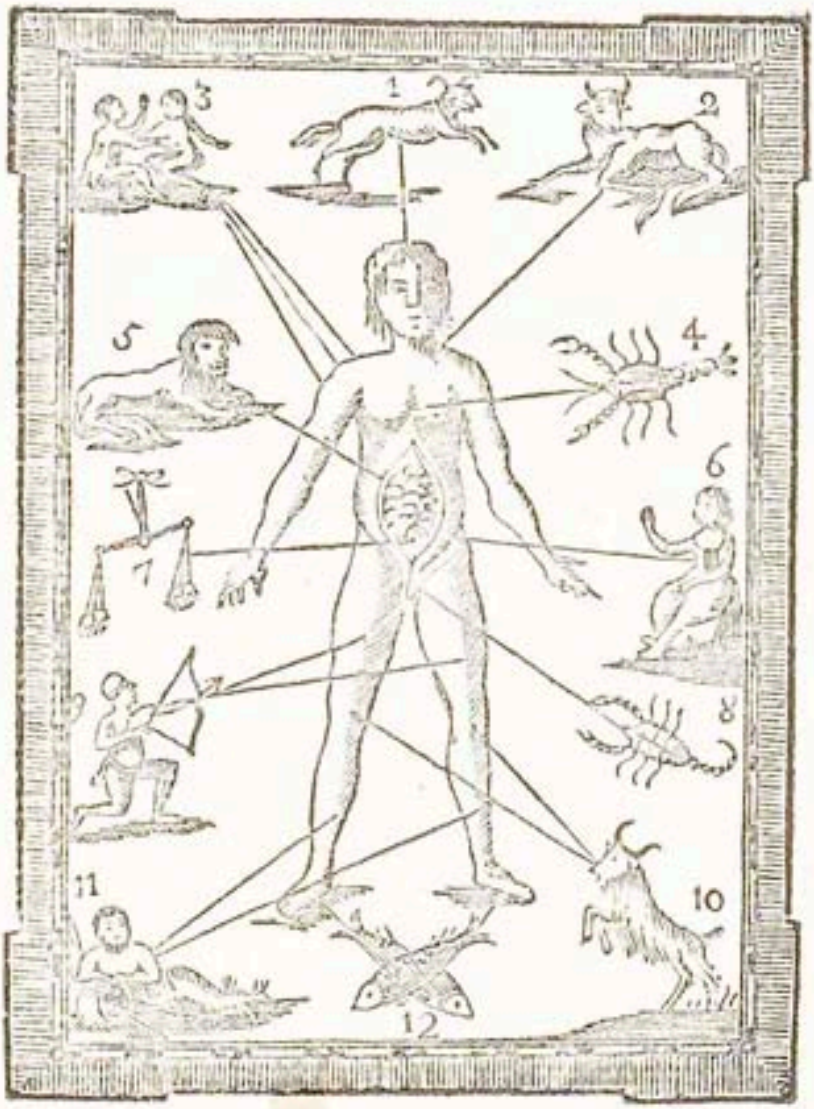
Երգ ոտանաւորաց

Ընդհատ ընդհատուդ՝ ի յանձնէդ հայն : հայն
Ո՛չ ոտով գիշոյնըն տը խոտա հայն .
այլ երդ խընդումն վայելչա հայն :
Ա՛ջ տըղային ծչ լսելոյ ձայն .
վանն այնորիկ անդադար լայն :
Ա՛մառ վարուց հետուե ղայն .
ոտ անօդուտ կետ մահո ճայն :
Զ երամ արտասուաց կարօտա նայն .
ուտին ոտդանայն ոտ անվախ շայն :
գատին բռոցիլ անշինչա կայն .
յաւնին ՚ի մահն անսպառ կայն :
Զսոյզ ոտ չարեսայն են գործարան .
շահին ըզգործըսըն հաճա տայն :
Ալըք հինգ տաղանդ պատճիրա նայն .
յանմահուրիւն փոփոխե լայն :
Հինե գըգակեալս նորոգե լայն .
ու մեզ եաւ յոյս նըմանե լայն :
Նոյն՚ի կերիր օր յաւնե լայն .
ըզ մարդկան մահ մեռանե լայն :
Քինշե և զկեանքըն տապա նայն .
զոտս ու տույր ղընծա լայն :
Ա՛նկանոյ մօրըն շամունէ ոյն .

Ցրտամսիկան կիրքն առցէ վախճան.
դառն արտասուք ձեր և կսկիծ կան:
Բռտեա զերկուսեանս [ի]ս[խ]ա կան.
ղոր մահ մանկանըն ձեզ ծը նան:
Ցոյց զսկսմայդ կամայա կան.
ոսկ ստեղծողին նըշխրա կան:
Խուծեալ մարմնոյն որ՛ի տա պան.
ծանիր զնոգին յերկնից խո րան:
Փառօք փայլէ յաւիտեան [ի] ն.
ծագէ նըման արեգա կան:
Ո՞ւզ մխիթար սակաւ այս բան.
չափով տառիցըս հայկա կան:
Վայեաց զոր ետքեզ [ի]ս[ա]գնաքար.
հայրըն գըթած և բարե րար:
Ինչան զորդին քո յերկիր չար.
ի հրեշտակաց քիւրուցըն պար:
Բենտկան լուսոյն ան ճառ.
հուպև տեսօղ ըզնա ո՞ր:
Միրե ար զոյն խըրատա բար.
տանչէ զորդինն ընդ ուն բար:
Ինծոյց զորդին ձեր ո՛ր պա փառ.
օրհներ նովաւ զա՛րն անդ ա դար:

Ամէն

Մարթ. Ողբացին որ անդ հատմագու
Ստար. և ընտրե լացըն հաշա
Բար. ի քերթանոյ ձեր գոհա
Ճաու. փառաստրուածի հատոյէ ան
Պիաու. Երբոլդուածի ձըն տուք ըզ
Պաու. այժմ և յաւէտ և մինչ

1
2
3
4
5
6
7
8
10
11
12

Ամէն Տէրունական կատեցոյ՝ յա-
ղագս իմոյ և ընտրեալ նորա ։
Հառաջադրեալ ի ջինայ նորա • ի չորս էր-
կոտասներորդ պատշաճ ոտից ։ ի ննջումն առն
ջնշկապետի և առաջնոյն՝ Մ ննեսար
առնոն ։

ԵՄ ԵԼԱԿԱՆ ԳՈ
լով քնուէն և սկըզբնական •
ի յանեղէն ձըգեալ կամար անզու-
գական ։
Ընչքրպետեմ գ ջուրսըն վերին և
զնեըզբնական • որպէս սպասէ ղինէն
մովսէս ծծատրան ։
Ըս եմ միջոց ընդ անմատոյնս և
մարմնական • ուընիմ առեխս յերկուց
քնուեցէ էյըն յատկական ։
Ը ստ անմատոյնոց ոչ՝ ի ձեռաց շօշա
վիա

կիսակեան • և ըստ մարմնոյ գոլով ա-
ջոյց առեալոցն ։

Ես խոստովի եմ միաբանիլ հաւատո-
մանն • հինգ և տասն ծածկոյթ քառա-
սան ծընանն ։

Պնդամտակ եմ և չուխիկ անչափակաւ
սայ և լի ըզգեստ միով չուխիմ լիք և ծ
մարդկան ։

Գիտունահոգ եմ անգթացեալոց և ղգ
ակաւ • տխրունակիմ յոյլէ վհ հ
անտեսակաւ ։

Չոլոտակ եմ կխոստովանիլ օրակէս խո
րան • ընտրել ջ կայուն անձամբ շար
ժուն անշարժակաւ ։

Էլիա և ասէաստ եմ գոյուլեղ այս
նիւթ • անդուն՝ջ՝ի խոռ բաղ
ձունք՝ի վեր միտչ վերանամ ։

Ես ոչ ոքի անդուն՝ջ առնեմ բարձունք
անիսկատակաւ • զի չեմ կայուն ես
միշտ՝ի նոյն սայ շաղկապեալ ։

Նոյն

Նոյն և անդուն դ՝ը բստեղնակաւ։
Հարժիմ յաշէտ թրդեցիմ ոտամբ ան
հատակաւ. ՚ի շարժմանէ թմբիրեալ
ականն ոչ կիսայանամ։
Տանն եմ մեծի ձեղունն յորկի սարա
ձնակոյտ. ոչ կեցեալ հինչ ոչ սիւնք
ներսուկ պարսաքաւնան։
Ձանձն ձըգեալ գնա և սարգն տո
րապէս վէրան. ոչ պիղնդեալ յոլ լարիկ
հնամիւք ոչ միայն բանն։
Ձ ամենակոց ե՛ի սարսուռ ձեռ ոչ հը
նամամ. և՛ի գունդա պոյծաուռեալ ե
ւոյն իմ աչաց սեռսորալ ձ բանդա
ձեցան. միշտ հայելով ոչ վ՛ճշտաձ
ւոյն իմ աչաց սեռսորալ ձ բանդա
ձեցան. միշտ հայելով ոչ վ՛ճշտաձ
նին կամ ձունձրանան։
Հոգմոց հնչմամբ ոչ սուսունիմ այլ
ամա ևս ևս ձ՝ոգ իմ ոչ սուսունիմ այլ
Ինձ ոչ ասես զօրանամ։
Ձանձն ՚ի ծոց իմ ոչ ևս սոքա իբրու
ց՝ընան. և բոլ կամաց իմոց շարժին
չին ոչ ասես զօրանամ։

Ես եմ պատճառ երից սեռից կեն
դանուրեթեան • օդականաց՝ երկրաչո
րաց՝ և ծովականաց։
Կոյին մահու դարձեալ ընկիմ ես
դերեզմանն • և յարուրեի ի միոյ ընտ
րեթեան որ բանական։
Քարեւ-ամուրեի ամենայնի եմ պա
հարան • որ պատեչականք և պան
ծալք են սուրբ մարդկան։
Ոսկանտակաց ամենեցուն քաշխողա
կան • ոսկոյ ներշաղ ոսկոց քաղցուա
ւէրուրեան տամ։
Ա՛հ ի յինէն այլ ի վերուստ քաղ
ժանեցան • այն որ գիտէ զօդուածն
տալ որդուց մարդկան։
Ընիմ առիւ պայծառատիպ մի կար
կեհան եդեալ ի լանջս ըստ վակա
սին առաքինեան։
Քեսայօրէն ջերմամբ սիրոյ յոյժ ըղ
ձական • գիրկս արկանէ հարսին իւ
րոյ խանաչուրեի։
Իսկ առ գիշերըք ձգձգ սալտատիպայլ

ատան • իմըստանեըն ազդեն կանուխ
Ոնըք են եօթնից մըտրուկացըն կայ
կերալ ը երկուտասան ։
գլուխն • յոր աշտարակ կենդանո
ի՛ և քաղաքը չկոս պանծալի սարա-
լից ադարուցըն կատարումն ։
արարչուխե • և ըզկնարհուրդ եօ-
Ոնին չինըծանու ըզքիչ աչուրցն
անմոլար խնայտա մարդկան ։
են ՝ի վատումն • որ մըտրեալ ասան
Յիս ընդ սոսա կանխե ողբ եօթն
պայոց որ շքնչական ։
ընդգատան • բռնաց տընկոց և ըզ
Զօրաց խաւնից դու հասոցնից ծը
կիսզոգական ։
լեգական • միաչօրեա յամուսնուլ զ
Ոնաչօրե լով գիձին խոնաչ և հիւ
զն երդե դաչխեան ։
մարդկան ոյր և քընարն տասնա
Չափե ըզքիւ ժամանակց որդուց
Հաղե հընդհատասան ։
քիւրեղականան • որ միշտ ածե և՛նը

ըզ վաղվըդեան ։

Ամանց բարի ասեն գիտօղք և խոս
տանան • այլոց ըզ չար լծէ լինիցի
խօսին ըզգուշ ։

Ի զի լինի և կատարի զոր խօսե
ցան • է զի սխալօղ և ընդունայն
բարբառեցան ։

Ինչ այսր իրի պատճառ է յոյժ խոր
հըրդական • զոր ասասցուք փոքր
ի շատէ լքաօղ ունկան ։

Զի լծէպէտ են յանկենդանեաց
նոքա ճանգաւն • սակայն շարժմամբ
անձանց ունին ինչ ազգական ։

Ա՛չ՝ ի յինքեանց ըզգայուլծ եղ զո
գուտըն տան • այլ՝ ի քանէն որով
երկինք հաստատեցան ։

Ինչ չեն զարմանք ընթանչելեաց որ
յոյս փուլեան • լծէ՝ ի շարժմանց
սոցա լինին նախ գիտական ։

Զի լծէ անբանք յոյս խոկապէս քնա
ծեցան • և յարմատուց առնեն ազ
գուսըն գիտուլծեան ։

Զէ անտեղի զայս իմանալ թէ կար
քեանց պատրաստեցան։

Ընդ թէ փոքունք՝ ի յեղեկոյ հա
ւատացան • զի նախագէտ լինիլ ին
զառաջնկայն։

Այլ որ ըստեղծ ի դ՝ ի նոսա զայս
բնական • և չէ հնար լուծանել յոչ
թող յիւր հրամանն։

Մինչ թէ ինքեամբ յոր և կամին վտ
խոխին յայն • զի անդրդայք չունին
քնութիւն ինն վոխոխականն։

Մի՛ թէ ինքեամբ յոր և կամին վտ
խոխին յայն • միւսովքն չեր ճապականին
րնականացան։

Մի՛ թէ բարի և օգտակար ներգոր
ծեցան • միւսովքն չեր ճապականին
հելիւր զօրութիւն։

Ըզնոյն և հուր ներհակաբար քե
րէ յինքեան • լուսաւորել և հրդե
կականն • արքուցանել և ողողել քնա
ճոխեցան։

Նաև ջերոյ քնութիւն կըրկին որա
զառաջնկայն։

Ընչան • ծանուցանեն բանաճորաց
ի կերպարանս ազգի ազգի տալով

գեցան • զարդ իմ պայծառ ունել
խորհուրդ իմացական ։
Հայց որ միայն կը լսի ինձ ուսմամբ
սովորական • և ըզքննութիւն մըտայն
ունին անմոլեքրական ։
Աղօտագոյն նը լսելէ շարժմանց ոչ
հնչմանան • վասն այնորիկ խօսին
յոգւոյն սխալական ։
Ելիէ ըզմէգ ծածկոյթ լուսոյ մը
տաց տեսլեան • որք են մեզաց հոյլք
և զբաղմունքը նանրութիւն ։
Հողմով հոգւոյն զայն առնէին հա
լածական • և ըզհոգիսն հոգւոյն մա
քուր սուրբ բնակարան ։
Կորովապոյն ոչխ ունեն լոկ տեսողա
կան • տեսանէին զիմոց շարժմունս
անվրիպական ։
Նախնիքն այնք որ հասին այս
գիտութիւն • յ՚ի հետութենէ մարմնոյ
յ՚ի բաց ոտնձգեան ։
Կէսք՚ի կարաս մըտանել տուանձ
նական • այլ՝ յանապատս քնակե
լին

ին հրեղինոզականն։

Ով՛ի տուէողէն ամենեցունց ողոր-
մութիւն • պատրաստէ ինք քանտ զմբատաց
ըզդայարան։

Ոյոց շնորհէր զնմաստասէր ներն զինչ
բանական • խառնեալ ծածուկ ընդ կըր
թութիւնն նոցին և ջան։

Դարձեալ՝ ի այլ պատառ լինիլըն
սխալական • ի լիոյլ տալոյն քաւի
կամացն արարչական։

Ջի մի՛ պատառ կարծեն տըէօղ այս
գիտութիւն • և յարարչէն իւրեանց
լինին մոլորական։

Նա իմաստասոյ մըտայն և այս է.քըն
նական • լիե էր տըէսաբ սոքօք ի-
մաստս այս խոհական։

Ջ անդէ յորժամ աստուածաստեղծ
ըն մարդն սադամ • կորոյս մեղօք ըզ
շնորհըս ձրի և տիրական։

Ողորմելի օրդուոյնորա լիք չշուտա-
կան • ի յարարչէն ներսուզ իմաստս այս
շնորհեցան։

Նախատուշակ լինիլ մարդկան շար-
պատահման • զի սիրելի իւրքն առ Նա
փրկիչն ի վարձուէր ։

Որպէս նորքա որ սիրեն ստից այս հոմ
տոչյան • ըստ այսմ քանի յոյժն լի
Նին գոյս խոստովան

Թէ չէք հրնալ ի վարձուէր եանց որ
մարդոյ գան • փրկիլ ուժեք քան
աղօթ իւրքըն մաքրական ։

Ոչ իրապէք ոս ի յանուրջ զարհուրա
լու • այսպատանօք առ ի քարիս վա
վախեցան ։

Նանիկ և գոյս ծով իմաստուն և
խոհական • զի այս արուէստ հուպ
էր ի տունն աքրահամեան ։

Նուռ մոմսէս և այլ ընտրեալ յոյս
ւարժեցան • զերորըս քննել ամէնի
մասին արարչուէր եան ։

Ոչ ոք ծչ մոլար առաքեալ լօք խոք
ղական • այլ ճըշմարիտ յըստակ մը
տօք և մաքրական ։

Որպէս գիւղ պօղոս ի թուղթն

հոգեմայական. թէ զարմարիչն տրա-
ծոյք մարդիկ ծանեան ։
Այլ հեթանոսք՝ ի չար մոլորեցան.
և յաւուրս զգործս սերժել ժո-
պըրհեցան ։
Ել ասէ այնուհետև լուսոյ մըտայ խա-
հարեցան. և յաղճատանըս պատա-
ճանի դոլով անկան ։
Ընդ դոլով անկան ։
Թողեց ասել զ յիմարսն հոգւով ոգի
խաբեցան. և զոր սկըսայ դարձայ
յիմայըս գոլասցան ։
Ինչ և ակունք յիս պատճառականք և
բազմազան. ոմանք նոճապք և այլք
պայծառ բացմանըման ։
Ցուչք մարդկան են յոգնակի և ան
խոռչական. քայց յարարչէն՝ի լի լիր
անկեալ անուանեցան ։
Ոըք օրինակք են արդարոց՝ ի յո-
ւրթ. զի կէսքնըշազ այլք առա
ջել պայծառանան ։
Այսպէս մարդիկ ծանեան ։
Ել ասէ այնուհետև լուսոյ մըտայ խա-
հարեցան. և յաղճատանըս պատա-
ճանի դոլով անկան ։
Թողեց ասել զ յիմարսն հոգւով ոգի
խաբեցան. և զոր սկըսայ դարձայ
յիմայըս գոլասցան ։
Ինչ և ակունք յիս պատճառականք և
բազմազան. ոմանք նոճապք և այլք
պայծառ բացմանըման ։
Ցուչք մարդկան են յոգնակի և ան
խոռչական. քայց յարարչէն՝ի լի լիր
անկեալ անուանեցան ։
Ոըք օրինակք են արդարոց՝ ի յո-
ւրթ. զի կէսքնըշազ այլք առա
ջել պայծառանան ։
Այսպէս մարդիկ ծանեան ։
Ել ասէ այնուհետև լուսոյ մըտայ խա-
հարեցան. և յաղճատանըս պատա-
ճանի դոլով անկան ։
Թողեց ասել զ յիմարսն հոգւով ոգի
խաբեցան. և զոր սկըսայ դարձայ
յիմայըս գոլասցան ։
Ինչ և ակունք յիս պատճառականք և
բազմազան. ոմանք նոճապք և այլք
պայծառ բացմանըման ։
Ցուչք մարդկան են յոգնակի և ան
խոռչական. քայց յարարչէն՝ի լի լիր
անկեալ անուանեցան ։
Ոըք օրինակք են արդարոց՝ ի յո-
ւրթ. զի կէսքնըշազ այլք առա
ջել պայծառանան ։
Այսպէս մարդիկ ծանեան ։

լեաց հաճանական։

Չի թէ հօրենից թիւր ստեղծող մա-
տոյցական • ի օրինակ այսմ աշխարհի
որ անցական։

Հօրեն անգամ շընչական ասել այս
հաղարամ • անիւնէ ի գուբք ընկըղ
մեղով յետ կատարման։

Իսկ քաղմուխթ անմոլարիցն որ ան
շարժ կան • յուխթ երթող ի անթիւ
գարուն որ յաճ իաճան։

Ցորում ոչ ամիք և ոչ աժիոք են
թըլկական • ոչ ժամանակք և ոչ ա
սունք ժամանակ ան։

Լ'է հաղարաց շընչական թիւր
անգամ • և ոչ թիւրուց թիւրատարիկ
թիւր հաշարեան։

Չի ամ օրն այն է անէ բիկ և անվախ
հան • համապատճառ և անըստուեր
արփիական։

Լ'է կտրօտի աշխարհ առ տիւ արե
գական • և կամ լուսինի աստեղ ք'ի
լոյս գիշերական։

Ձի լուսաշէնքն յիւրեանց լուսոյն
խաչարանան • յորժամ ծագէ լոյսն
անմահացեալ ՁԾուլթ ։

Ձի փոփոխի այս աշխարհի կարգ ա
մենայն • ի հնուլթենէ նորոգէ լոյ-
ոյսէս զիմացան ։

Ձոյ պատարիմ ոձ կոնդակ կըտակա
էրեան • կամ մոգացեալ յորժամ ի
հրոյ հոտ մերձենան ։

Ձի վար ոչ ոյր եմ այլ ուրուն արքու
նական • որ քան ծածուկ է յաշ խար
հէ այս նուլթական ։

Ձէ մինչ կամի յայտնիլ ծածկեաւ
լոյսն էական • բառնան ի քաց գիս
սպասաւորքն աննուլթական ։

Ձոյ ի չանէ մեծ լթագաւորն ահե
լական • յայտնի անեղն է ից հա-
նուրց որ եղական ։

Յարուցանէ որք են մեռեալք ի
գերեզմանն • ներսուն յաշխարհ ՁԾային
դատաստական ։

յոյնքսայոս լիե։ չսրսացն ընդչսրմ հսս-
պես եհեղինն միշտ յսյնխսես ան։
Յայնժամ և զնս նսյ նսյոդե զար-
ժանսզան • և զլուսաւորս իմ պանծա-
լի յոյժ հրաշական։
Ա՛չ՛ի պիտոյս շնջսղայից ոլպես և
այժմ • զի անդ մի տիւ ձչ գոյ զի-
շեր հատողական։
Նորոյ երկնից նորոյ երկրի որք նո-
րանան • տարեբոյ քաւից որք ընդ
նոքօք պարիսակեցան։
Զի ակն ունին որք ընդ գլխոյն
ծառայեցան • յազատանալ գլխոյն
ինքեանց ազատուիլ։
Արդ ըստ բանի նը սաղմոսացն եր-
գոյ դաւիթեան • զգործս արարչին
իմ խօսեցայ ես որ անբան։
Երկինք պատմեն զգործս արարչին
յոյժ լքուե լեայն • և զարարածս հաս
տատուիլ ես անձայնական։
Ընդ որս և ես որ սպասաւորս եմ
բանական • զոր ՛ի դիմաց երկնից
դրե

գրեցի սակաւ զայս քան։
Այլ՝ յերկինս ևն ընկատեմ զայս
ամ։ և փառս տամ անեղ բնութե
արարչական։

Սուրբ Աստուած Տէր Հայրդ Աստուած
հոգեգնի տուն։

Իշտ է իդ անեղ բնութիւն
քնաւորեցան։ անեղն է ան
մահութիւն հետևեցան։
Խորին խորհուրդ անծին անուն արար
հակեցան։ ևորդուդ ծընե լութիւն
ոչ ճառեցան։
Ի հօրէ բըղխումն հոգուդ ոչ քրն
նեցան։ և հոսման յորդուդ առումն
ոչ պատմեցան։
Թէ ղի ոլորդ երբեակ և մի դոյ ծա
նուցան։ քանզ Թէ ղինչ է քո բնու
թիւնդ ոչ յայտնեցան։
Սրարուածք պատմեն ըղգործս որ էա
ցան

գան • անմարմինք եւ մարմնաւորականք որ
պղծացան ։

Քոսէ ից. թաւից տարեկք որ տասը
թոցան • սիրեկք եւ հակառակք որ
միացան ։

Հարբրատոյն հոյլք անմահից որ բոց
հուացան • հրեշտաւոց դասք լինել
թուակ հոգիացան ։

Ո՞ամուց մեր ուշոզ կինքն ունս լոյսք
սպ յուցան • ուօմ՛նս կի մոլորակաց
որ կարգեցան ։

Իսկ վերինք յոր անմոշար զարդ կա
ուացան • կենդանիք եւ լիակատարականք
անուշանեցան ։

Հարեւնակք անշարժք շարժուն շա
յուգեցան • յոր մոլորք ոչ մոլորիք
մոլորեցան ։

Ինաուցիւք անշարժ քնու լի եամք
շարժուածն յոր փոխեցան ։

Ընդ նոսին ըստարակայ.քս հաստա
տեցան • սեռք եւ ազգք եռատրոհիւ
որս

ոսոշեցան ։

Նայիք ՚ի յօդս օդաւատարիք որ պա
րեցան • երկրատօրք և ծովայինք քա
ժանեցան ։

Կենդանիք ամենեքեան որք սերե
ցան • քանմ ահեղքդ հրամանաւ նե ր
դոյծ եցան ։

Ադամեան սեռս մարդկայինն որ ըս
տեղծեցան • ՚ի պատուկե յանընդմանոյդ
յօրինեցան ։

Ե ուստախ պարմանուգքն Նըկատե
ցան • երկնաւօրն և երկրայինըս զու
գեցան ։

Ո՛ դրախտի անմահութեըն տընկե
ցան • ՚ի պըտղոյն մահու կերան և
մերկացան ։

Ո՛րդն ադամ հնոյն ադամայ որդի
ացաւ • ՚ի կուսէն ՁԾ և մարդ նոր
խաւնեցաւ ։

Երկակին անճառապէս յոյժ միա
ցաւ • և բնութի՛ւ երկոքեանցըն ոչ
շփոթի եցաւ ։

Ա

Բամեալքն ՚ի մէն լեռնէ ընուելք եց
ջաւժանեցաւ ։ և յեր իկուցքն մուռ ի
ծչ քակտեցաւ ։

Այս ասէ նայն է և մարդ որ մեզ ցու
ցաւ ։ ՚ի յերկրի ՚ի ոչ մարդկան
մարդ շարժեցաւ ։

Ոչ յաշխատս և ՚ի հօրէ ծչ մեկնե
ցաւ ։ եթէ աւա հայր և յաշխատէ ծչ
հեռացաւ ։

Այս ՚ի խաչ վասն ադամայ բեւեռե
ցաւ ։ ճաշակեաց բզմահ մարմնով
զոր ըզդեցաւ ։

Էր ասէ նայն էր և մարդ որ խաչե
ցաւ ։ գնօզն ՚ի կեանս եդեալ ՚ի մահ
կամաւ տրճաւ ։

Ոչ ի անմահ ընուելք ձեր իւրով ծչ մա
հացաւ ։ այլ իմով մարմնով մեռաւ
մահկանացուաւ ։

Աղաչեալ դուռըն դըժոխոյ խորտա
կեցաւ ։ յորժամ էջ ՚ի նոր տապան
և յարեաւ ։

Բարեբանեալ յերկրորդ աւետեր որպէս
գրեր

դրեցաւ • Աստուածն աւուրքեւցն ե-
րեւեցաւ ։
Որոյ յերկինս ոտ և էջ նա վերա-
ցաւ • ընդ ամենայնի ծնողին իւրոյ նոյն
քաղուեցաւ ։
Ասացք գայցէ անճառ փառօք որպէս
ցուցաւ • Ի յերկուցըն հրեշտակաց
մինչ համբարձաւ ։
Ուղէ փող մեզ յարուցիք զոր խոս
ուացաւ • դատաստան յամենիցն որ
ծանուցաւ ։
Ելման փառք այս յամենան յոր
ընթացաւ • և անկէտ յամենին
յոր կայացաւ ։

Նա տատրի լեն ներտոզա կան.
Դատաւք ճառեալ մինչ վախճան:
Նա որ ցուցեալ որդի իք մարդ կան.
Մի հանգամանն հարց պատաս կան:

Հ ոբասիրեցուք հոմիլիական վէճ ուղասանութեան
ոսկ հայհայտանգն սիսի և Աղբիւսուէսացն
շուրջ՝ իսկզբանց մինչև իմաստան • Աստ ա-
ստացեալ վերուսին իջօղ ինքնուկնուսի հայց
տէր Գրիգորիսի՝ չուրսանան ձանիս ։ ի
հայքաղաքիան իշխ տիս ։

ԱՌՏԱԿԱՆ ՀՕՐ

Հ որ	դի ։
Հատուցանել ըզվարձ ծնող	զի ։
Իմ անդրադարձ վիսխարի	նի ։
քաղցր երկայնմբն պատշաճ	ճի ։
Քայլ սակաւն ոչ վարի պատճա	դի ։
ոյլ զօրութիք և ըստ կամ	դի ։
Չի է և այս ըստ օրի	նի ։
այն առաջեալ սոգոմո	նի ։
Ի ծընընդեան անըզդա	մի ։
վերնու հատեալ թե կորըն	չի ։
Իակ	

Իսկ հնազանդեալքն ըստ ամ. կի.
տահմայս եդիր նա ըզբան լի.
Քանզի երկիրդ յետ սրոյր չի.
Թսես ըզ Ծլնօղ պատճառս ա. խ.
Վ ա այսորիկ ծչ յիշէ ցի.
զանկարգութիւնն յաճենայ նի.
Հաղ խաղ իւրոյ ինն յիմաստ քա նի.
Ի ոսն անկասարըս հասոյ կի.
Հի հրամանդից վարժարա նի.
տի մ ասկաճին նե րկուս քա նի.
Յոյժ ենականըն քաղա քի.
զանոյս իմաստիւք ծչ կըրկե ցի.
Ու լքասարան պըղտաւ նի.
և չուփ ասից հոմերս խ.
Ու ստորագոյն արիստա տէ լ.
տասըն քանիւ գըրօղն ի.
Ու նոյնք ամն հրաւեստ րի.
Ժամակարան ճարտասան նի.
Նե իհմտութիւն քե րակա նի.
Ես այի քե րէ ուժըն քե րէ ղի.
Հ ասա ապա ձե ռնարկե լի.

Ինչ զի կինէն այսչ հե ռի
տառապեցիմ յամենայն ինի
Ինչ լծ է զնարդ սկըսանի ցի
Ու կամ ձրպէս վճռարես ցի
Կակայն եզեալ եմ՝ ի մը ոի
զառաստաձիրըն ձը հո պի
Ը տոչօղ վերինըն պարգե ի
ու ըղիրըչ ալըն կիսաւ սի
Չի տայէ արմատ բան ինի
ինձ ներսիսի ունարժա ինի
Կըսանե լով՝ ի յայս տաս ռի
՛ի նախահարըն իմ ըստ ազ գի
Ցծե ոյք էին և կամ ուս տի
և կամ յորում ժամանակս կի
Ինչ մակագրել ՛ի քարտի պի
Ցաւ ՛ի նոցայն գործեալ ի՞ րի
Չոմանց պատմել յոյժ գովե լի
զարիւր Ցնըն սանծա լի
Չոմանց հաւել զգործ անբա րի
և զվատ անառնան ՛ի յաշխար հ
Չի որ բարւոյն է քաղծա ի
ասե ՛ի քարե այ նախանձ շար ժի

Եւ որ չարին խըրատ տա Ընկ.
Յոխինակաց առաջ կըշտամ Բի.
Չոր կարճատօտ և լատ կաթ Դի.
Հարուածելոյց ՚ի յոյա տաս Ռի.
Ու գիշեր ցօղատնօղըդ մնալիք Լի.
Գեր քան զոր կարըն չ խրնդրե Լի.

Վ Ւպատառուիւն Կնինի ըսգ հոդեւ.

ստանոր սկը զգնաշա բեռ.
քանիս ըղձնն գսկիզն ե գեղ
Ըն որ ընդ հօր ե էա գեռ.
անչեդսպէս գոլով ծը Ընեռ.
Ու՚չ ժամանակ անդը ը մը տեռ.
ծչ ՚ի ծոցոյ իւր բաժա Ընեռ.
Ու՚չ նախնական գոյիշ ստեղ ծեռ.
ծչ պատմ սկցը գերսզան գեռ.
Ըն յլ միածին որդի ծը Ընեռ.
ըտա ՚ի լուսոյ հօրէ ծա գեռ.
Ըսրկ և կեանքն ազբերա գեռ.
՚ի նոյն հօրէ հոգին բըղ խեռ.
Իմը

Ի սառնայնոց անհաս է՝	զեռ.
Ի հրե շառաւիղաց անդրմուռս	ցեռ.
Ի քամեխից անհուն է՝	զեռ.
Ի սրամէխից չէ իմն	ցեռ.
Եւ գիտուիծ գրունք միա	կեռ.
Հայց արուա քնացս ամպով	ծաճկէ.
Ուռայիք ըզնա հե ասդր	տեռ.
Ընդ հոգւոյ նոքին քեզն	նեռ.
Զմարդի միայն հայր գիտա	յեռ.
Որ ի յորդւոյ հայր ծանուս	ցեռ.
Այլ հաւասար հասուածն է՝	զեռ.
Ո՛չ ի միմեանց անընկալ	տեռ.
Ո՛չ ի փոքունց յաւագ	ցեռ.
Ո՛չ իւրերոյ ոք արտ	բեռ.
Ո՛չ եւ էջս առաքեա	նեռ.
Ո՛չ բարձրուիծ ոք մեծ	ցեռ.
Եւ ոչ կրտսեր ոք ծառայ	եռ.
Ո՛չ արարած գոյ անդ լիր	էեռ.
Բնուիծ ա՛յրական յոյժ միա	ցեռ.
Ընտ եւ ուրոյ տարբեր	շեռ.
Յաճուիծ ի մի հաւտ	թեռ.
Իրերարդուիծ ան[illegible]	ըեռ.

Ընդ
Ոմն յամբաւնալից խաւեաց ոեալ
Խակ արեւսեռակն առաւօ սեալ
Եւ պատուէրան գնուեանկըն տալ ՀեալՀ
Հրեշտականական կամօք պատուա ՀեալՀ
Յ՚ յոդեանի զոր էր տըն կեալ
Յանմահական դրախտին ե՞ դեալ
Եւ իւր ինչքեան կերպարուա նեալ
Զոր խորհրդեաւքըն պատակերեալ
Զոր ելոյտ տարերքըն բանիկա ցեալ
Նորով երկրորդ լոյսն ըստեղ ծեալ
Ո՚ի սպասու միշտ առա քեալ
Որք են հոգիք հարկաւոր թեալ
Ի յառաջնոյն տղուերա ցեալ
Յորմէ երկրորդ լոյս արա բեալ
Եւ աշխարհի սիւն հաստատ սեալ
Նորով երկինքըն գոյա ցեալ
Այն որ ՚ի ծոց հօր ըլնա կեալ
Հայց միածինն մեզ պատա մեալ
Եւ ըստ բնութեանց ըզնա սեալ
Թէ զձեզ չիջ որ նայե ցեալ
Այլ ՚ի վերուստ ծրտա ցեալ
Աստուածածախօսըն վէմքայ եալ

Ընդ պարտիզին մերմ մախաս ցեաւլ։
Լոյս յարտարշէն էր ընկաս լէաւլ։
Հաշանակաւն քան ընծայ եաւլ։
Ի ձեռն օձին զինքն խաս քեաւլ։
Ագռաւն փառաւոք պատ րեաւլ։
զբանդա ատցաքն խոստաս ցեաւլ։
Զոր դառնուլիծ ըն շուշաս կեաւլ։
յանմահական կենացն ան կեաւլ։
Աստ լիծ ըզեն աչն այնու սիրած եաւլ։
ասա զմարշեաւն եպն զգե ցեաւլ։
Յարփնատիպոյ վայրէն ե՝ լեաւլ։
և ի կերկիր մահու ա՝ ծեաւլ։
Զոր աճեցեալ և ուռճաս ցեաւլ։
պետի ըզհայր փոխանոր պեաւլ։
Երկիր ծննդ ե ամբ մարդկան լը ցիլ։
և յընդ հանուրըս ծաւճա լեաւլ։
Մոց՝ի դէպ լիե զջոյա ցեաւլ։
զ յանցանըս հօրն ապաշխա բեաւլ։
Ինչ լ ազուլիե մեզաց հա սեաւլ։
և՝ի յադին դառնեալ դար ձեաւլ։
Քոյց ցանկական ախտիւ զեղ խեաւլ։
և՝ի մարմին զհոգին փո խեաւլ։

Մինչև եղեն ջուրք հեղեղ ղեռալ։
և սահանայց երկնից քառ ցեռալ։
Զաշխարհս ամէն խորասուզ ղեռալ։
և զամբարիշտսըն սատա կեռալ։
Նոյ տասանին ապրեցուզ ցեռալ։
զորս ի տինքեան էր ամիտ վեռալ։
Ընծոյ օրդուովքն իւրովք փրկեալ։
որք ոչ զոգիսըն մեռուզ ցեռալ։
Ոյոց ցեղեալ և տարա ծեռալ։
և վերըստին աշխարհ շէն նեռալ։
Նոպ քառ ոդի գոլ քաժա նեռալ։
յորդւոյն իւրոյ զոր էր ծը նեռալ։
Ի սեմայ եբեր սե քեռալ։
եբրայեցւք են անուա նեռալ։
Ուստի վրկիչքն մեր ծը նեռալ։
յաբրահամեան առհվն յայտ նեռալ։
Ի՞նչ ի քամայ քանան ե՞ լեռալ։
և զանիծիլ մանն ընկա լեռալ։
Ոյոց ծընունդըք խաշա քեռալ։
ասե ի լուսոյն երկնից ծա զեռալ։
Իսկ յաբեթի դմեզ վիճա կեռալ։
Նոյա ըզդամբր եղև ծը նեռալ։

Ընդ
թեաւ։ Պատիաբաար զդիմի հա
ցեաւ։ Զոր ևհայկինըն ծանուս
ցեաւ։ այն որ զբե լայն դաւ դե կու
Ինչ՚ի սանակ կատմու ծը նեաւ։
ուեաւ։ և քաչու թ ե անուն ա՞
ղեաւ։ ի անգն յաղթօղ ազգաց ե՞
կեաւ։ որոյ սրմինք մեք կոչե
ցեաւ։ Պատանեակ անդ բանկա
ցեաւ։ և ծընընդօք ըզնա յե
կեաւ։ Որոյ յաշխարհըս մեր ե՞
սեաւ։ հայ՚ի սորա մտին հա
լեաւ։ ի՛ն տրոհական լեզուացըն
նեաւ։ յեօթանասնից որ դնա շի
ղեաւ։ Պաշատարակին մին սա ե՞
Հեաւ։ յորմէ և հայ.ք մեք անուա
նեաւ։ Ընյ լ թորգոմայ զհայկըն ծը
ղեաւ։ և աստանօր զմերսըն լ թո
նեաւ։ Յորում մոլսէս ազգաբա
ղեաւ։ և թորգոմայ սա հայր ե՞
նեաւ։ Ինդ ե ամբ անդուստ իսկ յառ
ցեաւ։ այն որ լ թ իրակըն կոչե
նեաւ։ Ինչ՚ի սանակ գոլով յայտ

Ճ ա

Զարդուննա ՚ի մէջ ստոյգ կարծ գեաղ
Քէնչ ըզտիգրան ՚ի վէրջ յայն գեաղ
Զանուն պարոյր նահապետ ցեղ
Քանզի պատմէ ըմ-ազատուց ըսեղ
Որ զքեզ ըմ-ոգին տատու վերծա նեաղ
Ինչ այս նոցա անգէտ չե ցեղ
Ծուլայգունիկ ըտուր ծանրա ցեղ
Ձոր աչե լարդ ըմ ըվի վար կեաղ
Ոգ ՚ի տոսա են յարմար ըեաղ
Ինչ այ բառդուա գոն համա ըեաղ
՚Ի հարմայէ ապատ ծը նեաղ
՚Ի գեղամայ հարմայ է՞ լեաղ
Այն որ գեղամըն կոչե ցեաղ
Ճամախայն եղէ ծը նեաղ
ամոսխայն անուշանա ըբեաղ
Ճարմայխաայ գողով յայա նեաղ
ոս արմայխա էր անուա նեաղ
Հոմանեկայ որդի է՞ ղեաղ
Նահապետին նախ նեբգոք ծեաղ
Դայ գողեստի արծանա ցեաղ
Ըշշա կըթիցն ըզվիտպի ամ ցեաղ
Ըզտանտիճըն ի ֆաա չեաղ

Ողջ
ալտաշխոյ ուրդուդ լիւս ղեռ։
Ջաղքայակաւն լիւաղն ըստա ցեռ։
Ո կրքայակաւն գաղաւնց ֆ ղեռ։
Ինչ սորա այսպէս քայլա ցեռ։
Ալ ի ազգ յաղթօղ միաւոր սռռ։
պուշտայակաւնիք անդ կոչե ցեռ։
Ինչ ըզգ քաղքերն տարչ ա ռեռ։
պուշտայակաւնի ազգըն ցե ղեռ։
Հաստ արշակ լիւաղաւշռ լռեռ։
պուրչաւակաւն տոհմ սնոռշա Նեռ։
Կոդ՛ իսարնն գարմչ սիլը սեռ։
յորմչ ապգաց լիւաղաւշռ լռեռ։
ո գաւշեսիսըն հաստա սռեռ։
յորմչ քեսուրն հզև ծը Նեռ։
Յոգնասիայչ ապչսորա Նեռ։
յարշակունիսըն հաստ ցեռ։
Ինչ գայլ լուսորայըս շաքա ղլռեռ։
ո ըզգ բրաչերայն գիմօք վա ռեռ։
Ջարսայն բնուլթ գեղեցկա ցեռ։
345

Ո՞վ ոք
Ցանկանայ ըղձութի՛ւն քո անցու՛ց զեռ։
Ցաւագնեալ ըղձութի՛ւն սրտիս մը խոռ։
Ցուրտ զեփիւռներուն արեւմո՛ւտ մը
Յերկրի ծովերն մեջ ի կա՛յծ նետ։
Ո՞ւր զանոնք տրնջեմ ես ռեռ։
Ի յանկարծ ջրհեղեղ նըշոյն կո՛ւ հեղ։
Քան որ զգայնաւոր ծոյով գե՛ր։
Մերն արշալոյս կո՛ւ ապառնո՛ւ։
Վըշ կու տար ամպ ինչ վախճա՛ն
Ի քաղաքակրթութե՛ն
Գառնաձայնի օրէնո՛ւ ։
Ի գնահատութեան հասա՛ւ
Ո՞ւմեք ծանօթ գաւ չօրի՛ն
Սիրելի սպասող յանկարծ գը՛ն
Ցանկ ծօնով հասկնալո՛ւ ։
Ի սատանան կո՛ւ ապառնո՛ւ
Ո՞չ հայատառնե՛ւդ աշխարհ արձակո՛ւ։
Ցան վիտամշակն էր անուշա՛ւ
Ցաւ ։ Ցեղ նորոգ ձրի պարգե՛ւ
Ցեղ իմաստութեան յանկարծա՛ւ
Ի գանգատ խաղաղ ածմանդ վա՛ւ
Ցան ար արշակ վիշ աւուշա՛ւ
Ցեղ գեղեցիկ ինչ պարգե՛ւ

Զոր և յոսնացըն ջոյն տե սե ալ.
իբր ստատուծոյ երկը լսիա պե ալ:
Ոյնք այժմ ըմմեզ գոն ասպատե ալ.
գանձ ոգուձոլքըս սիտնա էե ալ:
Ինայց մեր'ի յայս ոչ սպանծա ցե ալ.
գն ըստ մարմնոյ գոյ նե րգօր ծե ալ:
Ն յէ այս քաջի վախճան հա սե ալ.
արատշնի մերոյ Ներս տե ալ:
Ինչ յերկոտզին գահ չհաշանե ալ.
ըզնախնեաւքն յոսիըշտա կե ալ:
Այս գօրս անջ իւըս ժոգո վե ալ.
ուսա քարոզէգըն կարկա ու ե ալ:
Ինչ յարևմուտըս խաղա ցե ալ.
և գերեզմայոց արքայն կա ի ալ:
Ինչ գընդ հանուր ծով հնազան գ ե ալ.
և ըզ ցամաքըս նրբա շե ալ:
Ջան գործէքսանգըր վհո ե_ գե ալ.
պօրիկսատեայ գոլշա նե ալ:
Որ նահատակից գօրացն ե_ գե ալ.
և գինչօրեայն մըջ սցու ցե ալ:
Ինչ այլ յոգուձոյ սրկա ցե ալ.
Ոյնչ գե գինեսոսըն տասա կե ալ:

Ցիւրաց զօրաց զօրագլուխ էաս ՃԾաւ.
Յոյսիկ վախճան մահու ա՞ ՌԵաւ.
Ախտա տիդրան Ը ազաւէտ ՌԵաւ.
այն ար միջինըն կոչէ ՃԵաւ.
Ընդ յոյնսակայն զօրսըն հա ՏԵաւ.
Ի պատերազմին նաւէ պրշա ՀԵաւ.
Ընդդէմ թիւրացն փախաւ ՃԸաւ.
Եւ զինդրդատ յինըքն կա ՐԵաւ.
Հուսայեցւոց զօրաց յաղ ՔԹաւ.
Եւ ընկրտասա մահացու ՃԸաւ.
Ի պատերազմին զօրս սուա ՔԸաւ.
Եւ զինուրկասա զերի ա՞ ՃԵաւ.
Ջհուսայեցիս պատրաստ ՁԵաւ.
Եւ խուռամ նա վախճա ՆԸաւ.
Յոյսիկ որդին ընդ ա՞ ՌԵաւ.
որ արտաքսող էր սնուցա ՆԵաւ.
Որ քաջխուժ ոմն սնուն չաւ ԵաւԼ.
ոյլ զօրավարն մեծ ա ՐԵաւ.
Ի նա չ՚ի վախճան խեղճ շա ՃԵաւ.
Եւ նահատակ նահանջացն ե՞ ՃԸաւ.
Ընդ սուր արքամ վախճա ԿԵաւ.
որ Եաթշամըն կոչէ ՃԸաւ.

Ալտաշխարհ օրդի ե՞	գեաղ.
Եւ աբգարու հայր անուշա	նեաղ.
Հոգ առնոց քանդուց կա	ցեաղ.
Խոռազագական կեանս ըստա	ցեաղ.
Ինչ քարիոք վախճան ա՞	ռեաղ.
Ըզկնի աբգար ի տպաւեց	բեաղ.
Յոյսըմ վայրի իմ նորս	գեաղ.
Եւ փոքրկու[ի]ն ինձ երե	եաղ.
Չի՞ ա՞յ օրդ ին ծը	նեաղ.
Եւ յանին ինչն գիս գը	նեաղ.
Ո՞ր ա իմ ծծըն մարդ ե՞	գեաղ.
Ւ գին յերկրե յերկինս Հա	նեաղ.
Ինայց աբգարու գեղես շի	նեաղ.
Ւանդ գոլծոնն իւր Հասատա	տեաղ.
Ը նդ հերովդի խոսքմ ոյա	բեաղ.
գիղեօր օրդին իւր սատա	կեաղ.
Ը դիբերկչակաւ լուրըն լը	էեաղ.
Եւ զերգական նամակ գը	բեաղ.
Ի փոխքրատգոյն քահանք իւր	գաղ.
Ւբ ժըշկե ը գինըն ուխտա	ցեաղ.
Ի յրե աչ խոստովա	նեաղ.
Եւ անդրանիկ հօր դաշա	նեաղ.

Պրատ պէ ըլէ տալն ձչ յանձնա ռեալ։
Բայց անդ բարդութ լի ղէ ին յԸ ղեալ։
Խրանի այնմիկ ասա յեալ։
որ հաճատայն չիս ձչ սե սեալ։
Քանզի զինէն դոյ ասա յեալ։
Մարդասիկ լոյն վըկայ եալ։
Ի սեռադաց գիս անսար գեալ։
և յանառ սիցն ե րկը բսա գեալ։
Նստ հրամբըմ ես ցընծա յեալ։
Ի ազաւօրսէս իմ ասնծա յեալ։
Չ ի քան զի ոմա յառաջա յեալ։
զե բանու Ի մարդկան բե բեալ։
Հայցնա խաղարքն անդ լէն զարձել։
և ըզնամակն առ նա ասա բեալ։
Չ առ հաճատչեայ յոյս խոստացել։
զուշակե բռին զալն ասա յեալ։
Իսկ ասրն մե ր զե բսըն լը յեալ։
և զհայրական կամս արա բեալ։
Յե բռատ ցոցըն չարչա բեալ։
և՛ ի խաչին վասն իմ սե ռեալ։
՛ի զե րե զման մահու Ի՞ ջեալ։
և ըզդ ըժոխս աշար ա՞ ռեալ։

Ալեքսիոս Նա յարու 35
Ասուսի է՛ ան պոլին ե՞ 34
Ինչ պատճառս հօրն առա 33
առաք-լոյն հոգիս 32
Ուր ըզի՞նդ ե առ նա յը 31
ըստ արամ ինքն էր խոսում 30
Ասդ թուհա, քաղաքն ե՞ 29
գրգռում յախտից ցաւոց քոս 28
ինչ՛ի հաւատաս հոսում 27
յուսալազնիդն գաւա 26
ի զի ապաւորդն մրկէք 25
գամենեսին լուսուն 24
՛ի յարե ես անդուստ ե՞ 23
ես անդ ատօր գոյ կասում 22
ի՞ յէ պէտարս նամակ գը 21
ես ան սիրեր կայր առա 20
Հ խոշանդամէացն ամբաստանե 19
ե գնաւսուն իւր ծանս 18
Արե ըզնա յակ հրամ 17
խոշեցե յոյն հաւատա 16
՛ի բարեկոն ծոսք առա 15
ես ներսես ըզնոյն գը 14

Յարշահուհեաց զարմէ սե	բեա՛լ
Այլ՛ւ կնոջէ հերթատու	սեա՛լ
Ընդ աղջամուղջ արեգոյ նըման	տեա՛լ
Ընտ արժանոյն նա ձգձգա	բեա՛լ
Ու զօրիարդն իւր ըսպա	նեա՛լ
Այլ զառաքեալսն խոզխա	դեա՛լ
Քեռ արեգարու ոբդի ե՞	դեա՛լ
Նշ սանտարու կ՚ուգա՞	բեա՛լ
Ու չարաչար գինա առաս	կեա՛լ
Իմ քաղկուժ ի՞նչ ճըն հա	սեա՛լ
Ղհաշտասպահ ալըն չարչա	բեա՛լ
Ան ցեղատար ի իցըն բա	ցեա՛լ
Ու քաղիտք ժառանգ չե	դեա՛լ
Այլ քառի հօրն ոչ հեռա	եա՛լ
Իւր անանուն որդին ե՞	դեա՛լ
Ան՛յ ի յալիս ոտ նորին նըս	տեա՛լ
Զի կանխաւգոյն յէսուի գար	ձեա՛լ
Չոր աշխարեմ ոչ յերկա	բեա՛լ
Օրհասականըն փուշիա	ցեա՛լ
Ղառատխանի ոչ ընկա	լեա՛լ
Որ էր սիմոնիոյ լծուգուշ	բեա՛լ
Ի յարտուհէս ըզնոյն յէ	դեա՛լ

Ինչան չարի ուռնակա ցեալ։
Որ և զարթանսըն պատա ռեալ։
Դարձըս յոգունըս կատա րեալ։
Եւ ձեռակերտըս յօրի նեալ։
Յորտաշխէ գոլով սպա նեալ։
Ուստի նորա լիմ ազատ րեալ։
Այս նախնական էր յօրի նեալ։
զարտաշատին շէն հաստա տեալ։
Ինչ զալոնաց գօրըն հա րեալ։
Զսրբոյ որդին ձեռքակա լեալ։
Չէք քնատոգեղըն կոյս ա՞ ռեալ։
Որսակիր ինիկըն դիւցազ նեալ։
Ընդհարազատն իւր սրնա կեալ։
Եւ անկասլուտ ուխտ հաստա տեալ։
Այս այլ բազում ճակատ մը ղեալ։
Եւ արհեստից գիւտից հա սեալ։
Ինչ ըստ բախտին վախճան առեալ։
Սրտաբաղձոյ փոխանա կեալ։
Ընծա որում և նա սակաւ կեցեալ։
Ի խորափիտ ինչ ընդ վզ ղեալ։
Չար յաւազապէս ոմանց ա՞ ռեալ։
Եւ այլանդակըս քարքա ռեալ։

Քաջաց ասեն ըզնա կա լեալ.
յաղաստ մասեաց լերին տա րեալ.
Ինչ շքեղութիւնք պարահան դեալ.
միշտ հանապազ գալով կըր ծեալ:
Զոր և դարբնաց աշանդ առեալ.
սաճառարդոջ ըզնա հա րեալ.
Զի ով՛ զվասպան ասեն խը դեալ.
և աշխարհի վախճան ա՞ ծեալ:
Ըզսա տիրան վոխանոր դեալ.
որ իւր եղբայր հարագա առեալ:
Ինչ զյաղթական գործ կատարեալ.
հանդարտուիժ չ'ի ագաւս րեալ:
Զկենցաղական կեանըս հա տեալ.
՛ի ձեան Հիւսոյ վախճան ա՞ ռեալ:
Որոյ ըզթագն եղբայրն ա՞ ռեալ.
այն որ ուիդրան վերջին է՞ դեալ՝
Արիւրթեց ոչ հետև եալ.
յիշատակի չարժանա ցեալ:
Սակայն ամաց յոյժ ունց կե ցեալ.
խաղաղական մահ ընկա լեալ:
Ինչ ընդ սորա վաղարշ նըս տեալ.
որ էր որդի իւր սիրե ցեալ
Ըզ

Ընդ բանալին զօրսըն հա քեաւլ։
Եւ քաջապէս անդ վտխճա նեաւլ։
Ոստի խոսրով թագաւոր քեաւլ։
Եւ ընդվզէժ հօրըն սպանան ջեաւլ։
Զօրըս քաջութիւնըն գումա քեաւլ։
դինուախստականըն նըշա ճեաւլ։
Սուա պարսից յաղթօղ գը տեաւլ։
սմ ըստ սմէ սպատա կեաւլ։
Ինչ զարտաշիրն անձկացու ցեաւլ։
մինչ ՚ի հնդիկըս փախու ցեաւլ։
Զարտաշանայ արիւն խընդ քեաւլ։
ղոր սատանեանն էր ըսպա նեաւլ։
Վերայ տակաւ ոչ կարա ցեաւլ։
Եւ նեղութիւնըն չհանդուր ժեաւլ։
Ընզնախարարան իւր կոչե ցեաւլ։
պարթեւազունըն ժողո վեաւլ։
Յոլովակի ձիր խոստա ցեաւլ։
Եւ վեհագոյն գահ ասա ցեաւլ։
Զերկրորդականըն բարձ տըճեաւլ։
Նոյն լոկ անուամբ արքայա ցեաւլ։
Ինի ոչ ունել ոք մարթա յեաւլ։
Եւ ելս իրաց այնմ արա քեաւլ։

Իսկ անուանօր յառաջ ինա գեաւ.
պարիծ Հառինն անսուկ կու չեաւ.
Ը գինեդաւկան դաւն ընկա լեաւ.
Եւ ըզ Յոմանն յանձն ա՝ ռեաւ.
Ի հատուածի պաճառա՝ ղեաւ.
Հատ խոսրով ալքայ է՝ կեաւ.
Որ ընդառաջ սիրով է՝ լեաւ.
Իբր ազգային ոզ Ջագու կեաւ.
Փառօք մեծաւ պատճառի կեաւ.
Յերկրորդ ական գահ նըստու՝ յեաւ.
(Ոայց սըխրալի ինձ իր գոյ ծեաւ.
Ի ճանապարհն ասի դի պեաւ.
Յառաջեն լայն շիրիմ հա սեաւ.
Հուպ առ Հանգիստ սքէն ե՝ Յեաւ.
Աստի գրիդորն անդ ընծայ Հաւ.
Լուսաւորիչ Հայոց փայ լեաւ.
Որ և շնորհօք նորին լը յեաւ.
Ոգի անդուստ գոլով ծը նեաւ.
Ջի զհակառակսըն նեղգոր ծեաւ.
Ի յազդմանէ չարին է՝ ղեաւ.
Որ՝ի քարին գայն փոխար կեաւ.
Ի խաչարէ մեզ լայս ծա գեաւ.

Զոր նախոգեալքն կատա րեալ.
շուն՝ի շեղջի գառըն ծը նեալ:)
Ընդ միսչ արքայն զըշարթա ցեալ.
ընդ անակայ խորհուրդ ա՞ ուեալ:
Ի՞նչ զօրս անլծ ինըս գառման րեալ.
ըզ վրէժ սրե անըն պահան ջեալ:
Զպայմանն ենգօղ ուխտին յի շեալ.
և զթագաւորըն խոզ խո ղեալ:
Ի՞նչ ինքն և իւրքն ամէն մե ուեալ.
պատանե կաց երկուց զեր ծեալ:
Դրիոգորիոս մի ոմըն լեալ.
որ՝ի կեսարն եղև տա րեալ:
Ճաշապաշտ առըն դի պեալ.
զոր քրիստոնեայ կրօնիք վար ժել:
Որոյ ամաց ինչ անդ կա ցեալ.
ըստ աշխարհի ամուսնա ցեալ:
Ի՞նչ յետ երկուց որդուց ծը նեալ.
և յերկոցունց կամաց մե կ նեալ:
Մարիամու զկըրտսերն ա՞ ուեալ.
և յանապատըս հե տև եալ:
Իսկ անդ րանկանն անդէն ինայեալ.
կենցաղական վարս ըստա ցեալ:

Հայց գրիգորի յուզն ան կեաս։
և սա տըրդատըն հետև եաւ։
Զոր արտաբազդ ումն էր ա՞ ուեաւ։
և՛ի կայսեր դուռն հա սեաւ։
Ցա խոսրովու որդի է՞ դեաւ։
առ՛ի քաջաց քաջ երև եաւ։
Եբ յայնժանդամ հըսկայա յեաւ։
ուժեղ կարօտ անյաղթ գը տեաւ։
Ընդ նը անդըր ժամա նեաւ։
և զհայրական պարտ վճա թեաւ։
Իմիտսին պանդը խտա յեաւ։
յօտարուէ ի նըշդեհա ցեաւ։
Ա՛ ինչդեւ տըրդատըն զօրա յեաւ։
և նոր հերսակ անդ ունոճա նեաւ։
Գ անդն զյըլուց երկուց կա չեաւ։
միով ձեռամբ զեղջնեա թ տափեաւ։
Գ ան զհաւատոյն մեծ երև եաւ։
որ բազում բզկ և եթ կա չեաւ։
Եբ քան զկրաստոն արիա յեաւ։
որ բզկբճոտակ եզն կոր զեաւ։
Ի՛ կերակխին մեծ դա ձեաւ։
ձի ընթացիկ կատաւա թեաւ։

Իսկ նեբրհակին անդ հրմտա ցեալ։
և տը[ղ]ա[տա]յ յերկիր ան կեալ։
Պիտաբար անդուստ վա ղեալ։
ղզ[քա]ղ[ա]ք[ա]ց կատ[ա]ղն կա լեալ։
Ընչ ղզ քառնին երիմա բաց։
զքնիք-ացս արդե[ա]լ կետնահան ջեալ։
Այլ ի պատպէն պատերազ մեալ։
և յիւրականն զօրաց մե ուեալ։
Իսկ տը[ղ]ատայ ընդ դէմ կացեալ։
զքիկիանեանս սպրե ցոյց ցեալ։
Պնդ՛ի մեծն մարտին դալ ձեալ։
որ եվրատայ յայնկոյս ե՞ ղեալ։
Ընդ փախըստեայս չաճապա րեալ։
երիվարին վերաւճո րեալ։
Այլ գե[ր]ականքն գէն ա՞ ուեալ։
ղզնիցն կազմած ստանձ նեալ։
Ընչ զանարին գոյն գետ հա տեալ։
ևոդչ անգամ յայսկոյս ան ցեալ։
Մինչ բարբարոս խուժանն եկեալ։
յաշխարհն յօնոցըն բընա կեալ։
Զերկիրն առնն ղզ բռամբ ածեալ։
և ղզ քնակիչսըն նըւաճ ձեալ։

Իսկ դիմակն հրամանն տալ էեալ։
Հռոմայեցւոց զօրացն հաս սեալ։
Ընդ յոգնական խըմբից դա սուց։
աւա՛ որ տըրդատն եղև ե՞ կեալ։
Ասացեալ դըրանց ո՛չ ժամա նեալ։
աւա՛ պարըսպոքն օ՛թ ածայ եալ։
Ընդ չքնոյր դարմանն գըր տեալ։
երիվարացն որ կերակ րեալ։
Դէտ ակն՛ի վեր նոցին կա լեալ։
տեսին անդ խոտ յարտաքար դեալ։
Ցորում տըրդատըն եռա ցեալ։
ի՛ քաւթրաքերթըն քաւթրա ցեալ։
Ընդ դիապէզ ըզխոտն հո սեալ։
զկշուննան ըզկնի՛ ի զօրսն ար կեալ։
Իսկ բարբարոսքըն ապնծա ցեալ։
ժենամարտել զարքայն յը ղեալ։
Զոր նա լքեալ և զարհու րեալ։
բուսաքստակ արքայն քե կեալ։
Ընդ զայս նորա հրաստարա կեալ։
յամենեցուն ուննկըն հըն շեալ։
կայսերակերպ աստ պըճ նեալ։
որ ներհակին դէմ մնջտուս ցեալ։

Լինկիանէ՛ն այն մատու ցեալ.
առ որ տըդաստ սանդըխտա ցեալ:
Ընհոգանալ սրքային լեալ.
՛ի յոյնմ իրէ ներմա ասա ցեալ:
Դիւցազնական մանկան դի պեալ.
յարշակունեաց զարմէ սե րեալ:
Զդարձդ այդ դիւրաւ նա վքճարել.
որպէս հողմոյ զնըւիւ հա սեալ:
Զերեկոյեանըն գործ սատ մեալ.
զոր առ նոսա հրաշագոր ծեալ:
Ընչ ըզնախկինն արիա ցեալ.
զոր իւր յինչեան յատուկ տե սեալ:
Ընպա հրամանն ներմին հա սեալ.
յարքայական գայդ պաճուճ ձեալ:
Ըսպաս զինու զնւրև սր կեալ.
յարքունական ձիոջ հե ծեալ:
Էանդէպ միմեանց առ ճակա տեալ.
մըտրակ ՛ի կուշտ աշտանա կեալ:
Կոյսերսակերպըն զօրա ցեալ.
ջարբարոսաց պետին յաղ թեալ:
Զի զօրամբարձ ըզնա ա՛յ ռեալ:

Ես առաջի կայսերն ա՝	ծեաւ.
խոստացե լուծյին ժամս	նեաւ:
Հրեայսկանդ լծատիւ պրկ	նեաւ.
Կոտորեցե զոգ պօրես տը	չեաւ:
Կոգեծե՛ի մեծըն հայք ե	յեաւ.
ու ըզպատիկսն հատա	ծեաւ:
Ինչ ինչ նուէր առեա ահա ե՝	կեաւ.
ընծայաբեր բաջնեացն ե՝	ղեաւ:
Ընտանեսկան դից մատռա	ցեաւ.
ըզգաստենայինըն սահար	ֆեաւ:
Յայտնի վայրի սիրգեցուձ	բեաւ.
որ միտիսուֆե մեզ առիճ	յեաւ:
Ֆ ունդ գնդի-ինդոր յայս բսան	պեաւ.
դ ից ասիճմօրն ասատնըճի	բեաւ:
Հոգ ու յանձին զայս ծչ ա՝	ռեաւ.
ե հրամանացն ծչ հնազան	դեաւ:
Պատահ՛ի հարց միտքն մատռ	ցեաւ.
ու ասունչանաց սիխզեն ատա	բեաւ:
Ինայ՛ի բերանըն յայն ե՝	դեաւ.
սրով դյե խոստովա	նեաւ:
Ինձեայ արձան յոզըն բար	ձեաւ.
այնու հանդերձ վեր ամբար	ձեաւ:

Կախաստանաց չքրոյ տան չեաւ.
ընդ վայրարկուն փոզով հն սեաւ:
Ըզ գարշապարսն հեղու սեաւ.
և ընդ երկիր յածեցու ցեաւ:
Նոր ի կարճիկսն դել ար կեաւ.
նաև ըզծունկսն յօշո տեաւ:
Ինչ եղե գամբ զկոզսն. քե րեաւ.
և արտասուեցայն անօրէն բա խեաւ:
Ընդ քաղցր օդոյ աչիւն ծը ձեաւ.
փոխան չքրոյ. քոցախ ար բեաւ:
ի տատասկաց վերայ պար ղեաւ.
որակուճիւեամբ արեան ներ կեաւ:
Դարձեալ զկատար եռացու ցեաւ.
և ընդ հոգւոյն լսատր ար կեաւ:
ինչ այսքիւք ոչ շատա ցեաւ.
այլ և զոտին միոյ կա խեաւ:
Երկոտասան կըսիւք տան չեաւ.
ասա ի խոր վերայն ար կեաւ:
Զի չէ ասեն պատա զըմա կեաւ.
մահապարտն որդի ե՞ ղեաւ:
Պաղտասին երդ ատա կատա րեաւ.
ար վասըն ես էր ասա ցեաւ:

Ո՛ւ գուբ մահու զիս լիցու ցեալ։
Ո՛ւ խաւարն ներսեմա ցեալ։
Աղդ յայնպիսի տեղ նա տես եալ։
Տընդեռտասան ամ համբե թեալ։
Յածախան խնամոց սպա հեալ։
գիւժից, քարեից գըլուխ կո խեալ։
Չի հրե շտակաց իւր պատուիրեալ։
բառնալ ձեռամբ վերամբառ ձեալ։
Մինչև եղև լքուն ե կեալ։
խաւար մեզացըն փարա տեալ։
Յարևմտից լոյսն ծա գեալ։
և զարևելս լուսաւո թեալ։
Օրինօրդացըն հետև եալ։
փետաբերին թիկունս հա սեալ։
Հրեխիսիմն գեղեցկա ցեալ։
որ քի էր հարսնա ցեալ։
Զայն առ սրկեալն՝ի գուբ եկեալ։
սիրոյ տարփամամբ զայս ասա ցեալ։
Ընդ պատե լսոյն ասէ վա նեալ։
գիշխանն աւիթ մահու ընկ ձեալ։
Չերկիրըդ, քո խոպանա ցեալ։
իմ կուսական ձըգամբ հեր կեալ։

Ի պետրոսեանց եմք առաջ. քեալ։
քարոզելիդ փըրկիանս ղեալ։
Արդ յանճառանչ վայրէդ լնալ։
զբանըն լուսոյ ընդ քեզ առեալ։
Ի յանդաստան քո սերման՝ նեալ։
որ անտապատ էր ծարաւ ճեալ։
Զոր շուշանով վարդ ից քոյս սեալ։
զօդով արեամբ մեր ոռոգեալ։
Յորում ըզհօտս քո արած ծեալ։
անուշահոտ ծաղկօք քոյս բեալ։
Ի դալարուջ վայրի քնար կեալ։
և առ կենացըն ջուր սըբ նեալ։
Արդ միչ նոցա վախճան աղեալ։
յետ յաղթութեանդ մարտին ղեալ։
Ի բարկութենէ տէրն հաւ բեալ։
տըրդատ՝ի խոզ լեզուփո խեալ։
Ըստ քաւեալին արքայի լեալ։
անանձնաբար խոյտառաւ կեալ։
Ձեղեգնաշամբ վայրին եր ծեալ։
ընդ համայեղեն օմ ոգոյ եալ։
Նա և յոգւոյն դիմաքաւ խեալ։
նախաարարացըն յիմա բեալ։

Քարամբք զանձինըս կռչիւ ճեալ։
և առատմամբ ըզք պատա ռեալ։
Լուսով զլծած հայրն ոչ տես եալ։
Մինչ քարկոծէք ըզմեզ խրատեալ։
Ի չարխեան ոխըս պա հեալ։
և ոչ իապառ նա քարկա ցեալ։
Ձայլ արքային քեռ երև եալ։
Խոսրովիդուխտ կոյս անճա նեալ։
Էլք աղէտից այնմ ատա ցեալ։
զայն որ ի խոր վերապն ար կեալ։
Որոյ տեսլեամքն զարհու րեալ։
և զնախարարն օտա յր ղեալ։
Խընդիր սրբոյն ածապա րեալ։
ի յօդնուէ ն նոցա հա սեալ։
Էջ մինչ գալուստ սէյն ե ղեալ։
գան ընդ առաջ դիւաբա խեալ։
Թագաւորըն խոզա ցեալ։
և նախարարքն անըզգայ եալ։
Ընդ ոյնն զաղէտըն զայն տե սեալ։
և արտասուէսց վըտակ հե ղեալ։
Էջ ի յերկինըս նայե ցեալ։
գալ ի յիմաստ նոցին խընդ րեալ։
Էջ

Ընդ
լոյնատատաւած դուշտ ծաշա լեաւ։
Ոտրկաջահոս շէրկան ա՞ ուեաւ։
և զանատրին դեռտ դարձու ցեաւ։
Ա՛ի կերկոտատայն յատիրն հա սեաւ։
զներ նորատկերտ հօտն և զընտրեաւ։
Ա՛յլ նորաձև հովուքին ա՞ ուեաւ։
Զի հօտապետս հօտիցն օ՞ ծեաւ։
Յածախողըն մեծա բեաւ։
խարհուրդ կենայ՛ի կիր ար կեաւ։
ար յատւիծուց գերէն ասլ բեաւ։
Նոր դանիէլ հրաշագոր ծեաւ։
՛ի մարդ կոչին բնութէն վհ խեաւ։
Այլ և գարբայն անասնս ցեաւ։
՛ւ վնեբկայիս խմնատս ա՞ ուեաւ։
Զատագայիցն ծանուս ցեաւ։
Եռես կերկնից լուսոյ ծա գեաւ։
Ընդ և տեսիլ աճա բեաւ։
զկսկիծըն ատոյց ողուով չամ բեաւ։
Զբանըն կենաց վարդապե առեաւ։
զմարմին աբգոյ անդ ամիս վեաւ։
Ի՛ հընձանս օճապատ եաւ։

Ը՛ր նորոգոյն հօտն անդր ա՛ծեալ։
զօճման հոգւոյն իւղըն հե՛ղեալ։
Ցերկնից լուսոյն սիւն երե՛ւեալ։
արեգական գերազան՛ցեալ։
Նար յորդանան եփրատ ե՛ղեալ։
Ձայն հայրական աստ վճակա՛եալ։
Յորդ հեղուլի՛ վերածո՛ղ։
ղոյդիս մարդկան յեդեմ դար ձե՛լ։
Ջաժենեսեան լուսազար՛գեալ։
կենաց հայիւըն կերակ՛րեալ։
Ջմեհեանըս դիցըն կործա՛նեալ։
խորանս լուսոյ անլի՛ծ կանգնեա՛լ։
Սեղան գառինըն յօրի՛նեալ։
՛ի քաւուլի պատարա՛գեալ։
Ըզկոստանդեայ դարձըն լե՛ռեալ։
որ էր հռօմայ թագաւո՛րեալ։
Ցայն ճանապարհ զօրօք ե՛լեալ։
Հօթանասունն հազար ընտ՛րեալ։
Ցառաքեալցն աթոռ հա՛ստեալ։
Ա՛ռ ոսկերացն երկըրպա՛գեալ։
՛ի յարքայէն պատուհաս՛րեալ։
Հայրապետէն սիրով պատո՛ռեալ։

Ի Դ 42 Ա ր ի

անշարժանալէս տրամադրը թեաւ։
Յորոյ հիման մեք հաստա տեաւ։
ոանլոս հայոց պարգեւ բե թեաւ։
Զքան հաճասոյ անդուստ առեաւ։
որ իւր որդի համանմա նեաւ։
Զարիստակէս վոխան յը ղեաւ։
Ալ առաջել զոլով պատո չեաւ։
Ընտրեալ երթալ ոչ անսա ցեաւ։
ղերիզորիոսըն կոչե ցեաւ։
Ինչիկիոյ ժողով դար ձեաւ։
ուրախալեր սրտիւ քերկ թեաւ։
Ձեծըն հայք անդուստ ե՞ կեաւ։
արքունատուր ձըրիւք լը ցեաւ։
Յոսկիսոպատ կաուս ամբար ձեաւ։
Թադաւորացն երկուց ե՞ դեաւ։
Ի յուխտ դաշնոյ միտքս նեաւ։
Ե՛ի հաճատըս հաստա տեաւ։
Ընդ ազգան կրօնիւք խրա տեաւ։
Թէ՞ ոչ հրաշիւք փոխակեր պեաւ։
Ընծ ըզտըղդատ փառաւճռ թեաւ։
Խոստովանող վեր ընկա լեաւ։
Զգերիզորիոս վըկայ ե ղեաւ։

Անիծած չեմք հաշտա նեաւ.
որ դմի քնուլ ինչ կերիս հա տեաւ.
Երբ սաքեզ չեմք հնազան գեաւ.
որ հարաչարն ժողո վեաւ.
Ա՛չ նեստորի յարկած մը տեաւ.
որ մարդածին դկռան ասա ցեաւ.
Ա՛չ ևսիպէս տեղ գը տեաւ.
որ ոչ ասաց մարմին ա՜ ռեաւ.
Ա յլ մեք՝ի հայր հաշտա ցեաւ.
ևմիածնին երկը բսա գեաւ.
Ինչ ըզհոգին խոստովա նեաւ.
յերեւեցեալ հօրն բըզ խեաւ.
Յերից անձանց մին խոնար հեաւ.
և զամէնան մարմինս ա՜ ռեաւ.
Ընդ իւր ինքեան միասին ցեաւ.
և՛ի կուսէն սըրբոյ ծը նեաւ.
Նովին մարմնով կամաճ խա չեաւ.
և վառն մեր կամաճ մե ռեաւ.
Երեքօրեայ նա յարու ցեաւ.
և ոստի էջքն վեր ցա ցեաւ.
Գալ միւսանգամ է խոստա ցեաւ.
և անվախճան թագաւո րեաւ.

Հարեգործաց քարիս տը էջ ա.
Հարց տանչանըս հատու ց ա.
Հրդ յայսպիսի սեան խարըս խե ա.
Դրիգորիոս գՀօտն իւր Թո դե ա.
Չախտակէս վհոխան ե՞ դե ա.
Ինքն՛ի մանեայ այրըն ծաւծ կե ա.
Ցըմա տը րդաստ յոյժ քաղՃա ցե ա.
ԼուսաՀորչին իւր հետև ե ա.
Ը գՃիրանիսըն մերկա ցե ա.
ԵՒ գերկրաՀոր Թագն ընկե ցե ա.
ՀովՀապետին անյայտ ե՞ դե ա.
Լուսոյն մերոյ լոյս ամիս վե ա.
՛ի ՀովՀական գաստուց Թա դե ա.
Թափառականն այր կարծե ցե ա.
Չի որք փըրկչին սպասաՀս բե ա.
Նուքա գծաւսյն գխոսիտ ռե ա.
Ով գմովսէս անքուԹ ե՞ դե ա.
Ի՛նչ մի՛ պաշտօն ըգնա ա՞ ռե ա.
Կիրիատակէս սուգ ինչ կա ցե ա.
ԵՒշաՀազաց Հօրըն հետև ե ա.
՛Ի յանբարուց առնէ սպա նե ա.
՛Ի ԹիլնաՀան խրոմ Թա դե ա:

Զ ըրթ-անխի փախանա կեալ։
Ի հայրենին աշխոյժ ընդ տեալ։
Ինոյն շաբիղ ուղևո րեալ։
Իւրում հօտին առաջնոր դեալ։
Արդ մերասեր ազին ե՞ղեալ։
զչարիսն ասեմ որ գործե ցեալ։
Ընկնի որոյ ֆիւ-ապաշա րեալ։
խոսրով որդի իւր սիրաշա նեալ։
Հօրըն քարւոյ ոչ նրմա նեալ։
ամենայնիւ գոլով յետ նեալ։
Արիւնֆիցդ ոչ հետև եալ։
և հաստակաւ յոյժ յուսա ցեալ։
Զ աս և յետին այնպէս կա ցեալ։
յետ սակաւու ինչ վրդնա րեալ։
Ինուն քարի ոչ ըստա ցեալ։
այլ նախատինք նախնեացն ե՞ղեալ։
Ասց միւնչ տրդատըն փախչա նեալ։
ուրջ ահեղոյն սպառատամ քեալ։
Պատս առաքանքն արևե լեալ։
ուր գրիգորիան առաջնոր դեալ։
Լուսոյ բանին ոչ հանդուր ժեալ։
չար քարքարոսքն խաչա րեալ։
Ամէն

Ա՜յլ ընչուցին զչահըն վա ռեաւ
Ի շամշուկան ձի ընթա դրեաւ
Ամենայնիւ հարց նըմա նեաւ
Նուռսուրթքն առաւե լեաւ
Ի վերդանայ ոդի ծը նեաւ
Հանդունատիւ քաջ չապե տեաւ
Յետ խոսրովու տիրան ե՞ղեաւ
յաթռուըն հօր իւրոյ նըս տեաւ
Արիուրթեց ոչ հետև եաւ
այլ վատուրթքըն համբա էեաւ
Ասց վերդանայ զերկիր լքեաւ
Ես երկինայինս վերանա խեաւ
Ի յիւրականն աթռուն ե՞ դեաւ
զյուսիկ ոդին իւր կոչե ցեաւ
Որ բարիոք վարուք կե ցեաւ
յանդիմանիչ չարայ գը տեաւ
Ի տիրանայ դանիւ մե ռեաւ
ընդ պատկերին զոր խորտա կեաւ
Սուրբ ծերունոյն դանիւ լե
Հեղձամամբ մահու վախճան տըւեաւ
Ինքն՝ի յաչացըն խաւ րեաւ
սաքուզաբար յիւրմէ մե ռեաւ
Յետ

Զկտ այսր արշակ Թագաւոր բեռ։
Ի տիրանայ որդի ծը Նե։
Որ ի սորին աւուրս է՞ ղե։
Ներսէս հոլիճ հայոց Ներ սե։
Յուստինոսին շուխիղ ծա գե։
սու ի նմանէ չորրորդ ան բե։
Ի արուքըն որ հոգւով մոլ բե։
Եւ հանճարով իմաստնոյ գե։
Ղուսաք լոյց հաւատա բե։
մարգարէից շնորհօք լը գե։
Յածային հոգւոյն օ՞ ծե։
իբր աղաւնի հոմանա գե։
Որ ըզբարեացն արմատ խը լե։
Եւ բարիոք կարգըս աւրն կե։
Զողորմութիւնն հաստա սե։
Եւ զմարդութիւնն հոլա ծե։
Ընդ դէմ չարոյ սուսեր ա բե։
Եւ սա բարիսըն հե գա գե։
Որ զարշակն ամբարիշ սե։
սաստօգ բանիւըն կըշտամ բե։
Յարեան գնէ լոյ աշապատ ե՞ ղե։
արշակաշէն քաղաք շի Նե։

Զո

Զորոյ զքնահիչս սխտացոյ ցիտալ։
և ազօթիւքդն տոսպա լիտալ։
Մի ինչ՝ ի կըզգին յոյն աքսո րիտալ։
Ճծաբաբ Հրաշագոր ծիտալ։
Զուրկն՝ ի յոլեսոյ վերաբե րիտալ։
Յուրն՝ ի կըզգին աղբերա ցիտալ։
Ի յարքոյէն վերադար ձիտալ։
որ Թէոդոս մծ կուչե ցիտալ։
Ինձ ժողովն որ դուսա րիտալ։
երկից յինկից մին սա ե՞ ղիտալ։
Հայց՝ի շապհոյ արշակ կա լիտալ։
և իւրովի գինքն ըսպա նիտալ։
Ինչ փոխանակ Թագաւո րիտալ։
որդի Նուռա պատ անուճ նիտալ։
Որ ընդ շապուհ խաղմ արա րիտալ։
ընդ հօրն արեանըն զոր հե ղիտալ։
Որոյ յաշխարհս մեր ե՞ կիտալ։
անկից իւ գօրքըն բանա կիտալ։
Յորժամ հանդէպ մի մեանց կացեալ։
Թագաւորացն ըռազմ ե՞ դեալ։
Ոչն՝ ի նրպատ լերինն ե՞ լեալ։
որպէս մովսէսըն պաղա ոեալ։

Ալքան ըղձեռանըն տուրա ծեռ.
Հայոց զօրացըն զօրա ցեռ.
Իմ միտ՛ի վայր կոյս խոնար հեռ.
սարսակահանացն ընդ դիմա ցեռ.
Հայոց պատ զաղթր վարուք հայեռ.
Ո՛ի տըր բերըն յանդիման նեռ.
Ալրում ժանդու դէզ արբեռ ցեռ.
Ո՛ի կենաց ատան հա նեռ.
Ով նա հոգւոյն սիամբ յառեռ.
միտ՛ի վախճանըն հուսալ ղեռ.
Զ ապաղ սիրտ իր հանդեր ձեռ.
մերձակայիցն ծանու ցեռ.
Յարշակունեաց զարմէ ոչ բեռ.
Թագըն փառաց առ բար ձեռ.
Ո՛ի յաղթէս լուսաւո բեռ.
Տուիր քայց մի՛ այլ ոչ նըս տեռ.
Հայ՛ի հիմանցըն տապա ըեռ.
ազգաց բազմաց կոխան ե՝ ղեռ.
Ո՛ւխտեցիքըն խաւտ բեռ.
Մանուկ նորա յաղթըս դե բեռ.
Հաւատական տգէն ծը նեռ.
Հայոց ազատքըն ծառայ ե՝ ռ.

Ո՛վ քանանուհ զարմանի ծեալ։
Օրհնեալ զարմին հայոց տի բեալ։
Իսկ ՚ի նեռին սըղծոյն մեր ձեալ։
արիական զօրացն ե՞ լեալ։
Իսմայէլ տոհմին յաղ լթեալ։
զերուսաղէմ. քաղաքն ա՞ ռեալ։
Ընդ բազումս մարտ ե՞ դեալ։
Հանդէպ վիճակ պատերազմ մեալ։
Հռոմայեցւոցն ներքո ղեալ։
՚ի նեստորեան յաղթուհա բեալ։
Ցեղս այնորիկ յոյժ զօրա ցեալ։
և դանդաւածն հաւա ծեալ։
Ի՞նչ եղեցիք լուսոյս բեալ։
աշխարհ ամէն խաղաղա ցեալ։
Ա՞ր ինչև լքեալ եկաք։ կեալ։
պատուհասանին օր մերձե ցեալ։
Ի՞նչ ստամբոց յերկիր բար ձեալ։
և արդարոց լծաղաձո բեալ։
Ա՞ր ինչ զայսպիսի հոգւոյ խոսեալ։
Հրաժարական երդ յօրի նեալ։
Ընդ ո՞ն եցուն ոգջոյն տը էեալ։
՚ի սրբոյ լծեցն հրաժա բեալ։

Զհոգին մաքրուր ձեզ սէրն դեռ։
Ի՛ն երեշտակաց վեր ընկա լեռ։
Զոր յամբաւանալքն ծանու ցեռ։
ոսք՛ի լերինս միայնա ցեռ։
Իակ ըղմարմինն ոգեղէք ա՞ ռեռ։
Ի՛ ի թ՛ լինաւծան ընդնա տու րեռ։
Ցերկ հոգւոյր պարարտ րեռ։
ընդ նախնի հարցըն հանգու ցեռ։
Ինակայն պատկոյ պարտաւոր րեռ։
վա այս չարչարանս որ գործե ցեռ։
Թէոդոսի ընդնա տալ նեռ։
ղզ վրէժ արեան սէյն խընդ րեռ։
Ի արտզեստոյ վիսխանա կեռ։
յարշակունի զարմ, ոչ դեռ։
Ի քաջուխե գ պատաքա նեռ։
վինչ տըղատոյ համանման նեռ։
Զի վինչ մանուկ յերկատոյ լեռ։
տուխտս յոգունըս կատո րեռ։
Ղէ՛ և պինդ այրըս քաշա ցեռ։
Ի՛ յերեսաց վերոյ տալա նեռ։
Էոյ թատրոն արիա ցեռ։
տալս արքոյ հոյոց ներս տեռ։

Որ ընդ երիրատ անդրադարձայ	լե տաղ
Եւ զաշխարհակալն սատան	կե տաղ
Նոր ալիւրէից ատտ երեւ	ե տաղ
Ընդ սկամանդրոս գետըն վտանգաւ	վտանգաւ
Երբ զքինանեաւ գերասցին	ցե տաղ
Քրտան երիւղ կանգուն քոյ	լե տաղ
Հայց մանկաբատ անմրատա	ցե տաղ
Թէոդոսի ընտանիս	կե տաղ
Ողատի նը ջնա ըմբըռե	նե տաղ
Եւ'ի մահու պատիժս սր	կե տաղ
Յորում երկուց լուսաւեր	բե տաղ
Որք'ի պատկոյ որդիս ծը	նե տաղ
Մի ոմն արշակ վերակոչ	չե տաղ
Եւ վատարշակ միւսն անուանա	նե տաղ
Ոգեզա լուսալիր ոչ սակ լինա	ցե տաղ
Եւ ոչ զօրօք զօրասպե	տե տաղ
Ա՛ինըն յոտնաց հարկատը	շե տաղ
Ինըն պատմից հրապատա	կե տաղ
Յաղթ վայրի եղև յայտ	նե տաղ
այն որ մեսրոպըն կոչէ	ցե տաղ
Որ տեսակաւն ուսմամբ վար	ժե տաղ
գարձնակաւնաւ գերասցին	ցե տաղ

Ոտն դրեալդ քո այնու վար ժեաղ։ ՃԻԳ
Անիւնա ուշիմըս ժողո վեաղ։ ՃԻԴ
զիմաստուն ի կրն սերմա նեաղ։ ՃԻԵ
Ջանի աիօսըն ապատա ռեաղ։ ՃԻԶ
Երկեղեցւոյ ամուր լե ծեաղ։ ՃԻԷ
Ախտ երկրքին ոտքս ընտ թեաղ։ ՃԻԸ
Համանըման նախննեացն ե ղեաղ։ ՃԻԹ
Վիր ներսէսի որդի ծը նեաղ։ ՃԼ
ազգըն սահակ օծանդա իեաղ։ ՃԼԱ
Ասըս շնորհն սովսէ տը ՃԼԲ
արեգական երկը չա իեաղ։ ՃԼԳ
Ընտիր տաղասըը վեցիւր անդեաղ։ ՃԼԴ
զձեռագիծ տաւս ընկա լեաղ։ ՃԼԵ
Ըստ մովսէսի արժանա ոեաղ։ ՃԼԶ
Հոգւոյն մատաղը տըպաւէռ թեաղ։ ՃԼԷ
Ջոր աղօթիւ ից մատաղը գը տեաղ։ ՃԼԸ
զիմաստասիրէ գանձըն խընդե թեաղ։ ՃԼԹ
Հարեաց պատմած հայոց եղեաղ։ ՃԽ
ընդ քէ չարչարուիլ ոեաղ։ ՃԽԱ
Օրըստօրէ զմահ յանձն ա ռեաղ։ ՃԽԲ
և յանապատըս հետս եաղ։ ՃԽԳ
Ճգնաղումն վարս ընկա լեաղ։ ՃԽԴ

Որք թաղումանիչք հոգւոցն եղեալ.
ըստ պըտղոմեայ՝ ինոյն շար ժեալ:
Յոմիենացւոյ քաղաքն եր թեալ.
զիմաստասէրն ծաղիկս ա՞ ռեալ:
Որպէս մեղու թևօք բան ձեալ.
յեկեղեցիս հայոց քե քեալ:
Ա՛յսէ մոմէս գաւթիւ ե՞ ղեալ.
և մամբրէիւ այլք հետև եալ:
Ո՞ ինքան շնորհօք վերին լը ցեալ.
միւնչ զի յունաց պերազան ցեալ:
Հայց մեսրոպայ շլըջագոյ եալ.
զամենեսին լուսաւէտ քեալ:
Ա՛ բայ՝ աղօթանիւ՝ գիր ըսաւ ղծեալ.
հոգւոյն շնորհօք տուաւտա ցեալ:
Չ եկէ զեցւոյ կարգ յօրի Նեալ.
և աքանչէ լեօք վախճան ա՞ ռեալ:
Լայս՛ի յերկնից վերացա գեալ.
՛ի ձե խաչի մարգեոյն խա չեալ:
Հայց՛ի սոյնն աւետարան լեալ.
խոսրով ամուն ապեցոյ Նըս տեալ:
Չորս պարսից ըզգնա կա լեալ.
ոգվոյամ շապուհ վիոխան ե՞ ղեալ:

Եւ ես յերես սուգս հայոց տի քեռայ։
պարսիկ շահուհերն կոչե ցեռայ։
Ի պոս վերակինըն վերջա ցեռայ։
որ արտաշէսն էր անուշա նեռայ։
Զամենախառնարքըն ոչ հանդուրժեայ։
Ի յաղտեղի գործոցն ե՞ ղեռայ։
Ի ոգաբերին պարսից մատ նեռայ։
խոխան նորա պարսիկ ա՞ ռեռայ։
Ուշ ըզսահակ սքէնն մեր ժեռայ։
ո՞ այսմ իրի ոչ հատոր ղեռայ։
Ի՞նչ ասէ վոխան սորմանել ներս սեռայ։
ո՞ ընդ ոքիշդ գնաս յաչեր ղեռայ։
Ա՞յլ նախարարքըն զգեցա կեռայ։
աս հովաբատերն քաղցր ե՞ կեռայ։
Ընդերանական բանիւ մեղ լծեռայ։
կենիլ սեռաս Նոյին դաս ձեռայ։
Յակոյն սքէն ոչ յանձն ա՞ ռեռայ։
այլ զհրաշալեն սեռիլ պատա վեռայ։
Ոնդ տըղոտաս լծ մեծաւ լեզ ցեռայ։
կիսորատատ անձանց իւրեանց յայեռայ։
Ինչ նա յաչեր յորում ծրե նեռայ։
Ինձ ընդ ոտիւ սահմանէ յուշեռայ։

Ա՜ահվանոցու յաշխարհ մը առեալ.
անմահ յիշուածն ինքեան [illegible] ղեալ:
Տեսիլ սարին աստ կատաղ բնեալ.
[illegible]ած և հոգիըէ հայոց բառ ձեալ:
Զոր նախատաւմբն եղոյզ ծալեալ.
և գուշան ոսկի կտաւով ծածկեալ:
Վակայն սակաւ ամաց ան ցնեալ.
[illegible]ն սարին յաւարչտ ղեալ:
Ո՜հ որ վարդան վերադայ նեալ.
աճային հոգւով լը ցնեալ:
Ա՜ահիկնեան զարմէ սե բեալ.
ու սպարապետ հայոց ե՝ ղեալ:
Զ եկեղեցւոյ սիւն հաստատ տեալ.
վասըն նորա նահատակ կեալ:
Վըտմա բազումք նիզակակ ցնեալ.
եթ նախատանըք հանդիսաց ցնեալ:
Որ վարդ ազգն արեամբ գը նեալ.
ւսոնքայու [illegible]ըն խոստատ ցնեալ:
Զոր [illegible] կամի ոք հաչտ տեալ.
վերնշէ ին տաւ վերծատ նեալ:
Որ ցուցանէ զայս գործե ցնեալ.
[illegible]ի յազկերտի աչուրս հ՝ ղեալ:

Ի զէն լուսնոյ ոսկւոյ քո ի բաց բարձեաւ.
զմեծըն փոքրումք ոտիւքդ ժեաւ.
Զհօտըն հալոցօք սրբոյ տը էեաւ.
զգաւինս գայլոցն յոսիրշտաս կեաւ:
Զերիտասարդըս խոզեա զեաւ.
ի մարդ զերկիւղ սրբոյդ ոչ բեաւ:
Ի հզօրսանսն զբազա գեաւ.
Ի զբահանայսն ի տուր մատս նեաւ.
Ոչ լոյր յայլ ոուդ պատճոյ անկեաւ:
զայրս նոցա ոչ զբե լա գեաւ:
Ոչ զևոնդ աչեօք ծաղ կեաւ.
խոտատուիծ պայծառա գեաւ:
Էրեզըն սահակ պոռատա զեաւ.
ոչխարդ փոխան զինջըն զե նեաւ:
Ոչբըն յոլոփի հոգւով մոք բեաւ.
և ոչ ոք նոցին աշակե տեաւ.
Որ զերկնայինս լսոյըն սե սեաւ.
և պատակացն արժանա գեաւ.
Պատւիրանսնոսի հաստատա նեաւ.
ոսպէս և ձայնըն վքէայ եաւ.
Զայս սուտաւիծ ելոս գոշա կեաւ.
Հարցն մերոց նախ ասա գեաւ:

Զի բարկութիւն անաւր սիրէ տեառ. քեռ.
Եւ միշտ առ մեզ ոչ կատաղի քեռ.
Քանզի պարտիմ յայնժամ տիրեռ.
առնել Հայոց լծ ազատօ քեռ.
Վասն իշխանիք ինչ ամրա ցեռ.
յամուր տեղիսըն բռնա ցեռ.
Խիղճիք հերթիւք ե՞ղ ղեռ.
մանկունք նորա ողջակիք չեռ.
Զայծառ վարդուցըն խըմբիծնա ցեռ.
կըտաւըն լծուխն ներծնա իեռ.
Իսկ յետ ամաց այն ինչ ան ցեռ.
ժամանակացըն յերկիր քեռ.
Փոքր ինչ հարկն ազատ ցեռ.
Հայոց ոչխ և շունչ ա՞ ուեռ.
Վասպուրականեաց լծ-ազատօ քեռ.
Եւ մանկտաւոր Հայոց տէր քեռ.
Երկիղիցիք լուսատօ լեռ.
Հայաստանեայց գահ նորա պեռ.
Դարձել մեզաց մեր զարիւ ցեռ.
զհարատեսին ազգըն շար ժեռ.
Ոյոց մահմէտըն մոլո քեռ.
Հոյր և հուրոց առաջնոյ դեռ.

Ալախ ըզ պատիկ ալէտուն առ եօլ։ ...
սրտերնիդ տիրապէ առեալ։
Պօղոս և մեզ հօրին այն վա ռեալ։
Ի զգնդհանուրըն ճօտա կուալ։
Դա՛ւ ի վաղէ առն իճուականն ելել։
առք ջուրք չիտուն զերկիր մանրեալ։
Ընչ կեա տգա այլ ապդ ե՞ լեալ։
յանապատե ինչ հնձա ցեալ։
Կրօնից նարին հաշատա ցեալ։
մոլորելոյն ըզհնա ղեալ։
Համայն ազգին իճուրք անուշա նել։
ի քսան և չորս ցեղ որս շեալ։
Պետ և չափն էր այն չա փեալ։
բնաւե իճըռոյն էր ոչ յաղ լծեալ։
Արիւնարբուն գազանա ցեալ։
գազեր գործակ անասնա ցեալ։
Չիշխանուիճակ տագկաց ա՞ ռեալ։
լեալ և կրօնիւք հաշատա լեալ։
Ընդ ընդ աշխարհըս առաքա ծեալ։
Ծուխք յայսկողս հանուրց տի լեալ։
Չոսկերըս վեր ըզչօրս ցեալ։
Ցոլակերըս զվարդ ցեալ։
զոր էր նախկին ազգաց ծը ծեալ։

Ի իշատօրէն սոցա կը ՝ լեալ։
Եւ առ իւծուց նըման մանն ՝ լեալ։
Ջի՛ ի համար լծի իւր ոչ ան ՝ կեալ։
անպատուա արիւանցըն դըր հե ՝ դեալ։
Ցամ ծառայիցն անգին դե ՝ լեալ։
Ու կամ յոյսն ին որ վառա ՝ ռեալ։
Ցամ ըզգոյից յոսիրշտա ՝ կեալ։
ոյնք ընդ ձեռամբ նոցին ան ՝ կեալ։
Ցոց այն քան ազ քաստա ՝ ցեալ։
ազ յերկաթ դոլով կա ՝ պեալ։
Թողից ըզբարըն մեծա ՝ ցեալ։
կնոգւոց կորուստըն գործե ՝ ցեալ։
Ի հաճատոցն ուրացու ՝ ցեալ։
Ե չար գործով ք տալակա ՝ նեալ։
Արդ այսպիսի սըրտ տան ՝ ջեալ։
վատըն մեզաց մեր դառնա ՝ ցեալ։
Ի սահակայ սըրբոյ սկը ՝ սեալ։
Ե մինչ առ մեզ ոչ վքճա ՝ րեալ։
Ի յաշխարհէ ծնընդեան ե ՝ յեալ։
Ի հայրենեաց տարտամեր ՝ ժեալ։
Յերկիր օտար սանդ ընտա ՝ ցեալ։
մինչ զի ըզմերըն մոռա ՝ ցեալ։

Ո՛ւրախ լինեմ ես ի քո ծառայութեան
Ո՛վ Տէր, ինձ օգնական հօրէ մեզ
Վասն զի ես ծառայ քո եմ
Ոտք ի ճանապարհ քո դնեմ
Որ յայնմ ոտիւք գոյիմ սե
Մինչև ես մեռնիմ հասու
Ինձ ի ճշմարիտ ուղիդ առաջնորդեա
Ո՛վ Տէր, ինձ օգնական հօրէ մեզ
Ի ստոյգ ճանապարհ քո ինձ ցոյց տուր
Ուղիդ ճանապարհ քո ինձ ցոյց տուր
Ուղիդ ճանապարհ քո ինձ ցոյց տուր
Ուղիդ ճանապարհ քո ինձ ցոյց տուր
Ուղիդ ճանապարհ քո ինձ ցոյց տուր
Ուղիդ ճանապարհ քո ինձ ցոյց տուր
Ուղիդ ճանապարհ քո ինձ ցոյց տուր

Ա Ինչ՝ ի վատակ. քաջըն Կա ատ.
այն որ տրեսայր Նահատա կե.
Յորեհ գրիգոր որդի ծը նե.
Ժողխատը լոս վերատատա էե.
Ընատշածային շնորհօք լը ցե.
խնատատը Օ ատչը պոյծատա ցե.
Հօրըն մերոյ Նա հայր ե՝ ղե.
ըտա մոյրակնըն մի՛ջնար դե.
Ո՛ յատըբայէն յուհոյ պատա էե.
Ե՛նահանուց յուրնոյ տի իե.
Տեսակատաբ ըն ձոխա ցե.
Ե՛ երիհ գիբըն պարգա իե.
Ըտա Հոմերի տաղայա փե.
ըտա պղատօնի պերգատա նե.
Յոհնափանին Ներսուն ե՝ ղե.
յոգնիմաստից մակա ցե.
Հ ածատշունչ ատա վերծա նե.
օրհատարէ՛ ի նոյն կըր ԼԹ.
Հ երկ գիցիս վայելէտ ցե.
՛ի հայատատն աշխարհ շի նե.
Ը զ կրօնատատը յարգա իե.

Զարդ խնամական անձս ընկա լեալ.
Ո վարդապետաց հոյլ ժողով վեալ:
Հայր ըստ յոքոց որբոց ե՞ դեալ.
սրեաց Բարանց խրնամ ա՞ ծեալ:
Ընկիւզիական գանձս ըսառա կեալ.
տնանկաց յանձինըս սերմն ՚նեալ:
Զի միշտ գարուն հոգւոյն հասեալ.
բազմաբերուն պըտղաբեր բեալ:
Այ սյսպիսի վարուք կա կեալ.
ըստ աստուծոյ ուրուս բեալ:
Զ՚ամենակաց ինչ յուսա Չեալ.
և առ նախնիսըն յաշե լեալ:
Զ առանդ կենաց կատ իւր Լծորեալ.
այսպ զորդին քարեմաս ՚նեալ:
Զալհաշունին յիւրմէ սե բեալ.
՚ի գրիգորեանց շուռաշի ղեալ:
Ոմն վանրամ անուշանա դրեալ.
յառաջադոյնըն կոչե ցեալ:
Մ ինչ դեռ գօրաց իշ խօղ ե՞ ղեալ.
՚ի հայրենին սիմուռ ՚նըս սեալ:
Մ ինչ աշխարհի յօրէնս կա պեալ.
և՚ի խառնին արտակա կեալ:
Ջան

Քանդել հողուցն էր նրբին թեաւ
Ե՛ւ նորա մասին հա սեաւ
Խակ գայտակիկ յորժամ լու ծեաւ
դաւ ՚ի սորեւս արհամար հեաւ
Ընտ ամենայն իր փոփո խեաւ
Ինչե անառանքն փոխա դեաւ
Հրաշէս սոգոս վայրենա ցեաւ
Ըզկնի պօղոս ընտանա ցեաւ
Ոչն և վահրամ նախ սաս ցեաւ
Գիւղաքաղաս վերածայ նեաւ
Քանդ մինչ իւղքն կամե ցեաւ
Լծէ սա նոքաւ զբնարձա ցեաւ
Ա՛ա գիտասին բան չիշե ցեաւ
և այնպիսք գինքն խրա սեաւ
Լծէ որ ոք ոչ զանձն սաե ցեաւ
և զկնի իմ խաչքն քարշ ձեաւ
Ա՛ա աշակերտ իմ ոչ ե՞ղեաւ
անճառ վաստայն ոչ հաղար դեաւ
Զայս ոչ քանիւ լոկ սաս ցեաւ
կամ՚ի սրբոյն խորհրդեա ծեաւ
Ահա և գործովք կատա բեաւ
և յերկնային ուղն սկը սեաւ

Զայ

Տուն

Նեռայ հոլոշ ոայրն վախճա Նեռ։
Ջի վինչ յաշռուրքն յայն կա սեռ։
Եւ յրնդ հանուրքս ծաշա Լեռ։
Ա յ յաշ ոանուկքս քարձրա Ցեռ։
Ուտ քաղաքին անտես ե Գեռ։
Քայց չէր արժան լուսոյն Թագչեռ։
Ըստ յոմհաննու պահոք սբ Նեռ։
Յանուագաւի առանձնա Ցեռ։
Ի բանուէ ձոյ արժանա Ցեռ։
Ընդ հանուագարն ամբիծ գնա Ցեռ։
Ի բանուով սբ ոսիբ խրնդ Բեռ։
Ընդ վիայուէ ձոն քրն Նեռ։
Ի գիշերի ինոյն տոք Նեռ։
Յորն ըստ ան ի առէ խոր Հեռ։
Ոաւաքին վարուք կբր Թեռ։
Ջամակրօնից հաւատա Բեռ։
Եւ յանապատս հետե Եռ։
Ի յիս-նայնոյքն հրաժա Բեռ։
Ոչ խոնարհուէ ընտանձնե Ռ։
Ընդ ձիւնոյ կանգնեալ ա Ռեռ։
Գնչ խոնարհ կամար լու Ծեռ։
Ջ աշխարհական ձև մերկա Ցեռ։

Տուն պետրոսեան՝ի քաց քալթնալ։
որպէս հեղեայն այն ծերա կեալ
Ոգով յուսացն ընդ մեզ զէս րեալ։
զլուխ լինիլ [illegible] սը էնալ։
Զի անտերունչ ասին ե՞ղեալ։
[illegible]՝ի կրօնքս մեր ոչ ձեալ։
Յայնժամ արքայն մեր կոչե կեալ։
գադիկ անուն վերանայ նեալ։
Եկն որ ըզկարս՝ի յոյնս սը էնալ։
և զնաւերդս դըղեակն ա ռեալ։
Զ անիւ մեծամ գուն գործե կեալ։
պինդքս քաղցրան անվհի ծա խեալ։
Կա և ըզկարս նախասա կեալ։
այնըր խըմեդ յոյ վոխանա կեալ։
Զի տվուասպետ հայոց գար ձեալ։
Ն քատրի յաճ ուն ուՆայնա կեալ։
Որոյ ըզծիլն այսըր հա սեալ։
և մտանեսամ ասկի կըն քեալ։
Ա՞ինչ ըզվեհին հրամանա ռեալ։
զհարքս հայոց անդ ժողո վեալ։
Ինչ միաբան խորհըրդա ծեալ։
զարժանաւոր խըմեդ յոյն գը ռեալ։

Երկ

Ալեկոծեցաւ լեռնաշէն ... բեռաւ:
Ալրև սոյնէնդ համեմա ... տեռաւ:
Ալրոստ կոչմամբ անօթի ընտրեաւ:
Ո՞կեղի ցուց վէմ կիսին ե՞ ... ոեռաւ:
Ա սատնեէ ազին ձայ ... նեռաւ:
Գալ ասպնջ խոյրին պէզ ... նեռաւ:
Յաշխուն նախնոյն վերանեցս ... սեռաւ:
Օծմամբ հոգւոյն ընդնա՞ ... ծեռաւ:
Ա յաւիտեան հարկաշէն ... բեռաւ:
Ասոյ յաղենիկ ը ընծնաղա ... տեռաւ:
Ընդ ալ վիշնադ ե՞ ... պեռաւ:
Ո՞լնքն անարժան սիմ սուս ... կեռաւ:
Ա՛ պատուոյն յեա նահան ... ջեռաւ:
Ասուն նորա զայն ծանու ... կեռաւ:
ալ ա վաշրամ նախաձայ ... նեռաւ:
Ո՞գելիգոլիս յառաջ ա՞ ... ծեռաւ:
ա՛ լընդնիրն յորդո ... բեռաւ:
Ընդ ալ հանուրդ կամայ հա ... ձեռաւ:
յանապատին լոյն սուիս ... վեռաւ:
Ա յո ալ զօդնա ե լծ-ալքա ... կեռաւ:
յաչագարակի գանձքն ծաճ ... կեռաւ:
Ա վերնակոն լինամոյ յայտ ... նեռաւ:

Երկրորդ մեռօսք մեզ երև եաւ.
պիխրըս բաղումըս լիաբերմա նեաւ:
Ու՛ր յոլնայն ես յասս բոց.
ձառըս սըբբոց վերսաբե բեաւ:
Տօն յիշատակ նոցին կար գեաւ.
ընթերցուածովքըն զարդա բեաւ:
Չորս ուչ միայն լոկ վերծա նեաւ.
այլ և վարուցըն նախանձ ձեաւ:
Ըստ օրում անուն իսկ ընկա լեաւ.
վըկայասէր վերաձայ նեաւ:
Քաւականգուլի չ ուչ ըստա գեաւ.
ուչ ՚ի միում վայրի քնա կեաւ:
Գիանդ ըխտաբար յերկրի շըր չիաւ.
զքաղցեալ հոգիսըն կերակ բեաւ:
Յերթասաղէմ քաղաքն եր լիեաւ.
ուր փրկուլիչ խըն մեր ծա գեաւ:
Ինչ ՚ի սըբբոց դիրըս հա սեաւ.
յոր վայր նոցա նահատա կեաւ:
Յարեմտականերս ժամա նեաւ.
ուր սուգ հոյոց բազում լ՚ չիաւ:
Ինդ ըմենայն յոտասէա բեաւ.
և ՚ի հաճատըս հաստա տեաւ:

Ընդուստ ընդ ծովքն մեծ անցեալ։
Յերկիրսուրբ ուխտն ելեալ։
Յայտաներևիցըն մեծս բերեալ։
Եւ յոյժքոյե նոյին պատուոյ Հեալ։
Ընդ սէգս որ անդ շրջիչատոյ եալ։
Առ կինդանեօքն և հանդուր ցեալ։
Յոյսոց ծառիկըս հաճ ելեալ։
Թոռիցըս վարուցըն նիւթ ու ռեալ։
Ընդ'ի յարմուրըն չբ ե դեալ։
գառ'ի քեռէն սրդի ծը նեալ։
Յգերիզոսիս համանաճա նեալ։
գնօրըն մերոյ երջայր ե դեալ։
Զայն որ շնորհօք հոգւոյն լցեալ։
անբիծ վարուք սբ տիրջ մալք բեալ։
Զայն որ լուսոյ հոգւոյն ծա դեալ։
պետոյ նրմանն առոգա ցեալ։
Որ յարեփոյ մեծի նման նեալ։
զգ համոզիս ըզինի ձը դեալ։
Զարի երջատս իւր քաջա ցեալ։
ըստ յեսուայ զօրապե առալ։
Որոյ վահրամ վերաձայ նեալ։
մուսոյն վասակ անուանա դրեալ։

Որը վեհապէս միասէս ընկա լեռ։
և մեծարդի պատուոյ հա ան։
Ընդամենապէս ազգիդ վա նդ։
Վհանդաւանիսց հոյլեր յաղ լծ։
վ ասն այսոքիկ շնորհա գե։
և աշխատիկն նոցունց ան բե։
Ձեսոյ ան ճ ի հոյսէ ին դար ձե։
փայ յորեւէ լեռ խոսիե գե։
Ջիւր սիրեցեալն այդ հա գե։
և դիմանաս ան ազգ հասա ան։
Ինքն ի՛նչպէսն լասան ե՞ լե։
յերկիր ուրիդ առաջնոյ դե։
Ջօմ ւանօք գանց արա բե։
միոչ ի տիւրոս լուաբն հա սե։
Ինդ ու պէց բլնակ ե՞ դե։
ի՛ մարիկն հրե շատկա գե։
Ա ըստանալուանչ փառսա նե։
պէ բանդուխ ին ամէնօրհ նե։
ի՛ վայ լու չ յայն վայն ե՞ կե։
Հոմանալն ազգօնա գե։
ի՛ սուտ մըմ-ին լուան անուանդ։
ու ն հոգիք լուաձ բե։
Ջ յոգ-

Զ յոգնամբդ ու կեանքս ըզօ զեաւ.
զայս և երազէր ծանուս ցեաւ:
Յաճախին վարըս հզօր նեաւ.
և զանազանիմ կիւրս ընկայ լեաւ:
Զբանի սիրօրդն հաշտ քեաւ.
և սա ինձ անուն քնարկեցաւ ցեաւ:
Զդիրըս հոգւոյն միշտ ընկեր ցեաւ.
և ընդ նոսին յար խօսակ ցեաւ:
Ի միջերկրեցաւ անդուստ փոխեաւ.
զար երիտասդ մերձ ու կայ ցեաւ:
Քո սրտիդ քեռն իմ անուշ նեաւ.
ուր հոտ է վանիջ կարմիր կոչեաւ:
Ընդ յիշեանէ սիտուշասի քեաւ.
ճշմարէր անձն երև եաւ:
Ոյոյ վասիլ անուն ձայ նեաւ.
նախ երուզակ մակ անուշ նեաւ:
Զար և յաշխարհն յայն ոչ ե՞ զեաւ.
նրման նրմա զոլ ասէ նեաւ:
Դրանն հանդոյն զերթալն ցեաւ.
և տմարմնոյն բարեմտու նեաւ:
Դոցա զհոգիըն իւրեանց քե քեաւ.
ձեաւ ըզնոյր ոչ յանձան ձեաւ:
Զար

Զոր ըսփոփմամբ մե բռնաւոր հեռաւ
յաշխատութեցըն հանգուցաւ յեռաւ
Փոքր ինչ նորա անդ յառաջ գնաց
բնաբոռնութեան ախտի շուր ժեռաւ
Ի թէ ե՞րկրային է ծանուց յերաւ
Ու ընդ բնութեաբ մահու կաց սպեռաւ
Որով մարմնոյն կատից հայ տեռաւ
Հոգին արագ յերկինս թռուց յերաւ
Ինչ որոգայթ որսոյն փրշշ բեռաւ
Աջ ձընձղուկ հոգին տալ բեռաւ
Գաւակեբն յերկրի մնուցին թռոյծ
առ սկզբնատիսն ինքեանն վոխեաւ
Զգանձըն տուճարին՝ ի միջ չարձաւ
խոցին անօթ ուռնայնա յեռաւ
Զոր սաղմոսիբ օրհնաբան նեռաւ
քահանայիկ գաւառին ա՞ ոեռաւ
Ինչ՝ ի շերիմ մահու ե՞ դեռաւ
Հուապ՝ ի խորանս որ անդ շէ նեռաւ
Ո՞չ ի նախնեաց գիրըս թռաւ յեռաւ
այլ օտարոյց պոնդ ի խուռաւ յեռաւ
Ա՞ յր՝ ի յոմիսուն իւր հաստատեաւ
զբաւիլոսն անուանեա դրեաւ

Ի՞րեանաւուն հայրացա տեսայ.
Ծծմամբ հոգւոյն նախ ձեռնադրել.
Յոտից ելից կոտրմանցն ե՞ լեալ.
յայլասեռ խցէն հալա ձեալ.
Ընչեպահանման սիժաս. ըմռա ղեալ.
Ի շերտկանն անկ շն նեալ.
Ձէ աստանօր եկաճս թեալ.
աս իշխանին նախ աստ գեալ.
Ի յանապատ խմբն քնտ կեալ.
Ի ուչ ի ւրանց շուտ անուճա նեալ.
Հայց նախ քան զայս ասել ծանել.
զոր չէ՞ ի դէպ անտես առ նել.
զկիեղեցւոյ փըրկիանքն ե՞ ղեալ.
Զանգի յորժամ ազգ դառնա գեալ.
քրիստոնէից եղէն ան բեալ.
Ձարմոյ ոմանց տեղն գը տեալ.
աբ աչիսուոյս հակառա կեալ.
Չ եկեղեցի աբ ազա տեալ.
և վիանծնին արեամբ գը նեալ.
Ծատոյ նոցին զայն արա բեալ.
հասալտատ հարկաճս բեալ.

Խ. Ջ 98 ԹԴ

Եւ վերըստին միաբա ըե՛ալ։
Ջ՝ևկեղեցի ձբ աղա ասե՛ալ։
ոյնք ըզՀաբաթաըս պատակ ա՛ե՛ալ։
Ջհակառակաց հոյլըս հեր ք՛ե՛ալ։
Հրահոսաիօք այսրէն դար ձե՛ալ։
Այր և հրամանն անդուստ ա՛ ռե՛ալ։
Եւ ըզեօ ընդ իրսն կացաս ըե՛ալ։
Ջկամըս սըրտի նորին լը ց՛ե՛ալ։
և մեծարդի վիաւոջ պատա՛ ըե՛ալ։
Ջոր և սիրով իսկ ընկա լե՛ալ։
բարե բարոյն դովաբա ն՛ե՛ալ։
Այր մելիքշահ անուանա ղ՛ե՛ալ։
ոյնք են ծովու յայսկոյս քնա կե՛ալ։
Ինչ որ բոլոր աղանց տի ը՛ե՛ալ։
ա՛ և վերհատոյնն աղին եր ք՛ե՛ալ։
Ջերկիւղ մտըդկան՝ի բաց մերժ՛ել։
այն որ հոգւաւքն էր զօրա ցե՛ե՛ալ։
Ինդ զայսպիսի աղէտ ա՛ ա՛ե՛ալ։
և պատըմկաց վարձկանք ա՛ ը՛ե՛ալ։
Յանօրինաց մասին հա ն՛ե՛ալ։
զոր ա՛ էր ներ՛ի ը՛ե՛ալ։
Ջերկնչտուդ ան ընծայ ե՛ալ։

Քան	
Ու ապշած լիմ ես զարմ հա	բեռ։
Ի սոգումանէն ազատաբեր	կեռ։
Ու ձայն դուժի հուսամայ հա	սեռ։
Ըստ դաւանութեան եղև հըն	չեռ։
Ու՛ի հոգին ուրախաս	յեռ։
Ցաւածային վարըս քեզ կ	լեռ։
Ու աս միաբանըս խրախա	յեռ։
Որդ մինչ կայրն զբաւարձա	յեռ։
Ու քահանայ ընդա օ՛	ձեռ։
Ի՛նձ կոչումըն հրաւի	բեռ։
Ու հաստակին մարմնոյ ա՛	ճեռ։
Իբրու այնա յաւ չա	յեռ։
Յիմաստ աստուց ներակըզ	լեռ։
Ջոզ սիրաբար յինքն ընկա	լեռ։
Տօն երկրորդի յաւիտեան ազ	հեռ։
Իբրև նորա վախճան ա՛	ռեռ։
Ու հոմանուն հօրըն վաղ	ժեռ։
Ով՛ ի սահնէ զոյով հա	տեռ։
Զարհուրելոյն իմոյ ընա	բեռ։
Ով՛ ստանոյ միջատա	նեռ։
Ընդ ու յեռաց նորին զա	ձեռ։

Ի ամենի գրե-ած հայրըն խուռվեաւ։
Որ ըստ մարմնոյ ինայրըն բարկեաւ։
Ը գնալ էհաւնն ուզած ան լեաւ։
Ու հարկ եղաւ ինձըն գալեա։
Ի ձեռայն շնորհիւ լը
Ով հոգեգնա տերանցն ե՞
Ինչ ասեմ ես ինչ գրեմ
Ի գնահատակն անուն ա՞
Ինչ անուն ես ինչ գրեմ
Ով սպիրան էր յորջոր
Ի ծոռըն մեծի գրիգորի
Ով մարդ խաղրա մակ անուշա
Ջայս տունի քարն արմատացե՞
Իսմայէլեան հոգմայն խը
Վր ըստ մեզոց մերոց շար
Ով մարմատախիլ ինայք արա
Յարութեան հոգման ակ
Ինչ յարմարեցաւ ժամա
Որոյ առ մեզ եկեաւ հա
Ու գործակիցն պաշտ
Ի ամենաշնորհըք կուռ վա
Նիկատիոսըք պատրա

Ա՛ երբ նայիւք պատնէշ կանգնեաւ.
Ըուրմբաթբատս անդուստ հո տեաւ.
Ոյրաւմ տանել ծչ կարա ցեաւ.
քաջանէն ան զբնա կեաւ.
Ախ որ և մերըն հայր ե՞ ղեաւ.
զոր վերատոյն նախ ատա ցեաւ.
Ախայց մին չ վախճան մարդոյն առեաւ.
Եւ թ բընատեայըն հաւա ծեաւ.
Ընդ շինուկան սյր պատա հեաւ.
Եւ շատ յաղթուելն գործ ցեաւ.
Բայտատուկ ըմարըն հա րեաւ.
Եւ յաղթուելթ բան բանըտա ւեաւ.
Օ վեհն՝ ի հանդէս իւր ատ ձայնել.
որ վահանաւըն էր պարկա կեաւ.
Օ որ ևնայել խակ կամե ցեաւ.
ըզնահատակըն խրախուե սեաւ.
Ախ թ ազնաբար անդ զարա նեաւ.
հատակայն ամն նրա առեաւ.
Ընդ զէյնալխնըն լի քար շեաւ.
թէ Քրիւ նա՛ի դիտակն յա ռեաւ.
Բորժամ ետես ուննայնա ցեաւ.
՛ի վահանէն որով ծած կեաւ.

Ի՛ր ընդ ընդ ընդ

٢٠	
٤٩	٢٠ أيها الراقد في الرمس الرهيب
٤٩	٢١ أيها الزائر قبري وحيدًا
٤٩	٢٢ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٤٩	٢٣ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٥٠	٢٤ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٥٠	٢٥ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٥٠	٢٦ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٥١	٢٧ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٥١	٢٨ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٥١	٢٩ أيها الشاعر المغرور بالشهرة
٥٢	٣٠ أيها الشاعر المغرور بالشهرة

Ընդ
բռնամարեղոն շնաւիսիր լը ցե տ.
ի կուշմանե հոգւոյն ընա թե տ.
յերկեղեցւոջ իշխան նըտ տե տ.
Հոգեթափանց հայաստա նե այց.
միսխուռնուկ հոգւոց ասղւոց ե՞ դե տ.
վերադարձին բանի լը ցե տ.
ի տգե աչ ուն իւր հասատա տե տ.
ինչ ի վախճան մնդուն հա տե տ.
հոգւոյն խրատոչք մոկամարժետ տ.
ինչ տգե տանմք եր նոկըրմ ե տ.
ե երկրադրդին հօր ասան դե տ.
Ո տր տուաչին հայրն բատա ցե տ.
բատ նոխնամանն հաշուն ընատե տ.
Ընուն գրիդոր ինչ բանայ նե ե.
զոր կանխագոյն բանս յիշէ ցե տ.
Հարաչտաւէն իմաստնա ցե տ.
մեղ գաշտզան վերածող կե տ.
Ի յոյժ յորմուտց բարեաց բըղխե տ.
ուր չխ խոսատ մեղ բարկա ցե տ.
Քոյոց բարեգործ հայրըն գիշ ասչ.
ի շուտ տնուներն հանգու ցե տ.
Պատմութիւք օրհնաբա նե տ.

Ընդ մայրեսի ոչ յերեսս առը Հեռալ։
Աւազ փըրկութիւնդ ապառաժաւս Հղիալ։
Յեղեալք կորկին ա՞ Ռնալ։
Յերեսս հոգիա Ցեալ։
Ընկնիլ փըրկչին առ հայր ե՞ Լեալ։
Ա՞ղաւոտանս յերկիրի Ղեալ։
Յե՞տ պօղոսի ընկե՞ցաւ ա՞ Ռեալ։
զտիմոթէ՞ս սէրդ պատդև Ֆալ։
Ջ օրատարէ՞ երկրորդ ե՞ Գեալ։
Ե՞ղցը բոշերատրն ժողո Վեալ։
Ընկալար ոգեւոր՝ ի՞ բոլոր՝ ք բերկրե՞ Լ։
յերեսաց ե՞մ նար վե՞ ա Ձեալ։
Ջ իւրացանչիւրոց տընօրի՞ Նեալ։
և ըստ ձեռնարկ կարդաւո Րեալ։
Ջ երգեցոյս ինձ՞ան հարատև Ուալ։
յիշխանական գոհ յաւո Ջեալ։
ել սուրբ անուն վեհ երե Ւալ։
և զօրանալոր համայնաւո Հալ։
Ընծ մարիամ. քոյր անուշ Նալ։
որ յաշխարհի կարդըն մը Ուալ։
Ա՞ն ե՞ս կըսասեր ընչաւոա Ցեալ։
Ա՞ն ե՞ս անուն վե՞ր աս Ցալ։

Որ ևնոգիմբ յիմաստ կըլլ ՚ի ծ՚ոտ։
և ի բլինայինան կոշե ցեռ։
Ի՚նչպես իմ ձչ վեռուլ-և ուռ։
և ըստ կոշմանըն բարձրա ցեռ։
Ձու՚ի յիրկիր հակամ առռ։
սիրով նարին վայրաբեր րեռ։
Ձակայն նորա ձչ ՚ի ընշա զեռ։
Ինամոց բարեացն առիս հղ եռ։
Ձեռ առաջին կրկին ստա ցեռ։
ընդ առաջին կրկին առա ձեռ։
Ի ինչէ յարբունըս հասու ցեռ։
և քահանայ ձեռամբ օ ձեռ։
Ընկնաշխարին հօր ՚ի ընշ րեռ։
և միածնին իւր ընծայ եռ։
Ի՚ապէս ՚ի ընշ՚ոյս ձչ պատրա ձեռ։
բարեաց զարթումբ ձչ յառա ջեռ։
Ձու՚ հոգեւոյ ջ յոյժ ըստ ըստ ռ։
և անպատուհ ան բանն ե զեռ։
Ի՚չ՚ ինչոյն ահ ու ըստ քեռ։
ձչ՚ ինչոյն ոգւոյն զեռ։
Ձու՚ նուրնախօսեն գործ ցեռ։
ասպէս զամանց չ առա ցեռ։

Ա

Ա՛ի լիւր ե՛ւ ի ծով անձնաւո՛ր բեռ։
Ա՛ի ծովակ

Ի՞նչ է աղերսագիր կենօք մը . . . . . նայա
Աղօթք ծընողաց որ չեն ընկրկիր ցաւս . . . . .
տատիս գըշխոյ տէր ներսէ . . . . . սխ
Ինչ ողորմեայ քոյր ծառայ . . . . . խ
Հարց լեռներուն խաչէս . . . . . ըխ
Աստուծոյ յոյժ ոչ կին ախ . . . . . տխ
Ի քէնս իմ քաղցր և լռութեամբ . . . . . էխ
Ընկերաց յոյժ քան զմեզ . . . . . շխ
Ըզմէ քո հանին սատանիքս . . . . . նխ
Միրոյ քո կեղ չիմեն հո . . . . . ղխ
Ե ճառագայթ լուսոյ . . . . . ղխ
Ս Հինակաւն լոյսըդ ղեկա . . . . . ղխ
ողոյ լինիմ ծրանիե . . . . . էխ
Ի՞ կիստարկ գօրծոյ քա . . . . . իխ
լեռե լեռնատեւ այսըդ առ . . . . . ռխ
Նոր նորոգեա ի՛նձին հո . . . . . ոխ
լեռոյ անյայտ հոգւոց ձայ . . . . . նխ
Նոյն ըզձաձուկ ոգիս լեռե . . . . . իծ
մատուցանեմ քեզ միաբե . . . . . լխ
Ահե թռանիկ քան ընծայ . . . . . խ
ւ ճըշմարիտ առեղս . . . . . նխ
Ղանիդ ընդ հօր էառյա . . . . . նխ

Անդ

Հայրիկը նայի՛, ի սառամանին 15

Հարիսատ՝ Կայր Տեղինակի գրքոյն 403

Հաշտարակի շինուիլ իւրին 15

Հաշակե խոտոց գնալն ի գաւիթեմ 252

Հնամոյ է յոյսս ջուծային 309

Հնոյակ աղօթից լսիլն 41

Հնամայ քնուելի կին ջուծային 243

Հասուսոյ սրդուոյ գործն 115

Հոյոց չարաց անդրէն դառնալն 105

Հայր սուտասօտ վկայասանեալ 402

Հայր՝ ձայ գրքեզ մերթամոյ 265

Հայր սուաջինն գրքոյ տրիտոյ 287

Հայր՝ անակնկալն ասէ գաջ 279

Հղ անուժանիլն սուպրն լոյց 74

Հրամուած մեռանիլն սիրտ 9

Հրաւիրուած պսակաւորացն 18

Հրեշտակ պատուիրակն 13

Հոգեւոր հաճասարակ՝ ի գրա 349

Ցուկ Ընտանեկան բանից Քնոյ սուրբ 415

Ա. Հ. 25 Հա

Ա. քառակուսի՝ ի կողէն ձգեալ՝ նե՛ր՝ 375
Ա. քանդուն հզ-յ սքէյն ներսիսի 378
Ա. թուաշխի նոճաձե կշռ 347
Ա. թուաշխի գետոզ արուեստից 353
Ա. ուշակ՝ յօրմէ ապշակուելիք 345
Ա. ուշակայ մեծի լճափ աշխարհն 346
Ա. ինիկիա յոլքն՝ ինիկիա 369
Ա. ինստակիսի վիսկանակ հօգն 371
Ա. ինոսի արտաքս ասելն զբ 196
Ա. իրն գակոն գաղափարութ 38
Ա. ոտնչուն եղյմոն 78 • 216
Ա. ոտնչուն արատ հայե լոյ 76
Ա. մանուկ՝ յորմէ արմկելք 343
Ա. ֆեղէն հոգւոցն՝ ինամս 298
Ա. ֆանդ անհատակ 294
Ա. ստամոր սկզբնատուրք 338
Ա. աբաքինական գոլոշոյ յիշումն 178
Ա. աբաքե լոյ 12 յոյժ առ ՝ետսի 177
Ա. ազատ լոյ անշէսից յիշումն 156
Ա. ասասպէն ըն սակս արտաքսման 353
Ա. ակռակ մոլորութ ազատութիւն 12 • 113
Ա. պարզինատի չար կարծիքն 204 • 252

Բ

Բարի լօնի զեղուչիճ յիշում 58
Բաժանում կարմիր ծովուն 31
Բան յշեակի տուտակացն սոզամնի 298
Բասիլիոսի կիշղկսի երախտիքն 399
Բարե կամի համեմատին հրշակին 103
Բարձուճ քի գինայտ խաչին 210
Բղխում հոգւոյն՝ի հօրէ 280·281
Բղխում վտակաց՝ի կողէն քո 146
Բոլոտին սրբեաց ասելն քո 87

Գ

Գալուստ հոգւոյն սէր 155
Գանձի ծածկելն՝ի յայտարակին 222
Գեղեցօնի ընտրելն՝ի գաշտուն 40
Գլխատուճն յովհաննու 215·222
Գնալն յկ՝ի յհ գիսատոս 69·208
Գողանեաց խնդրելն՝ի գողոյ 172
Գտանել զդրամն կուրտուալ 114
Գրիգորի Ճոան չարչարանքն 362
Գրիգորի հետեւիլն առ արդասա 358
Գրիգորի մաղխատրոսի շնորհն 389

418

Խրիմեան Կատարումն 372
Խրիմեան Կոչին ի քէնեդեան 407
Խրիմեան վարժին առ բարձ 402
Խրիմեան վկայասիրի շնորհն 394
Խրին օրինացն ոչ ի տախտակին 32
Խօսակեաց ձեռաց Հաստատին 91
Խոժոժարտին յակոբեան 23

Ծ

Ծաղ արուին արեգական 38
Ծանիւ լի մեկնեն զտեսիլն 65
Ծայն ուխտի՝ տարգասաց և կոս" 369
Ծատոխասին չարաչոսուրեն 109
Ծատուծոլին ոչ ի բինդին ի յայ 125
Ծատե ին պիղատոսի զքզ 238
Ծարգն սնուսուկ ոզդոյն 115
Ծաշահանին յովսեփեան 25
Ծաքի ի Հարիանե ին զգողհաթ 43
Ծաքի օճանին իւդով 42
Ծուշատան ջեյ քնակին ի գնզիա 89

Կ

Կանեկիայ ի ջըրի առողջանալն 49

Ինչ՝

Զրկողաց կշեռք դնելն 172
Զ յոբ յիշեցուք զերանելին 26
Զ դշխուն մանասէ 52
Զ ասն երեսուն լեռն քե 209

Զ

(Նբեր՝ յորդէ եբրեայե ցիւբ 342)
Յովհան անաստնից առաքեալն 38
Յովհան պատմիսպէն երիքովէ 215
Յովհան նկանակաբ կերտիրին 225
Յովհաննէս ժանտախտն 204 · 370
Յիսո՛ի քե բան զբանս աւետին 5 · 183
Յորակի հարցուածն քի պատասխան 152
Յուզանդայ դժնեհայեաց գոյն 352
Յունք մանկունքն դանիէլի 64
Յուդայ քաջ ասպետնքն մակաբայ 32
Յովհաննէս մարգարէի մատրին 62
Յովհաննէս փոխիչ՛ի դրախտն 14
Յովհաննէս կոչիչն յեղեայէ 55
Յովհաննէս մարդարէի արտյքն 53
Յովհաննէս քճնկի նհատկուէն 66

419

Խ

Խնդ՝ էապէս մեզ բարեկէ 280
Խնջ աշեօքն հրեշտակին 203

Ը

Ընդ յորդանան անցանել ին 37
Ընկերեանուն իւր գիրան ես՝ 222
Ընծայուին յի ՚ի տաճարին 68
Ընտրիլն յեսուէ որդւոյ նաւեայ 37

Թ

Թագաւորին որդոյ բժշկելոյ 215
Թադէի մկրտելն գաբգաար 351
Թզենւոյն չորանալն խակոյն 232
Թորգոմայ ծնանիլն գՀայկ 343
Թումայի երբ բահաստատուելն 151, 251
Թուղթայ ՚ի և ՚ի ցեղ որոշելն 386

Ժ

Ժամնակ կինոցն մովսէսի 32
Ժամ խաչելութեն իւր 142, 242
Ժտութիւն յայսոսի իշխանին 89

421

Ի

Իմ եղակեան դողով բնութիւն 315
Ի՛նչ ընթացան երիկ բաժին 99
Ի՞նչ բանաւէց սանդրոյ Տաճե՞ 71
Ի սահակայ պատարագին 21
Ի վերհատոյն քարքի նստիլ 110
Ի վեց ձ Տայոց լիռուսական 185

Լ

Լերուժայ քաժանումն 17
Լերուի Տաճերն արձակումն 90 · 220
Լոյս անուժանիլն աւետերոց 74
Լուծանալն, քէ գոտս աշխարհացն 233
Լուծեալոյն քառնլն զմիհրնեան 89 · 219
Լուսադարս այսչի քժշկիլն 97 · 228
Լուսաւորիլն կուրացոյ 90 · 220
Լուսաւորչին սիփոխիլն ի Տուիշաց 371
Լուսաւորչին ի Հռոմ գնալն 368
Լուսաւորչին միլոտեին գՏօտ իւր 367

Խ

Խաչին երեւումն ի կատարած 168

Խաչափրուեցաւ սրեդական 241
Խմորոյն լիաստգուեցեալ մակիլն 95
Խոստումն երկրին աւետեաց 34
Խոսանովանիմ քեզ տէր 195
Խոսրովուհւոյ լիաստգաշխարհն 355
Խորանին սքոյ կազմուելիքն 33
Խորհուրդ գենման գաւրինն 31

Ծ

Ծաղօլ-անաղն քեզ կոչեսցեն 151
Ծառայեցին երկուց տերանց 84
Ծոէլի ամէն ոչնիչն գարձի ան 106
Ծուէլի ապաստիկեցն գերեցաւ ան 237
Ծնծղաձին հուրն սաղօմայ 20

Կ

Կայծնի պատուհասն խոստիկն 13
Կարկամ կնոջ կանգնուելն 97·225
Կիսամահ կենալ՝ի յերկրէ 102
Կնքելի՞ն քեզ մուտանեաւ 148·247
Կոծումն հրէական ազգին 169
Կոչեցին զի՛ ի հարսանիսն 71·213
Կոչումն՝ի յերկնից ձայն 101

Ա

Ա՜յ տիրական սուբ Հոգւոյ 282

Ա՜յդ ո՞վ է որ գայ ի Սիոն 55

Ա՜յն ինչ որ ի սկզբանէ էր 364

Ա՜յն ինչ որ տեսանեմ ես 90

Ա՜յն ինչ որ տեսին հովիւքն 108

Ա՜յն ինչ որ տեսին մարգարէքն 167

Ա՜յն ինչ որ տեսին նախանձաւոր նշխարքն 224

Ա՜յն ինչ որ տեսին քեռիմարդք ոսկն 41

Ա՜յն որ ի սկզբանէ էր 225

Ա՜յն որ ուխտեցաւ Դաւթի 217

Ա՜յն որ տեսանէ զամենայն շարժիչն 385

Ա՜յն որ տեսանէ զհոգիս մեռելոցն" 238

Ա՜յն որ կոչին մեզ ՚ի շնորհիւ 250

Ա՜յն որ յորմէ հայք 343

Ա՜յնպիսւոյ հանուրց ազգին 158

Ա՜մենայնիւ ընդ քրիստոսի 154

Բ

Բա՜ւական է ինձ զի քո է 221

Բա՜ւական մշակաց ՚ի յայգին 368

Բա՜ւական մշակաց ՚ի յայգին 131

Ձ այնքան ինչ հոգայն լսել 96. 225
Ձ հեռին գոհացած լոյ հատատելն 91
Ձ նուք ընդ ձեռին տարածել լոյ 24.

Ղ

Ղ ապրուս հնդկելն ի խոզ նաբ 123
Ղ ապարուս յարուցանելն 128. 229
Ղ ոմեսայ ապատելն ի սոդոմայ 20
Ղ ևոնդ ձեռ նհատնեց յիշատ 384

Ճ

Ճ գնաժողովքն անապատին 163
Ճ ընդկալ պահօք զմարմին 83
Ճ թագ գոլն ակն մարմնոյ 83

Մ

Մ ախատն արուսեակին ընդ մեղ 340
Մ առակալ չհայիլ ի կատս 99
Մ անանոյ ի չանել ընդ կրկնից 32
Մ անանիայ նմանել ընդ աղքատ 94
Մ անասէ ի զղջումն 52
Մ արգարէից յիշատակին 62
Մ արգարտօրէն ծնունդ կուսին 94

Մա

Ա

Ա աւրհնեմ զքեզ սքանչելի Տեառն 425
Ա աւրհնեցէք զՏէր սքանչելի 262
Ա աւրհնութեանց անմեղ ձեռս անձին 158
Ա աղբիւր կոչեցին զքեզ 219
Ա աղբիւրանի հոգւոյ ձեր կուսին 67
Ա եկեալ ես ի՝ օրինակիդ քո 18
Ա եծամտիդ յիմար վերծատան 104
Ա եծատան առանձնիդ գեհենէս 121
Ա եսրօսպոյ սքոյ վախճանն 381
Ա ի քնարէդ ասեմ զքեզ 205
Ա իշտ էիդ անեղ քնարէդ 329
Ա կրտիդ զքո՝ ի յամէնդուրդ 69
Ա ովսէսի՝ ձեզ կոչեցին փարաշօնի 31
Ա ովսէսի երիք զառաքեալքն 32
Ա ովսէսի խորտակեցին զառաքտին 33
Ա ովսէսի սնանիլն՝ ի տան փարա՛ 30

Բ

Բաբելի վիճակ գոլն մեր 342
Բաւօր՝ փոխեաւն յիսրայէլ 23
Բայանիլն զի՝ ի պարտիզին 149
Բայանիլ սքոյն մեսրօպայ 379
Բայանիլ փրկչին զի՝ ի լերինն 97 · 226

Յայրոյի դստեր կանգնուիլն 219
Յարութիւն ոմանց այլոց 91, 224
Յետաձգայ ընտրելն կեաց մովսիսի 37
Յետ վեցօրեայ ըստ մատթէոսի 226
Յինարկի տան ընկերն 'ի վեր աշա' 87
Յիշատակարան առն Ներսիսի 257
Յիսուսն մար ձիլճոյն 120
Յո որդի հօր միածինն 7
Յոբայ արդարոյ փորձուելոյն 26
Յովսեփայ վաճառելոյն 25
Յորժամ գթեաց ընկն կատարին 166
Յուդայի մատնելն զՔն 233
Յուսիկ՝ փոխանակ հօրն 373

Ն

Նախանձն ընկն մարդկան ընկնիս 293
Նախ հաշտեաց զծնողսն 110
Նեստորի երկտեսելն զքն 204
Նիստոյ մարդածինն առեալ 370
Ներսէս՝ եղբայր գրիգորիսի 261
Ներսիսի մեծի հովիճ ընտրելն 374
Նէոմանոյ ասորւոց սրբելն 57

Ոսկրոտելոյս ՚ի քէն չխտուա 412
Ոսոյն ադամ Հնոյն ադամոյ 331
Ոսոյ սալին ՚ի առասանին 342
Ոշան ք ՚ի խաչելուելիքն ք 144
427

Շ

Շարժին Հարաւայինն ազգաց 385
Շինուելիք աշտարակին 16
Շի Ջանին լապտերոյ ինոր կուսոյ 183
Շիւզաւոս լինին ուռոյն դգերն 85
Շիւղ ձիլիւնոյ քերթն ամենոյ 16
Շուն ՚ի շեղջի գառն ճնեալ 357

Պ

Պ՚չ ծերն ՚ի ծեր յառնէ մանկին 168
Պ՚չ ոսն ուժեղ և զօրաւոր 235
Պոպիկական խորշոմ խաչին 137
Պոլիս կոտին ՚ի չանապատին 33
Պոլիսն երկրպագելին ի չուտոց 36
Պոչ ազուէխոց ասին սիմոնի 218
Պերայոցոց ուրացեալ լինին 176

Հ

Հայոց և ապաշխարչ կոչ ծիշեաց տր՝ 86
Հային ցանկալին զարմին 221
Հեղանիկ՝ ի խնդիր մարդաբարին 93
Հոգալին գիտութիւն 84
Հշտիկն ծեալ պատգանդն 134
Հունիկն զգեստաց հարսանեաց 132
Հպահանջկոտն զանկարելին 100

Ղ

Ղալչ՝ առատ պատկառութիւնք 345
Ղահանջկոտն գիտութի՛ւնք 228
Ղաղտատանօք ձեռածնին 156
Ղանդխառնուածն սքանչացամուռ 18
Ղատարտին տրէզ 13
Ղատրաթիկն խոհակաց 21
Ղատիկն քո կուռշօք 148, 246
Ղայլէ եւտիան գիրն յաքսահմէ՝ 345
Ղարտակաւ հօր է որդի 335
Ղեղոսեան բանին հաստատիկն 228
Ղեղոսի երիցս հարցանիկն 253
Ղեղոսի երիցս ուրանալն 237

Պետրոսի կանգնելը ի գլուխ՝ 139
Պողոսյան լայն և ոլոր-ձոր 86
Պուճնկիլն ընդ մոգիսաւ 34, 36

Ջ

Ջան գոտիսոյ ոսկեայ մերկ 393
Ջերմամէջ դնիլն պտղանշին 88, 218
Ջուր խնդրելի՝ խաշխուճոյն 88 214
Ջրհեղեղաջ սոսականիլն ծի 15

Ն

Նամիկ ասէ զսգեցս մարդկան 284

Շ

Շաբէլի չարաչար ժողովելն 196, 370
Շահնոյ օժանդակելն առ մեսրոպ 380
Շամասպայ կոչիլն՝ քէն 102
Շիւ մարդասէր ճշմարտեան 305
Շամուիլի պարգևիլն անուայն 41
Շամխաձոյն ունիլն գգխաւոր 40
Շանաստրիոյ Լ-ազատելն 352
Շոնդուղքն յակոբեայ 23
Ոչ Լ՝ փոխանակ սբէ Լ՝ 14
Ցեմ, քամ, յաբէ Լ՝ որդւոցն 342

430

Խրատ առ գեղով 4

Խրեցէք աշակերտին քանն. էջ 153

Ննանին գիւղօրի՛ի կեսարիա 357

Ողջոյնք եւ պատիժն 20

Ողջմնի նատիլն յայլ տեղ հօրն 46

Ով երկանիկ տէրըդ ներսէս 192

Ով տղայիս ձէ լսելդ ձայն 311

Վ

Վ աղբատդ անուշան միսխուին 390

Վ ազաշակդ ի՞ գիշերուընի՛ հայս 346

Վ ազատութիւն յոյսե միոյ 25

Վ ազատակոծ լինելն եսաւեայ 24

Վ ասակդ քաջի յայտնելն 389

Վ ասի՛ եղբայր ուչէն նե յսխսխ 262

Վ աստակելն քե՛ իրմանասրհին 214

Վ արազդ աստուդ քաջուլթ-ին 378

Վ արդանակդ ինձ կրնաս յիշել 383

Վ արիւն քե՛ ի յանապատ 210

Վ ըզբերելն պետրոսի՛ էյալեց 89. 225

Վ իզեն յի՛ ընդ հրէայսն 208

Վ կայ քն սրբեամբ՝ ձաւրդ 221

Վ տաս

Ա

Աչեն տաւս չէ բանի սկատճառ 276

Ը

Ըղձաստոյ քաջաւրէն գործքն 358
Ըղձաստոյ ՚ի խաղ յեղափոխին 365
Ըղձաստոյ ընդդէմ թշնամեաց 361
Ընտրեա զոլն խոհեմութենէդ 118
Ընդհանուր միջնոյ ի ձէռն բերել 348
Ընտիր սրբոյն Ներսիսի 382
Ընտիր սրբոյն Ներսիսի 376
Ընտիր սրբոյ Լուսաւորչին 366
Ընտիր Նահապետին յաւիտեան 23
Ընտրեալ տուեալ ինձ փրկիչն 219
Ընտրութիւն հարճացն Եդիպտոսի 31
Ընտանեաց քոյոտին սրբին 229
Ընդունիլ յանխուսափ միայտից գոլն 33

Թ

Թագաւոր քաղաքացն Երուսաղէմ 246
Թագաւորացն վախճանակէտ եղեալն 372

Ֆ

Ֆիւնն՝ յօդ.ական մի այն է տառ 277

Փ

Փարաշօնի ընկերին՝ի ծոցը 31
Փարիսեցւոյն հպարտանալը 127
Փոխառեալ մուրճանն յակօբայ 23
Փոթիքէրն մեր՝ի միջի 22
Փոքր հոչիւն պատառիւ բրնաւրուծ ից 75
Փշեր ին, քի զընտրհաց հոդ ին 150 • 251

Ք

Քաղցածքանն այս մարգ-անօք 301
Քան ինչս լծորդու ին ո յանդամս 98
Քաջ հոմերոսայ պատմ իչն 177
Քաջ սուրբ հոգւոյն պատմ իչն 208
Քան, քառ դարձեալն 120
Քի ի երեսուն մադ-ատենադպրացն 249
Քի ելիր լինաւին բռանեալ հացէ 207
Քի ի համբարձումն 254
Քի ի մկրտ ին՝ի յորդանան 210
Քի ի մտանե ին՝ իտաւն գալ-ի 129 • 230
Քի ի յայտնի ին հրէ ապետանց 251

Քրիստոս ի Գեթսեմանի 233
Քրիստոս ի դատաստանի 170
Քրիստոս ի խաչին 231 · 130
Քրիստոս ի գերեզմանին 212 · 70
Քրիստոս յարուցեալ 248 · 149

Օ

Օծեալն Գրիգորի Հօտին Հօտից 367
Օրհնութիւն քո՛ իպատուհիկ կնոջէն 224 · 91
Օտար նախատարի յղելն 366
Օրիորդաց գալն՝ ի յարութիւն 364
Օրինաւորն՝ երեսնաւոր 221

Յիշատակարան Յիսուս որդւոյ Սիրաքայ։

Փառք անհա սին՝
անսահման Նին։
հօր աստուածոյ՝ երկնաւոր քին։
Դատաւորչի՝ քննաւէտ ին։
արարողի՝ համայն սե ուին։
Գատիւ որդւոյն՝ իւր միա ծնին։
հաստչին քննաւէտ՝ համօրի Նին։
Զգոյսս ՚ի ցուցակ՝ յայտ աճո ղին։
նոյնագոյակ՝ համատու գին։
Ի՛ գոհութիւն սէր՝ հո գւոյն։
ամենազօր՝ զսրբարո ղին։
՚Ի կեանս կոչող՝ ամենայ Նին։
և անսպառ՝ յաւիտե Նին։
Որոյ առաւ՝ ողորմու թեամբ։
մարգասիրեաւ՝ իւր գթաձու թէ։
Ի արգասաւէր՝ խնամատու թէ։
աշարհ առաք՝ յանկուածգու թէ։
Ընախատեսուչ՝ խնամարկու թէ։
կիտակարեալ՝ անհասու թեամբ։

Որ

Որ քանտեղս կարէ տալ դրաճ ատ.
զի սմա լեզի՝ քան հատճ մատ:
Գ անզլի սակ՝ պետ յորդա ռատ.
չնորհալի զքանս՝ ունի ա՞ ռատ:
Ներսես սուրբ՝ հայրապետ տին.
ազգիս հօրց՝ դիտապետ տին:
Էանգոյն դաճրի՝ մորգատրէ ին.
սուեալ զքնտրն՝ ճծայ ին:
Ի բգեաց սուրբ զերգս՝ յոր դին.
զ քանն ծաճկեալ՝ յաճխտե նին:
Ախաշուչն՝ զոր գրե ցին.
սքողմամբ հաղիճ՝ վերադրե ցին:
Բայց յայտ՛ի սմա՝ զքանն ապատմեցաճ.
հանգոյց այլ ճչ՝ երևե ցաճ.
Ճ ախրեալ սլանայ՝ սա՛ի յեր կինս.
և հանգչէ վայր տեղիս ստո կինս:
՛ի ձեռս աեալ՝ զճնուդ քանին.
ուստի ատէ ճբ հոգե լին:
Յիսուս որդի հօր միա ճին.
ամենևին նման ճնո ղին:
Արարէս ՛ի մեռաց ճնեալ քաս նին.
նոյնագոյե իւրոյ ճնո ղին:

Յորմէ համայնքըն՝ վերա ծին.
եւ թէ մարմին՝ թէ անմար միւն.
Ապա զանոյս՝ զարուց նոր յիւն.
միւնչ՛ւ ծնունդն՝ մերոյ փրկ չիւն.
Զատուլ մեկնէ՝ զկարկուրդ բանին.
տնօրէնու թէն՝ սէր միտ ծնին.
Աշատանիլ՝ զդաւճանու թիւն.
զբ հաւատոյ՝ գնդատղդու թիւն.
Նահ ևնոխանուայ՝ դատաստանու թիւն.
միւնչ՛ւ գլուխն՝ նախատաւու թիւն.
Ահ ևս խորհուրդ՝ ևզկնիքու թիւն.
մանկանց սուխտ՝ զդխաւու թիւն.
[illegible] թիւն.
ըղձայե լոյ՝ հրահանգու [illegible]
Հան քառասնշունչ՝ դաշտ ծաղկալի.
անթառամ ծառ՝ արդասաւ լի.
Աստունք սորին՝ է պտղա լի.
ճաշակողաց՝ քինի զմայ լի.
Յօժարապէս՝ որք ընթերա նուն.
զանձինս իւրեանց՝ տանեն ներհուն.
Կամ թէ ճարտարք՝ թէ քանիքուն.
սուլոյ տանեն՝ զբանս անու շուն.

Ա՚Ղ

Աղբիւրս այս՝ զով ու հաճե միշ.
Ծարաւէն լոյ՝ գովացու՛ ցիշ.
Տրտմեցեալ լոյ՝ սիրիմ ու իրիշ.
Անտառնե լոյ՝ վիրաց լուս ժիշ.
Գնչեալ սիրով՝ վայե լեռ ցու՛ք.
սիրահարեալ՝ վերծանես ցու՛ք.
Հերոս առեալ՝ հատուսուես ցու՛ք.
Ի սիրոս մեր՝ տպաւորես ցու՛ք.
Քանզի շահիմք՝ յոյժ լարե պէս.
Եւ գոհանիմք՝ զծաղիկս պէս.
Ճարակուցու՛ք՝ ու ջերմա պէս.
զեալարիս՝ վայելեա պէս.
Ինչատակ սուրբ՝ հոլովուսպե տին.
Թողեալ սակըս՝ իւրոյ հօ տին.
Ձէ չարաճիմք՝ զմարգսպե տին.
Հաստի գոյի՝ գկաղճն և գկո գին.
Ինչ գայսոսիկ՝ ոչք աստ ցան.
Վ ճէ ստայօդ՝ կարկառե ցան.
Այլ վ օգաի՝ խակ վնպե ցան.
Եւ վ շահիմ՝ հնարե ցան.
Ոչք ընդ նաւ մեռեալ՝ աչիս անցան.
Պատէս յիմաստըս՝ գրե ցան.

Ընդ

Ողջոյն քաղաքիդ՝ սիր հայր կին.
Ամառնային՝ գիրքս ընծայ իմ.
Ձի՛ իջևանգիս՝ հնդկայ իմ.
Այժ ցանկայաք՝ գրոց առ ցին.
Քանզի հագիր՝ գառանե իմ.
Եւ քահանայք՝ փափակիչ իմ.
Կերկայցեալ՝ ոչ դառանիչ իմ.
Զնգոն յիշեցանս՝ պարեփակիչ իմ.
Հայոյ կալաք՝ զկոյր ան ձին.
Յաճախ առնել՝ զառարփա լին.
Գործակցումբ՝ քարեպաշ տին.
Ձեռասկը՝ ևերկան կին.
Ձեն ածետ՝ սէրն եան սի դին.
Զառաւն հարկալ՝ արդեամբ առ րին.
Ջկեցուցոյք՝ զաշխամբ սրտին.
Զիտուս հոգի՝ զիրքս հոգե լին.
Լուծն արժանիկ՝ զան օրհ նել.
Ուղեցաց սիրա իւր՝ զար խնդ րել.
Ինչ գանձն իսկ՝ կեցուցա նել.
Յոյնես ան՝ զիւմն ձգել.
Ձեզ զպատուէ իրանս՝ նորին խոր հել.
Ըստ ձեռասրն՝ օրհնաբան նել.

Խրիմոյն նայ՝ իքար ծաւռ ան կեռալ։
Ի դնացս ջուրց՝ բեղնաւորեալ թեռալ։
Չի ցանկացայ՝ պատրաստեալ րեզ։
Զարդ իւնս բարեաց՝ վերընծիւ ղեզ։
Ցերեկ նորին՝ ան լիսուհես ցին։
Զինչ սրտացդ՝ յայտ ոգես ցին։
Ինչ երեսիա՝ կանխատես նեռալ։
ասէ ընկի՝ մարդն սյն օրհ նեռալ։
Ոսոց յոյսն՝ ասէ ձեր ես ղեռալ։
ընկի ոգուն՝ ծառ պոշարձա ցեռալ։
Ի դնացդ ջուրց՝ արմատա յեռալ։
և ասեղն նորա՝ անտառա ցեռալ։
Հուրջ գնովիս՝ հոգևնա ցեռալ։
Ի տալոյ գալատուդ՝ ոչ սակաւ սեռալ։
Խրատեա ասի՝ ոչ երկար ցեռալ։
Ի տոհմ ոյ նա՝ ոչ լիսուկա ցեռալ։
Ոսոց վասն՝ մարմնոն լի ցին։
զի բարեպարծքն՝ միշտ չիշես ցին։
Ինչ անուանդ նոցա՝ հաշխարես ցին։
Ի գպրոցի ես՝ դնացաց՝ գրես ցին։
Կամ. ծնօղաց սյն երջան կին։
ար աշեսաւան՝ գրն սե լիսին։
Հան։

ՀԱՆԴՈՒՑԵԼ ԼԱՅ՝ ԱՌ ՔԱՐ ՎԵՐ ՔԻՆ
ԵՒ ԿԵՆԱԿԻՑ՝ ՔԱՐՆ ՍԿ ԹԻՆ
ՊԱՆԱՅ ՏԻԿՆՈՑ՝ ՄՕՐՆ ԱՀԵՑ ՏԻՆ
ԲԱՐԵԽԱՒՇԻՒ՝ ԵՐԿԻՒՂԻՑ ՅԻՆ
ՍԱՀԵԼ ԵՒ ԾՆՈՂԱՑՆ՝ ՔԱՐՆ ՍԿ ԹԻՆ
ԱՀԵՐ ԱՀԵՑԻՒ՝ ԹՈՂՈՒՑԱ ՆԻՆ
ՀԱՆԴԵՐՁԱ ԿՆԱՑ՝ ՍՈՒՑԻՒՑ ՅԻՆ
ԱՒՐ ԱՀԵՑԱՒԱՆ՝ ԿՈՉԵՑԻ ԼԻՆ
ԻՍԿ ԵՒ ԵՂԲԱՅՐ՝ ՔԱՐՆ ՍԿ ԹԻՆ
ՔԱՐՆ ԹՈՂՈՒ՝ ԱՒՐ ԱՀԵ ՏԻՆ
‘ԱՅՍ ԵՒ ԱՒԻՐԻ՝ ԱՍՊԱՆՅՄԱՆ ԱՒ ՐԻՆ
ՈՉ ‘ԻՒՐԵՐ՝ ԵՍԱՆԿԱՆ ՅԱՆՈՒ ՅԻՆ
’ԵՒ ՀԱՐՇԱՍԱՒԱ՝ ԱՆՁՆԱՆՁԵ ԼԻՆ
ԱՐԱՆ ԱՀԵՒ՝ ՍԷՐԻՄ ԵՒ ՀԱՆԱ ՔՈՒ ՋԻՆ
ՎԱՐՈՒՄ ՍԱՆԿԵ՝ ԱՒՐ ԸՍՏ ՍՐՔ ՏԻՆ
ԵՒ ԿԱՍԱՐԵ՝ ԵՂԱՆԵՂԲՐ ԼԻՆ
ԱՐԱՔԻՄ ԽԱՆՈՒՄ՝ ԻՒՐ ԿԵՆԱԿ ՅԻՆ
ՊԱՐԿԵՑ ՇԱ ՏԻԿՆՈՑ՝ ԵՍԱՐՆ ՊԱՐ ՈՒ ԼԻՆ
ՉՈՒՔՆ ԱՒՐ ՔԱՐ՝ ՅԱՐ ՋՕՐԱՒՈՐ ՅԻՆ
ՊԱՐԱՐԵՑ ԻՒՐ ՈՂՈՐՈՑ՝ ԻՒՐՈՒ ԱՆՈՑ ՍԱՀԱՍ ՅԵՆ
ՊԱՏՈՒԱՐԱՒՈՐ ԵՂԲԱՐՆՆ՝ ԱՀԵ ՏԻՆ
ԱՅՏ ՏԱՐԱՍ ՍԻՐԻ՝ ԱՊԱՍԱՒԷՀ ԿԻՆ

Ընդ գրիգորի՝ բանասի ըին ։
Փիլիպպոսի՝ քարե շնարհ լին ։
Ընդ նազարու՝ քաջ սարգ տին ։
Նորաշողքով՝ յօհաննէս սին ։
Այլ և քերցն՝ բարեսէն պ իցն ։
Շահզադայն՝ ովսաննայ լին ։
Ընդ ղեցկատես մարիա մին ։
Ծիծաղախիտ՝ նորահաս սին ։
Ընդ որս սոցին՝ հօր եղբօր կնոջն ։
Նուիրեսիմէ՝ խոհեմ տիկ նոջն ։
Թոռոսի դուստր՝ սուքիաս լին ։
Տեզաբատոյ երկիւղած ծ ին ։
Ախեան սուրբ՝ ոչն սէ լթ լին ։
Սիկին լթ րէզիա՝ յովսէփեա նլին ։
Փիլիպպոսեան՝ նանաչա նլին ։
Կենդանեացն՝ կեանք բաղմաս ցին ։
Ընչեցեալ լոց՝ հանգիստ լե ցին ։
Երանելոյն՝ ձայնն ըզգաս ցին ։
Եւ ընդ արդարսն՝ դասես ցին ։

ամէն ։

Աստուած վարկաք ես յիշ ման.
որոց անուանքն են՝ խոկ ար ժան:
Որք կանխաւ են՝ մեր օգնա կան.
բարեպաշտօնք՝ և ժրա ջան:
Զ պէն մանուկ յակոբ ջան եան.
և պին յարուեցին կարապե տեան:
Ահա և նախնեօք՝ նոքուամբք համայն.
արժան լինին երանու թեան:
Յաւետանիւց ուրախու թեան.

Այլ և յիշման՝ դու զ զարթ նին.
զկարեկից՝ գործարա նին:
Չիմ հարազատ՝ հոգւոյս որ դին.
խաչիկ Տաճեաց զարմիցեա նին:
Նոր Ջուղայու՝ լիարվիզե ցին.
Նանդերձ ծնողիւք՝ որք կենդանին:
Ի երբ և զեղբարբք՝ որ ըստկարդ ին.
զի սա տքնի՝ ի տալտրա նին.
Հատուս՝ ջանիւք՝ որք պատշա ճին:
որոց տացէ՝ տէր զարժա նին.
Զ առ հաշտեցեայն աւետ կր կին:
ըստ վաստակոցն՝ իւրոյ վարք ձին.

Դա

Դարձել յիշեմք՝ զանուանս նոցին . տին
որք քրանտացիան՝ միշտ աշխատ տին
՚ի տապարանի՝ գործարար նին .
ղվաստակաշէնքն՝ գործեաց սո րին
Պատրապետեան կիրակո սին .
որ ծըմիկեան վերա՝ ձայ նին
Գերա հուշակ՝ շերտագիր ցուցն .
որուեան առաւ՝ իմ ընտա նին
Յակոբայ՝ որդի գիր սահա կին .
Նոր Ջուղայու՝ թարմիզե ցուցն
Պղպինուկնոյ՝ յազգէն ա սին .
այժմ ՚ի մատրան՝ բնակո ղին
Բազդասարի՝ հաճթուեա նին .
ասկարեանց նոր՝ Ջուղայե ցին
Հարօղք ցիւղ.քըն կատա րին .
որք քարեպէս զՅանս տե նին
Ընծ գեՀողքայ՝ ի ինքնիզե ցուցն .
որդւոյ գոլով՝ առաջա նին
Պարք աշխատին՝ ՚ի վաստա կին .
մրսազարկ.քեն՝ գործարա նին
Կա և լազրի՝ որդի չօ նին .
առաջ ՚ի լրոյն ամենայ նին
Կա

ՎԱՏԻՂ

Ո՞ւսկ յետոյ՝ ազատեմ ս. սիտոճեանին
Հարցդ և ուղարկեմ, արժանի յիշման
տանել ՚ի մոքրատիպ յաղագէ ձեր
ի ար • զնա ընդհատ Հոգի յատուկ
քահանային սրգոյ շմաւօնի՚ իզ երա-
Հուշիկ, քաղաքէն շնորհագոյ • և ընդ
իմ ոչ Հարատեան ելքայր տէր մար-
ասիոս գաւիթ անկին նոր Ջուղայոյ
զատիկ լցոյ, և յիշողդ արժանի կոչ
ման քրիստոսի լինիք։

ԱԿԱԴԵՄԻԿՈՍ
ԱՇՈՏ ԳԱՐԵԳԻՆԻ
ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ
ԳՐԱԴԱՐԱՆ